

ఆత్మకథ

(ద్వితీయ సంపుటము)

రచయిత :

మహాత్మగాంచి

అనువాదకుడు :

శతావధాని వేలూరి శివరామకృష్ణ

ప్రకాశకులు :

ఆంధ్ర గ్రంథమాల

కె.వి. 7, తంబుకపల్లి నె.సి, మద్రాసు.

నాల్గవ కూర్పు
౨౦౦౦ ప్రతులు.

౧౯౪౦

ANDHRA GRANTHAMALA,
No. 7, Thambu Chetty Street, G. T., Madras.

Printed at the Andhra Patrika Press,
G. T., Madras.

సూ చ న

గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథకు ప్రపంచము ముస్వాగతంబు నొసంగినది. భిన్నార్థప్రతిపాదకములైన స్వకీయచరిత్రము, సత్యాన్వేషణము, ఆత్మకథ, మానవజీవయాత్రయందు సమానార్థమును ప్రతిపాదించుచున్న విధమును గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథ విశేషము చేయుచున్నది. మొదటి భాగమునందు జననము, విద్యాభ్యాసము, వివాహము, న్యాయవాదిజీవనము, దక్షిణాఫ్రికాప్రవాసము మొదలగు విషయములకు సంబంధించిన విశేషాంశములు గలవు.

రెండవ భాగము దక్షిణాఫ్రికాసత్యాగ్రహప్రస్థానముతో నారంభమై రౌలటుకాససత్యాగ్రహప్రస్థానముతో నంతము నొందుచున్నది. రౌలటుసత్యాగ్రహము నిరంకుశాధికారులకు విస్మయమును, భావతీయుల కాత్మవిశ్వాసమును గలుగజేసినది. ప్రపంచకల్యాణమునకు నవధర్మము నాధనముగా గల విధమును ధారతీయేతిహాసములు విశిష్యము చేసినవి.

భిన్నభిన్నధర్మప్రతిపాదకములైన దేహయాత్ర, సత్యాన్వేషణము, ఆత్మయాత్ర సమానగర్విప్రతిపాదకములైనవి. సత్యారాధనము మనవిషయములందువలెనే రాజకీయసాంఘికాధికవిషయములందును పరమ్యర్థమున ఆత్మకథ ప్రవృత్తియు చేసినది. ఈ పరమార్థమునే ఆత్మకథాహాసమునను అంతమున కనుగ్రహించిన గాంధీమహాత్ముని ధన్యము, ప్రార్థనము, స్వలక్ష్యములు, లోకారాధ్యము, సత్యాగ్రహ ప్రభావమును వారిజీవములు మౌనమున గ్రహించిన విధమును గతించిన పదేడ్లచరిత్రము విశేషము చేయుచున్నది. స్వరాజ్యసంపాదనమునకు

భారతీయులవలంబించిన సత్యాగ్రహప్రస్థానము ప్రపంచేతిహాసములం దపూర్వమై ధగ్ధజ్వల ప్రళంసలకు పాత్ర మైనది. భారతీయులవలంబించిన మార్గమునే ఇతరజాతులును నవలంబించి కామితార్థములను బడయుటకు చేయుచున్న ప్రయత్నములు సత్యాగ్రహప్రభావమునకు నిదర్శనములు. ధర్మవిజయమునకు సత్యవ్రతము మూలాధార మని ఆత్మకథ అన్ని సందర్భములందును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది.

ఈ ఉత్తమగ్రంథముయొక్క రెండవ భాగము గుజరాతీ హిందీ అంగ్లాదిభాషలయందు చిరకాలముక్రితమే ప్రచురింపబడినది. ఆంధ్రభాషయందును ప్రచురించుటకు వలయు ప్రయత్నములు చేయబడినను దేశావృతమైన అశాంతియును, నా నిర్బంధమును ప్రతిబంధకము లైనవి. నిరంతరము శ్రమచేసి, అచిరకాలములోనే ఆంధ్రానువాదముచేసి ఆంధ్రముద్రణము సాధ్యముచేసిన శ్రీ జేలూరి సవరామశాస్త్రిగారి రాంధ్రుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులు. ఆంధ్రలోక వియమూల్యమైన ఆత్మకథ నాదరించి పాఠాయణముచేసి ఆత్మోద్ధరణమును బడయునుగాత!

ప్రమోదూత పుష్పి }
శు ౧ కుక్రవారము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

విషయ సూచి

నాలవ భాగము

విషయము	పుట
౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ విత యయోవా ...	౩-౬
౨ అసియానుండి నిరంకుశాధికారము ...	౭-౯
౩ అవమానసహనము ...	౧౦-౧౩
౪ త్యాగస్మృద్ధి ...	౧౪-౧౬
౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము ...	౧౭-౨౧
౬ కాకాహారమునకు బలి ...	౨౨-౨౪
౭ మట్టి, నీరు: వీనితో సరీశ ...	౨౫-౨౮
౮ ఒక పౌచ్చరిక ...	౨౯-౩౨
౯ బలముతో లదాయి ...	౩౩-౩౬
౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము ...	౩౭-౪౦
౧౧ అంగ్లేయులతో గాఢపరిచితి ...	౪౧-౪౪
౧౨ అంగ్లేయులతో పరిచితి ...	౪౫-౪౯
౧౩ 'ఇంగ్లియం' ఒపినియం ...	౫౦-౫౩
౧౪ కూలీలొకేషనా, లేక మాలగూడెనా? ...	౫౪-౫౭
౧౫ మహామారి (౧) ...	౫౮-౬౧
౧౬ మహామారి (౨) ...	౬౨-౬౬
౧౭ లొకేషనును తగులఁజేయుట ...	౬౭-౬౯
౧౮ ఒక - గ్రంథప్రభావము ...	౭౦-౭౩
౧౯ ఫినిక్సు - స్థాపన ...	౭౪-౭౬
౨౦ తొలిరేయి ...	౭౭-౮౦
౨౧ హోలొకుగూడె దిగెను ...	౮౧-౮౪

విషయము	పుట
౧౨ రాముఁడే వక్షుక్షుఁడు	... ౮౫-౮౯
౨౩ ఇంటిచేస	... ౯౦-౯౩
౨౪ జులూరిగుఱుబాటు	... ౯౪-౯౬
౨౫ హృదయమథనము	... ౯౮-౧౦౦
౨౬ సత్యైగ్రహణోత్పత్తి	... ౧౦౧-౧౦౩
౨౭ ఆహారపరిశోధనములు	... ౧౦౪-౧౦౬
౨౮ కస్తురపాయిపైర్యము	... ౧౦౭-౧౧౧
౨౯ ఇంటిలో సత్యైగ్రహము	... ౧౧౨-౧౧౫
౩౦ సందయము	... ౧౧౬-౧౧౮
౩౧ ఉపవాసము	... ౧౧౯-౧౨౩
౩౨ పంతులుగారు	... ౧౨౪-౧౨౬
౩౩ అరురజ్ఞానము	... ౧౨౮-౧౩౧
౩౪ అత్యశిక్ష	... ౧౩౨-౧౩౫
౩౫ బియ్యములో వడ్లు	... ౧౩౬-౧౩౮
౩౬ ప్రాయశ్చిత్తరూపమును ఉపవాసము	... ౧౩౯-౧౪౦
౩౭ గోఖలేగారిని కలియఁజేయుట	... ౧౪౧-౧౪౩
౩౮ యుద్ధములో నా పాలు	... ౧౪౪-౧౪౬
౩౯ ధర్మసంబేదము	... ౧౪౭-౧౫౧
౪౦ సత్యైగ్రహపు నిసర్గ	... ౧౫౨-౧౫౬
౪౧ గోఖలేగారి హృదయము	... ౧౫౭-౧౬౦
౪౨ వాఁపులకు వైద్యము	... ౧౬౧-౧౬౩
౪౩ దేశమునకు ప్రయాణము	... ౧౬౪-౧౬౬
౪౪ ప్లివరీలో కొన్ని సర్కులు	... ౧౬౭-౧౭౦
౪౫ చాతుర్యము	... ౧౭౧-౧౭౩
౪౬ క్లయంట్లు సహచరు లగుట	... ౧౭౪-౧౭౫
౪౭ క్లయంట్లకు నెఱ తప్పట	... ౧౭౬-౧౮౦

అయిదవ భాగము

విషయము	పుట
౧ మొదటి అనుభవము	... ౧౮౧-౧౮౩
౨ పూనాలో గోధిలేగారిలో	... ౧౮౪-౧౮౬
౩ బెదరింపా?	... ౧౮౭-౧౯౦
౪ శాంతినిరీక్షనము	... ౧౯౨-౧౯౫
౫ మాడతరగతిబాటసారుల కనుగొండ్లు	... ౧౯౬-౧౯౮
౬ నాప్రయత్నములు	... ౧౯౯-౨౦౦
౭ కుంభోత్సవము	... ౨౦౧-౨౦౬
౮ లక్ష్మణ-ఝూలా (నంతెన)	... ౨౦౭-౨౧౧
౯ ఆశ్రమస్థాపనము	... ౨౧౨-౨౧౪
౧౦ పరీక్ష!	... ౨౧౫-౨౧౮
౧౧ గిరిమిట్టపద్ధతి నైతికపేయుట	... ౨౧౯-౨౨౪
౧౨ నీలిమందుదాగు	... ౨౨౫-౨౨౮
౧౩ బిహారువారి చుంచితనము	... ౨౨౯-౨౩౩
౧౪ ఆహింసాచరిత్రసాక్షాత్కారము	... ౨౩౪-౨౩౮
౧౫ కేసు తీసివేసికొనుట	... ౨౩౯-౨౪౨
౧౬ క్రొవ్వపద్ధతి	... ౨౪౩-౨౪౬
౧౭ సహచరులు	... ౨౪౭-౨౫౦
౧౮ గ్రామప్రజేశము	... ౨౫౧-౨౫౩
౧౯ మంచి అధికారిచలని ప్రయోజనము	... ౨౫౪-౨౫౬
౨౦ కూలీచారిలో	... ౨౫౭-౨౬౦
౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట	... ౨౬౧-౨౬౩
౨౨ ఉపవాసము	... ౨౬౪-౨౬౮
౨౩ భేదానంద్యుర్రుము	... ౨౬౯-౨౭౧
౨౪ ఉల్లికొం	... ౨౭౨-౨౭౪

విషయము	పుట
౨౫ ఖేడాసత్యాగ్రహ సమాప్తి	... ౨౭౫-౨౭౬
౨౬ విక్రమనకు ప్రయత్నము	... ౨౭౭-౨౮౦
౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట	... ౨౮౨-౨౮౯
౨౮ మృత్యుపథము	... ౨౯౦-౨౯౫
౨౯ రౌలకుచట్టము - నా ధర్మసంరేఖము	... ౨౯౬-౩౦౦
౩౦ అద్భుతమగు హఠాత్ము	... ౩౦౧-౩౦౪
౩౧ ఆరోజులు (౧)	... ౩౦౫-౩౧౧
౩౨ ఆరోజులు (౨)	... ౩౧౨-౩౧౫
౩౩ కొండంత తప్పు	... ౩౧౬-౩౧౮
౩౪ నవజీనకా యంగిండియా	... ౩౨౯-౩౨౧
౩౫ పంజాబులో	... ౩౧౩-౩౨౬
౩౬ బదులుకు బదులా?	... ౩౨౭-౩౩౨
౩౭ అమృతసరపు కాంగ్రెసు	... ౩౩౩-౩౩౬
౩౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము	... ౩౩౭-౩౩౯
౩౯ ఖాదీపుట్టుక	... ౩౪౦-౩౪౨
౪౦ దొరకెను	... ౩౪౩-౩౪౬
౪౧ ఒక సంవాదము	... ౩౪౭-౩౫౦
౪౨ అసహకారము	... ౩౫౧-౩౫౨
౪౩ నాగపురమున	... ౩౫౬-౩౫౮
పూర్ణాహుతి	... ౩౫౯-౩౬౧

శ్రీ మోషన్ దాస్ కరంచంక్ గాంధీ

ఆత్మకథ

కాని మరకడ బడితే దేదీ? బడితేమాట యటుండే; బడితే దెబ్బలు తినుటకుఁ దగినంత శరీరముగూడ మనిమి లేదు.

వి. చేంద్రుని అచట కొలదికాలమే ఉండెను దక్షిణ-ఆఫ్రికాదేశ మొక లాశితేడు కాదు; ఇంచుమించుగా అదియు నొక భూఖండము. ఆఫ్రికాలో కొన్ని ఉపఖండము లున్నవి. కన్యాకుమారినుండి శ్రీనగరమునకు ౧౯౦౦ మైళ్లు ఉండుచో దిగువనుండి కేవలపునకు ౧౧౦౦ మైళ్లకు తక్కువలేను. ఇంత గొప్ప భూభాగమున నితడు వాయువేగమునఁ బరుగిడెను.

అతఁడు నేటాలునుండి బ్రాహ్మణులుకు వెళ్లెను. విషయముల నన్నిటిని నేకరించుకొని భారతీయుల కష్టస్థితులను నేను వారి యెదుటఁ బెట్టవలసియు టిని ‘ఇంగులకు ప్రియోరియా చేగు పెయిలు’ అను సమస్య అడ్డువారెను. తఱిగ నే నటకుఁ జేగటకు అనన్యైక పత్రికను సంపాదించఁగల వీలు ప్రియోరియా నున్న మనవారికి లేకపోయెను.

బోయగుయ్యధము జరిగిన తరువాత బ్రాహ్మణులు బావుగుమనుచుండెను. అచట తివటకు గింజశేరు; కట్ట రుద్దరేరు; వీరులు శూన్యములు; అంగులు నూయఁబడియుండెను. వస్తువులు రావలయు; దుకాణములు తెఱవఁబడవలయు. అదియు వెంటనే జరుగవది కాదు. ఇది జరుగనే దే వెదలిపోయినవాగు మరల చేగ్గుకొనఁబడెను. కావున బ్రాహ్మణులలోని ప్రతివాఁడును ఒక అనన్యైక పత్రిక తెచ్చికొనవలసి యుండెను తెల్లవారి కిది హస్తామలకము; మఱి నల్లవారిలో ఆకాశకుసుమము.

యధ్యధినములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సిందూదేశమునుండియు, రంగనుండియు పలువురు ఉద్యోగులును సిపాయీలును వచ్చియుండిరి.

౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితరాయెనా?

పీరిలో వెపలేని అచట కాపుర ముండు దలచుకొంగురేని వారికి సగుపాయము చేయుట విధి యని బ్రహ్మ అధికారులకు తోచెను. పీరేపట్టననేని శ్రాత్ర ఉద్యోగములను బనాయింపఁగలరు. దీనికి తగినటులు అనుభవము కలవారు కావలసినంతమంది తయారుగా నుండిరి. ఈ యుద్యోగుల తీగ్రబుద్ధి ఒక శ్రాత్ర డిపార్టుమెంటును సృష్టించెను. ఇట్టి పనులలో వారు చాల సమర్థులు. నీగ్రోలకు వేతే ఒక డిపార్టుమెంటు కలదు. ఇంక ఆసియా వారికి ఒకటి యేల యుండరాదు? ఈ వాదము న్యాయముగనే కానిపించెడిని. నేను ట్రాన్స్ నవాలు చేరువఱకే ఈ శ్రాత్ర డిపార్టుమెంటు ప్రారంభమై మెల్లగా పెల్లెడలను తనవలను పరగించుచుండెను.

అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చు నధికారులు తిరిగివచ్చినవారి క'దఱకును అనుష్ఠాపత్రికలను ఈయవచ్చున; కాని ఆసియావారి విషయమున నిది చెల్లువా? ఈ శ్రాత్ర డిపార్టుమెంటువారి యనుమతితో అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చుచో ఈ యధికారుల వ్రాచీయును, బహువును తగ్గివావును. కావున ఈ శ్రాత్ర డిపార్టుమెంటు ఆవశ్యకమని వారి వాదము. అసలచూడ యేమనఁగా ఈ శ్రాత్ర డిపార్టుమెంటువారికి వీరో కొంతపని యుండునయ్యును; వారికి ధనము కావలయును. పని యేమి యు లేనిచో కృపాగద! పని లేనిచో ఈ డిపార్టుమెంటు ఎత్తివేయఁబడును. కావున ఈపనిని తమకుఁ గామ సృష్టించుకొనిరి.

హి దువు లీ డిపార్టుమెంటు వారికి అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. కొన్నాళ్లకు జవాబు వచ్చును. ట్రాన్స్ నవాలుకు తిరిగివచ్చువారు పలువురు కాఁగా దళాదులను మ చిలు మందలుగా పోగైరి. వీరును, ఆఫీసరులను గలిసి నిజుపేదలకు హిందువులకడినుండి వేలకొలది రూపాయలను గుంజుకొనిరి. పలుకుబడి లేనిచో చీటి పుట్టదనియు విశే

ఆత్మకథ

షించి కొందఱవిషయమున నూటుపానులేని వ్యయముచేయించో దొరకదనియు నాకు తెలియవచ్చెను. ఇట్టిస్థితిలో నటకుపోవుటకు నా కేటి వీలు ?

నా ప్రాంత చెలికాండ్రు డరబను పోలీసు సూపరింటెండెంటు కడకు వెళ్లి—చీటుల నిచ్చు ఆఫీసరుకు నన్నెఱిగించి నాకొక చీటి పుట్టునటులు మాడవలసినదనియు, నేను ట్రాన్సుగాలువాని నని మీ రెఱుంగుదురుకదా యని అంటిని. అతఁడు వెంటనే తలకు ట్రాన్సు తగిలించుకొని నాతోవచ్చి చీటి యిప్పించెను. గైలుకు గంటకన్న అవకాశములేదు. సామాను సద్దుకొంటిని. అలెక్జాండరుగారిని తిలచి కొనుమ స్రీచోరియాకు బయలుదేరితిని.

ముసళ్లప డురు ముందున్నదని నేనెఱుంగుదును, స్రీచోరియా చేరి దరఖాస్తును తయారుచేసితిని. దర్బనులో ముందుగా ప్రతినిధుల పేరు అడిగినటులు నాకు గుఱుతులేదు. కాని యిపు డిచ్చు ప్రాంత డిపార్టుమెంటు పనిచేయుచుండుటచే ముందు ప్రతినిధుల పేరులు నెప్పుడని యడిగిరి. ఆఫీసరులు ప్రతినిధులపట్టికనుండి నాపేరును తొలగి పడలఁచిరని స్రీచోరియాలో హిందువు లిదివఱకే యెఱిగియుండిరి.

దుఃఖజనకమయ్యను మనోరంజకమగు నీ విషయము ముంజ ప్రకరణమున.

అనియూను డి నిరంకు శాధికారము

నేను బ్రాహ్మణులులో నెటులు కా లిడఁగలిగితి నో అది ఈశ్రావ్య
డిపార్టుమెంటు గారికి తెలియరా లేదు. వారు తమకంటె
వచ్చుచుఁ జోవుచుండు హిందూదేశము గారిని కనుఁగొనిరి గాని వీరికి
మాత్ర మేమి తెలియును ? నేను నా పురాతన పరిచయబలమున చీటి
లేకుండఁగ నే ప్రవేశించియుండునని వారసుమానించిరి; అటులగుచో
నన్ను చెఱఁబెట్టరచ్చును.

నెద్దయుద్ధ మొకటి ముగిసిన పిదప కొంతకాలమువఱకు ప్రభు
త్వమువారు ఒక విశేషాధికారము వహించుట అలవాటు. నాఁటి
దక్షిణ-ఆఫ్రికాస్థితి సరిగా అట్టిదే కాంతిని నెలకొలుపుటకు వారొక
కాసనమును నిర్మించిరి. నెలవచీటి లేక బ్రాహ్మణులు ప్రవేశించు
వారు చెఱసాలలో నుంపఁబడుచు రని ఆ కాసనము. దీనిని బట్టి
నన్ను చెఱఁబెట్ట నూహించి కాని 'నెలవచీటి యేది?' అని నన్నడు
గుటకు వీరికి సాహసము చాలకపోయెను.

ఆఫీసులు డరబనుకు తంతి యంపిరి. చీటితోనే నేను వచ్చి
నటులు తెలిసికొని, పాపము వాగు నిరాశు లయిరి. కాని వారంత
టితో ఆసలుడుగువారు కారు. నేను బ్రాహ్మణులులోఁ జొచ్చితిఁ
గాని వారు నన్ను మి. చేబల్లేరును జాడకుండఁ జేయఁగలరు.

ఇందులకు ముందుగా వారు ప్రతినిధుల పేరు లికిరి. దక్షిణ-
ఆఫ్రికాలో నెల్లెడలను రంగుతెగులు కానుపించుచునే యుండును;
కాని, ఇ డిగ్గాలో ఎట్టిమకిల, ఎట్టికప్రకలకో ఎట్టిది అచట లేదు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ప్రజలకొఱకు ఉన్న డిపార్టుమెంటులు ప్రజా

ఆ త్మ క థ

క్షేమమునకే పాటుపడుచుండును. అవి ప్రమాధిప్రాయమును అను
వర్తించుచుండును. కావున ఈ యుద్యోగులలో సరేలయు ఏమైన
తయు చూపట్టుచుండును. కావున సీని యుద్యోగము అలంకార
వలెయియో మిగిలిన జాతుల నొగూడె జూపట్టును. ఈ క్రొత్త ఆఫీసరు
లకు ఆసియానుండి వచ్చుటతోపాటు అచటి నిరంకుశాధికారమును
వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు ఒకవిధమున ప్రజాప్రభుత్వము కలదు.
కొని ఇప్పుడు ఆసియానుండి వచ్చిన ఈ క్రొత్తవారు సగునానినా
లను నిరంకుశాధికారపూర్ణమే; నియమ: అసియాలో ప్రజా
ప్రభుత్వము లేదు; ఉన్నది పరప్రభుత్వము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో
తెల్లవారు ఇండ్లుకట్టుకొని అట ఉండిపోయిరి. ఇటులు వారు
దక్షిణ-ఆఫ్రికావాసులయిరి కావున దక్షిణ మెయిలులోని ఆఫీసరుల
పయి వారికి ఆంకుశము కలదు. ఇప్పుడు ఆసియానుండి వచ్చిన నిరంకు
శాధికారులు రంగస్థలమునఁ బ్రవేశించిరి. సీనితో సంగతులపరి
అడకొత్తులోని పోకవలె నాయెను.

నేనును దీనిచవిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించితిని. ముమ్మొరట
అతిపొద్దుమెట్లు పెద్ద ఉద్యోగిచే 'మొరట' నేను అజ్ఞాసింపఁబడితిని.
అశుభంబు లరికనుండి వచ్చి వాడు. 'అజ్ఞాసింపఁబడితిని' అను నీ
మాటలు కొంచెమేని అత్యుక్తి లేవనుటకు నానూతనమును విప్పి
చెప్పదును. నాకు వారు చీటి న్రాసి పంపలేరు. అటు భారతీయ
ప్రముఖులు నిరంతర మా యుద్యోగులకడకు జూపఁబడియుండును. స్వస్తి
యుండు సేర్ వైయబ్ హోబీ ఖాక మొహమ్మద్ గారును అట్టివారిలో
నొకఁడు. వారిని ఆ గూఢీసరు ఇటు లడిగెను—'గాంధీ ఎవరు? అతఁ
డిచటి కేల వచ్చెను?'

తైయబ్ సీకు ఇటులు జవా బిచ్చెను—'వారు మాకు నలహా
వారు; మేము కోరఁగా వచ్చినవారు.'

౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

‘అటు లగుచో మేము అదజమను ఇంట పెంచుకొని మీ సరకులను వక్షగాదా మే ముండుట? ఇచ్చి స్థితిగతులు గాంధీ కేమి తెలియున?’

‘తైయబ్ నేతు సరిగలే సహధానము ఇటులు కావచ్చు—
‘నిక్కము. మీరు కలరు. కాని గాంధీ మా వాడు కాదు? అతనికి మా భావ తెలియన; మా భావము తెలియను. మీ గట్టివా రయినను తుదికి ఆఫీసులు!’

‘గాంధీని నా కడకుగొనిరమ్మని ఆయాఫీసరు మాకు మిచ్చు’

నేను తైయబ్ నేతు కన్నరాతో ఆఫీసరు గారికడ కరిగితిని. అచట మాకు కుర్చీ లెటులు ఉన్నవి? మే ముండుటను నిటారుగా నిలువబడి చెప్పుకొనవలయును.

నా కేసి కన్నులైతి ఆయాఫీసరు ‘నీ కేల యిచ్చటికి వచ్చితివి?’ అని యడిగెను.

‘మావారందఱు నన్ను గోరగా సలహా యిచ్చుటకు వచ్చితి’ నని నేనడిచి.

‘ఇచ్చటికి వచ్చుటకు నీకు హక్కులేదని తెలియదా? పోరపాటున నీకు చీటి ఖట్టికల. నీవు ఈ దేశవాసినిగా పరిగణింపబడవు. నీవు ములిఖాసలకి యుండువు నీకు చేంబరేకుగారి దొంగనను దొర కదు. భారతీయుల రక్షణముకొరకు ప్రశ్నకముగా ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు నెలకొల్పబడినది. మంచిది. నీవిక వెళ్లవచ్చును.’

ఇంత వక్రము జించి, ఆఫీసరు గారు నాకు కేల వొసగిరి. జవా బిచ్చుటకు నా కవకాశ మియలేదు.

పిదప నాతోడివారిని ఆపి—‘గాంధీని బ్రాహ్మణులనుండి పంపివేయు’ డని మెల్ల మెల్లగా చివాట్లు పెట్టెను.

వారు నూతి ముజకటించుకొని వెనుదిరిగిరి. మా యెదుట ఈ శ్రుతసమస్య! అదియు ఆకస్మికము.

అవమాననహనము

ఈ యవమానము నామనస్సులో బాంధకత్వమును అయినను తొల్లి నే నిట్టివి పెక్కు సహించియుంటిని గాన అవి నాకు అలవాటయిపోయెను. కావున నే నీ ప్రాంత కవమానమును సహించి తటస్థుడనై కర్తవ్యమును నిర్వృత్తింప నిశ్చయించితిని.

ఇటుపిమ్మట ఆ యాశీస్సుకడకుంకి ఒకచోటి వచ్చెను. అందెలుల కలదు : 'గాంధీ దేవులుగారి మి. చేంబర్లను చూచియుండెనుగాన ఇప్పుడు ప్రతినిధుల పట్టికనుండి ఇతనిపేరు తొలగించుట అవశ్యకమాయెను.'

ఈ యుత్తరము నాతోడివారలకు సహ్యము కాలేదు. ఇప్పుడు ప్రతినిధుల ననలే పంపవలదుకొనినది. అప్పుడు నే నచటి విషమస్థితిని సరిగా నిటులు తెలిపితిని. 'మీ రందఱును మి. చేంబర్లను కలిసి కొని చూడనిచో మీ కేమియు కష్టములగునని నేను భావించుచున్నాను. అది యటుండె. మనము వ్రాసికనా మనకష్టములఁ దెలుపుకొనవలెను. అట్టిని మనము వ్రాయనే వ్రాసికొంటిమి. దానిని నేఁ జదివినకేమి ఇంకొకరు చదివిన కేమి? మి. చేంబర్లకు ఈ విషయమును గుఱించి మనతో వాదింపఁబోవఁడుకదా! మనకుఁ గలిగిన ఈ యవమానము సహింపనొప్పును.'

నేనిటులు ముగింపఁజేయునపుడై యుచునేను—'మీ కవమానము కలిగినచో అందఱును కలిగినటులు కాదా? మీరు మా ప్రతినిధులను మాట మే మెటులు మఱవఁగలము?' అని బిట్టనెను.

‘నిక్కమే, కాని మనపఁగు మంతయు ఇట్టి యవమానముల ద్వైవిధ్యవలయును. దానికంటె వేరే గతి యున్నదా?’ అని నేనంటి.

‘ఏ మయినను సరే, మనము మఱియొక క్రొత్తయవమానము నేల నెత్తివై తెచ్చి పెట్టుకొనవలయు? ఇక దీని కన్న నెక్కుడు దుస్థితి రది. మనకున్న అధికారము లేవి పొయ్యేవి?’ అని తైయబ్ నేను ప్రశ్నించెను.

తైయబ్ నేనుగారి యీ వీరత్వము నాకు ఆనందము కలిగించెను; కాని యీ పరాక్రమముచే ప్రయోజనములేదని నే నెఱుఁగుదును. వీరి లోటపాలు లన్నియు నే నెఱుఁగుదును. కావున వీరి నందఱును తొలపఁజేసితిని. ‘నాకు బహులుగా ఇండియన్ బారిష్టరయిన జార్జి గాడ్ ఫ్రేగారిని (ఇపుడు స్వర్గీయులు) నియమించుకొనఁ’దని వీరికి సలహా ఇచ్చితిని.

ఈరీతిగా శ్రీ గాడ్ ఫ్రేగారి ఒద్ద్యత్నతతో వీరు మి. చేంబర్లెనుగారిని జూరబోయిరి. నన్ను తొలగించిన విషయమునఁగూడ మి. చేంబర్లెను కొంచెము మాటలాడెను. ‘ఇనుమాఱులు ఒక ప్రతినిధి తోడనే మాటలాడుట? న్న మఱొక క్రొత్తప్రతినిధితో మాటలాడుట మేలుతరము కాదా?’ అని చెప్పి అయిన గాయముమీఁద పట్ట వేయఁజూచెను.

దీనితో నాయొక్కయు, నఁగుముయొక్కయు పని ముగియుటకు బదులు పొచ్చెను. మేము మరల ఓనమాలకడకుఁ జోయితిమి. ‘మీ మూలమునఁ గదా మనవార యుద్ధములోనికి దిగిరి! దానికి ఫలమిది’ అని కొందఱ తాటిపోసిరి. కాని దీనికి నేఁ జలింప లేదు. నే నిటు లంటి—‘నాచేతకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. అటులు

ఆత్మకథ

చేయుచు మంచి దనియే జేటికిని జేర దలఁతును. అటులు చేయుట కర్తవ్యమును పరిపాలించుట. ఫలము వెంటనే కనబడుకుండుగాక; సత్కార్యము సత్ఫలమునే యిచ్చునని నాకు గట్టి నమ్మకము. ఇంక మనము గతించిన దానిని వర్జించి కర్తవ్యమును గుఱించి విచారించుట లాభకరము.'

ఇతర మిత్రులును నా యీ మాటలను సమర్థించిరి.

మరల నే నిటులంటి—'నిక్కమాడవలయుచో నన్ను పిలిచిన పని ముగిసె ననఁదగును. మీకెల్లఁగును 'ఇంటికిఁ బో'మమ్మని నాకు నెల వొసఁగినను 'ట్రాన్సునాలునుండి కౌలు కదపవలగు' అని నా యంత రాత్మ నాకు తెలుపుచున్నది. నేనాచునకు పోక ఇచటనే నుండి పనిచేయఁదలఁచితిని. నే నింకొక యేడాదిదాక భారత శిశువునకు పోవు తలఁపును విరనాడుకొంటిని. ఇచట వకకాలము చేయఁదగి చి తిని. ఈక్రాంత డిప్యూమెంటువాఁతో మంచిమాట చేసికొనఁగలనని నాకు ధైర్యము కలదు. మన మీ వ్యవహారమును పరిష్కరించుకొన నిచో మనవా రందఱు కొల్లగొట్టఁబడుదు; ఈదేశమునుండి వెళ్ళఁ గొట్టఁబడుదురు; క్రొత్తయవగా నముల తలఁచాల్పఁ జేయఁబడుదురు. నా కీ విషయమున ఇసుమంతయు సందియము లేదు. మి. చేంబర్లెను నన్ను జూడకుండుటయు, ఆ యాఫీసున నన్ను తిరస్కరించి నాకు మన్నా చెప్పటయు ఇవి ఈ ప్రతినిధుల యవమానమునందు భారతీయ సమాజము నవమా నమునందు ఇసుమంతయుఁ గావు. మనము వక్కుల వలె కాలముగడపుట తగునా?

నే నీరీతిగా నా యభిప్రాయమును సారయెనుట నిశ్చితిని. ప్రిటోరియా జొహాన్స్ బర్గులో నున్న భారతీయమిత్రులతో నాలో చించి జొహాన్స్ బర్గులో ఆఫీసు నదప నిశ్చయించితిని.

ట్రాన్సువాలులో నాకు వకాలతు-సనదు ఫట్టునా ఫట్టాకాః అని సందియమే. కాని లా సాస్ట్రేవారు నా దరఖాస్తునపై అడ్డము రాలేదు. కోర్టువారు మంజూరు చేసిరి.

అచట ఆఫీసు పెట్టికొనుటకు భారతీయులకు మంచితావు దొరకదు. ఊరిగడ నాకు రిచ్ గారితో మంచి పరిచయము కలదు. అపుడు అతడు బేహారము చేయుచుండెను. అతఁ డెఱిగిన ఇండ్ల యేజెంటు ఒకఁడు కలఁడు. స్టేషనులు ఉంచుచోటున అతఁడు మంచి గదులు కుదిర్చిపెట్టెను. నేను వకాలతుచేయ మొదలిడితిని.

త్యాగవృద్ధి

ట్రాన్సువాలులోని భారతీయుల హక్కులు కాపాడుటకు చేసిన ప్రయత్నమును గూర్చిగా, ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటువారితో జరిపిన వ్యవహారములగుర్చియు ఎక్కువగా వర్ణింపకముందు అప్పటి నాస్థితీగ్రతులనుగూర్చి కొంత ముచ్చటించును.

ఇంతవఱకును కొలఁదియొ గొప్పయొ డబ్బు కూడఁబెట్టవలయునను నాశ నామనసులో ఉంకియేయున్నది. పరమార్థముతో పాటు, ఈ స్వార్థమును కలిసియే యున్నది.

బొంబాయిలో నేను వకొకఁడు చేయుచుండునపుడు అమెరికా భీమా ఏజెంట్లొకఁడు ననుజూడవచ్చును అతనిరూపము రమణీయము, పలుకు మధురము. చిరకాలమిత్రమువలె అతఁడు నాకు భవిష్యత్కాలమున మేజకలుగ నిటులు ప్రసంగించెను. 'అమెరికాలో మీవంటి స్థితీగ్రతుఁ కలవారందఱులు తమతమ జీవితములను భీమాచేయుచుకొందురు. మీగుకూడ వారివలె భవిష్యత్విషయమున చీకచింతలులేకుండ ఉండఁగోరుచున్నాను. జీవితము శాశ్వతమా? మా అమెరికావారు భీమాచేయుచుకొనట ధర్మముగా పరిగణింతురు. తా మొక చిన్నపాలిసీని తీసికొంటుని నేను బులిపింతును.'

ఇంతవఱకు ఇండియాలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ఎందఁతో ఏజెంట్లు నాకెదురైరి కాని నేనెవరికిని మాట యీలేదు. ఏల? భీమా చేయుచుకొనుట అనఁగా భయము చెండుట, శాశ్వతమయెడ విశ్వాసము గొనకపోవుట యని నేనెఱుఁగుదును. ఇటులయునను నే నీహారి

బులిపింపఁబడితిని. అతఁడు తన వాదమును చెప్పకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా నామొదుట నా యాలుబిడ్డల ప్రతిమలు గోచరించెను. 'ఓయీ! నీవు నీయాలినగలు ఇంచుమించుగ నన్నియు అమ్మనే యమ్మితివి నీ శరీరమునకు నీదేని సంభవించుచో నీయాలుబిడ్డల బరువు? తండ్రి తగువాత తండ్రియై పోషించుచున్న నీయన్నగార్ని పైఁ బడును. అతఁడేమో ధనికుఁడా? దరిగ్రుఁడు. ఇటు లొనరించుట నీకేటిపాడికి? ఇటులు నా మనసులో నిగ్ధారింతుకొని పదివేలరూకలకు బీమా చేయించుకొంటిని.

దక్షిణ-అఫ్రికాలో నా జీవితపు చూపు మాటులచే నా భావ మాలును మార్చెను దక్షిణ-అఫ్రికాలో వచ్చిన ఈ నూతనాపత్సమయ మున నే నేది చేసినను ఈశ్వరుని సాక్షిగా నిడికొని చేసితిని. నేను దక్షిణ-అఫ్రికాలో ఇంకను ఎంతకాలము ఉండవలయుదనో అది నేలలేదు. ఇండియా కిఁక తిరిగిపోవలసినని యనిపించెను. కావున నా యాలుబిడ్డల రావించుకొనవలె ననుకొంటిని. వీరిని ఇంకను? వ్యవల నుంచు పాడి గాదు. వీరి భరణపోషణము లన్నియు దక్షిణ-అఫ్రికాలోనే జరుగవలె ననుకొంటిని. ఇట్టి చప్పులతో బీమా ఏలచేసితిని యనుకొంటిని. వృథాగా ఆ యేజెంటువలలో నేలపడితిని యని విచారించితిని. 'మా యన్నగారు నా పితృస్థానమునందే యుండినచో విధవయగుచో తనతమ్ముని దిల్లాలిని పోషింపఁడా?' అని అనుకొంటిని. కాని 'ముందు నీవే మరణింతువని అనుకొను టెట్లు? పిదప అందఱును పరిపాలించువాఁ డొక ఈశ్వరుడే; నీవునాగాదు నీ యన్నయఁగాదు. బీమాచేసితివి? నీ యాలుబిడ్డల పరాధీనులఁ జేసితివి. వారేల స్వతంత్రముగా జీవింపఁజాలరు? లోకమున అసంఖ్యాకు లగు నీకు పేదలగతి యేమి? నీవు వారిలో నొకఁడవు గావా?

ఆత్మకథ

ఈ రీతిగా నాచునమ్ముచో విచారధార ప్రవహించెను. కాని వారి ననుసరించి వెంటనే ఏమియు జేయలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁ గూడ కంపెనీకి ఒక కిక్కిరించుచున్న చల్లించినటులు గుర్తు.

మరియు బాహ్యవిషయములుగూడఁ గొన్ని నాయా విచార ధారకు నోవయ్యెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నేను తొలిచారి వచ్చినపుడు ఏనుచుతియువారితో కూడినాడియుంటిని. దానికి ఫలముగా నాకు ధర్మమునెవ జాకరూకత అంటి పెట్టుకొని యుండెను. ఈ తూరి ధిగూసఫీ పరివేషమునఁ బడితిని. మి. రీచ్ దివ్యజ్ఞాననామాజికుఁడు. ఇతఁడు నాకు జొహాన్స్ బర్గ్ నాని సమాజముతో నెయ్యి మలవడఁ జేసెను. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి యభిప్రాయములతో నాకు విషయము లేదు. కావున నే నందుచేరలేదు. అయినను ఆ సమాజమున వారిలతో ప్రత్యేకముగా నాకు గాఢపరిచయము కలదు దైవందియమును పీఠితో ధర్మమునుకూర్చి చచ్చించుచుంటిని. అందు పుస్తకపఠనము జరుగుచుండెడిది. అపుడపుడు నేనును ఉపన్యసించుచుండువాఁడను. భ్రాతృత్వమును కలిగించుకొనుటయు పెంపొందించుకొనుటయు, దివ్యజ్ఞానసమాజమున ముఖ్యవిషయములు. మా కియేమి చూచుకొని జరుగుచుండెడిది. ఈ గూఢగమ్యముతో నందలి సభ్యులకు కేది మేర్పడినపుడు నేను పట్టి చూపుచుండువాఁడను. ఈ వివిధప్రభావము నాకు సత్ఫల మొసఁగకపోలేదు. అది నాయాత్మపరిశోధనకు కారణమాయెను.

ఆత్మ పరిశోధన పరిణామము

నాకు ౧౮౯౩ సంవత్సరమున క్రైస్తవ-మిత్రులతో పరిచయము కలిగెను. నా కపుడు విద్యార్థిదశ. వారు బైబిలుసందేశమును నా మదికెక్కించి నాచేత దానిని స్వీకరింపజేయుఁ జూచిరి. నేను నత్రుతతో తటస్థుడ నయి వారిపలుకులను వినుచును, తెలిసికొనుచును ఉంటిని. ఇంతియ కాక హిందూధర్మమును నా శక్తికొలది పఠించితిని. మఱియు నితరమతములనుగూడ తెలిసికొనయత్నించితిని. పిదప ౧౯౦౩ సంవత్సరమున నాస్థితి మాత్రము, దివ్యజ్ఞానసమాజపు మిత్రులు నన్ను వారి సంస్థలోనికి లాగికొనఁగొనిరి. దానికి హేతు వేమి? నేను హిందువుడను నా కడనుండి ఏదియో కొంత పుచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞానసమాజపు స్తకములలో హిందూధర్మముయొక్క ఛాయయు, దాని ప్రభావమును. కొంత కొంత కలదు. కావున నేను వారికి కొంచెము సాయము చేయఁగలనని వారియూహ. 'నాకు సంస్కృతము రాదు నేను ప్రాచీన సంస్కృతగ్రంథములలో హిందూధర్మమును జదువలేదు. అనువాదములలోఁ జదివికొనినదియు కడుఁ గొలది' అని వాఁకిఁ చెలిపితిని. వారు సంస్కారములను, పునర్జన్మములను విశ్వసించువారు గాన నావలన నేదియో కొంచె ముపకార ముండునని వారు నమ్మిరి. చెట్లు లేనిచోటున ఆముదపుఁజెట్టే మహావృక్షముకదా! కొందఱతో వివేకానందుని 'రాజయోగము'ను, మఱికొందఱతో మణిలాల్ ననుభాయి ద్వివేది 'రాజయోగము'ను జదివితిని. ఒక మిత్రునితో పాతంజలయోగదర్శనము పఠించితిని. పలువురతోఁ గలిసి గీతలఁ జదువ నారంభించితిని. మే మచట నొక చిన్న జిజ్ఞాసుసభను స్థాపించితిమి.

ఆత్మకథ

అందు నియమపూర్వకముగా అధ్యయనమును ఆరంభమాయెను. మొదటినుండియు గీత లనిన నాకు భక్తిశ్రేద్ధలు కలవు. ఇపుడు దాని రహస్య మెఱుంగవలె ననిపించెను. నాకడ ఒండు రెండు అనువాదములు కలవు. వానిసాయమున మూలమును దెలిసికొన ప్రయత్నించితిని. మఱియు ప్రతిదినమును ఒకటి రెండు శ్లోకములు కంఠస్థములు చేయ నిశ్చయించితిని.

ప్రాతఃకాలమున దంతధావనము చేయునపుడును, స్నానము చేయునపుడును గీత వల్లించుచుంటిని. దంతధావనమునకు ౧౫ నిమిషములును, స్నానమునకు ౨౦ నిమిషములును పట్టెడివి. నేను తెల్లవారి వలె నిలువఁబడి పలుదోమెడివాడను. గీతాశ్లోకములను చిన్ని కాకితముపై వ్రాసి ఎదుటిగోడ కంటించి చూచుచు వల్లించుచుంటిని. ఈరీతిగా స్నానము చేయుసరికి శ్లోకములు వచ్చెడివి. దినపాఠము వల్లంపను, వెనుకటి వానిని గుర్తు చేసికొనను ఈకాలము సరిపోయెడిది. ఇటులు పదుమూడధ్యాయములవఱకును వల్లించినటులు గుర్తు. సిద్ధప జంజాటము బలిసెను. సత్యాగ్రహము జనించెను. ఈ పసికాయను పెంచవలసినభార మొకటి మీఁదఁ బడెను. దాని లాలనపాలనములతో నాసమయ ముత్పన్న మయ్యెడిది. నేటికిని అది యాచందమున నేయున్న దననగును.

గీతాపఠనమువలన ఎట్టి ఉపలబ్ధి కలిగెనో దానిని పఠించిన నాసహాధ్యాయులే చెప్పఁ దగుదురు; కాని నామాట—నా కది కలమును దిద్దికొన మార్గదర్శక మాయెను. నా కయ్యది ధర్మనిఘంటువు, తెలియని ఇంగ్లీషుమాటలకు డిక్షనరీని ఎటులు తెఱఱునో అటులే ప్రవర్తనకుసంబంధించిన చిక్కులలో గీత తెఱఱును. ఇందలి అపరిగ్రహము, సనుభావము మొదలగు పదములు నన్ను గిట్టివైచెను. “సనుభావము నెటులు సాధింతును? ఎటులు పాలింతును?” అని

మల్లాడితిని. అధికారి యొక్కడు మనల నవమానించును; ఒక్కడు లంచగొండి; దారిని బోవుచుండగా నొక్కడు కయ్యమునకు కాలు సాచును. ఇట్టివారును గలరు. మనకు చాల నుపకారము చేసిన వారును గలరు. వారికిని వీరికిని భేదము లేదా? ఇట్టియెడ సమత్వ మెటులు? మఱియు అపరిగ్రహము ఆచరణమునఁ బెట్టుకొనుట యెటులు? మనదేహముమాత్రము మనకు పరిగ్రహము కాదా? స్త్రీ పుత్రాదులు పరిగ్రహము కాక మఱేమి? గ్రంథపూర్ణమైన ఈయల మారలలో నిప్పు పెట్టినా? నాయొంటిని జలాకరమగు త్రేత్రముగాఁ జేసినైవనా? లోపలనుండి వెంటనే ఇటులు జబాబు వచ్చెను— ఇల్లు ముల్లెలు వీడనిచో పరమేశ్వరుని పడయఁ జాలవు. నాచదివిన ఇంగ్లీషు-లా నాకు తోడయినది. స్నెల్ రచించిన లాలోని సిద్ధాంతముల చర్చ గుర్తు దవితను. గీతాధ్యయనాదృష్టమున బ్రట్టి అను పదమున కర్థము లెన్నగా తెలిసెను. లామీఁద ఆదరము పెరి గెను. నాకు లాలోఁగూడ ధర్మతత్వము కానిపించెను. బ్రట్టిలు లక్షలాది ధనమును నిలువయుంతురు. కాని అందొక చిల్లిగవ్వపయి నేని వారి కధికారము లేదు. ముముక్షువు గూడ ఈరీతిగనే ప్రవర్తించ వలయును—ఈపాఠము నేను గీతలనుండి నేర్చికొంటిని. అపరిగ్రహమునకు, సమత్వమునకు హృదయపరివర్తనము కావలయు నను విషయము నాకు దివ్యవలె కానిపింపఁదొడఁగెను. ‘భీమాపట్టాను రద్దుచేయుంపు’ డనియు, ‘తిరిగి యిచ్చినంత పుచ్చుకొందును; లేనిచో లే’ దనియు రేవాశంకరుగారికి వెంటనే వ్రాసితిని. భగవానుఁడు నన్ను సృజించినటులే నా యాలుబిడ్డలను సృజించెను. నన్ను రక్షించినటులే వారినిని రక్షించును. నాకు పోసినవాఁడె నీరు పోయును గదా యని నే నెఱిగికొంటిని. నాఁటి నా యాశయము ఒకయుత్తరమునఁ గలదు. తండ్రితో సమానుఁడగు మాయన్న గారికి

ఆ త్మ క థ

అందిటులు వ్రాసితిని. — 'నేటివఱకు నేను సంపాదించుచువచ్చినది నీకు అర్పించుచు వచ్చితిని. ఇక నాయాశను విడినాడెగోగు చున్నాను. ఇకమీఁద నా సంపాదించబోవునది ఏ కొంచెమేని సార్యజనికములగు కార్యములకు వినియోగపడఁగలదు.'

దీని యాచితి మాయన్నగారికి వడిగా విశదము కాలేదు. ఆయన పెద్దపెద్ద మాటలతో నావిధినిగూర్చి నాకు వ్రాసిరి— 'నీవు నాయనగారికన్న నధికుఁడవు కాఁదలఁపఁ బనిలేదు. నాయనగారు కుటుంబపాలనపోషణముల మానుకొనిరా? నీవును వారివలె ఇల్లువాకిలి జాగ్రత్త పెట్టుకొనవలయును....' నేను దీనికి వినయపూర్వకముగా నిటులు జవాబిచ్చితిని— 'నాయనగారు ప్రవర్తించిన చందముగ నే నేనును ప్రవర్తించుచున్నాను. కుటుంబమును పదమునకు కొంతము విశాలముగా వ్యాఖ్యానము చేయుచో నాచేసిన పరిస్థితిక బా గోగులు తమకు విశద మగును.'

మాయన్నగారు నాపై ఆసలుడిగిరి. నాకు ఉత్తరము వ్రాయుట మానుకొనిరి. దీని నాకు దుఃఖ మొదలెను. కాని దేనిని నేను విధి యని తలఁచితినో దానిని విడనాడుకొంటినేని ఇంతకంటె నెక్కుడు దుఃఖపడియుండును. కావుననే నే నీకొలఁది దుఃఖమును వైరించితిని. ఇటులయినను నాకు మాయన్నగారియొడల భక్తి తొంటివలెనే నిర్మలముగను, అధికముగను ఉండెను. మాయన్నకు నాపైఁ గల ఆధిక వాత్సల్యమే దుఃఖమునకు కారణమని నాకుఁ దెలియును. నీరికి నా రూపాయలమీఁద కంటె నా సౌజన్యముమీఁదనే ఎక్కు డపేక్ష.

తుదకు చరమదివసములలో ఆయనకు నాపని నచ్చెను. మృత్యు శయ్యపై నున్నపుడు నాపని ఉచితమనియు, ధర్మమనియు అతఁడు నూచించెను. ఆయన అపుడు వ్రాసిన కమ్మ కరుణజనకము. తం

కొడుకును తుమింపుమని కోరినటులు ఆయన నన్ను తుమింపుమని కోరెను. నాపిల్లలను నీయిచ్చచొప్పన లాలనపోషణశిక్షణములఁ జేయుమని వ్రాసెను. ఆయన నన్నుఁ జూడ కన్నులు వాచుకొనెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చెదనని నాకు తంతి యిచ్చెను. తొందరగా రమ్మరి నేనును తంతి నిచ్చితిని. కాని మాకలముకకు ఈశ్వరుఁడంగీకరింపలేదు.

తనపుత్రులవిషయమున అతఁ డెట్టి యిచ్చఁజూపెనో అదియు నెఱవేర్చఁబడలేదు. మాయన్న దేశమునందే మేను దొరఁగెను. ఆయన కుమారులు ప్రాచీనసంస్కారమునే పడసిరి. అందు పరివర్తనము పడయఁగలుగలేదు. నేను వారిని ఆకర్షించుకొనలేక పోయితిని. దీన వారి దోషఁ గేదియు లేదు. స్వభావము నెవరు మార్పుచేసికొనఁగలరు? బలవత్తరములగు సంస్కారముల నెవఁ డాపఁగలఁడు? మన భావములలో నెట్టిపరివర్తనము కలుగుచున్నదో, మఱియు మన కెటులు వికాసము కలుగుచున్నదో అటులే మనఁ నాశ్రయించుకొని యున్నవారికిని, మన తోడివారలకును కలుగవలయునని మన మనుకొందుము; కాని అది మిథ్య.

తలిదండ్రులగువారి పూట* ఎంత భయంకరమో ఈవిషయము వలన కొంచెము తెలియఁగలదు.

శాకాహారమునకు బలి

జీవనమునందు త్యాగము, నిరాడంబరతయు, ధర్మబాగ్యతయు వృద్ధి పొందిన కొలఁదిని నాకు నిరామిషాహారమునందును, తత్ప్రచారమునందును ఆసక్తి హెచ్చెను. ప్రచారము చేయుటలో నాకుఁ దెలిసిన దొకటే పద్ధతి : ఆచరించుట, ఎఱుఁగఁగోరువారితో ఆలపించుట.

జొహాన్సుబద్దనందు నిరామిషాహార-గృహము (Vegetarian restaurant) కలదు. దాని నడుపువాఁ డొక జర్మను దేశమువాఁడు. అతనికి కూనీ జలచికిత్సయందు నమ్మిక. నే నటకు పోఁదొడఁగితిని; మఱియు ఎంతమంది ఇంగ్లీషుమిత్రులను తీసికొనిపోవఁగలనో అంత మందిని తీసికొనిపోవుచుంటిని. కాని ఆ నిరామిషాహారగృహ మెంతో కాలము మనదని తెలిసెను; వీలన, ధనలోపము. తగునంత దానికి నే సాయపడితినిగాని తుదకు దానిని మూయక తప్పలేదు. దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారిలో పలువురు మాంసము తినరు. కొందఱు అసలే తినరు, కొందఱు కొంచెము కొంచెము. ఆ సమాజమునం దొక సాహసపతి కలదు. ఆమె చాల పెద్దయెత్తున మాంసము లేని భోజనాలయ మొకటి పెట్టెను. ఆమె చాల కలారసిక. ధనవ్యయమునకు వెను దీయదు. జమాఖర్చులు చూచికొనదు. ఆమెకు మిత్రులను పలువురని చెప్పవచ్చును. మొదట నీమె కొద్ది యెత్తువీఁదనే నడపెను. కాఠి పిదప పెద్దయెత్తున నడపఁదలఁచెను. దీనికి నా సాయము కోరెను. అప్పుడు ఆమెకడ నెంత యున్నదో నే నెఱుఁగనుగాని తగినంత ధన ముండకపోదని తలఁచితిని. నాకడ డబ్బునకు వీలు కలదు. పలువురు క్లయంట్లు నాకడ ధనము నిలువయుంతురు. వీరిలో ఒకసజ్జనుని సమ్మతి

గొని ఇంచుమించు వేయిపాను లీమెకు బదు లిచ్చితిని. ఆ క్లయంటు ఉదారుడును, విశ్వాసియు. అతఁడు మొట్టమొదటి గిరిమిటియాం అతఁడు ‘భాయీ! మీ యిష్టప్రకారము డబ్బు ఇచ్చివేయుఁడు. నే నేమియు నెఱుఁగను. నేను మిమ్ములనే యెఱుఁగుదును’ అని యనెను. అతని పేరు బదరీ. ఇతఁడు సత్యాగ్రహమున చాల పని చేసెను. చెఱకుఁగూడఁ బోయెను. ఇతని యీమాత్రము సమ్మతి చాలు ననుకొని యితని పైకమును ఆమె కొనఁగితిని. రెండు మాఁడు నెలలు గడిచెను. కాని పైకము తిరిగి వచ్చునటులు కానిపింపలేదు. అంత నష్టమును భరింపఁదగినశక్తి నాకు లేదు. ఆ పైకము నాకడనే యుండుచో వేఱ యుపయోగించెడిది. తుదకు అప్పు మునిఁగి పోయెను. అటులని నన్ను నమ్మిన బదరీని నష్టపఱుప నగునా? అతఁడు నన్నుమాత్ర పఱుఁగను. ఆదండుగను నేనే పెట్టుకొంటిని.

ఈ సంగతిని నేనొక క్లయంటుతో ప్రస్తావించితిని. అతఁడు నన్నిటులు తియ్యగ ముదలకించి నాకు మెలఁకువ కలిగించెను;

‘భాయీ! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను మహాత్ముఁడను కాలేదు; బాపును (తండ్రి) కాలేదు. మిత్రులగు నాక్లయంటు నన్ను భాయి యని సంబోధించెడివారు ఈపని మీదికాదు. మేము పలుపనులలో మిమ్ము నమ్మి చనుచుందుము. మీ కీ డబ్బు తిరిగిరాదు. కాని మీరే సొమ్ము ఇచ్చికొందురు. బదరీని నష్టపఱుపరు. అది యటుండె. మీ రీ రీతిగా మీ క్లయంటుభనమును సంస్కరణముకొఱకు సాయము చేయుచో వారు పాడగుదురు. కొలఁదిరోజులలో మీకును నిప్పచ్చ రము. ఇటులగుచో మీ సార్వజనికకార్యము లన్నియు ముగియును.’

సాభాగ్యమున నాయీ మిత్రుఁ డింకను నున్నాఁడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోఁగాని, మఱియొకతావునఁగాని ఇతనికిన్న మంచి మనసు

ఆత్మకథ

గలవాఁడు మఱియొకఁడు నాకుఁ గానరాలేదు. ఇతఁ డెచరినీని సంజే హించెనని పిదప నది కట్టిదని తెలిసికొనెనేని, వెంటనే అతనికడ కరిగి క్షమింపుమని వేడికొని మనస్సును శుద్ధయు చేసికొనెడివాఁడు. నన్నితఁడు ముదలకించుట చాల మేలయిన దని అనుభవమాయెను. బదరీ రూకలు బదరీకి ఇచ్చివయిచితిని. కాని మరల నిట్టి చెబ్బ తగులుచో గానికి తాళగలశక్తి నాకు లేదే ! అందులకు అప్పుచేయవల యును. ఇట్టిది నే పుట్టినతరువాత చేయలేదు. అప్పనిన నాకు గోత. సంస్కరణాభిలాష యెంత యున్నను తన శక్తికి మించిపోఁగూడదని దీనివలన నేర్చికొంటిని. నే నీపనిలో గీచలలో ముఖ్యుడు నిష్కామ కర్మయును అనాదరించితినినియు తెలిసికొంటిని. ఈ తప్పు నాకు ముందరికి దీప స్తంభమాయెను.

నిరామిషహార ప్రచారమునకుఁగాను వేదిలో నింత బలి దానము వేయవలసియుండునని నే నెంచలేదు. ఇది నేఁ గోరక చేసి కొనిన పుణ్యము.

మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

నా జీవనము నిరాడంబరమయిన కొలదిని వ్యాధులకు మందు పుచ్చుకొనటలో మొదటినుండియు నాకుఁగల అరుచి ఇపుడు మఱికొంచెము పెరుఁగఁదొడఁగెను. నేను డరబనులో వకొకట చేయుచుండఁగా డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారు అచటికి ననుఁ జూడవచ్చిరి. అపుడు నాకు దుర్బలత్వమును (debility), కీళ్ళవాఁపును (rheumatic inflammation) కలుగుచుండెడివి. డాక్టరుగారు మందీయఁగా నిమ్మళించెను. పిదప ఇండియాకు మఱలు వఱకు చెప్పఁదగినంత వ్యాధి యేదియు వచ్చిన గుర్తు నాకు లేదు.

జోహాన్సుబగ్గుతో నున్నపుడు మలబద్ధకము, తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి. భేదులను పుచ్చుకొనియు, పథ్యము చేసియు సరి పుచ్చుకొనుచుంటినిగాని దాన రోగము క్షుడను గాలేదు. 'ఈ మందుల జంజాటమునుండి బయటఁ బడితివా బ్రతికిపోదు' వని నా మనస్సు చెప్పుచుండెను.

ఆరోజులలోనే కావచ్చును, మాంచెప్పరులో 'నో బ్రేక్ ఫాస్టు ఎసోసియేషన్*' అనునది స్థాపింపఁబడెనని నే వింటిని. దాని యుద్దేశ మేమనఁగా, ఇంగ్లీషువారు పలుమాఱులు భుజింతురు. పలురకముల వంటకములు కుడుతురు. రేయి పండ్లెండుగంట లగువఱకును తినుచునే యుందురు. దాన డాక్టరుల యిండ్లకు పరుగెత్తుచుందురు. ఈ యాపద తప్పించుకొనవలయుచో ప్రాతఃస్నానము మానవలయును. ఈ యంశములన్నియు నాయెడఁ బట్టకున్నను కొన్ని కొన్ని తప్పక

* ప్రాతరాహారము మానవలెనని పెట్టుకొనిన సమాజము.

ఆత్మకథ

పట్టును. నేను ముమ్మాటు కడుపారఁ గుడుతును. రెండు జాముల వేళ తేసీరు త్రావుదును. నే నెన్నఁడును కొఁదిగా తిని యెఱుఁగను. నిరామిషాహారీ నయ్య, పొగపులు, మసాలాలు వదలినవాఁడ నయ్య, వీలున్నంతవఱకు నాతిసుత్థానిలోనే రుచులు చూచుట మానలేదు. ఆఁజేఁడుగంటలు కొట్టకముందెన్నఁడును లేచి యెఱుఁగను. అపుడు ప్రొద్దుటితిండిమానినచో తలనొప్పిపోవచ్చు ననుకొంటిని. ప్రయత్నము చేసితిని. కొన్నాళ్లు కొంచెము కష్టమనిపించెను. కాని తలనొప్పి పోటి పోయెను. కావలసినదానికంటె నెక్కువ తినుచుంటినని దానితో తేలిపోయెను.

ఈ పరివర్తనమువలన మలబద్ధకము మాత్రము పోలేదు. కూనీ చెప్పిన కటిస్నానము చేసి చూచితిని. అది కొంచెము పనిచేసెను గాని అనుకొన్నంతగా చేయలేదు. ఈనడుమ నిరామిషాహారగ్రహము పెట్టిన జర్మనుమిత్రుఁడో, మఱి యింకొకమిత్రుఁడో కాని, ఒప్పు వ్రాసిన 'రిటరన్' టు నేచర్' అను గ్రంథమును నాచేత నిడియెను. ఈ గ్రంథమున మట్టి చేయు నుపయోగములు చదివితిని. ఇంతియ కాక సద్యఃఫలములును, పప్పుగల కాయలును మనుజుల స్వభావము నకు తగిన ఆహారమని ఆ గ్రంథకర్త సమర్థించెను. నే నప్పటికి కేవలము పండ్లను తిని చూచి యుండలేదు; కాని మట్టివైద్యము చేయు మొదలిడి చూచితిని. అది చక్కగా పనిచేసెను. మట్టివైద్యము నిట వివరింతును. ఎర్రనిదిగాని, నల్లనిదిగాని, శుభ్రమయిన మట్టిని తగినంత చెచ్చి చలిసీతతో తడుపవలయును. పిండివలె నున్న ఆ మట్టి ముద్దను పరిశుభ్రమగు వస్త్రముపై పూయవలయును. దానిని పొట్టకుఁ గట్టుకొనవలయును. ఈరీతిగా దీనిని పొట్టకుఁగట్టుకొని పడుకొంటిని. మెలఁకువ వచ్చినపుడుగాని, ప్రొద్దునఁగాని తీసివేయుచుంటిని. దాన మలబద్ధకము నిర్మూల మాయెను. నాటనుండియు నేను ఈ

వైద్యమును చేసికొనుటయగాక నా మిత్రులచేతను చేయించితిని. దీని వలన లాభము కలుగలేదని చెప్పినవారున్నటులు నాకు గుర్తు చాలదు.

నే నీదేశమునకు వచ్చినపిదప ఈ యుపచారములమీఁద ఆత్మ విశ్వాసమును కోలుపోయితిని. ప్రయోగ మొనరించి చూచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను. ఏల యన, ఏచటను నేను అంటిపట్టు కొనియుండ వీలయినదికాదు. అయినను ఈ మట్టివైద్యమునందును, జలచికిత్సయందును మొదట నా కెంత విశ్వాసము కలదో నేటికిని అంత విశ్వాసము కలదు. నేటికిని నేను కొంత మట్టివైద్యము చేసి కొనుచునే యున్నాను. అక్కఱ కలుగుచో నా మిత్రులకుఁగూడ చేయుఁడని సలహా యిచ్చుచున్నాను. నాకు రెండు మాటులు మహా వ్యాధులు వచ్చెను; కాని మందులతో మనుజులకు అంతగా పనిలేదని నాకు నమ్మిక. పక్ష్యము, నీరు, మట్టి ఈ మొదలగు గృహవైద్యము లతో వేయింటికి తొమ్మిదివందల తొంబదితొమ్మిది కుదుర్పవచ్చును.

చీటికి మాటికి వైద్యులకడకుఁ బరుగిడి రసవిషగంధకములచే శరీరము నింపుకొని మానవుఁ డాయువును తగ్గించుకొనుచున్నాఁడు. తనను తన యధీనమున నుంచుకొనఁ జాలఁడు. తాను తన శరీరమునకు ఏలిక యగుటకు బదులు బంపై తుదకు మానవత్వమునుగూడఁ గోలు పోవుచున్నాఁడు.

నే నీ యధ్యాయమును రోగశయ్యపైఁ బరుండి వ్రాయు చున్నాను; కావున నాయీయద్వైతముల నెవ్వరును గేలిచేయ కుందురుగాక ! నా తెగుళ్ళకు కారణము నే నెఱుఁగుదు; నేనే వానికి కారణమనియు నెఱుఁగుదు; కావుననే నాకు ఓర్పు పోలేదు. ఈ రోగములను ఈశ్వరానుగ్రహముగా నమ్మి పలురకము లగు మందుల బారినుండి తప్పకొనఁ గలిగితిని. ఈ మొండివానివలన డాక్టరు మిత్రు లకు కష్టము కలుగుచున్నదని నే నెఱుఁగుదును కాని వారు ఉదార తతో నా మొండిపట్టును నైరించి నన్ను విడువకున్నారు.

ఆత్మకథ

ఇచట నా ప్రస్తుతస్థితిని అడ్డముగాను, నిలుపుగాను చెప్పి కొనవలయు నావశ్యకత లేదు. కావున నేను మరల ౧౯౦౪-౦౫ సంవత్సరములకు వస్తును.

ఈ విషయము ముందునకు సాగక ముందు పాఠకుల కొక హెచ్చరిక చేయవలసియున్నది. ఇది పఠించువారు జుష్టువ్రాసిన ప్రతిపూటయు వేదవాక్యమని నమ్మరాదు. వ్రాయసకాండ్ర దృష్టి ప్రాయికముగా ఏకాంశమునందే లగ్నమయి యుండును. ప్రతివస్తువును తక్కువలోఁదక్కువగా పదిమూలలనుండి చూడవలయునని నా కొరిక. మఱియు ఆ వసు వేమూలనుండి చూచినను సత్యముగా నుండవలయును. కాని ఆ వస్తువు ఏకకాలమున అన్ని స్థితులయంగును

ముగా నుండఁజాలదనియు మఱవఁదగదు. మఱియు చాల పుస్తకములు ధనమునకును, పేరునకును వ్రాయఁబడుచుండును. కావున ఇట్టి పుస్తకములు చదువఁగోరు సజ్జనులు వివేకముతోఁ జదువుదురు గాక! అందలి విషయములను పరీక్షింపఁ గోరువారు అనుభవము గల వారి సలహాను పుచ్చికొందురుగాక! ఓర్పు గొని చదివి తెలిసికొనిన పిదప పరీక్ష చేయ నారంభింతురుగాక!

ఆత్మకథ

సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమానమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పారవడిన విషయములలో నాకుచూపిన దెసనే పొండిని యితరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విర్భవమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు. ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జరరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీప్తవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీ ములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచకమును అగు వనస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవ బలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

ఆత్మకథ

ఇవరగ్రంథములవలెనే నే నీగ్రంథమును ధర్మబుద్ధిచే ప్రేరితుడనై వ్రాసితిని. ఈ ధర్మభావమే నాప్రతిపనియందును నేటికిని గలదు. నే నాగ్రంథములో నిర్ణయించిన కొన్ని విషయములను అలవాటులో పెట్టుకొనఁజాలక పోవుటచే దుఃఖమున, సిగ్గును కలుగుచున్నవి.

మనుజునకు కైశవమున తల్లిపాలు కావలయును. పిదప మఱి యేపాలును అక్కఱలేదని నాకు చాల నమ్మకము. వనమున పండిన పండ్లును, కాయలును దగ్గ వేటు మనుజున కక్కఱలేదు. బావము వప్పు మొదలగు బీజములందును, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములందును శరీరమును, బుద్ధిని పెంపొందించు ద్రవ్యములు కలవు. ఇట్టి యాహారము దినువానికి బ్రహ్మచర్యము, సంయమము చులుకన. 'తిండి యెట్టిదో త్రేఁ పట్టిది,* భోజన పెట్టిదో జీవన మట్టిది' అను నీ మాటలు చాల తథ్యము. ఇది నాకును, నామిత్రులకును మంచి యనుభవము. నా పుస్తకమునం దీవిషయములను విపులముగా చర్చించితిని.

కొని నాదురదృష్టమున ఇండియాలో నాప్రయోగములను సంపూర్ణముగా ననుష్ఠింపఁజాలకపోయితిని. ఖేడాజిల్లాలో యుద్ధమునకు తూటువమూఁకను పోగుచేయుచున్నతఱి ఒక పారపాటుచే మృత్యుశయ్య నెక్కితిని. పాలను విడనాడి ప్రాణధారణ మొనరించుటకు నే నింతవట్టు నిష్ఫలప్రయత్నము లనేకము లొనరించితిని. పాలు లేకుండ ప్రాణధారణ మొనరించుటకుఁగాను నాయెఱిగిన పలువురు డాక్టరులను, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులను అడిగి చూచితిని. కొందఱు పాలకు బదులు మినపకడుగును, కొందఱు మహుడా నూనెను, కొందఱు బాదముపప్పు పాలను నూచించిరి. శరీరము కృశించువఱకు

* ఆహార్ తేవో ఓడకార్, మాణస జేవుం ఛాయ్ తేవో ఛాయ్.

నీని నన్నిటిని వాడి మాచితిని గాని రోగశయ్యను మాత్రము విడువ లేదు.

రోగనివారణమునకు ఖాద్యాఖాద్యవిచారణము చేయరాదని నైద్యులు చరకము మొదలగు గ్రంథములు ప్రమాణముగాఁ జూపిరి. మఱియు పని పట్టుచో మాంసాదులనుగూడ తినవచ్చు ననిరి. ఇట్టి వారు పాలను ఎటులు విడనాడు మనఁగలరు? బీఫ్ టీని, బ్రాందిని పుచ్చుకొనుమనువారు పాలను విడుపు మనఁగలరా? నే నొట్టు పెట్టు కొంటిఁ గాన ఆవుపాలను, గేదెపాలను త్రావను. క్షీరమాత్రమును త్యజించుటయే నాబట్టునం దుద్దేశము. కాని నే నా శపథము చేసి కొనినపుడు నామనస్సులో ఆవుల, గేదెలు మాత్రమే కలవు. కావునను, జీవితాశచేతను ఎటులో ఒకటులు మనస్సును సరిపెట్టు కొంటిని. ఈరీతిగా శపథముయొక్క ఉద్దేశమును పాలించి మేఁక పాలుత్రావ నిశ్చయించితిని. ఈమేఁకపాలు త్రావునపుడు అది శపథము యొక్క ఆత్మను చంపుటయే యని నామనస్సు చెప్పుచునేయుండెను.

రౌలతుచట్టమును ఎదురుకొనవలయు నను మోహము నన్ను విడనాడలేదు. దీనిచే బ్రతుకునందును ఇచ్చ పుట్టెను. దానఁజేసి జీవితమునందలి నా యీ మహాపరిశోధన ఆఁగిపోయెను.

కూటితోడను, నీళ్లతోడను ఆత్మ కించుకేనియు సంబంధము లేదు. ఆత్మ తినదు, మఱి త్రావదు. 'పాట్టలోనికి పోవు వస్తువుచే లాభహాని లేదు గాని లోపలి నుండి వచ్చు మాటచే లాభహాని కలదు' అను నీ వచనముల నే నెఱుంగదును. ఇవి నిక్కములే. కాని యీ వచనములతో జగడము పెట్టుకొనుటకన్న నా నిశ్చయమును వ్రాయఁ దలఁతును—ఎవఁడు భగవంతునియెడల భయభక్తులతో సంచరింపఁ గోరునో, ఎవఁడు ఈశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాఁ జూడఁ గోరునో, ఆ

ఆత్మకథ

సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమానమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పారవడిన విషయములలో నాకుచూపిన దెసనే పొండిని యితరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విర్భవమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు. ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జరరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీప్తవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీ ములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచకమును అగు వనస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవ బలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

బలముతో లడాయి

ఇది ఆసిగూ ఆఫీసరులయెడ వృష్టి బహుదము. వీరి పెద్ద రాణా జోహ్నుబగ్గులో. ఈ రాణాలో హిందూస్తాను వారికి గాని, చీనా వారికి గాని, మఱి యితరులకు గాని రక్షణము లేదు సరికదా, భక్షణమే. ‘వచ్చుట కధికారము గలవారిని రానిచ్చుట లేదు, మఱి అధికారము లేనివారికడ నూలు పానులు పుచ్చుకొని రానిచ్చుచున్నారు; దీనికి ప్రతికారము మీరు చేయనిచో మఱి యెవరు చేయుదురు?’ అని నాకడ ప్రతిదినమును ఫిర్యాదు. నా మనస్సుకూడ లోపల నటులే చెప్పుచున్నది. ఈకష్టము తొలగింపనిచో నేను ట్రాన్సువాలునం దున్న ఫల మేమి?

దీనికి సాత్వము సమకూర్చు చలపెట్టితిని. తగినంత సాత్వము సమకూరినపిదప పోలీసు కమిషనరు కడ కరిగితిని. అతనియందు దయయు, న్యాయమును గలవని నాకు దోచెను. నామాట లొక్క పెట్టున ఉహ్వాని ఎగురగొట్టుటకు బదు లతడు మనస్సునకు పట్టించుకొని వినెను. మఱియు సాత్వము నంతయు దనకు జూపు మనెను. సాత్వులను స్వయము పరీక్షించెను. నామాటపయి నమ్మకము కలిగెను. ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లజూరరులు తెల్ల అపరాధులను దండించుట దుష్కర్మమని నే ననుకొనినటులే అతడును అనుకొనెను. పిదప నతఁ డిటు లనెను—‘అయినను మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టింతురేమో యనుభయమున మన పనిని మనము మానరాదు. వీరిని తప్పక అరెస్టు చేయింతును. నేను నా శక్తికొలది పనిచేయుదు నని నమ్ముడు.’

ఆత్మకథ

నేను నమ్మనే నమ్మితిని. పలువురు ఆఫీసరులపై నా కను మానము కలదు; కాని వారి అందరియెడల నాకడ ప్రబలముగ ప్రమాదము లేదు. ఇరువురియెడల మాత్రము నా కావంతయు సందియము లేదు. కావున వారిరువురికిని వారంటులు వారి ఆయెను.

నా చేతలకు రహస్య మనునది లేదు. నేను ప్రతిదినమును పోలీసుకమిషనరుకడ కరుగుచుంటినని పలువు రెఱుంగుదురు. ఈ యాఫీ సరులకడ పలురకాల వేగులవా రున్నారు. వారు నా ఆఫీసుకడకు రాకపోకలు చేయుచు నా అనుపానులను వారి కెఱిగించుచుండిరి. ఆ యాఫీసరులగుఱించి యొకటి చెప్పవలయును. భయముచేత తగినంతమంది వేగులు వారికి దొరకలేదు. భారతీయులను, చీనా వారును నాకు సాయపడనిచో ఆ యాఫీసరులను పట్టించుట దుస్తర మయ్యెడిది.

వీరిలో నొకఁడు పాటిపోయెను. పోలీసుకమిషనరు వారంటు పంపి, పట్టించి తెప్పించెను. విచారణ జరిగెను. సాక్షులు సంపూర్ణముగా విచారింపఁబడిరి. వీరిలో నొకరి సంగతి జ్యూరీకి ఎఱుక యగుటకుఁగూడ ప్రమాణ ముండెను. అయినను వీ రిరువురును విడుదల చేయఁబడిరి.

నేను మిగుల నిరాశుఁడ నయితిని. కమిషనరుగూడ మిగుల వెత చెందెను. వకీలుపనిపై నాకు రోత పుట్టెను. నేరములు కప్పి పెట్టుటలో బుద్ధి ఉపయోగపడె నని బుద్ధిపైఁగూడ రోత వొడమెను.

వీ రిటులు విడుదల పొందినను సర్కారువారు వీరిని ఉద్యోగమునుండి తొలగించి తమస్థానమున ఉండనీయకపోవుటచే వీరి యపరాధము తేటతెల్లమే ఆయెను. వీ రిరువురును తమపదవిని బాపుకొనినపిదప ఈ రాజ్యాలలో కళంకము కొంచెము తగ్గెను. భారతీయులకు కొంచెము ధైర్యము కలిగెను.

దీన నా ప్రతిష్ఠ. హెచ్చెను. నా వకాలతుగూడ హెచ్చెను. లోకులు చెచ్చించు ధనము అంతయుఁ గాకపోయినను, కొంతవట్టు తగ్గెను. లంచగొండు లింకను చేతులు కొట్టుచునే యుండిరి గాని ఆ పనితో యోగ్యులకు తమ యోగ్యతను కాపాడుకొన కా లానిన దని చెప్పనగును.

ఈ యాఫీసరు లభములు ; అయినను వారియెడల నా కిను మంతయు దుర్భావము లేదు. ఇదియు వా రెఱుంగుదురు. వారు చిక్కులో నుండఁగా సాయము చేయవలసిన అక్కఱ కలిగెను; చేసితిని. నే నెదిరింపనిచో జోహాన్సుబర్గ్ మునిసిపాలిటీలో వీరికి ఉద్యోగము దొరకును. వారి మిత్రుఁ డీ విషయమును నాతోఁ జెప్పెను. నేను వారికి ఉద్యోగ మిప్పింప పాటుపడితిని. వారి కది దొరకెను.

దీనివలన నన్నెఱిగిన తెల్లవారు నాయెడల నిశ్చంకముగా ప్రవర్తింపఁగలిగిరి. మఱియు ఈ డిపార్టుమెంటువారితో నేను పలు మాటలు తలసట్టుకొన్నను, ఎంత గట్టిగా మాటాడినను, వారు నాకు నెయ్యియును, తియ్యియును చూపుచునే యుండిరి. ఇట్టి ప్రవర్తనము నా స్వభావములోఁ గలదని నాఁటికి నే నెఱుంగను. ఇట్టి ప్రవర్తనము సత్యాగ్రహమునకు కూఁకటివే రనియు, అహింసలో నొక అంగమనియు పిదప తెలిసికొంటిని.

మనుజుఁడు వేఱు, వాని పని వేఱు. మంచిపనియెడ ఆదరము, చెడుపనియెడ తిరస్కారమును కలిగి తీరును. మంచి పని చేసినను, చెడు పని చేసినను, మనుజునియెడల ఆదరము గాని, దయ గాని చూపవలయును. ఈమాట తెలిసికొనుట సులువు. కాని ఆచరించుట మాత్రము బలవు. ఈ జగత్తునం దింత ద్వేషము ప్రబలుట కిదియ కారణము.

ఆత్మకథ

సత్యమును శోధింప అహింసయే మూలము. అహింస యేంత వట్టు హస్తగతము కాదో సత్యముకూడ నంతవట్టు హస్తగతము కాదని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. ఒకపనిని, ఒక ప్రణాళికను విశోధింపఁదగును కాని ఆ పనిని, ఆ ప్రణాళికను నడుపువానితో విరోధము పెట్టుకొనుట యనఁగా తనతో తాను విరోధము పెట్టుకొనుటయే. నిలయనఁగా—మన మందఱమును ఒక కుంభాచేతనే చేయు బడితిమి. మన మందఱమును ఒక బ్రహ్మపుత్రులమే. మనుజునిలో అనంతములగు శక్తు లున్నవి; కావున మనము మనుజు ననాదరించుచోఁ గాని, తిరస్కరించుచోఁ గాని వాని శక్తులను, గుణములను తిరస్కరించినటు లగును. మఱియు ఇటు లానరించుట మనుజునకును, ప్రకారాంతరముగా సమస్తజగత్తునకును హాని కలిగించిన దగును.

పుణ్యచక్రరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నా జీవితమున పలుమతములవారితో, పలుభాతులవారితో పరిచయము. మొదవఁజేయఁగల సంఘటనము లనేకములు జరుగుచు వచ్చెను. ఇట్టి యనుభవము లన్నింటిచే నాకు ఇంటికిని బయటికిని, దేశమునకును పరదేశమునకును, హిందువునకును ముస్లమానునకును, కిరస్తానికిని పారసీకునకును యూదునకును భేదబుద్ధి యెన్నఁడును కలుగలేదు. నాహృదయ మిట్టి భేదము నెఱుఁగఁజాల దనియే చెప్పఁగలను. ఇయ్యది నా కొక గుణ మని యనుకొనను. ఏలన, అహింస, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము లోనగు యమములను, నియమములను అలవాటులోఁ బెట్టుకొంటిని. నేఁటికిని వానియెడ నాప్రయత్నము కలదు. కాని ఆరీతిగా అభేదబుద్ధిని పెంపొందించుకొనుటకు నేను ప్రయత్నముచేసిన గుఱుతు లేదు.

డరబనులో నేను వకకాలము చేయుచుండఁగా నా గుమాస్తా లును నాయంటనే నివసించెడివారు. వారిలో హిందువులును, కిరస్తానులును గలరు. దేశమునుబట్టి చెప్పవలసివచ్చుచో గుజ్జరులును* చెన్నపురివారును అని చెప్పవలసివచ్చును. నే నెన్నఁడును వీరిని వేరుగాఁ జూచిన యెఱుకలేదు. నాయాదరమునకు నాభార్య యెన్నఁడేని అడ్డువచ్చుచో నే నామెను ముదలకించుచుండెడువాఁడను. నాగుమాస్తాలలో నొకఁడు క్రైస్తవుఁడు. ఇతని తలిదండ్రులు పంచములు. మా యిల్లు తెల్లవారి యిల్లపద్ధతిని కట్టఁబడినది. ఈ కారణమున గదులలో తూములులేవు—ఉండవలయుననియు

ఆత్మకథ

ననియు నాయుద్దేశము కాదు—ఇది నా మతము. దీనివలన గడులలో తూము లుండవలయు తావుల మూత్రమునకు వేటుగా కుండలు ఉండే డివి. వీనిని బాగుచేయు పని మా ఆలుమగల యిరువురిదే కాని నాకగు లది కాదు. ఇంటివారితోపాటయిపోయిన గుమాస్తాలు మాత్రము తమంతః దామే ఘర్షించేసికొనుచుండిరి. కాని యీ స్త్రీస్తవ్రుడు సరి క్రొత్త. ఇతని కుండను మేమే ఎత్తి బాగుపజపవలయును. కస్తూరి బాయి కుండలనెత్తి బాగుచేసెడిదే కాని ఈ సోదరుని భాండా మెట్లుట ఆమె కసహ్య మనిపించెను. దానితో మాయరువురకును చెడెను. నెచు ఎత్తివేయుటయు ఆమెకు మంచి దనిపింపలేదు. మఱియు తా నెట్లుట కును కష్ట మనిపించెను. అయినను, కన్నులనుండి ముత్యముల దిండు వులురాల ఒకచేత కుండనెత్తికొని కెంపుచూపుతో ముదిలకించుచు మెట్లుదిగు కస్తూరిబాయి నేటికిని నాకనుల వ్రేలును.

నే నెంత ప్రేముడి గలవాడనో అంత ఘోరకుండ నగు పతిని; నే నామెకు శిక్షకుండ నని నాయూహ. కావున గ్రుడ్డి ప్రేమకు వసుడనై ఆమె నిటులు రాచి అంపమునఁ బెట్టుచుంటిని.

ఈ కారణమున ఆమెయే ఆకుండను దీసికొని వెళ్ళినను నాకు తుష్టి కలుగలేదు. నగుమోముతో దానిని దీసికొని పోవలయు నని నా కోరిక. దీనిగుఱించి నే నామెపైకి ఉఱుకులు పరుగులెత్తితిని. తుది కుత్తేజితుడనై ‘ఇదిగో, ఈ యల్లరి నాయంట సాగను’ అని అంటిని.

ఈ మాట బాణమువలె నాలెను.

‘మీయిల్లు మీరే యుంచుకొనుండు; ఇదె నే నేగితిని’ అని యామె గట్టిగా వ్రనెను.

నే నపు డీశ్వరుని మఱచితిని. నాయెడలో దయ యనునది ఎండిపోయెను. నే నామెచ్చేయి పట్టుకొంటిని. మెట్లు కెదురుగనే ద్వారము కలదు. దీనియు, నబలయు నగు నామెచ్చేయి పట్టుకొని ద్వారమువఱకు ఈడ్చుకొని పోయితిని. తలుపు సగము తెఱచితిని.

కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రవహింపఁ జేయుచు కస్తూరీబాయి యిటు లనెను:

‘మోగు సిగ్గు లేకపోవుఁగాక ! నాకుఁ గలదు. కొంచెము సిగ్గు తెచ్చికొనుఁడు! నన్ను బయటికిఁ గ్రాయుచో నే నెక్కడికిఁ బోవుదును? పుట్టింటికిఁ బోద మన్న నా తలిదండ్రు లిచట లేరుగదా! మాది ఓర్పు గల స్త్రీజాతి. కావున మా రభస డైరింపనే వలయు. ఇకనైనను కొంచెము సిగ్గుగొని తలుపు మాయుఁడు! ఎవరేని మనల నిరువురిని జూచినచో నవ్వుకొని పోదురు!’

నేను మొగ మింత చేసికొంటిని గాని లోలోన సిగ్గిలితిని. తలుపు మూసివేసితిని. నన్ను నాభార్య విశువలనిచో నేను మాత్ర మామెను విడువఁగలనా? ఈరీతిగా మాలో మా కెన్నియో కయ్యములు వచ్చెను; కాని అన్నియు తుదకు మంగళముగనే పరిణమించెను. పత్నియే అదృశ్యమగు తన యొర్పు బలమున ఎల్లప్పుడును విజయ ముండెను.

నే నిపుడు తటస్థుడనై ఆ విషయములఁ జెప్పగలను; ఏలన ఆఘటన లన్నియు నా పూర్వయుగమునకు సంబంధించినవి. నేఁడు నే నామోహంధుడ నగు భర్తను గాను; ఆమెకు శిక్షకుడను గాను; ఇచ్చు వచ్చుచో కస్తూరీబాయి న న్నిపుడు దండింపవచ్చును. మేము ఒండొండ భుక్తభోగులమగు మిత్రులము. మే మొండొండ నిర్లేపముగానుండి జీవితము గడపుచున్నాము. కస్తూరీబాయి నా జబ్బులలో ప్రతిఫల మపేక్షింపక నేవ చేయున దాయెను.

ఆత్మకథ

గూడలో ఇది జరిగెను. అప్పుడు బ్రహ్మచర్యపాలన మన నించుకయు తెలియదు. పత్ని కేవలము సహృద్యిణి యనియు, సుఖదుఃఖసఖి యనియు నాటికి నే నెఱుంగను. పత్ని యన భోగ భోజన మనియు, మగని యాజ్ఞలను తలచ దాల్చుటకే పుట్టిన దనియు నాటి నా తలచు.

కాని ౧౯౦౦ నాటికి నాతలచులలో గంభీరముగు పరివర్తనము కలిగెను. ౧౯౦౬ నాటికి వాని పరిణామము పూర్తిమాయెను. కాని వానిమాటముంగు నేను నిర్వికారుడ నయిన కొలదియు నాసంసారము కాంతమును, నిర్మలమును, సుఖయుతమును అగుచు వచ్చెను. నేటికిని అగుచుండె నని చెప్పనొప్పును.

ఈ పుణ్యస్మరణమువలన మేము ఆదర్శదంపతుల మనిగాని, లేక నా ధర్మపత్నియందు ఎట్టి దోషగును లేదని గాని, లేక నా యాదర్శము ఒకటియే యని గాని ఎవరును అనుకొనకుండు! కన్తురి బాయికి వేటుగా ఆదర్శము కలదా యనచో, లేదు; పాప మయిల్లా లేమియు నెఱుంగదు. నా యాచరణములలో చాలవట్లు ఆమెకు ఇంపుగావు. మే మెన్నడు నొందొండ వానిని గుఱించి చర్చింపము. చర్చించినను సారము కానిపింపదు. తఱియిత్తు దండ్రులుగాని, నేనుగాని ఆమెకు చదివింపలేదు. కాని హిందూస్థ్రీలందఱలో కొలదిగనో గొప్పగనో యుండు నొక మహాగుణ మీమెయందు అతిమాత్రముగా నున్నది. తలచియో తలచకయో, ఎఱిగియో యెఱుంగకయో నాపాదముల ననుసరించుటలో తన జీవితము సార్థకమని యామె నమ్మిక. మరియు జీవితమును నిర్మలముగాఁ జేసికొనఁబూను నా పూనికల కామె యెన్నడును అడురాలేదు. మాయరువురి బుద్ధిశక్తులలో భేద మున్నను పయి కారణము వలన మాజీవనము సంతుష్టమనియు, సుఖవంత మయిన దనియు, ఊర్ధ్వగామి యనియు నా యుద్దేశము.

అంగైయలతో గాఢపరిచితి

సత్యశోధనమును గుఱించిన యీ కథ యేరితిని వ్రాయఁబడుచున్నదో పాఠకులకు ఈ ప్రకరణముకడఁ జెప్పఁబడుచున్నది. వీని నారంభించినపుడు 'ఈపద్ధతిని వ్రాయుదును' అని ఒక పద్ధతిని నిరూపించుకొనలేదు. పుస్తకములుగాని, పాఠ్యరీతిగాని, నలు కౌగితములుగాని ఉంచుకొని వానినిజూచి వీనిని వ్రాయుట లేదు. వ్రాతకుఁ గూర్చున్న నాఁడు నాయంతరాత్మ నన్నుఁ ప్రేరించినరీతి వ్రాయుచు వచ్చుచుంటిని. నాలోపల జరుగుచున్న క్రియాకలాప మంతయు నా యంతరాత్మచే ప్రేరితమని నిశ్చయముగా నొడువఁ జాలను. కొలఁదివనిగాని, గొప్పవనిగాని చెప్పఁబడినవియు, ఏఁజేఁట నా చేయునవియు నగు కార్యములను పరిశీలించినచో నవి నాయంతరాత్మను ప్రేరించుటచే జరిగినవే యని చెప్పినచో అశుచిత మునుకొనను.

నే నంతరాత్మ నెఱుఁగను లేదు, చూడనులేదు. భగవానునిపై ప్రపంచకమునకు అంతకుఁగల నమ్మకము నాయది యని యనుకొందును. ఆ నమ్మిక వీరీతి నయినను ఆచరణిది. కావున దానిని నేను వట్టి నమ్మిక యనుకొనను; మఱి అనుభవ మనుకొందును. దీనిని అనుభవమని రూపించుట ఒకరీతిగా సత్యమును దంపించుటయే. కాక చీని శుద్ధస్వరూపమును దెలుపఁగల శబ్దము నాకడ లేదన్నచో ఇంచుమించు ఉచితతర మని అనుకొందును. అదృష్టమగు నీ యంతరాత్మకు వశపర్తి నై ఈ కథను వ్రాయుచున్నానని నా నమ్మకము.

ఆత్మకథ

వెనుకటి ప్రకరణము వ్రాయమొదలిడి 'ఆంగ్లేయులతో పరిచితి' అని క్లిష్టక మొదలువేసితిని. ఇటులు వ్రాయుచుండఁగా ఆ విషయమును వ్రాయుముంగు 'పుణ్యస్మరణము'ను గుఱించి వ్రాయుట ఆవశ్యకమి? గ్రహించితిని. అపుడు 'పుణ్యస్మరణము' అను ప్రకరణమును వ్రాసితిని. పిదప ముందటి క్లిష్టకను దీనికి మార్చితిని.

ఈ ప్రకరణము మొదలిడఁగానే మరల నొక ధర్మసంకట మెదురాయె. ఆంగ్లేయుల పరిచితిని వ్రాయునపుడు వేనిని వేనిని వ్రాయు? వేనిని వేనిని వదలను? అనునది నొడ్డ సందియము. వ్రాయవలసినదానిని విడుచుచో సత్యమును కప్పిపుట్టునేమో యని యనుమానము. ఇంతియకాక ఈ కథవ్రాయుటయు ఆవశ్యకము కాదనియు అనవచ్చును. ఇట్టి దశలో ఆవశ్యకము లేవో అనావశ్యకము లేవో యేటిచూచుట కడుఁ గఠినము.

ఆత్మకథలు సంపూర్ణముగా ఇతివృత్తములు కావనియు, మరియు వీనిని వ్రాయునపుడు చాలఁ జిక్కులు కలుగుననియు ఎపుడో చదివియుంటినిగాని దాని యర్థ మిపుడు చక్కగా బోధపడెను. సత్యశోధనములకు సంబంధించిన నా యీ ఆత్మకథయందు నాకు గుఱుతున్నదంతయు ఎక్కించుట లేదని నాకుఁ దిలియును. సత్యమును తెలుపవలయునెడ ఎన్నిమాటలు వ్రాయవలయునో, మఱి యే మాటలు వ్రాయఁదగదో యెవరు చెప్పఁగలరు? నా ఒకతరపున మాత్రమేగల సాక్ష్యమునకు న్యాయమందెరమున ఎంతకీస్మృతు ఉండఁగలదు? తీరికగలవాఁ డెవఁడేని వెనుకవ్రాసిన ప్రకరణములలో క్రాసు పరీక్ష చేయఁదొడఁగినచో వీని కింకను మెఱుంగు రావచ్చును. లేక మఱొక వ్యాఖ్యాత ఖండనదృష్టితో దీనినంతయు ఛిన్నఛిన్న మొనరించి పొరపాటులను చూపి ఉప్పొంగవచ్చును.

ఇ వన్నియు నాలోచించి చూడఁగా ఈ గ్రంథము నిక కట్టి పెట్టినచో బాగుండదా? యని అనిపించుచున్నది. కాని 'పూని పనిని తప్పని తోచినదాక విడనాడరాదు' అను న్యాయము నాథారముగాఁ జేసికొని నాఅంతరాత్మ 'వలను' అని చెప్పవలకు వ్రాసికొనుచుఁబోవ నిశ్చయించితిని.

వ్యాఖ్యాతల మెప్పునకు నేను దీని వ్రాయుటలేదు. సత్యశోఽనలలో వ్రాయుటయు నొకశోధన యని వ్రాయుచున్నాను. ఇంతియ కాక నాతోడివారలకు దీనివలన కొంత యూజుట కలుగఁగల దనియు నొక యుద్దేశము. దీని యారంభము వారి సంతోషము కొఱకే. ఆనందస్వామియు, జయరామదాసును నన్ను వెంటాడినచో నీది యారంభింపఁబడునది కాదేమో! ఈకారణమున దీనిని వ్రాయుటలో నేదేని దోషఁ గున్నచో వారును ఈ దోషఁగులో భాగస్వాములు.

ఇక ప్రకృత మనుసరింతము. హిందూస్తానీ గుమాస్తాఁలను, తదితరులను మాయింటిలో ఇంటివారితోపాటుయిపోయి యున్నటులే ఇంగ్లీషువారును ఉండిపోఁ దొడఁగిరి. నాకడ నున్నవారిలో కొందఱ కిది యిష్టము కాదు. అయినను నేను వారిని పట్టుపట్టి ఉంచుకొంటిని. అందఱ యెడలను ఇట్టి పట్టు పట్టుట తెలివిగల పని యని తలఁపను. ఈ బాంధవ్యముచే కొందఱవలన చిక్కులు కలిగెను. ఈ యెడ నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. చిక్కులు కలుగుచున్నన, చిక్కులు కలుగుచున్నటులు తెలియుచున్నను, ఇతరమిత్రులకు అసౌకర్యము సంభవించుచున్నను, ఈ కష్టములు సైరింపఁబడుచునే యుండెను. నా మతమును నేను మార్చుకొనలేదు, మరియు నా మిత్రులు ఉదారతతో సైరించిరి. ఈ నా క్రొత్తచుట్టటికములు నా మిత్రులకు కష్ట మనిపించినపుడు నేను వారిని మందలింప మానలేదు

ఆత్మకథ

ఏలయన, అస్తికులు తమలో నున్న ఈశ్వరుని అందఱులోపలను జూడఁ గోరుదురు. అటు లగుటఁజేసి అందఱయేలయన లోపము లేకుండఁ సంఛరింపఁగల శక్తిని సంపాదించుకొనవలయును. అట్టి శక్తి సంపాదించ నుపాయ మే నున్నచో అప్రయత్నముగా అట్టి యవకాశము లొదవినపుడు వానిని దూరగింపక క్రొత్తక్రొత్త చుట్టచుకములలో పడి రాగద్వేషములు లేకుండఁ జూచుకొనుటయే.

ఈ కారణమున బోయరుయుద్ధము ఆరంభమయిన లెటి నొయిల్లంతయు కిటకిట లాడుచున్న ను ఇరువు రాండ్లయులకు తా వొంద గితిసి. వారిరువురును నివృత్తిజ్ఞానసమాజమువారు. వారిలో నొకరైన కిచనుగారినిగూర్చి ముందెఱుంగఁ గలరు. ఈమిశ్రుల సహవాసమున నాభార్యను ఏడిపింపవలసివచ్చెను. నావలన ఆమె పలు మాటలు దుఃఖింపవలసివచ్చెను. అడ్డమాఁకలు లేక తెరచాటు లేక తెల్లవారు మాలో కూడిమాడి యుండుట కిదియే తొలిసారి. నేనింగ్లాండునందు తెల్లవారియిండ్ల నివసించితిని. నేను వారి మాచార ప్రచారములు నేర్చితిని. అయినను పూటకూళ్లయింట నున్నటులే అచట నుంటిని. కాని యిపుడు మాయిల్లట్టిది కాదు. నామిత్రులు నాకుటుంబములో నొకరు. వారును భారతీయాచారములు తెలిసికొనిరి. పోలికకు మాయిల్లు తెల్లవారి యిట్లేకాని లోపల ఆచార వ్యవహారము లన్నియు భారతీయులకు సంబంధించినవియే. వారి నుంచుకొనుటవలన మేము చాల ఇబ్బందుల కిర వైతిమని గుఱుతు. కాని ఆ సజ్జను లిరువురును తమ యింట నున్నటులే యుండి రని చెప్పనగును. ఈ మాపరిచయములు డరబనులో కన్న జోహాన్నుబర్గులో ఎక్కువాయెను.

ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

జ్ఞానోహాన్సుబద్ధులో ఒకతూరి నాకడ నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు ఉండిరి. వీరు నాకు గుమాస్తాలో, కుమారులో చేప్పట కష్టము. ఈ నలువురితో నాపని తెమలదు. టైపింగు లేక పనికాదు. మాలో నాకే టైపింగు కొలదిగా తెలియును. నేను వారిలో నిరువురికి టైపింగు నేర్పితిని; కాని వారి కింగ్లీషులో శక్తి కొలదియగుటచే వారి టైపింగు ఎన్నటికిని శుద్ధము కాలేదు. కావున వీరిలో నొకనిని లెక్కలపనిలో పెట్టదలచితిని. నాకిష్టుడైనవాని నొకని నేటాలునుండి పిలిపించుకొన వీలు లేదు; ఏలన నెలవు చీటి లేక భారతీయుఁ డెవఁడును అటనుండి రా వీలులేదు. మరియు నేను నాపనికిగాను ఆఫీసరులను కృపాభిక్షు అడుగుటకు సంసిద్ధుఁడనయి యుండలేదు.

ఈ స్థితిలో నా కేమియు పాలుపోలేదు. ఎంత పని చేయుచున్నను ఇటు వకొలతు, అటు సార్వజనికకార్యములు; ఈ రెంటి బరువు తఱుగువటులు తోఁపలేదు.

అందుది యగుఁగాక, మగవాఁ డగుఁగాక తెల్లగుమాస్తా కుదురుచో నాపని జరుగును. కాని నల్లవానికడ తెల్లవాఁడు నాకరీ చేయునా అని భయము కలిగెను. అయినను ప్రయత్నము చేయఁ దలచితిని. టైప్ రైటింగు ఏజెంటుతో నాకు పరిచయము కలదు. ఇే నతనిని కలిసికొని 'టైపు చేయఁగల తెల్లవాఁడుగాని, తెల్లదిగాని నల్లవానికడ పనిచేయుటకు ఆతంకము లేనిచో అట్టివానినిఁగాని, అట్టి యామెనుగాని కుదిర్చిపెట్టు'మని అడిగితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

ఆత్మకథ

సార్వ-హిందుకాని, టైపుకాని చేయఁగలవారిలో, పలువురు ఆఁడు వారిలోనే దొరకుదురు. 'అట్టి యామెను మీకు కుదిర్చి పెట్టదు'ని ఆ యేజెం టనెను. మిస్ డిక్ అను కన్య యొకతె అతని చేరికైనను. ఆమెది స్కాట్లాండు. తెల్లవాడయిన సరియ, నల్లవాడయిన సరియ, ప్రామాణికుఁ డగుచో నతనికడఁ బనిచేయుట కామె కేయా పత్తియు లేదు. పనిలోఁ బ్రవేశించుట కామెకు తొందరగాఁగూడ చుండెను. ఆ యేజెం టామెను నాకిడ కనిచెను. ఆమెను చూడఁగి నే నాకు తృప్తి అయెను.

‘మీకు నల్లవానికడ పనిచేయుట కాపత్తి యేమియు లేదా?’ అని నే నడిగితిని.

‘ఇనుమంతయు లేదు’ అని యామె పృథముగా ననెను.

‘జీత మెంత కావలెను?’

‘పదియేడునర పౌణలు కావలె ననినచో’ అది మీ కెక్కువ అని అనిపింపదు కదా?’

‘నా కోరిన పనిని నెఱవేర్చుచో ఈ జీత మించుకే ~~నెక్కువ~~ డనిపింపదు. సరియ, పనిలో నెపుడు చేరుదురు?’

‘వలయుచో నిపుడే చేరుదును.’

నే నీమెను బడసి చాలఁ బ్రసన్నుడ నయితిని. మరియు అపుడే ఎదురుగా కూరుచుండఁబెట్టుకొని ఉత్తరములు వ్రాయింపఁ దొడఁగితిని.

ఈమె కేవలము నాగుమాస్తా కాదు. నాకూతురో, సోదరియో అనిపించుకొనెను. ఈమెపనిలో నెచటను వేలుపెట్టి చూపరాదు. ఒకతూరి యీమె చేతిమీదుగా వేలకొలఁది పౌనులు ఇచ్చుటయు,

పుచ్చుకొనుటయు జరిగెను. దాని లెక్కడొక్క లామెయే చూచుచుండెను. ఆమె నా సంపూర్ణవిశ్వాసమును సంపాదించుకొనెను. అది యటులుండె. ఆమెకు నేనుగూడ తన పరమరహస్యములను ఎఱిగింపఁగలిగినంత విశ్వాసపాత్రుఁడ నయితి ననునది నా కొక గొప్పమాట. ఆమె తన జీవనసఖుని వరించుటలో నా సాయము కోరెను. కన్యాదానముచేయు సౌభాగ్యముగూడ నాకుఁ దక్కినను. మిస్ డిక్ మిసెస్ మేక్ డోనట్టు అయినపిదప న న్నెఁజూచువలసి వచ్చెను. అయినను వివాహానంతరమునఁగూడ అక్కఱ కలిగినపుడు నాకు సాయపడుచుండెడిది.

పిదప ఆఫీసులో ఎల్లప్పుడు పనిచేయుటకు ఒక డ్వాట్ హౌస్ రైటరు కావలసివచ్చెను. అందులకును ఒకతె కుదిరెను. ఆమె పేరు మిస్ క్లీక్. మి. కేలక్ బేక్ ఈమెను నాకడ కనిచివుచ్చెను. మి. కేలన్ బేక్ సంగతి ముందు రాఁగలదు. ఆమె అప్పుడు బ్రాన్సు వాలులోని ఒక హౌస్ మెన్ లులో ఆచార్యగా నుండెను. నాకడకు వచ్చినప్పుడూమెకు నుమారు పదియే డేం డ్లుండును. ఆమె కడ కొన్ని విచిత్రచర్య లుండెడివి. మొదట మొదట నేనును, మి. కేలన్ బేకును వానిని సైరింప లేకుంటిమి. ఆమె ఉద్యోగము చేయ రాలేదు. అనుభవము సంపాదించవచ్చెను. ఆమె రంగులైన లను మాటయే యెఱుఁగదు. ఆమె కే విషయమున నయినను శ్రద్ధ లేదు. ఆమె యెవరినేని అవమానించుటలోఁగూడ వెనుదీయదు. తన మనసులో అనుకొనినంతయు పైకి చెప్పటలో ఆమె కించుకయు పంది యము లేదు. ఆమె ఇట్టి స్వభావము కలదగుటచే నాకు తఱచు చిక్కులు కలుగుచువచ్చెను. కాని ఈమెహృదయము శుద్ధము. కావున ఈ చిక్కులును విడిపోవుచుండెడివి. నాకంటె ఆమెకు

ఆత్మకథ

అంగభాషాజ్ఞానము మోచుచు; మరియు నామెయెడ నాకు నమ్మకము పెచ్చు. ఈ కారణములచే ఆమె మైపు చేసిని పత్రము లన్నింటి పయినిని చూడకయే చేవ్రాలు చేయుచుండువాడను.

ఆమెత్యాగమునకు పొరము లేదు. చాలఁ గాల మామె నా కడ నెల కొలు పొనులే పుచ్చికొనెను. తుదకు పని పొనులు. ఎక్కువ తీసికొను మని నేననఁగా నేను మికడ జీతము తీసికొనుటకు రాలేదు. నాకు మికడ పనిచేయుట మంచి దని వచ్చితిని. నాకు మీ యాచర్యములు ప్రియమయినవి. దీనజేసి నేను మికడ నుంటిని అని యామె ముదలకించెను.

ఒకసారి అక్కఱ కలిగి ఆమె నాకడ నలుబది పొనులు పుచ్చికొనెను; అదియు అప్పుగా. నిరుడు ఋణవిముక్తి చేసికొనెను.

ఆమెకు త్యాగ మెంతయో ధైర్యమంత. సాహిత్యవశమున నాకు పరిచయముగల స్త్రీలలో స్ఫటికమువలె పవిత్రయు, ధైర్యమున త్పత్రయునిగూడ స్థిరజేయఁగలదియు నగు నీ బాలికవంటి యామెను మఱొకతెను జూడను. ఇపు డామె ప్రాప్తమయిరి. ఇప్పటి యామె మనస్థితిని నే నెఱుఁగఁ గాని యెప్పుడేని ఈ బాలిక గుఱుతు దవులుచో నది యొక పుణ్యస్మృతి యని అనుకొందు నను నీ విషయము చెప్పనిచో సత్యద్రోహి నగుదును.

ఆమెకు పనుల పట్టున రేయింబవళ్లు లేవు. నడిరేయి నేపని విడచినేని ఒంటరిగాఁ బోవుతఱి వెంట తోడుగొని పొమ్మంటి నేని ఆమె కను తెర్రజేసెడిది. గడ్డములు మీసములు వచ్చిన. పలువురు హిందూస్తానీయు లామె నాదరదృష్టితోఁ జూచుచుండిరి. మరియు ఆమెమాట మన్నించుచుండిరి. మే మందఱమును చౌసాలలో నున్న పుడు ధైర్యముగలవా రెవరును బయట లేనపుడు ఆమె యొక్క తెయే

పోరాటము నంతయు సంబాళించుకొనెను. లక్షలకొలదిగా డబ్బు లెక్క యంతయును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరవ్యవహారమంతయును, ఇండియాకొ ఒసినియకొ పత్రికావ్యవహారమంతయును ఈమె ఒక్క చేతిమీఁదుగా నడవవలసిన స్థితి వచ్చెను. అయినను ఆమెకు అలపు సాలపు అనుమాట లేదు.

మిస్ జేళినును గుఱించి వ్రాయుటలో నాకు ఆంగు టనుమాట లేదు. ఇంక గోకలేగారి ప్రమాణపత్రమును జూపి యీ ప్రకరణమును చుగించుచు. నాతో పరిచేసినవారి నందఱు, గోకలేగా వెఱుంగుదురు. వారిలో పలువురు ఆయనకు సంతోషపాత్రములు. అపుడపుడు గోకలే గారు నాకడ పనిచేయువారిని గుఱించి అభిప్రాయప్రదానము చేయుచుండెడివారు. నాకడ నున్న భారతీయులలోను, ఆంధ్రేయుల లోను మిస్ జేళినుకు మొదటి చోటాసంగిరి. 'ఇంత త్యాగముఁ ఇంత పవిత్రత, ఇంత నిర్భయత, ఇంత కుశలత కడుఁ గొలచిమందిలో, గాంచితిని. నాయుద్దేశమున మీసహకారు లందఱలో మిస్ జేళి కొ చోటు మొట్టమొదట' అని గోకలేగా రనిరి.

‘ఇండియన్ ఒపినియన్’

బ్రంకను తెల్లవారిలో మఱికొందఱతోడ నయిన గాఢపరిచయమును ‘గూర్చి చెప్పవలసియున్నది. కాని దెండు మూడు ముఖ్య విషయములను ముందు తెలుపుట అవశ్యకము.

ఒక పరిచితి నిచటఁ దెలుపుచున్నాను. ఒక డిక్టేటో నా పన్ని డక్టరేదు. మి. రిచ్చిని గూర్చి వెనకఁ దెలిసియుంటిని. వారితో నాకు సాక్షాత్తు పరిచయము కలదు. ఆతఁ డొక వాణిజ్యాలయమునకు సంచాలకుఁడు. ఆ పనిని వదలి నాతోఁ బనిచేయు నాతని రమ్మంటిని. ఆతఁ డియ్యకొని నా ఆఫీసున పని చేయఁ దొడఁగాను. నీన నాబలువు తగ్గెను.

ఆ రోజులలో శ్రీ మదనజెత్తుగారు ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ అను పత్రికను ప్రకటింపఁ దలఁచిరి. వారు నా సలహాను, సాయమును వేడిరి. ఇంతకు మున్నే వీరు ముద్రాయంత్రమును నడపుచుండిరి. కాన నేనును సమ్మతించితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ జన్మగ్రహణ మొనరించెను. మనసుఖిలాలనాజరుగారు ప్రథమమున సంపాదకుఁడు. సత్యమునకు—మూలభారము నాపైఁ బడెను. నాయదృష్టమున, చాలవఱకు నాకు వచ్చిననే యుండి పత్రసంచాలనము నడుచుచుండెను.

మనసుఖిలాలనాజరుగారు సంపాదనకార్యము నిర్వహింపఁ జాలనివారు కారు. వారు దేశమున చాల పత్రికలలో వ్రాయుచుండిరి. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కఠినవిషయములను నా కప్పగించెడువారు. స్వతంత్రించి వ్రాయు ధైర్యము వారికి చాలదు. నా

విశేషకర్తవ్యమునందు వారికి చాల నమ్మకము. కావున అవశ్యకములగు విషయములను వ్రాయు బరువును నాపయి నిడుచుండెడివారు.

ఇండియన్ ఓపినియన్ వారపత్రిక. నేటికిని. తొలు దొలుత గుజరాతీ, హిందీ, అఱవము, ఇంగ్లీషు భాషలలో బయలువెడలుచుండెడిది. అఱవము, హిందీ ఈ రెండును నామమాత్రమున కని నాకుఁదొఁచెను. వీనివలన భారతీయులకు ఉపకారము కలుగ దనియు నేనెఱిగికొంటిని. ఈ నాలుగు విభాగములను ఉంచుట జూటాగా కానిపించెను. కావున ఆ రెంటిని ముగించి శాంతి నందితిని.

ఈ పత్రిక కొఱకు నేను ధనము గూడ వెచ్చింప వలసి వచ్చునని అనుకొన లేదు. నేను దీనికి ధనము వెచ్చింపనిచో నిక నది నడవదని కొలఁదిరోజులలోనే తెలిసిపోయెను. నేను దీనికి సంపాదకుఁడను గాకున్నను దీని వ్రాతలకు పూటకాపు నేనేయని నల్ల వారికిని, తెల్లవారికిని తెలిసిపోయెను. మొదట పత్రికను ప్రచురింప కుండ నుండుటయే లెస్సపని; ప్రచురింప మొదలిడిన తరువాత కొన్నాళ్ళకు మానివేయుచో భారతీయసమాజమునకు సిగ్గుచేటు. మరియు దీని హానియు కలుగఁగల దని చాల భయ మాయెను.

కావున దీనికి వెచ్చింప మొదలిడితిని. తుదకు నాకడ నున్న డెల్లయు వెచ్చింపఁబడెను. నెలనెలకు డెబ్బది యయిదు పానులు దీనికిఁగాను వెచ్చించిన సమయమును కలదని గుఱుతు.

కాని ఇంతకాలము దాటినతరువాత ఇపుడు 'ఈపత్రిక భారతీయసమాజమునకు గొప్ప సేవచేసె'నని తలఁచుచున్నాను. దీని వలన సేకరింత మను సూహ కించిత్తును లేదు.

ఇది నాచేతిలో నున్నంతవఱకు దీనిలో ఏ కొంచెము మార్పు కలిగినను అది నా జీవితములోని మార్పునకు సూచకము. నేఁడు

ఆత్మకథ

యంగుఇండియా, నవజీవన పత్రికలు నాజీవితాంశములలోని కొన్నింటి కెటులు సారములో అటులే ఇండియన్ ఒపినియన్ కూడా సారమయి యుండెను. నేను ప్రతివారము నాయాత్మను భారభోసి సత్యాగ్రహమును గుఱించి తెలుపఁ బ్రయత్నము చేసితిని. చెఱలో నున్న రోజులు కాక పదియేండ్లవఱకు, అనగా ౧౯౧౪ వఱకు నా వ్రాతలేని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక ఒకటియేని లేదు. ఆ పత్రికయందు ఆలోచింపక వ్రాసిన మాట గాని, తూతము లేని మాట గాని, వట్టి మెఱమెచ్చుమాటగాని, అత్యుక్తిగాని ఉన్నదని గుఱుతు చాలదు. ఆ పత్రిక నాసంయమమునకు తాలింఖానా. నాయుద్దేశము తెఱుగఁగోరు మిత్రులకు సాధనము. విమర్శకుల కింగు హవిస్సు తక్కువగా దొరకఁగలదు. ఇందలి వ్రాతలవలన విమర్శకులకు తమతమ కలములమీఁది అంకుశ ముంచుకొనవలసివచ్చెడి దని నే నెఱుఁగుదును. ఆ పత్రిక లేనిచో సత్యాగ్రహసమరము సాగెడిది కాదు. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్కయు, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులయొక్కయు సత్యచరిత్రము నెఱుఁగుటకు పాఠకు నీ పత్రికకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

ఈపత్రికవలన నలుపు తెలుపు మొదలగు రంగులుకల మనుజుల స్వభావము నెఱుఁగఁ జాల వీలయినది. దీనివలన సంపాదకునకును, పాఠకులకును నడుమ స్వచ్ఛమగు సంబంధమును కలుపఁగోరితిని గాన లేకరులు తమతమ లోలోపలి విషయములను నాకడ వెల్లడించుచుండెడివారు. ఈ లేఖలలో వాఁడియయినవియు, కటువులయినవియు, మధురములయినవియు నుండెడివి. వీనిని చదివి, విచారించి, సారము పిండి ప్రత్యుత్తరించుట నా కొక పాత మాయెను. దీనివలన వారివారి ప్రసంగములను, ఆలోచనలను చెవులతో వినుచున్నటులు

నా కనుభూత మయ్యెడిది. దీనివలన నాకు సంపాదకుని పూచీ తెలిసినది. మఱియు దీనిమూలమున భారతీయులలో నాకు మంచి పలుకుబడి కలుగ మొదలిడెను. దాన జరుగఁజోవు సంగ్రామము సుశ కమును, సుశోభితమును, ప్రబలమును ఆయెను.

ఈపత్రికను ప్రారంభించిన మొదటి నెలలోనే సమాచార పత్రికవలన ప్రజాసేవయే కర్తవ్యమని కనుగొంటిని. సమాచార పత్రిక ఒక మహాశక్తి. కాని అడ్డులేని జలప్రవాహము గ్రామములను ముంచివయిచి పైరులను పాడుచేసినటులు అడ్డు లేని కలము గూడ సత్యనాశనము చేసివయించును. కాన కలమునకు అంకుశము కావలయును. ఆ అంకుశముకూడ బాహిర మగుచో నిరంకుశతకన్న పాడు. కావున లాభము కోరుచో నా అంకుశ మాంతరము కావలయును.

ఈ విచారసరణిలో వోసమేమియు లేనిచో ప్రపంచమునందెన్నిపత్రికలు చిరకాలము నిలువఁగలవు? మఱియు అక్కఱమాలిన పత్రికలను ఎవరు ప్రకటింప మానఁగలరు? మఱియు ఎవరు ఇవి అక్కఱమాలిన వని చెప్పఁగలరు? మంచి పెడుగులు రెండును ఈ ప్రపంచమున ఒండొండ కలిసియే నడుచుచుండుట సత్యము. ఈ రెంటిలో మంచిని విఱి కొనుటయే మనుజుని పని.

కులీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా ?

హిందూదేశములో నందఱకంటె నెక్కువ సంఘసేవ చేయు మాలలు మొదలగువారిని అంటరానివారినిగా పరిగణించి వారిని ఊరివెలుపల నుంచుచున్నాము. వా రుండు చోటులు మాలగూడె మందుము. అపే రుచ్చరించుటకు ఈసు గొందుము. ఈరీతిగనే వీనుమతమువారి యూరోపునందును ఒక కాలమున యూదు లనబడువారు అంటరానివారుగా పరిగణింపబడిరి. వారి నివాసములు ప్రత్యేకింపబడెను. వానికి ఘెటో లని పేరు. ఈ తెఱఱగుననే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందువులు అంటరానివారుగా నెంచబడిరి. ఆండ్రూజుగారి త్యాగమును, కాన్ఫ్రీగారి సమ్మోహనాస్త్రమును చేసిన పని మనల నంటరానివారినిగాఁ జేయింపక సభ్యులనుగాఁ జేయింపదా ? చూడవలయును.

యూదులు తామే ఈశ్వరులకు ఇష్టమనుకొని మిగిలినవారిని సృష్టిలో హేయులనుగా నెంచిరి. వారి యీ యపరాధమునకు దండన విచిత్రముగను, అనుచితముగను జరిగెను. ఇంచుమించు ఈ రీతిగనే హిందువులును 'మేము సంస్కృతులము, లేక ఆర్యులము' అని అనుకొనిరి. తమలోనే కొందఱను 'మీరు ప్రాకృతులు, అనార్యులు, అస్పృశ్యులు-పాం'డనిరి. ఈ పాపఫలము దక్షిణ-ఆఫ్రికా మొదలగు తావులందు విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను పొడతెంచి, వీరి నే గాక వీరిచుట్టపక్కములైన ముసలమానులను, పారసీకులను, వేదేల—వీరిరంగువారిని, వీరిదేశమువారిని వీరితోపాటు దుఃఖ మనుభవింపఁ జేయుచున్న దనుకొందును.

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

జోహాన్ను బర్గులోని కూలీలొకేషనునుగుఱించి ఈ ప్రకరణ
మేల వ్రాయవలసియుండెనో పాఠకు లిపు డెఱుంగ నోపుదురు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందూస్తానీయులకు 'కూలీలు' అని ప్రసిద్ధి.
భారత దేశమున కూలీవాఁ డనఁగా వెలగొని పనిచేయువాఁడు. కాని
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో 'కూలీ' అను పదము మాలఁడు, మాదిగవాఁడు
మొదలుకు పదములవంటిదయి, ఆ పదము లిచ్చు అర్థమునే బోధచేయున
దయినది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలీలను విడిగానుంచు గూడెముపేరు
కూలీలొకేషన్. ఇట్టి లొకేష నొకటి జోహాన్నుబర్గులో కలదు.
పెఱతావులందును ఇట్టి లొకేషనులు కలవు. అచట నుండువారికి ఆ
లొకేషనులయెడ అధికారముగాని, స్వామ్యము గాని లేదు. ఇంక
జోహాన్నుబర్గులో లొకేషనులు హిందూస్తానీయులు ౯౯ వీండ్లకు
కాలుతీసికొనిరి. ఇచట హిందూస్తానీయులకు కడు నిఱుకు. జనాభా
పెరుగుచున్నది కాని లొకేషనుమాత్రము గొట్టెతోక. మునిసి
పాలిటీవారు మఱుంగు దొడ్లను అఱిగొఱిగా బాగుచేయుంచుట దక్క
నేఱుపను లేవియు చేయుంపలేదు. వీనిపనియే ఇటులుండఁగా నిక
పాటలమాట, దీపముల మాట చెప్పవలయునా? మఱియుజ్జేమఱుంగు
దొడ్లనే శుచిగా నుంచనపుడు మిగిలిన విషయముల శుచినిగుఱించి
అడుగ నక్కఱలేదు. మఱియు నచట నున్న హిందూస్తానీయులకు
నగరసంస్కారము గాని, ఆరోగ్యనియమము గాని తెలియదు.
ఇట్టివారిని తిన్నగాఁ జూచు జరూరు ఆ మునిసిపాలిటీకి లేదు.
అచట నివసించుచున్న హిందూస్తానీయులు అడవిలో మేడ మొలి
పింపఁగలరేని, ఘోళినుండి ధాన్యమును పిండఁగలరేని వారి యితోషసము
నేఱుగా నుండెడిది. ఇంత జనము తమదేశమును విడనాడి పరదేశము
నందు తిరుగాడుచుండుట ప్రపంచమునం దెచటను కన్నదికొదు;
విన్నది కొదు. సామాన్యముగా జనము ధనమునకుఁగాని, వర్తకము

ఆత్మకథ

నకుఁ గాని పరదేశముల కేఁగుదురు. ఇండియానుండి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్ళినవారిలో ఎక్కువమంది చదువు రానివారు, నిలుపేదలు, గ్రీనులు నగు కూలివారు. వీరికి సక్రమమగు రక్షణ మావశ్యకముకదా! వీరికి పిదప వాణిజ్యము చేయువారును, స్వతంత్రముగా జీవనము చేయుఁగలవారును కూడ వెళ్ళిరి. కాని వీరు వానికంటె కడుఁ గొలఁది మంది.

మునిసిపాలిటీవారి తుమింపరాని ఉపేక్షలను, భారతీయుల అజ్ఞానమువలనను ఈ లొకేషను అనారోగ్యనిలయ మాయెను. మునిసిపాలిటీవారు సంస్కరణప్రయత్నములు సజుపక, పైఁగా తమిలోపమును లొకేషనువారి నెత్తిపైఁ బెట్టి లొకేషనును ఎత్తివేయఁ దలపెట్టిరి. అందులకు శాసనసభవారి సమ్మతిని సంపాదించిరి. నేన జొహాన్నెబర్గ్ లో నెలకొనిన నాఁటి కున్న స్థితిగతు లివి.

అక్కడివారికి తమతమ నివేశనములపై హక్కు కలదు గాని వారి కే కొంచెమో ప్రతిఫలము ముట్టఁజేయవలసియుండును. ప్రతిఫలము లొసఁగుట కొక పంచాయతీని పెట్టిరి. మునిసిపాలిటీ యిచ్చు ప్రతిఫలము చాల దని నివేశనస్థలములు కలవారు అర్జీ పెట్టుకొనుచో దానిని ఈ పంచాయతీవారు విచారించి తీర్పు చెప్పదురు. దానికి అందఱును సమ్మతింపవలసియుండురు. పంచాయతీవారు అర్జీలు పెట్టుకొనినవారికి ఎక్కువ డ బీయవలయునని తీర్మానము చేయుదు రేని ప్లీడరు ఫీజు మునిసిపాలిటీ భరింపవలసియుండును.

చాల దావాలలో కౌలుదారులు నన్ను వకేలుగా పెట్టుకొనిరి. వీనివలన నేను డబ్బు కూడఁబెట్టఁ దలఁప లేదు. 'మీరు గెలుచుచో మునిసిపాలిటీవారిచ్చు ఫీజుతో తృప్తిపడుదును. మీరుమాత్రము పట్టాకు పది పాసు లిచ్చుచో చాలు'నని కౌలుదారులకు మొదటనే చెప్పితిని. ఈ వచ్చిన డబ్బులో ఇంచుమించుగా సగము బీదల ఆసుపత్రికిఁ గాని, లేక అందఱ కుపయోగించు మఱియొక పనికిఁ

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

గాని వినియోగింతువని చెప్పితిని. దీన వారందఱును సహజముగానే సంతృప్తులయిరి.

నుమారు ౭౦ దావాలలో ఒకటి పోయెను. నాకు ఫీజు చాల ముట్టెను. ఆ సమయమున ఇండియన్ ఒపినియన్ 'ఇమ్మ్యు ఇ'మ్మ్యుని నా నెత్తిపైఁ గూరుచుండెను. దీనికిఁగాను ఇంచుమించు ౧౬౦౦ పౌనులు ఈయవలసివచ్చె నని గుఱుతు.

ఈ దావాలలో ఇచ్చగించియే చాల శ్రమపడి పనిచేసితిని. క్లయంట్లు ఎప్పుడును మూఁగుచుండెడువారు. వీరిలో చాలమంది ఔత్తరాహులగు బీహారు మొదలగు దేశములవారును, దాక్షిణాత్యులగు అఱవవారును, తెలుఁగువారును. వారు మొదట గిరిమిఠియాలుగా వచ్చిరి. ఇప్పుడు ముక్తిబడసి స్వతంత్రముగా నున్నారు.

వీరు తమ కష్టములను బాపుకొనుకొఱకు భారతీయవణిక్సంఘ మునకు వేఱుగా తమ కొక సంఘమును నెలకొలుపుకొనిరి. వీరిలో చాలమంది సత్యసంఘులు, ఉదారమతులు, సచ్చరిత్రులు నగు భారతీయులు. దీనికి అధ్యక్షులు కేరామసింహులుగారు. అధ్యక్షులు గాక పోయినను అధ్యక్షుల తరువాత అధ్యక్షులంతవారు బదరీగారు. ఇప్పుడు వీరిరువురును స్వర్గము చూఁగొనిరి. వీరిరువురును నాకుఁ గడు సాయపడిరి. బదరీగారి పరిచితి నా కెక్కుడు. వీరు సత్యాగ్రహమునఁ జాలఁ బనిచేసిరి. నేను వీరి మూలమునను, ఇటువంటివారి మూలమునను ఔత్తరేయులను, దాక్షిణాత్యులు నగు పలువురు భారతీయుల నెయ్యముఁ బడసితిని. నేను వీరికి కేవలము వకీలును గాను, మఱి సోదరునివంటివాఁడ నయియుంటిని; వీరి దుఃఖములలో పాలు గొంటిని. సేర్ అబ్దుల్లాగారు నన్ను గాంధీ యని పిలువ నిరాకరించివయిచిరి. మఱియు 'సాహెబు' అని నన్నని మన్నన గొన్న వాఁడెవఁడు? కావున ఆయన మంచి కేరు వెదకి వెదకి 'భాయీ' అని సంబోధింపఁ దొడఁగెను. తుదవఱకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కీ పేరు పోలేదు. మఱియు గిరిమిఠు-ముక్తులగు భారతీయులు నన్ను భాయీ యని పిలిచినపుడు వీనులవిందుగా నుండెడిది.

మహామారి—౧

ఈ లొకేషనును మునిసిపాలిటీవారు స్వాధీనపఱచి కొలికిగాని వెంటనే భారతీయుల నటనుండి వెడలఁగొట్టలేదు. ముందుగా వారి కనుకూలమగు వేతనాక తావు చూపుట అవశ్యకమాయెనా. మునిసిపాలిటీ ఇంకను స్థలనిరూపణ మొనరింపలేదు. కావున భారతీయులూ 'ముఠికికొట్టు'లోనే ఉండివలసివచ్చెను. వెనుకటికంటె నిపు డొక భేదము వచ్చెను. భారతీయులు వెనుక హక్కువాదులు; ఇప్పుడు కాలూదారులు. వెనుక లొకేషనులో కంపు కొంచెము తక్కువ; ఇప్పుడు మిగుల నెక్కువ. ఇంతకుముందు భారతీయులు హక్కుదారులనుకొనుచుండిరి. కావున ఇచ్చాపూర్వకముగా గాకున్నను భయముచే నయినను కొంచెము గాకపోయినఁ గొంచెముగా నయినను మునిసిపాలిటీవారు శుచిగా నుంచుచుండిరి. కాని యిపు డింక మునిసిపాలిటీకి భయ మేదది ? కాలూదారుల సంఖ్య పెరిగెను. దానితోపాటు అశౌచము, అవ్యవస్థయు పెచ్చుపెరిగెను.

ఈస్థితులలో భారతీయులు సంకటపడుచుండఁగా నల్లమారి రోగము డబ్బాటు వచ్చిపడెను. అది వచ్చినచో చావు తప్పదు. అది ఊపిరితిత్తులను పట్టుకొనును. బొబ్బరొగముకంటె నది వియంకరము.

అదృష్టవశమున ఈ మారి లొకేషనులో పుట్టలేదు. ఒక ఒంగారుగనిలో పుట్టెను. జోహాన్సుబర్డు పరిసరములలో బంగాళుగనులనే కములు కలవు. వానిలో పనిచేయువారిలో పలువురు నీగ్రోలు. వారి పరిశుభ్రతకు కేవలము వారి యజమానులగు తెల్లవారే పూటకొఁపులు. ఈ గనులందు పలువురు హిందూస్తానీయులును పనిచేయుచుండిరి.

వీరిలో ౨౩ రు ఈమారికి డబ్బాటు గుఱియయిరి. వా రీ భయంకరా వస్థను వెంటఁ బెట్టుకొని లొకేషనులోని తమతమ యిండ్లలోనికి వచ్చి పడిరి.

ఆనాఁడు ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు చందాదారులఁ జేర్చును, చందాలు వసూలుచేయును మదనజిత్తుగారు అచట తిరుగు చుండుట తటస్థించెను. ఆయన చాల ఫీరుఁడు. ఈరోగులఁ జూడఁగనే అతని చిత్తము ద్రవించెను. పెన్నిఱతో నా కొక చీటి వ్రాసెను. దానిభావ మిది : 'ఇచట నల్లమారి హఠాత్తుగా వచ్చిపడెను. మీరు వడిగా వచ్చి కొంచెము సాయపడవలయును. రానిచో చాల అపద కలుగును. వెంటనే రావలయును.'

మదనజిత్తుగారు భయపడక ఎవరును లేని ఒకయింటి తాళము పగులఁగొట్టి అం దీ రోగులను ప్రవేశపెట్టిరి. నేనును నైకి లెక్కి లొకేషను చొచ్చితిని. ప్రకృత స్థితిగతులు తెలుపుచు ఈ యింటి తాళము తీయవలసివచ్చిన దని టౌనుక్లర్కుకు వార్త నంపితిని.

డాక్టరు విలియమ్ గాడ్ ఫ్రేగారు జొహాన్నెబర్గ్లో వైద్యముచేయుచుండిరి. ఆయనకు కబురు వెల్లఁగనే పరుగెత్తుకొని వచ్చిరి. డాక్ట రొకఁడును, పరిచారకు లిద్దఱును కుదిరిరి. రోగు లిరువదిముగ్గురు. కాని మేమే? ముగ్గురమే. వీరితో పని నెట్లట దుర్లభము.

మది మంచిదగుచో సంకటసమయమున నేవకులును, సాధనము లును తమంత వచ్చిపడు నని నా కనుభవపూర్వమైన విశ్వాసము కలదు. నా ఆఫీసులో కల్యాణదాసుగారు, మాణిక్లాలుగారును, మఱి యిద్దఱు హిందూస్తానీయులును గలరు. ఈ యిరువురి పేరులయెడ నా

ఆత్మకథ

కిప్పుడు గుఱుతు * తక్కువ. కల్యాణదాసుగారిని వారి తండ్రియే తీసికొని వచ్చి నాకప్పగించెను. వీరివంటి పరోపకాయలను, కిరివలె చెప్పిన పనిని చెప్పినటులు చేయు సేవకులను అచట కడుఁగొలఁచి మందిని నొచితిని. కల్యాణదాసుగారపుడు బ్రహ్మచారులయి యుండుట సాధ్యము. కావున వీరి నేపనికైనను బంపుటకు జంకువాడనుగాను. పెండెవవారగు మణికలాలగారు నాకు బోహత్తు బర్గులో దొరకిరి. అతఁడును బ్రహ్మచారి యనియే గుఱుకు. వీరు నలువురును నాకు గుమాస్తా లనుఁడు, సహచారు లనుఁడు, కుమారులనుఁడు. వీరి నలుగురిని ఇందు హోషము చేయ నిశ్చయించుకొంటిని. కల్యాణదాసు నడుగఁ బనియే లేదు. ఇక మిగిలిన చూపురి నడుగుటయే తడవు, తయారయి యుండిరి. 'మేమును మీతోడివారమే యని కష్టముగను, మధురముగను వారిచ్చిన జవాబు.

రిచి గారి సంసారము దొడ్డ. అతఁడును మాతోపాటులుకుటకు తయారే కాని నేవల దంటి. అతని నీయాపదలో పెట్టుటకు నేను తయారు కాలేదు. ధైర్యమును చాలలేదు. కావున నతఁడు పైపనులు సంభాళించుకొనుచుండెను.

మేము సేవచేయు ఆరాత్రి చాల భయంకరము. నేనింతకు ముందు పలురోగుల కుపచారము చేసితిని గాని ఎన్నఁడును నల్లమారి రోగులకు ఉపచారము చేయుట పడలేదు. డాక్టరుగారి ధైర్యము మాభయమును బాపెను. ఉపచారము కడుఁ దక్కువ. మందిచ్చుట, ఓదార్చుట, మంచి నీళ్లిచ్చుట, మకిల తుడుచుట—ఇంతకు వినా ఎక్కుడు పని లేదు.

* ఈ యిరువురిలో నొకరు గుణవంతరాయి దేశాయిగారు. చూడంగ్గీషు-ఆత్మకథ. ౨-వ పం. ౮౯-వ పుట. —అనువాదకుఁడు.

ఈ నలుగురును ప్రాణము లొడ్డి నేవ చేసిరి. ఇట్టి పీరి సాహసమును, నిర్భయతను జూడఁగా నా యానందమునకు మేర లేకుండెను.

డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారి ధైర్యమును, మదనజిత్తుగారి ధైర్యమును చొడ్డవేకొని ఆ నలువురు కుట్టలయు ధైర్యము చూచినచో ఆశ్చర్య మగును. ఆ రాత్రి యెట్లులో కడచెను. ఆ రేయి ఒక రోగి నేని మేము పోగొట్టుకొనిన గుఱుకు లేదు.

ఈ యుదంత మంతయు ఎంత కరుణాజనకమో అంత మనోరంజకము ; విశేషించి నా దృష్టిలో ధార్మికము. కావున ఇంకను ఈ విషయమును గుఱించి విడిగా రెండు ప్రకరణములు వ్రాయవలసి వచ్చును.

మహామాళి—౨

ఇటు లింటితాళము పగులఁ గొట్టి రోగుల నందు ప్రవేశపెట్టి వారి కుపచారము చేయుచున్నందులకు కౌక్లర్కు మాకు కృతజ్ఞత తెలుపుచు, 'ఇప్పటిలో వెంటనే సాయము చేయఁగల సాధనములు మాకడ లే'వని దాఁచక ఒప్పుకొనుచు, 'మీకు వలయు సాయమును తప్పక తెలుపుఁడు; టవున్-కొన్నిలు తనశక్తికొలది సాయపడును' అని చీటి వ్రాసెను. మునిసిపాలిటీవారు మేలుకొనిరి. పిదప తగిన ఉపాయములను జేయుటకు విలంబ మొనరింపలేదు.

అనుఱువాఁడు ఖాళీగిడ్డంగులను మాకు స్వాధీనపఱచి అందు రోగుల నందఱును ఉంచవచ్చునని తెలిపిరి. వారు వానిని బాగు చేయించు పూచీని తమ నెత్తిపయి నిడుకొనలేదు. ప్రదేశ మంతయు చెత్తచెదారములతో నిండియుండెను. మేమే బాగుచేసికొంటిమి. ఉదారులగు భారతీయులు మంచములు మొదలగువాని నిచ్చిరి. అది యంతయు నొక ఆనుపక్రమియిపోయెను. మునిసిపాలిటీవా రొక నగ్గును, అనఁగా పరిచారికను పంపిరి. ఆమె బ్రాందిసీసాలను, మఱి కొన్ని వస్తువులను దీసికొని వచ్చెను. డాక్టరు గాడ్ ఫ్రే గారు తొంటి వలెనే పనిచేయుచుండిరి.

మేము నర్సును రోగులను ముట్టుకొని నిచ్చుట లేదు. ఆమె వారిని తాకుటకు వెనుదీయునది కాదు. ఆమె దొడ్డయిల్లాల. ఆమెకుఁగూడ నీ వ్యాధి యొక్కది అంటుకొనిపోవునో అని మేమే నివారించితిమి.

రోగులకు మాటిమాటికి బ్రాంది నిమ్మని మా కాదేశము. 'మీరు గూడ బ్రాందిని కొంచెముకొంచెము పుచ్చుకొను చుండినచో వ్యాధి అంట' దని చెప్పచు నర్పు తాను త్రాగుచుండెడిది. కాని మేము దానిని తాక కుంటిమి. రోగుల కయినను బ్రాంది ఉపయోగించునని నాకు సమ్మిక లేదు. బ్రాంది పుచ్చుకొనక యుండుటకు మావు రంగీకరించిరి. డా. గాడ్ ఫ్రేగారి అనుమతితో ఈ మావురిపై నేను మట్టిని ప్రయోగించితిని. తలమీదను, తొమ్మమీదను, నొప్పిగల చోటులను మట్టిపట్టిలు వేసితిని. వీరిలో నిరువురు బ్రతికిరి, మిగిలిన వారందఱును మేనులు విడిచిరి. ఇరువదినుంది ఆ గిడ్డంగులలోనే మృతి జేందిరి.

మునిసిపాలిటీవారి తరోపాయములు చేయదొడగిరి. జోహాన్సు బర్దుకు ఏడుమైళ్ళదూరమున ఒక లేజ్ రేజ్, అనగా అంటు రోగుల కాసుపత్రి కలదు. అచట డేరాలు వేసిరి. పోగా మిగిలిన మావురి అచటకుఁ గొంపోయిరి. క్రొత్తరోగులను అచటికే కొని పోవ నిశ్చయించిరి. మే మా పనినుండి విముక్తుల మయితిమి. పిదప ఆ మేలి యుపచారికకుఁగూడ నల్లమారి తగిలె ననియు, దేహము చాలించె ననియు కొలది దినములకే వింటిమి. ఆ రోగు లెట్లు బ్రతికిరో, మా కా మారి యేలకగులలేదో యెవరు చెప్పఁగలరు? దీని వలన మృచ్ఛికత్వ యెడల నాకు సమ్మిక ప్రబలెను. మరియు బ్రాంజి మందునకుఁగూడ గొఱగాదు అని బ్రాందిపై ఆశ్రద్ధ ప్రబలెను. కాని నా యీ శ్రద్ధాశ్రద్ధలు నిరాధారము లనవచ్చు నని నాకుఁ దెలియును. కాని ఆరోజులలో ఈ రెండు విషయములును నామానసమున హత్తు కొనిపోయి నేటివఱకు ఆ రీతిగనే నిలిచియుండెను గాన నిది యుదాహరణమాయెను.

౨ త్మ క థ

ఈ మహామారి బయటవెడలఁగ నే మునిసిపాలిటీవారు చూడక
మను స్వాధీనము చేసికొనినవిదప దానియొక జైదాదాసీన్యము వహించు
లను కూర్చియు, వచ్చిన మహామారికి మునిసిపాలిటీవారే పూర్వ
కాపు లనియు పత్రికలో కఱకుగా వ్రాసితిని. ఈ వ్రాతవలన
మి. హెన్రీ పోలకు గారును, నేడు స్వర్గీయులగు మి. జోసెఫ్ స్కోట్
గారును * మిత్రు లయిపోయిరి.

నే నొక నిరామిషభోజనాలయమున భుజించుటకు వెళ్లి గుంటి
వని వెనుకటి ప్రకరణమున చెప్పితిని. అచట నాకు మి. ఆల్బర్ట్
వెట్టుగారితో కలయిక కలిగెను. మే మిగువురమును గలిసి భోజ
నాలయమున కరుగుచుంటిమి. భుజించిన విదప నిగువురమును కలి
సియే పికారు వెళ్లుచుంటిమి. మి. వెట్టు ఒక చిన్న అచ్చుకూటమున
భాగస్వామి. మారినిగుఱించి నా వ్రాసిన లేఖ నతఁడు చదివెను.
నే నిపుడు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే ఆదుర్దాపడెను.

నేనును, నా సహచరులును స్టేగురోజులలో ఆహారమునా
తగ్గించితిమి. మరియు నీ యంటు తెగులు ప్రకోపించియున్నంతవఱకు
పాట్లను ఎంత తేలికగా నుంచుకొనిన అంత మే లని చాలకొలము
వఱకు ఆ నియమము ననుసరించితిమి. దీనివలన నేను రాత్రి తినుట
మానితిని. మరియు నితరులకు నావలన భయము కలుగకుండుటకు
ఎవ్వరును రాకముండే నా మధ్యాహ్నభోజనమును ముగించుకొని
పోవుచుంటిని. ఆ భోజనాలయపు యజమానితో నాకు చాల పరి
చయము. 'నే నీ స్టేగురోజులలో రోగులకు పరిచర్య చేయుచుంటిని
గాన ఇతరులకు నా స్పర్శ తగులకుండ చూచుకొందు'ని చెప్పి
యుంచితిని.

* వీరి విషయమున Partly Responsible అని ఆంగ్లప్రతి—అను.

భోజనాలయమున నన్నుఁ గానక మి. వెట్టు రెండవనాఁటి ప్రొద్దుననో, మూడవనాఁటిప్రొద్దుననో నాతలుపు తట్టెను. నేనును బయటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడ నయియుంటిని. ఇంతలో నితఁడు వచ్చి నాగదితలుపు కట్కట లాడించెను. 'తలుపు తీయఁగనే 'మీరు నాకు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే మీకును స్లేగు సోఁకనేమో యని బేజారయితిని. ఈ సమయమున వచ్చుచో తప్పక మీరు దొరుకుదు రని ఇపుడు వచ్చితిని. నావలన నేమియేని పని కావలయుచో తప్పక చెప్పుడు. నేను రోగులకు పరిచర్య చేయుటకుఁగూడ సంసిద్ధుఁడను. నాపొట్ట నే నిండించుకొనుటదక్క ఇతరుల పొట్టలను నిండింపవలసిన పని నాకు లే దని మీ రెఱుఁగనే యెఱుఁగుదు' రని అతఁ డనెను.

మి. వెట్టు ఇందులకు నాకు మాన్యుఁడు. ఒక నిమిషమేని ఆలోచించినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇటు లంటిని:

'మిమ్ములను నేను నర్చుగా తీసికొనను. ఇక క్రొత్తలు లేనిచో మాపని ఒకటి రెండు రోజులలో తీరిపోవును. కాని మీ వలన ఒకపని కావలసియున్నది.'

'అది యేమి ?'

'తాము డరబను దయచేసి ఇండియన్ ఒసినియనును చేతఁ దీసి కొనవలయును. మదనజిత్తుగారి కింకను ఇచట పనిగలదు. మీ'రచటికి వెళ్ళినచో అచటి పనులయెడల నా చింత తీరిపోవును.

'నా యధీనమున నొక ముద్రాలయము కలదని మీ రెఱుఁగుదుర. పలువిధముల నే నచటికి వెళ్లఁగలనుగాని ఏసంగతియు ఆలోచించి మాపటివేళ చెప్పుదు నన్నచో నీలోపుగా చిక్కెమియు

ఆత్మకథ

లేదుకదా? మాపటి పి కాగుజేళ దీనిగుఱించి మాటలాడుకొందము' అని మి. వెస్టు జవాబిచ్చెను.

నేనును వల్లె యంటిని. నాఁటి మాపటింతల మాటయు, మంతి యు నాయెను. నెలకు పదిపానుల జీతమును, లాభమున కొంత పాలును ఇచ్చునటులు మాటలాడితిని. జీతముకొఱకు వెస్టుగారచటికి పోవఁ గూర్చుండలేదు. జీతముగొను నుద్దేశమే వారికిలేదు. వారికి రావలసిన బాకీలు సాకీలు నా కప్పగించి ఆ మఱునాఁటి రాత్రి మెయిలులో వెస్టుగారు డరబనుకు రవాణా అయిరి. నాఁటి మొదలు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడనాడువఱకు అతఁడు నా సుఖదుఃఖములకు తోడాయెను. సీమలో లౌత్ అను నొక గ్రామమున మి. వెస్టు జన్మించెను. అతఁ డొక రైతు బిడ్డ. పాఠశాలలో సామాన్యవిద్యను నేర్చెను. తన సొంత పూనికచే అనుభవపాఠశాలలో చదివి విజ్ఞుఁ డును, శుద్ధుఁడును, సంయమియు, ఈశ్వరభీరువును, ధీరుఁడును పరోపకారియు ఆయెను. ముందరి ప్రకరణములలో నితనిని, ఇతని కుటుంబమును గుఱించియు వ్రాయుటకు బాకీ యున్నది.

లోకేశునును తగులఁబెట్టుట

శ్రోగోగుల యుపచారమునంకి నాకును, నాతోడివారిలకును విముక్తి కలిగినను మారెన్ని పనులు నాన్ని మనెత్తికొని బడెను.

లోకేశును విషయమున మునిసిపాలిటీవారికి కడు సత్ప్రయోగమునను తెల్లవారిల మిగిలినట్ల యొడల ఇరువది నాలుగు గంటలును జాగరూకతయే యుండెను. నారి - రోగ్యమును కాపాడుటకు రూపాయలు తక్కువ వెనఁజల్లబడలేదు. వా రిందు తావులందు ప్లేగు చొరబడుటకుఁగాను నీళ్లవలె రూపాయలు ప్రవహింపఁజేయ బడెను. భారతీయుల యొడల మునిసిపాలిటీ కడు లోటుచేసెను. అయినను తెల్లవారియొడల వారు చూసి, శ్రద్ధయొడల నే నాదరము చూపియుండఁజాలకపోతిని. వీరి యీ శుభప్రయత్నములకు నా చేత నయినంత సాయమును నేనును చేసితిని. నేను సాయ మొనరింపకయే యుండినచో మునిసిపాలిటీకి ఇబ్బంది కలిగెడిది. ఇంతియ కాక తుపాకులు పేల్చి బలము నుపయోగింపవలసి వచ్చెడిది. తమ యిష్టము నెఱవేఱుటకు వా రిట్టి పనులలో వెనుకొడెడివారు కా రనుకొందును.

కాని అట్టిది తొలఁగెను. నాటి భారతీయుల ప్రవర్తనకు మునిసిపాలిటీ అధికారి సంతృప్తుఁ డాయెను. ఆ పిదప పనులు తేలిక అయ్యెను. మునిసిపాలిటీవారు చెప్పిన చొప్పున హిందూస్తానీయులను నడిపించుటలో నాపలుకుబడి నంతయును ధారపోసితిని. ఇది భారతీయులకు చాల దుష్కర మయినను ఒకరైనను నామాట టలాయించి నటులు గురు లేదు.

ఆ త్మ క థ

లొకేషనుకు నలుదెసలను పహారా పెట్టిరి. అజ్ఞ లేకుండా లోపలికి పోవుటకుఁ గాని, బయటికి వచ్చుటకుఁ గాని వీలులేదు. నాకును, నా సహచరులకును మాత్రము నెలవుచీటి కలదు. జోహాన్సు బర్గకు పదమూడు మైళ్ళదూరమున నున్న మైదానమున వేసిన డేరా లలో ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱును ఉంచి ఆ లొకేషనును తగులఁబెట్టవలయు నని మునిసిపాలిటీవారు తలఁచిరి. డేరాలతో నొక క్రొత్త గ్రామము నిర్మించుటకును, అచట తినుబండము లన్నియు సమ కూర్చుటకును కొంతకాలము పట్టుట స్వాభావికము. అంతపట్టును ఇచట పారా పెట్టిరి.

వీరు చాల గాబరాపడిరి. నేను వారిపట్టున నుండుటచే ఊటటగొనిరి. వారిలో పలువురు నిలువేదలు తాము కూడఁబెట్టుకొనిన ధనమును ఇండ్లలో పాఁతిపెట్టుకొనిరి. దానిని వెల్లగించి ఒక చోటున దాఁచికొనవలయును. వారికి బాంకు లేదు. వారు బాంకు అను మాటయు నెఱుంగరు. నేనే వారికి బాంకు. నాయిల్లు రూకలతో నిండిపోయెను. అట్టితటి నేను నా చేసిన దొడ్డపనికి వీరికడ ఏమయినను తీసికొనవచ్చునా? ఎటులో ఆ యాపద గడఁపితిని. బాంకు మానేజరుకును నాకును స్నేహపరిచయము కలదు. ఈ దబ్బం తయు బాంకులో జమ కట్టింపఁ గోరితిని. రాగి నాణెములను వెండి నాణెములను పుచ్చుకొనుటకు బాంకువారిష్టపడరు. మరియు మారి మసగిన చోటులనుండి వచ్చిన నాణెములను గుమాస్తాలు ముట్టుకొన నొల్లక పోవచ్చును. కాని బాంకుమేనేజరు సమస్తసదుపాయములను జేసెను. పురుగుల జంపు ద్రావకములో ఈ నాణెములను కడిగించి పట్టుకొనిరండు అని చెప్పెను. ఈ రీతిగా ౬౦,౦౦౦ పానులు బాంకులో కట్టినట్లుల గుఱుతు. ఎక్కువ డబ్బు కలవారికి ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు చేయుఁ డని సలహా ఇచ్చితిని. ఈ రీతిగను పెక్కుడిపా

జట్టు కట్టుకొనఁబడెను. దీనికి ఫలముగా చాలమందికి బాంకులలో ధనము దాచుకొన నభ్యాసము కలిగెను. ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱను జొహాన్సుబగ్గకు సమీపమున నున్న క్లిప్స్పూర్ట్ ఛార మునకు స్పెషల్ రయిలుమీఁద తీసికొనిపోయిరి. అచట మునిసిపాలిటీ వారు తమ సొంతఖర్చుతో వారికి కావలసిన సదుపాయముల నన్నిఁ టిని సమకూర్చిరి. ఈ డేరాల బారు నేనాశివరమువలె నుండెను. వీరికి ఆకాశముక్రింద ఆ డేరాలలో నుండు నలవాటు లేమి కొంచెము చిక్కుగనే యుండెను; కొంచెము కొత్త చేసెన; కాని వారి కచట నెట్టి యిబ్బందియు కలుగలేదు. నేను నిత్యమును నైకిలుమీఁద వెళ్లి వచ్చుచుంటిని. ముయ్యేడునాళ్ళవఱకు ఈరీతిగా మంచిగాలిలో నుండుటవలన వారి యారోగ్యము చక్కఁబడెను. మొదటి ఇరువది నాలుగుగంటలు గడఁచుసరికి క్రొత్తయు గిత్తయు ఎగిరిపోయెను. మరల నానందమున నోలలాడఁగడఁగిరి. నే నచటికి వెళ్లి నపుడెల్ల వారి భజనకీర్తనలను ఆటపాటలను, జూచుచునే యుంటిని.

లొకేషను ఖాళీ చేయించిననాఁడో, ఆ మఱునాఁడో దానికి నిప్పంటించిరి. మునిసిపాలిటీవారం దొక వస్తువునేని తీసికొన లోభ పడలేదు. ఈ దినములలోనే, ఈ కారణముచేతనే మునిసిపాలిటీ వారు మార్కెటులో నున్న కలప నంతయుఁ దగులఁజెట్టించి పదివేల పానుల నప్తమును భరించిరి. మార్కెటులో చచ్చిన యెలుకలు కానిపించుటచే మునిసిపాలిటీవారి సాహసమునకు దిగిరి. మిక్కిలి వ్యయమాయెను గాని దీనికి ఫలముగా మారి వ్యాపింపలేదు. నగరము నిర్భయ మాయెను.

ఒక

ఈ మానవమూలమున దిక్కులేని చారిత్రములందు నా పలుకుబడియు, నా వక్రూతును, నా పూచీయును చాల హెచ్చెను. మరియు తెల్లవారలతో నాకుఁగల పరిచయ మింత పెరిగెను. గానఁ జేసియు నా నైతిక మయిర జవాబుదారి హెచ్చుఁకొనఁగెను.

భోజనాలయమున వెట్టుగాని పరిచితు లయినటులే పోలకు గారును నాకు పరిచితు లయిరి. ఒకనాఁడు నా భుజించు మేజా బల్లకు దూరముగా నున్న మఱియొక మేజాబల్లకడ నొక క్రొత్త పిన్న వాఁడు భుజించుచుండెను. అతఁడు నాతో మాటలాడఁగోరి తన పేరు వ్రాసి నా కొక చీటి నంపెను. నేను నా బల్లకడకు రమ్మంటిని; అతఁడు వచ్చెను.

‘నేను క్రిటిక్ పత్రికకు ఉపసంపాదకుఁడను. మీరు స్లేగును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసము చూచితిని. మీ మ్రెపుడు చూశునా అని అనుకొనుచుంటిని. ఇప్పుడు చూడఁగలిగితిని’ అని అతఁ డనెను.

పోలకుగారి నిష్కాపట్యము న న్నొకర్నించెను. ఆరాత్రియే మా యిరువురికిని పరిచయము కలిగెను. జీవితమునకు సంబంధించిన మా పరస్పర భావములకును పోలిక యున్నటులు కొనిపించెను. నిరాడంబరజీవితము అతని కిష్టము. ఏ మాటయేని తనముదికి లెస్సయని తోచుచో దానిని చెంటనే అనుష్ఠానమునఁ బెట్టుకొను నతనిశక్తి చాల ఆశ్చర్యకరము. అతఁడు తన జీవితమునంగు పెక్కులు మార్పు లొక చిటికలోఁ జేసికొనెను.

ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు వ్యయము చాల పెరుగుచుండెను. వెస్టుగా రంపిన మొదటి రిపోర్టు చూడఁగా భయమాయెను. 'ఈ పనిలో మీరు చెప్పినంత లాభము కానిపింపదు. పైఁగా నష్టము వచ్చు సనిపించుచున్నది. తెక్కలు దొక్కలు సరిగా లేవు. బాకీలు బోలెడు; వానికిని తలయుఁ దోకయు లేవు. కడు సవరింప వలసి యున్నది. కాని ఈ రిపోర్టువలన మీరు గాబరా పడకుఁడు' నా శక్తికొలఁది సద్గుణాటు చేసెదను. లాభము రా దని ఈ పనిని వివనాదను' అని వెస్టుగారు వ్రాసిరి.

లాభము రా దని తెలియఁగనే వెస్టుగా రా పనిని మానుకొన వచ్చును. దాన నే నాతనిపై నినుమంతయు నేరమును మోపలేక పోవుదును. పైఁగా నాతఁడే నాపై నేరము మోపవలసి యుండును. ఏలన, తిన్నగా విచారింపక లాభము రాఁగలదని చెప్పి నేనే దోషభాగి నయితిని. ఇటులయినను ఇతఁ డెన్నఁడును పెదవి నెత్తలేదు. ఎవ రే మాట చెప్పినను ఆమాటను నమ్ము వెట్టివానిగా నన్ను వెస్టుగారు షరీగణింతు రనుకొంటిని. మదనజిత్తుగారి అంచనాను నమ్మి లాభము రాఁగలదని వెస్టుగారికి మాట యిచ్చితిని. ప్రజాసేవకుఁ డెవఁడేని స్వయముగా చూచుకొనక ఇతరుల మాట నమ్మరాదు. సత్యరాధకునకు చాల మెలకువ ఉండవలయును. తాను తిన్నగా తెలిసికొనక మఱియొకని నమ్మించుట సత్యమునకు డాగు. ఇది యంతయు తెలిసియు వెంటనే నమ్మి పనిచేయు నా ప్రకృతిని తిన్నగా మార్చుకొన జాలక పోవుచున్నా నని చెప్పుచు వగచుచున్నాను. శక్తికి మించిన పనిని నెత్తిని బెట్టుకొను లోభము దీనికి కారణము. ఈ లోభము వలన నేనును, నాకంటె నాతోడివారలును ఎక్కువ వగచిరి.

వెస్టుగారి ఉత్తరము రాఁగనే నేటాలుకు బయలుదేరితిని. పోలకుగారి కీ సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను వీడ్కొ

ఆత్మిక థ

ల్పటకు స్టేషనుకడకు వచ్చి రస్కిన్ రచిత మగు 'ఆన్ టు ది లాస్ట్' అను గ్రంథమును నాచేతఁ బెట్టి 'ఈ గ్రంథము ప్రయాణములో చదువుటకు బాగుండును, మీకుఁ జాల రుచించును' అని చెప్పెను.

పుస్తకము విప్పితిని, మూయఁజాలకపోతిని. అది నా మనస్సును ఆకర్షించెను. జోహాన్సు బర్గునుండి నేటాలుకు ౨౪ గంటల ప్రయాణము. రైలు రాత్రికి డరబను చేరెను. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. ఆ గ్రంథములోని పద్యముల ప్రకారము నా జీవితమును ద్రిప్పికొను ఏర్పాటు చేసికొంటిని.

ఇంతకుముందు నేను రస్కిను వ్రాసిన పుస్తక మొక్కఁడేని చదువలేదు. విద్యార్థిదశలో బడిపుస్తకములు తక్కువేఱు పుస్తకముల నే నెఱుంగను. కర్మభూమిలో కాలుపెట్టిన పిదప నాకు తీరికయే లేదు. కావున నేఁటివఱకు నాకుఁగల పుస్తకజ్ఞాన మత్యల్పము. అనాయాసముగాఁ గాని, బలపూర్వకముగాఁ గాని జరిగిన యీ సంయమమువలన నా కెట్టి లోటును కలిగిన దనుకొనను. నా చదివిన కొలఁది పుస్తకములను నేను చక్కగా జీర్ణము చేసికొంటి ననఁగలను. నా చదివిన కొలఁది గ్రంథములలో నా జీవితమును క్రియాపూర్వకముగా మార్పు చేయించిన దీ గ్రంథమే. పిదప దీనిని నేను గుజరాతీలోనికి అనువదించి 'సర్వోదయ' మనుపేరున ప్రకటించితిని.

నా లోపల నే వస్తువు లుండెనో వాని ప్రతిబింబములు ఈ రస్కినుగ్రంథరత్నములోఁ గానఁబడుటచే నది నన్ను వశపఱిచికొని తనప్రకారము నన్ను నడిపించె నని నా నమ్మకము. మనలోపల నున్న భావనలను మేలుకొలుపఁ గల శక్తి కలవాడే కవి. కవు లందఱు

ప్రభావము అందఱుమైనని ఒకరీతిగా నుండదు. వీలయినఁగా అందఱు భావనలును ఒకరీతిగా నుండవు.

సర్వోదయసిద్ధాంతములు నాకు ఇటు లర్థమాయెను:

౧. అందఱుమేలులో తనమేలు.

౨. వకీలుపనికిని, మంగలవానిపనికిని నెల సమానమే. వీలనఁగా బ్రతుకు తెఱఁగిరువురకు నొకటియే.

౩. కూతివాని జీవనమును, కర్షకుని జీవనమును సత్య జీవనములు.

మొదటి సిద్ధాంతము నే నెఱుఁగుదును. రెండవదానిని కొంచెముగా నెఱుఁగుదును. మూడవది ఇంతవట్టు నా కచుంబితము. రెండవ మూడవ సిద్ధాంతములలోని విషయములు మొదటి సిద్ధాంతములో అంతర్గతము లని సర్వోదయమువలననే తేటపడును. తెల్లవారట తోడనే వీని ననుసరించి నా జీవితమును మలచుకొనఁ బ్రయత్నము చేసితిని.

ఫినిక్సు-స్థావన

తైలవాణిటతోడినే ముమ్మొదలు వస్తుగారే కి సంగతి చెప్పి తిని. సర్వోగయప్రభావము న న్నెట్లులు మార్చినదియు తెలిపితిని. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక నొక పొంమునకు మార్చి ఆచట మన సహచరుల మందఱుమును నివసించి జీవికకు మాత్రము ధనము గొని సేద్యము చేసికొనుచు తీరికలో ఇండియన్ ఒపినియన్ పని చేయుచు మని నా యభిప్రాయ మెఱిగించితిని. వెస్తుగారి కిది బాగుండెను. ప్రతిమనుష్యునకును భోజనవ్యయమునకుఁగాను తక్కువలో తక్కువగా మూడుపాను లని నిర్ణయించితిమి. ఇంగు నలుపు తెలుపు భేదము లేదు.

కొని అచ్చుపనివారు పది పదియేపురు కలగు. కొని అడవిలో నుండుట వీ రందఱకును సమృత మగునా యని ఒక సంశయము. భోజనవ్యయముమాత్రమే పుచ్చికొని నివసించురా యని మఱియొక సంశయము. కొని, ఎవ రిట్లుండఁజాలగో వాగు మామూలు జీతములనే గొనుచు నివసించవచ్చు ననియు, వీరును పిదప పిదప నీ యాదర్శమునకు వచ్చి ఆశ్రమమునందు ఉండిపోవలయు ననియు మే మిరువురమును ఆలోచించి తేల్చితిమి.

పనివాండ్రిందఱతో ఈసంగతి ముచ్చటించితిని. మదనబిస్తుగారెవ్వపడగైరి. 'ఇది వట్టి తెలివిమాలిన పని. సర్వస్వమును ధారపోసిన యీకార్యము మట్టిలో కలిసిపోవును. మరియు ఇండియన్ ఒపినియన్ పడిపోవును. ప్రెస్సుకూడ మూలబడును. పనినా రందఱు పొటిపోదురు' అని వారికి భయమెత్తెను.

మా యన్నకుమారుడు ఛగన్ లాల్ గాంధీ ఈ ప్రెస్సులో పని చేయుచుండెను. వెస్టుగారికిఁ జెప్పవలెనది తనకిని జెప్పితిని. ఇతనికి సంసారభారము కలదు. చిన్ననాటనుండియు నితనికి నాకడఁ బనిచేయుచుండుటయే ఇష్టము. నాపై నతనికి దొడ్డ విశ్వాసము. కావున నితఁడు మాటుమాట లేక వల్లె యని నాట నుండియు నాతోడనే యుండిపోయెను.

మూడవవాఁడు గోవిందస్వామి. ఇతఁడు ముద్రాయంత్రమును నడుపువాఁడు. ఇతఁడును ఇయ్యకొనెను. తక్కినవా రొప్పుకొన లేదు గాని ముద్రాయంత్రముతోపాటు వడ్డు మనిరి.

ఇటులు పనివారలతో మాటలాడుటకు రెణ్ణాళ్లకంటె నెక్కుడు పట్టినటులు లేదు. 'డరబను సమీపమున స్టేషనుకు దగ్గరగా నొక స్థలము కావలసియున్నది' అను నొక ప్రకటనను వెంటనే పత్రికలో ప్రకటించితిని. ఫినిక్సులో స్థలము కలదని తెలియవచ్చెను. వెస్టు గారున, నేనును చూడఁబోయి ఏడురోజులలో ఇరువది యెకరములు కొంటిమి. అం దొక చిన్న నీటిబుగ్గ కలదు. కొన్ని మావులును, నారింజలును గలవు. దానికి అంటుకొని మఱియొక అరవది ఎకర ముల భూభండ మున్నది. అందు ఫలవృక్షము లెక్కుడు. ఒక ప్రాంత యిల్లుకూడ నం దున్నది. కొంతకాల మయిన పిదప దానినిఁగూడఁ గొంటిమి. ఈ రెండు తునకలును గలిసి కేయి పోనులు.

ఇట్టి సాహసకార్యములలో నేనొక పాఠసీ రుస్తుంజీగాన నాకు తోడు. నా యిగా పని యతనికి నచ్చెను. ఇతఁడు తన గిడ్డంగులమీఁది టిక్ రెకులు మొదలగువానిని ఇచ్చెను. బోయరుయధ్యమున నాతోఁ బనిచే. నకొందఱు వడ్రంగులును, తాసిబనివారును నాకు సహాయులై కారిఖానాపెట్టిరి. ఒక నెలలో ముద్రాలయము తయారయెను. దానిపొడవు ౭౫ అడుగులు; వెడలుపు ౫౦ అడుగులు. వెస్టు మొదలగు వారు తామును కట్టించి వడ్రంగులతోపాటు ఉండిరి.

ఆత్మకథ

ఫీనిక్సులో గడ్డి ఎక్కువ. అబాతు తిన్నగా లేదు. ఇంను పొములు మొదలగువాని ఉపద్రవము కలదు; భయమును కలదు. మొదట మేము డేరాలు వేసికొని ఉండఁగొడిగితిమి.

ముఖ్యకార్యాలయము పూర్తికాఁగనే ఒక యేడురోజులలో సామానులను గాడీలమీఁద వేసి ఫీనిక్సుకు పోయితిమి. అది డరబ నకు ౧౩ మైళ్లు; క్షేపనుకు ౨౪ మైళ్లు. ఇటులు స్థలమును మాగ్చట వలన ఇంకిటుక్ ఒసినియక్ పత్రిక ఒకతూరి మెయ్కరీ ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసిన నైనను.

ధనాన్వయమునకు నాతోఁగూడ ఇండియానుండి వచ్చి యాయా యీ వ్యాపారములో నున్న నా బంధుమిత్రులను ఫీనిక్సులో చొప్పించుటకు ప్రయత్నింప దొరకొంటిని. నా రందఱును ధనము నార్జింపఁ గోరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. వీరికి నచ్చఁ జెప్పి తీసికొనివచ్చుట కడుఁ గష్టపుఁ బని; కాని కొందఱకు నామాట ఇష్టమాయెను. ఇట్టి వారిలో మగనలాల గాంధీ పేరు ఏటి తీసికొందును. వీరన: మిగిలిన వాని కొలఁదిమాత్రమే ఫీనిక్సుననుండి మరల ద్రవ్యసంచయమునకు లేచిపోయిరి. మగనలాలగాంధీమాత్రము తన పనులు విడిచి నాకడకు వచ్చెను. నేటివఱకు నాకడనే యుండెను. మరియు తనబుద్ధిబలమున, త్యాగశక్తివలన, అనన్యభక్తివలన నా ఆంతరికపరీక్షలలో నాకు సహచరుడై యుండెను. నామూలసహచరులలో అందఱుకన్న నితని స్థానము మొదట. స్వయంశిక్షితులగు శిల్పులలోఁగూడ నా యుద్దేశమున నితఁ డద్వితీయుఁడు.

ఈరీతిగా ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ఫీనిక్సు నెలకొల్పఁబడెను. మరియు విఘ్నములు కష్టములు వచ్చుచున్నను ఫీనిక్సు-సంస్థయు, ఇండియన్ ఒసినియక్ పత్రికయు నేటికిని నడుచుచున్నవి. కాని ఈసంస్థ నారంభించిననాటి కష్టములు, అప్పటి ఆశుఁ, శాభంగములును వినఁదగినవి. పయి ప్రకరణమున ఆ విషయమునుగూర్చి ముచ్చటించును.

తొలిరేయి

స్థితిక్కునందు ఇండియన్ ఒపినియన్ యొక్క మొదటి అంకమును ముద్రించి పంపుట సులభము కాలేదు. రెండు విషయములలో నేను జాగ్రత్త వహింపనిచో ప్రథమసంచిక ఒకవార మాఁపవలసివచ్చెడిదో, లేక కొంచె మాలస్యమయ్యెడిదో. ఈ సంస్థ యందు ఎంజినుతో నడుపఁదగు యంత్రములు మొదలగువాని నుంచుట నాకు అంతగా ఇష్టముకాదు. మనము హాళికులమై చేతిపనినే కోరు కొనినపుడు చేతితో నడపఁదగిన పనిముట్టులనే పెట్టుకొనవలయునని నాయూహ. కాని అపు డది సాగునటులు తోఁపలేదు. కాఁగా ఆయిల్ ఎంజినును పెట్టితిమి. కాని ఎపుడేని ఈ నూనెమర ఆడ కుండినచో అపుడు పని జరుగుట కొక చేతిమరనుగూడ పెట్టుట సే లని వస్తుగానికి చెప్పితిని. వస్తుగారు నామాట విని చేతితో త్రిప్పఁ దగు చక్రము నొకటిగూడ సేర్పాటు చేసిరి. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికయొక్క ఆకారము దైనికపత్రికవలె పొడవును వెడల్పును. పెద్దమర ఆఁగిపోవుచో ఇంత పెద్ద ఆకారముగల పత్రికను వెంటనే అచ్చొత్తింప కలుండదు. కావున పత్రిక అపుడపు డాఁగి పోవద్దును. ఈ చిక్కును తొలఁగించుటకు, చిన్నపన్నాతో చిన్నమరమీఁద నడపుటకు వీలుగా పత్రికఆకారమును తగ్గించితిమి.

ఆరంభకాలమునందు ఇండియన్ ఒపినియను పత్రికను ప్రకటించునాటి ముందురాత్రి మాకందఱకును జాగరణము చేయవలసి వచ్చెడిది. పత్రికలు మడఁచుటకు చిన్నలనక, పెద్దలనక అందఱమును పదిగంటలనక, పండ్రెండుగంటలనక పనియగువఱకు కూర్చుండు

ఆత్మకథ

వారము; కాని తొలిరేయి మఱపురాదు. చట్టము మరపై బిగింపఁ బడెను; కాని ఎంజిను బిగిసెను. నగవనని మోరాయించెను. ఎంజినును సరిచేసి సాగించుటకు ఎంజనీయరును పిలిపించితిమి. అతఁడును. వెట్టుగాగును పనిచేసిరిగాని వృథా. అందఱును చింత యుక్తులై కూరుచుండిరి. తుదకు వెట్టుగాగు అసలుడిగి నాకడకు వచ్చి కనులు తుడుచుకొనుచు ‘నేఁ డింక ఎంతను నడచు నాస లేదు. ఈ వారములో పత్రికను సకాలమునకుఁ బంపఁజాలము’ అని పలికెను.

‘సరియ. అందులకు మనము కనులు తడవ చక్కఱలేదు. ఇంకేమేని యుపాయ మున్నచోఁ జేసి చూతము. ఆఁ; ఆ చేతిచక్ర మేమయినది?’ అనుచు నే నతని నూటపించితిని.

‘ఆ చక్రము త్రిప్పటకు మనకడ మనుష్యు లేరి? మన మందఱు మేకమయినను దానిని తిప్పలేము. దానిఁ ద్రిప్పటకు తడవకు నలు గురితో జరూరు. పోనీ మన వాండ్రో అనినచో వా రందఱు నలసి యున్నారు.’ అని వెట్టుగా రనిరి.

ఇంకను వడ్డంగ మంతయు కాలేదు. కౌన వడ్డంగు లందఱు ముద్రాలయముననే నిద్రించుచుండిరి. నేను వారిదెసఁ జూపి—‘వీరుగో వడ్డంగులు! మనము వీరి సాయము గొనరాదా? మన మీ రాత్రి యంతయు మేలుకని ముద్రణోపాయము చూతము. ఈ కర్తవ్య మింకను బాకీయున్న దనిపించుచున్నది’.

‘వడ్డంగులను లేపి వీరి సాయము వేఁడుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. మరియు మనవారుకూడ నలసి యున్నారు, వారినిమాత్ర మేటులు లేపను?’ అని వెట్టుగా రనిరి. ‘అది నా పని’ యని నే నంటి. ‘అటులగుచో మనము ఒడ్డెక్కవచ్చును.’ అని వెట్టుగా రనిరి.

నేను వనంసులను లేపితిని, వారి నాచును వేడితిని. వారిని బలిహరించిన పని లేకపోయెను. వారిలు అనిరి: 'మే మిట్టి చిక్కున నక్కఱకు గానిచో మనుష్యులగాక! మీర పడుకొనుండు. మేము గుర్రములవలె పనిచేసెదము. మా కది యొక లెక్కకాదు.'

వారియు అచటి యచ్చుపనివాండ్రు గూడ సిద్ధులయియే యుండిరి.

అపుడు నెస్టుగారికి సంతోష ముగగలేదు. అతడు పని చేయుచు జేయుచు భజనకీర్తన లార భించెను. నేనును వనంసులలో కలిసితిని. మిగిలినవారును ఒక్కొక్క వరుసగా తిప్పు దొడంగిరి. ప్రాద్దన వీధుకొట్టిరి. ఇంకను చాల పని మిగిలి యుండెను. 'ఇపు ఎంజినీయరును లేపుచో? ఈ పగటిపలుగున చూచిన బాగుండను. మీదట ఎంజిను నడచుచో మన పని సమయమునకు నెఱవేఱగలదు' అని నేను నెస్టుగారితో న టిని.

నెస్టుగారు ఎంజినీయరును లేపిరి. అతడు లేచి నిలువబడి ఎంజినుగదిలోని కేరగెను. కదపగనే ఎంజిను నడవదొడగెను. ప్రెస్సు హర్షనాదముతో మాటుమ్రోగెను. 'ఈ తెలివి రాత్రి ఎక్కడికి పోయెను? రాత్రి ఎంతమంది కొట్టుకొన్నను మొద్దువలె కదలలేదు. ఇపుడు చేయి జేయగనే వీమియు ఎఱుంగనటులు పరు గెత్తదొడగెను' అని అందఱున దొడంగిరి.

అపుడు నెస్టుగారో, ఎంజినీయరో ఇటులు జవాబు చెప్పిరి: 'దీనికి ఉత్తరము చెప్పట కతినము. యంత్రములగూడ మనవలె విశ్రాంతి గోరును. అపుడపుడు వీని ధీతి యిటులు కనుపట్టును.'

ఆత్మకథ

ఎంజిను నడవకపోవుట మాయందఱకును పరీక్షయనియు, మఱి సమయమున నది నడచుట పరిశుద్ధమగు మాపనికి శుభఫలమనియు నాకుఁ దోచెను.

పత్రిక నియంతవేళకు స్టేషనుకు వెళ్లెను ; మే మందఱము నిశ్చింతల మయితిమి.

మా పట్టుదలకు ఫలముగా పత్రికకు నియమ మేర్పడెను. ఫినిక్సునందు స్వయంసహాయతావాతావరణ మారంభమాయెను. తరువాత బుద్ధిపూర్వకముగా ఎంజినును విడనాడి దృఢతాపూర్వకముగా చేతిచక్రముతో పని నడపిన యుగ మొకటి ఈ సంస్థాజీవనములో ప్రవేశించెను. అది ఫినిక్సుజీవనమునందు కడు దొడ్డయగు నైతికకాలమని నా యుద్దేశము.

చోలాకుగూడ దిగెను

ఫీనిక్సులో ఆ సంస్థను స్థాపించిన పిదప కొలఁది కాలమే నేనం
దుండఁగలుగుట యొక విచారకారణము. కాని స్థాపించు
సమయమున అచట నుండవలయు ననియు, అచటనే నా పొట్ట గడపు
కొనవలయు ననియు, వకొలఁతు విడనాడవలయు ననియు, అచటనే
యుండి నాచేతనయిన సేవ చేయవలయు ననియు, నాసేవయంతయు
ఫీనిక్సు-సాఫల్యమునందే పర్యవసంపవలయు ననియు నాకోరిక. కాని,
ఈ కోరికలు గొంతెమ్మకోరిక లాయెను. నే ననుకొనున దొకటి,
జరుగున దొకటి. ఇది మొదటినుండియు నా కనుభవము. తా నొకటి
తలఁచిన దైవ మొకటి తలఁచుఁగాక! సకృతసాధనముగాని, సత్త్వో
పాసనముగాని ఉద్దిష్టమును నెడల మనుజుని ప్రయత్నములు భగ్నము
లయినను అవి అకుశలముగా పరిణమింపవు. మరియు కొన్ని పేదల
మనము తలపోయునంతకన్న నెక్కువ మే లొడఁగూర్చుటయు నా
కనుభవము. ఫీనిక్సునందు తలఁపని తలంపుగా కలిగిన పరిణామము
లును, తలఁపని తలంపుగా ఫీనిక్సుకుఁ గలిగిన స్వరూపమును మే
మనుకొనినంత మేలుతరములు కావు కాని అకుశలములు మాత్రము
కా వని నిక్కముగాఁ జెప్పఁగలను.

ఎవరికి వారు పనిపాట లొనరించి పొట్ట జరుపుకొనవలయు
నని నాయుద్దేశము కావున అచ్చుకూటమునకు దాపుగా నున్న పొట
మొక్కొక్కనికి మూడేసి యొకరములవంతున పంచిపెట్టబడెను.
అం దొక చీలిక నావంతునకు వచ్చెను. ఇష్టము లేకున్నను టెన్ రేగుల
యిండ్లను వేసికొంటిమి. రైతులవలె పూరియిండ్లలోఁగాని, ఇటుక

ఆత్మకథ

యిండ్లలోఁగాని ఉండుటయే మా కిష్టముగాని అది నెఱవేఱలేదు. జానికి దీనికన్న వ్యయము హెచ్చు; కట్టుటకు కాలమును హెచ్చు. 'ఎపు డిండ్లు తయా రగునా? ఎపుడు పనిపాటలు చేసికొందమా?' అని అందఱును తొందరపడిరి.

మనసుఖలాల్ నాజరుగారే నాటికిని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నను వారు మాలో కలియలేదు. వీరికి డరబనులో నిల్లు కలదు. డరబనులో ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక కొక చిన్న శాఖ కలదు.

అచ్చుకూటమునందు జీతము గొని పనిచేయు కంపోజిటరులు ఉన్నను ఈ సంస్థలో నున్నవారందఱును అక్షరములు కూర్చుట మొదలగున వన్నియు నేర్చుకొనవలసియుండు రని సంకల్పింపఁ బడెను. ఏలనఁగా ఈ పని చాల తేలికయేగాని ఇది కాలమును చాల మ్రొంగును. కావున లోఁగడ నీ పని నెఱుఁగనివా రందఱు నిపుడు నేర్చిరి. నేనీ పనిలో నందఱకన్న కనిష్ఠుడనేగాని మగనలాల్ గాంధీ మాత్ర మందఱకన్న జ్యేష్ఠుడు. తన శక్తి తనకుఁ దెలియ దని మగన లాల్ గాంధీ విషయమున నాయుద్దేశము. ఇతఁ డిదివఱ కెన్నఁ డును అచ్చుపని యిసుమంతయు నెఱుఁగకున్నను చిటికలో నొక గొప్ప కంపోజిట రయిపోయెను; వడిలోఁగూడ దాటిపోయెను. ఇతఁ డితఁ కొలఁదికాలములో అచ్చుపను లన్నిటిలో ప్రావీణ్యము సంపాదించి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుని జేసెను.

మే మింకను కాలు నిలఁద్రొక్కు కొనలేదు. గృహనిర్మాణ మింకను పూర్తికాలేదు. ఇట్టి స్థితిలో నా కీ నూతన కుటుంబమును విడిచి జోహాన్సుబర్గ్ వెళ్లవలసివచ్చెను. అక్కడి పనులన్నియు పలు కాలము పాడువెట్టి యుంచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను.

జోహాన్సుబ్బగారు వచ్చి పోలాకుగారితో ఈ గొప్ప మార్పు నంతయుఁ జెప్పితిని. తా' నొసంగిన పుస్తకమువలనఁ గలిగిన యీ శుభమును వివరంగా నతని యానందమున కొక యెల్ల లేకపోయెను. 'అందు ప్రవేశించుటకు నాకును వీలుండునా?' అని అతఁ డాసక్తితో నడిగెను.

'లేకేమి? తప్పక వీలుండును' అని నే నంటిని.

'మీరు ఊఁ యనుచో నే నిపుడే తయారు' అని పోలాకుగా రనిరి.

ఇతని చార్జ్యము నన్ను ముగ్ధుని గావించెను. తనను తనపనిలో నుండి ఒక నెలలో విడుదల చేయుఁడని క్రిటిక్ పత్రికాసంపాదకునకు నోటి నీచ్చి నెల వయినప్పటికి నతఁడు ఫీనిక్సు చేరెను. తన కలుపు గోలుతనముచే నందఱకును మంచివాఁడై యతఁడు మాకుటుంబ ములో నొకఁ డయిపోయెను. నిరాడంబర జీవనము చాలఁ బ్రయ మగుటచే ఫీనిక్సులో నుండుట ఇతనికి ఇనుమంతయుఁ గష్ట మనిపింపక స్వాభావికమును, ఇష్టతరమును ఆయెను.

కాని నే నతని నెంతో కాల మచట నుండనీయలేదు. రిచ్ గారు సీమకు వెళ్లి లాను ముగించుకొని రాఁదలఁచెను. ఆఫీసుపని యంతయు నాయొక్క నివలన తేలదు. కావున ఆఫీసులో నుండుమనియు, వకీలుగా తయారగు మనియు పోలాకుతోఁ జెప్పితిని. అతఁడు వకీలుగా తయారయిన పిదప తుదకు మే మిరువురమును ఫీనిక్సులో నుండిపో వచ్చు నని నాయభిప్రాయము.

నాయభిప్రాయము లన్నియు తుదకు తలక్రిందు లయిపోవుట నిక్కము. తన నమ్మినవారితో నిసుమంతయు వాదింపక వారితో

ఆత్మకథ

ననుకూలముగఁ బోవు మంచితనము పోలాకుగారిలోఁ గలదు. 'మీ కే జీవనము మేలి దని తోచునో నాకును దాననే సుఖము. నే నీ యాశ్రమమును వికసంపఁ జేయఁగల ననుకొందును. అయినను నే నచటికి వచ్చుచో మన యాదర్శములు త్వరగా ఫలించు నని మీ యభిప్రాయ మగునెదల నే నిదె వచ్చితిని' అని నాకు పోలాకుగారు వ్రాసిరి. నే నీ యుత్తరమునకు సంతసిఁచితిని. పోలాకుగారు ఫీనిక్సును వీడి నాయాఫీసులో పని చూడఁ గొడఁగెను.

ఆసమయముననే స్కాచ్ ఫియాసఫీ స్టాకెడు నాకడ లాభరీక్షకు తయారగుచుండెను. అతనినిగూడ పోలాకుగారి ననుకరింపు మంటిని. అతనిపేరు మేకిన్ టాయర్.

నే నెటులు ఫీనిక్సుయొక్క ఆదర్శములను వడిగా నీర్ధింపఁ జేయు శుభచింతలో నుంటిని. కాని దీనికి ఫిన్నమగు జీవనమునందు తగులుకొని ఒకనాఁటికంటె మఱియొకనాఁడు లోఁతు లోఁతులకుఁ బోవుచుంటిని. దైవసంకల్ప మింకొకవిధముగా నుండనిచో నిరాడంబరజీవన మను నీ మోహజాలములోనే చిక్కుపడియుండును.

నేనును, నా యాదర్శములను కల్పన కందని కీతిగా నెటులు సంగ్రహింపఁబడెనో తెలుపుటకు కొన్ని ప్రకరణములు పట్టుచు.

రాముడే పక్షుడు

దేశమునకు వడిగా వెళ్లగల నని కాని, వెళ్లి దేశమున స్థిరపడగల నని కాని ఆశ పెట్టుకొనలేదు. ఒకయేడాదిలో తిరిగి వత్తునని శాభార్యకు బాస యిచ్చితిని; ఏడాది గడచెను గాని మరలుమాట కానరాలేదు. కిదప అబద్ధిలను రావించుకొన నిశ్చయించితిని.

బిడ్డలు వచ్చిరి. వారిలో రామదాసును ఉన్నాడు. ఓడలో నితనికి కప్పెనుతో మిగుల చనవాయెను. ఇతడు కప్పెనుతో నాడు కొనుచు చేయి విలుగఁగొట్టుకొనెను. కప్పెను కడు బాగ్రత్తతో ఓడ వైద్యునిచే కట్టుగిట్టు కట్టించెను. జోహన్నబర్ద్రుకు వచ్చువఱకు నితనిచేయి బద్దలతో కట్టబడి రుమాలులో పొట్లముగా వ్రేలాడుచుండెను. స్నీమరులోని డాక్టరు చాల ముంచివాడు. ఇంటికి వెళ్లగనే మంచివైద్యునిచే కట్టు కట్టించుమని అతడు చెప్పియుండెను.

అప్పుడు నాకు మృచ్ఛికిత్సపై చాల మురపు. నా అనార్య వైద్యమునందు నమ్మకము గలవారిచే నేను మృజ్జలవైద్యమును చెయించుచునే యుంటిని. ఇంక రామదాసునకు వేటువైద్యమేటులు? అతనికి ఇంచుమించు ఎనిమిదేండ్లు. 'నేను నీగాయమునకు కట్టు కట్టెదను; నీకు భయములేదు కదా' అని నే నతని నడిగితిని. అతడు నగుచు కట్టు మని నా కనుజ్ఞ యిడెను. అతనికి మంచిచెడుగు లేర్పఱింపుకొను శక్తిలేదు కాని కూరగాయల వైద్య మేదో, మంచివైద్య మేదో తెలియును. ఇంతియకాక అతనికి మాయింటి వైద్యము తెలి

ఆత్మకథ

యును. నాయెడల నతనికి నమ్మకము కావున దీనివలన నతనికి కొంత మేనియు బెదురు పుట్టలేదు.

నేను కట్టు విప్పితిని. అపుడు నాచేయి వడఁచుచుండెను. గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. గాయము కడిగి మట్టి పట్టి వయించి వెనుకటివలె కట్టు కట్టితిని. ఈరీతిగా నెల గడచువఱకు గాయము మానిపోయెను. డాక్టరు కట్టుకట్టినను నెలకుఁగాని మానుపట్టదని స్త్రీమరు- వైద్యుఁడు చెప్పెను.

దీనిచే గృహవైద్యమునెడల నా నమ్మకమును, దానిని చేసి చూడవలయుననెడు సాహసమును వృద్ధిపొందెను. ఈపిదప నావైద్య శోధనకు విషయము లెక్కు డాయెను. గాయములు, జ్వరములు, అజీర్ణము, కామిల యీ మొదలగు రోగములు కలస్త్రీపురుషులచే చేయించితిని. చాలవట్టు మేలు కలిగెను. కాని నాకు నేఁ డానాఁటి నమ్మకము లేదు. ఇంతియకాక ఈప్రయోగములలో ఆపద గలదని అనుభవ మయినది.

ఈప్రయోగముల నిచటఁ బలుపుట అవి తప్పక పనిచేయు ననుటకుఁ గాను. ఇట్టి దేదియు తప్పక పనిచేయు నని నామతము కాదు. డాక్టరులును తమప్రయోగములకుఁజీంచి అటులు తెలుపఁ జాలరు. కావున వీనిని గూర్చి చెప్పు నాయుద్దేశ మిది: ఎవరీక్రొత్త ప్రయోగములను చేయఁగోరుదురో వానిని తమమీఁదనే ప్రయోగించుకొని చూడవలయును. ఇటు లొనరించినయెడలనే సత్యము వడిగా ప్రకాశమొందును. మరియు ఇట్టి ప్రయోగమును చేయు వారికి ఈశ్వరుఁడే వైద్యుఁడై కాపాడును.

మృచ్ఛికత్సలో నెట్టి చిక్కులు కలవో తెల్లవారి సాంగత్యము లోను అట్టి చిక్కులు కలవు. ఈ రెంటును ఒకటియే భేదము. ఈ తుదిచిక్కులను నేను లెక్కగొనలేదు.

పోలాకు గారిని నాకడకు రమ్మంటిని. అతఁడు వచ్చి నాయనుఁ గుఁదమ్ములివలె నుండఁజొచ్చెను. పోలాకు గారికి చాల దివములక్రిందనే ప్రధానము జరిగెను గాని వివాహ మింకను గాలేదు. ఉచిత సమయమున వివాహము చేసికొందనుని వారిరువు రనుకొనిరి. కాని డబ్బు కూడఁబెట్టుకొనినపిదప పోలాకు గారు పెండ్లి చేసికొన నెంచిరిని నే ననుకొంటిని. నాకంటె వీరికి రస్కినుగ్రంథ పఠనమననము లెక్కువ. కాని పాశ్చాత్యవాతావరణమునందు రస్కిను చెప్పిన చొప్పున జీవనమును సరిగా మార్చుకొనుట మిగుల కష్టపడినఁగాని సమకూరదు. ఒక నాఁడు పోలాకు గారితో నే నిటు లంటిని: 'హృదయమున ప్రేమ నాటుకొనిన పిదప కేవలము ద్రివ్యాభావముచే వియోగమును సహించు టుచితము కాదు. ఇటులనుచో నిటుపేద లెన్నఁటికిని పెండ్లాడఁ జాలరు. మరియు ఇపుడు మీరు నాకడనే యుంటిరికదా! కావున ఇంటిరొక్కమునకు వెతుకుకొన నక్కఱలేదు. మీ కుచితమని తోచుచో పెండ్లాడుఁడు.'

పోలాకు గారి కెన్నఁడును ఒకమాటను రెండుమాటులు చెప్పఁ బని కలుగలేదు. వడిగా నామాట వీరికెక్కను. పోలాకు గారికి కాఁబోవు నిల్లాలు సీమలో నుండెను. ఆమెకు ఉత్తరము పోయెను. ఆమె యియ్యకొనెను. ఒకనెలలోఁగా పెండ్లి చేసికొన జోహాన్ను బర్గు వచ్చెను.

పెండ్లికిఁ గొంచెమైనను ఖర్చు లేదు. మామూలు వస్త్రములే 'గాన వస్త్రములకును వ్యయము లేదు. మంత్రతంత్రములకును ఆవశ్యకత లేదు. పోలాకు గారి యిల్లాలు క్రైస్తవి. పోలాకు గారు యూదులు. వారిరువురికిని సామాన్యమయినది నీతిర్మము.

వివాహముయమున మనోరంజకమగు నొక ప్రసంగము జరిగెను. ట్రాన్సువాల్ లోని పెండ్లిండ్ల రిజిస్ట్రారు నల్లవారల పెండ్లిండ్లను రిజిస్టరు చేయఁడు. నేను పెండ్లిపెద్దను. మేము కోనుచో పెండ్లిపెత్తనమున కొక తెల్లవాఁడు చొరకకపోఁడు గాని పోలాకు గారి కిష్టము లేదు. కావున మేము మాపురమే రిజిస్ట్రారుకడకు వెళ్లితిమి. ఈ పెండ్లికి మధ్యస్థుఁడొక నల్లవాఁడట! పెండ్లి చేసికొను వారు తెల్లవారట! వారు తెల్లవారే యని రిజిస్ట్రారు ఎఱుల నమ్మును? కావున 'నేను విచారించిన పిదపఁగాని రిజిస్టరుచేయ'నని అతఁడనెను. మఱునాఁ డాదివారమునాఁడు కిసిమిసి పండుగ. పెండ్లి పనులన్నియు ఆయెను. పెండ్లి రిజిస్టరు చేయుట కీ రీతిగా వాయిదా పడుట సహింప నశక్య మాయెను. నేను పెద్ద మేజిస్ట్రేటు నెఱుంగుదును. అతఁ డీరిగిస్ట్రేషనుడిపార్టుమెంటున కధికారి. నే నీ దంపతులను వెంట నిడికొని అతనిముందర హాజరయితిని. అతఁడు నవ్వి చీటి వ్రాసి యిచ్చెను. పెండ్లి రిజిస్టరులో పడెను.

నేటివఱకు మాయింట నున్నవా రెల్లరును తెల్ల మగవారే. ఇపు డొక యపరిచితయగు నొక తెల్ల యామె మాయింట విడిసెను. నాకును వీరికిని విలుపులు కలిగిన గుఱురులేదు. పలుజాతులవారను, పలుప్రకృతులు గలవారును వచ్చిపోవుచుండునట్టిది మాయిల్లు. నా భార్య కింకను ఇట్టియొక ననుభవము తక్కువ. అట్టియొక వీరి కించుక కలియకపోవుచో నది యంత ఆశ్చర్యము కాదు. సజాతీయులచేతను, విజాతీయులచేతను కలగూరగంప యగు మాయింట నేదేని మాట పుట్టుచో నది సజాతీయకుటుంబములో పుట్టుదానికన్న నెక్కుడయి నది కాదని చెప్పవచ్చును. అదియు అతి సాధారణము. ఈ సజాతీయ విజాతీయ భేదము మన మనోభ్రాంతి. వాస్తవమునకు మే మందఱును ఏకకుటుంబములోని వారము.

ఇక వెట్టుగారి వివాహముమాత్ర మించట నేల చెప్పరాదు? ఈ సమయమున బ్రహ్మచర్యమును గుఱించి నా మనస్సు పరిపక్వము కాలేదు. కావున బ్రహ్మచారులగు మిత్రుల కందఱకును పెండ్లిండ్లు చేయించుట నాపని. వెట్టుగారు తలదండ్రులఁ జూడఁబోవ సమకట్టిరి. 'పెండ్లి చేసికొని మఱి రం'డని వీరికి నే సలహా ఇచ్చితిని. వీలనఁగా, ఫినిక్సన మే మందఱ మిండ్లు కట్టుకొంటిమి. మరియు మే మందఱ మును కర్నకుల మయితిమి. కావున పెండ్లి యనినఁ గాని, చంకవృద్ధి యనినఁ గాని మాకు భయంకరము కాదు.

వెట్టుగారు లెప్పరులో నొక సుందరిని బెండ్లాడి వెంటఁదీసి కొని వచ్చెను. ఈమె తలదండ్రులు మొదలగు వారు లెప్పరులో చెప్పలు కుట్టు నొక పెద్ద ఫాక్టరీలో పనివారు. ఆమెకును అందు కొంత అనుభవము కలదు. ఈమెను నేను సుందరి యంటిని. వీలయన నేను గుఱారాధకుఁడను. మనుజులకు సత్యమయిన సౌందర్య మేది! గుణము! వెట్టుగారు తన యత్తగారిని గూడఁ దీసికొనివచ్చిరి. ఈవృద్ధు నేఁటికిని జీవించియున్నది. ఈమె తన పూనికచేతను, ఎప్పుడును నవ్వుచుండు స్వభావముచేతను మాకు సిగ్గు కలిగించెడిది.

ఇటు లెల్ల మిత్రుల పెండ్లిండ్లు చేయించుచు, అటు నల్ల మిత్రులను మీమిఁగాలుబిడ్డలను దీసికొని రండని ప్రోత్సహించుచుంటిని. అచట నయిదాఱు హిందూస్తాని కుటుంబములు కాపురముండి పెంపొందఁదొడఁగెను.

ఇంట్రి దెన

దొరబనులో నున్న యింటిలో కొంత మాగ్గు చేయవలసి యున్నది. కాని అచట ఖర్చు ఎక్కువ. ఇప్పుడే మితవ్యయము మొదలయెను. ఇంక జోహాన్సుబగ్గలో సర్వోదయగ్రంథము ననుసరించి పరివర్తనము చేయవలసినది బోలెడు.

ఒక బాల్విరు ఇంటిలో ఎంత ఖర్చు తగ్గింపవచ్చునో అంత ఖర్చు తగ్గించితిని. అయినను కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగు కొంత సామగ్రి లేనిచో పనులు సాగవు. సత్య మగు నిరాడంబరజీవనము మనసునందు పెరిగెను. కొన్ని పనులు స్వయముగా చేసికొన పట్టుదలకలిగెను. పిల్లలనుగూడ ఆరీతిగనే తయారుచేయ దొరకొంటిని.

బజారు రొట్టెను కొనుట మానితిని. కూనీ చెప్పిన రీతిగా పులియబెట్టిన గోధుమ పిండితో చేతి రొట్టెలు చేసికొన దొడగితిని. ఈరొట్టెలకు మిల్లులలోపిండి పనికి రాదు. చేతితో వినసిన పిండి ఆరోగ్యకరము. వెలయు తక్కువ. కావున వీడు పాను లిచ్చి ఒక చేతిమరను కొంటిని. దీనిచక్రము కడు బలువు. త్రిప్పట కొక నికి బలువు; ఇరువురికి నులువు. నేనును, పోలాకుగారును, బాలురును మాఖ్యముగా ఈ చక్రమును త్రిప్పుచుందుము. అపుడపుడు కస్తుర బాయియు. తఱుచుగా ఆమెకు ఈసమయము వంటవేళ. మిసెస్ పోలాకుగారు ఇపుడు చక్రము త్రిప్పటకు వచ్చుచుండిరి. ఈ కసరతు పిల్లలకు చాల మేలు. ఈపనినిగాని, చుట్టియొక పనినిగాని నేనెప్పుడును పిల్లల నెత్తిపై బెట్టును. కాని వారది యొక ఆటగా చక్రమును ద్రిప్ప వచ్చుచుండిరి. అలాసట కలుగఁగనే వారికి నెలవు. పిల్లలును,

ముందు చెప్పబోవు నింకకొందఱును నాతోపాటు పని చేయకుండు లేదు. నాకడ మొదలబ్బాయులు లేకపోలేదుగాని, వారిలో పలువురు కడు నుల్లాసముతో పనిచేసిరి. 'అబ్బో, అలసట అయినది' అని చెప్పవారు కొలదిమంది అని గుర్తు.

ఇంటి బాగుచేత కొక నాకరు కలఁడు. అతఁడును మాకుటుంబములో నొకఁడుగా నుండెను. పిల్ల లెల్లరు నతనికి సాయము చేయుచుందురు. పాకీవాఁడు వచ్చి మలమును ఎత్తుకొనిపోవుచుండును. మఱుగు దొడ్డి కడుగుట, ముంగిలి మొదలగువానిని కడుగుట ఈపనులను నాకరునెత్తిపై నిడక, అతఁడు చేయునని ఆకపెట్టుకొనక మేమే చేయుదుము. ఇట్టిపనులు మేమే చేసికొనుటవలన పిల్లలకు క్షులవాటును, పరిశ్రమయు కలిగెను. దీనికి ఫలముగా నాపిల్లలకు మలము నెత్తుటలో రోత పోయెను. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించిన సామాన్య నియమములను సులభముగ గ్రహింపఁగలిగిరి. జోహాన్ను బర్గులో సామాన్యముగా జబ్బనుమాటలేదు. ఎప్పుడేని వచ్చుచో పిల్లలు సేవచేయుచుండువారు. వారి కీపని యన్న నుత్సాహముగూడ మెండు.

వీరికి నే నక్షరజ్ఞానము కలిగింపఁ బ్రయత్నము చేయలేదనఁజాలను గాని దానిని త్యాగము చేయించుటలో సంకోచింప లేదు. కావున నా కొమరులు నాపై నేరము మోసిరి; కొన్నిమాటులు తమ అసంతృప్తిగూడ కనఁబఱచిరి. ఈయెడ కొలదిగా నా దోష మొప్పుకొందును. వీరి కక్షరజ్ఞానము కలిగింపవలయు నని నాకు చాల కొరికయుండెను. ప్రయత్నముగూడఁ జేసితిని. కొని యిందుల కెప్పుడు నేదో యొక విఘ్నము తగులుచునే వచ్చెను. ఇంతియకాక, యింటికడ వీరి కెవరిచేతనేని చదువు చెప్పించు ప్రయత్నము జరుగలేదు. వీరిని నాతో నడిపించి ఆఫీసుకు తీసికొని పోవుచుంటిని. ఆఫీసు ౨౨ వైళ్ళదూరము. ఇది వారికిని నాకును ఖుర్రీకేళి* యయ్యెడిది. నడచుచు నడచుచు వీరికి చెప్పచుంటిని. అదియును నాతోఁ

కవరతు.

ఆత్మకథ

గూడ మఱియొక మిత్రుఁడు నడచి రాకున్నప్పుడే. వాని మఱియు
 క్లయంట్లతోడను, సమాస్తాలతోడను చివవుగా నుండెడివారు. నేను
 వీడేని చెప్పచో చదువుకొనెడివారు, ఇటు అటు తిరుగాడువారు.
 బజారనుండి యేదేని కావలయుచో చెచ్చిపెట్టుచుండెడు వారు.
 సర్వజ్ఞేశ్వరుడగు వారిలాలుగాక మిగిలినవా రెల్లరును ఈరీతిగనే
 పెంచబడిరి. వారిలాలు దేశమునందే యుండెను. నేను ప్రతిదినమును
 నియమముగా నొక గంట-రొప్పవ వీరికి జరుపు చెప్పచు చెచ్చినచో
 కావలసినవిద్య వీరికి వచ్చెడిది. నేనిటులు చేయఁజాలక పోయినందు
 లకు నాకును, నాకుమారులకుఁగూడ నీవిషయమయిన చింత ఉండనే
 యుండెను. వారిలాలు తన యసంతుష్టినీ పలుమాటలు నాకడిసే
 చెప్పెను. పలువుర యెదుటఁగూడఁ బ్రకటించెను. మిగిలినవారు ఉగా
 రతతోఁజేతొని ఈ దోష మనివార్య మని తలపోసి దీనిని నెరింగిరి.
 దీనికిఁగాను నాహృదయమున పశ్చాత్తాపము లేదు; కాని యేమేని
 యున్నచో నది నే నాదర్శమును తండ్రిని కాననియే. కాని లోకసేవ
 తొలుకు వీరియత్సరజ్ఞానము నాహుతి చేసితి నని నాయుప్రాయము.
 దీనికి మూలము అజ్ఞానమైన ననుఁగాక అది సద్భావ పూర్ణమయిన దని
 నే ననఁగలను. నేను వారిచరిత్రమును తిన్నగాఁ జూచటలో సోమరిని
 కాలేదు. ఇది తలిదండ్రులకు అవశ్యకర్తవ్యమని నాతలఁపు. నేనింత
 ప్రయత్న మొనరించియున్నను నాకుమారిల జీవనమునం నేదేని
 దోషఁగు కలదేని అది నాప్రయత్నలోపమువలన జరిగినది కాక
 మాదంపతుల దోషములకు ప్రతిబింబ మని నాయుద్దేశము.

బాలకులు తలిదండ్రుల రూపములకు మాత్రము కాక వారి
 గుణదోషములకుఁగూడ వారిను లగుదురు. చుట్టుప్రక్కల వాతావరి
 ణమువలన ననేకప్రకారములగు మంచి గుణములుగాని, చెడుగుణములు
 గాని వారి కలవడుట నిక్కమేకాని ప్రధానగుణముమాత్రము తండ్రి
 తాతలనుండి సంక్రమించును. ఇట్టి సంక్రామకదోషమునుండి తప్పు
 కొనఁగలిగిన బాలకుల నే నెఱుఁగుదును. ఇది ఆత్మయొక్క మూల
 స్వభావము. అది యీ దోషముల బలిగొనును.

నాకుమారుల కింగ్లీషు చెప్పించు విషయమున నాకును, పోలాకు గారికిని పలుసూతులు తీవ్రముగా సంవాదము జరుగుచు వచ్చెను. భారతీయులగు తలదండ్రులు తమబాలురకు బాల్యమునుండియు ఇంగ్లీషు చెప్పించి ఇంగ్లీషు మాటలాడుట యలవటుతురేని వారు దేశమునకును, తమబిడ్డలకును ద్రోహము చేయువా రని మొదటినుండియు నాయభిప్రాయము. ఇట్టి బాలురు తమ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక సాంఘిక జ్ఞానమునకు వారసులు కాలేకపోవుటయే కాక తమ దేశమునకును, జగత్తునకుఁగూడ నేవ చేయుటకు సరియగు నర్హతను కోలు పోవుచున్నారనియు నా యభిప్రాయము. కావున ఎఱిగియెఱిగియే నేను నా కుమారులతో మాగుజరాతియే మాటలాడుచుంటిని. పోలాకు గారి కిది యిష్టము కాదు. 'మీరు వారి భవిష్యమును పాడుచేయుచున్నారు. బాలురను పిన్ననాటచుండియు ఇంగ్లీషువంటి వ్యాప్తి చెందినభాషలో తరిఫీసు చేసినచో ఇప్పటి జీవనసంఘర్షమునందు మిగిలినవాకంటె నగ్రేసరులు కాఁగలరు' అని పట్టుదలతోను, ప్రేమతోడను పోలాకు గారు వాదించిరి. నా కీ వాదము గొంతుక దిగలేదు. తుదకు, నావాదమే వారికి నచ్చెనో, లేక నాబంధపట్టును జూచి వారే వాదించు చూనిరో నా కిపుడు గుర్తుచాలదు. ఇది ౨౦ విండ్ల క్రింది ముచ్చట. అప్పటి నా యుద్దేశము లనుభవముతోపాటు వృద్ధి కెందెను. నాబాలుర కడురజ్జానము సంపూర్ణముగా లేరున్నను మాతృభాషలో సామాన్యజ్ఞానము సహజముగానే సంప్రాప్తమాయెను. దీనివలన వీరికిని లాభము కలిగెను, దేశమునకును గలిగెను. వారిపుడు పరదేవులవలె నుండరు. వారికి సహజముగా రెండు భాషలు వచ్చెను. ఎక్కువమంది ఇంగ్లీషు మిత్రులతో సహవాసము గొండుట చేతను, ఇంగ్లీషు ప్రధానభాషగా నున్న దేశమున నుండుట చేతను వాగు సులభముగా ఇంగ్లీషు చదువను వ్రాయను నేర్చికొనిరి.

జులూ'తిరుగుబాటు'

ఇట్లు కట్టుకొనిన పీడపడగూడ స్థిరముగా నొకచోటున నుండుగలుగుట నాయదృష్టములో వ్రాయఁబడియుండలేదు. జోహాన్ను బర్గులో మే మందఱము ప్రోగయి నివసించ మొదలిడితిమి. ఇంతలో తలవని తలంపుగా నొక ఘటన జరిగెను. నేటాలులో జులూలు తిరుగుబాటు చేసి రని సమాచారము వచ్చెను. జులూలయొడల నాకు ద్వేషము లేదు. వా రే భారతీయునకేని అపకారము చేసియుండలేదు. తిరుగుబాటు నెడఁగూడ నాకు సందియమే. కాని ఆ సమయమున ఇంగ్లీషుపరిపాలనము లోకకల్యాణమున కని నేను భావించుచుంటిని. నాకు దానియొడ వొడ్డభక్తి. దాని త్నయము నా కిష్టము కాదు. కావున బలమును ఉపయోగించుటలో నీతి యనియు, అనీతి యనియు విచారించుటలు న న్నడగింపలేదు. నేటాలుకు ఏదేని ఆపద వచ్చినచో తన్ను రక్షించుకొనుటకు స్వయంసేవకనేన కలదు. ఆపత్సమయములయందు ఇందు భారతీయులనుగూడఁ జేర్చికొందురు.

నాకు నేటాలుతో చాల సంబంధ ముండుటచే నేనును నొక నేటాలువాసి నని యనుకొనుచుంటిని. కావున 'అక్కఱ పట్టుచో గాయపడినవారికి పరిచర్య చేయుట కొక హిందూస్తానీ సేవకనేనను తీసికొనివచ్చుటకు తయారుగా నున్నా' నని గవర్నరుకు ఉత్తరము వ్రాసితిని. గవర్నరు వెంటనే యంగీకరించెను. ఇంత యనుకూలముగా, మరియు నింతవడిగా నుత్తరము వచ్చునని నే ననుకొనలేదు. నే నతనికి ఉత్తరము వ్రాయకముందే నా పనిని నేను చేసికొనియే యుంటిని. గవర్నరు నాప్రస్తావమును అంగీకరించినచో జోహాన్ను బర్గులోని సంసార మెత్తివేయఁ దలఁచితిని. పోలాకుగారు వేతొయొక చిన్న యింటిని మాటాడుకొని యుండుదురు. కస్తురబాయి

ఫీనిక్స్ లో నుండును. కస్తురబాయియు నిందులకు సంపూర్ణముగా నంగీకరించెను. ఇట్టి పనులలో నామె నామాట కెన్నఁడు నెదురాడి యున్న గుర్తు లేదు. గవర్నరుకడనుండి జాబు రాఁగనే ఇంటివాని కొక నెల నోటి సిచ్చితిని. కొంతసామాను ఫీనిక్స్ వెళ్లెను; కొంత పోలాకుగారికడ నుండెను.

డర్బను వెళ్ళి నేను మనుష్యులను పోగుచేయు మొదలిడితిని. అందులకు పలువురతో పని లేదు. మే మిరువది నలుగురము తయారయితిమి. అందు నేను గాక నలుగురు ఘూర్జరులు. మిగిలినవారు గిరి ఫిట్-ముక్తులగు దాక్షిణాత్యులు. ఒకడు పఠాను.

ఫీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు నన్ను టెంపొరరీ సార్జంటు మేజరును జేసెను. నాయుచ్చగించిన మఱి మువ్వరను సార్జంటులఁ జేసెను. మఱియొకనిని కార్పొరల్ చేసెను. సరకారువారే మాకు దుస్తు లిచ్చిరి. పనిచేయువారి గౌరవము రక్షింపఁబడు టొకటి, పనులు లేతీకగా జరుగుట రెండు, ఇట్టి పదవు లొసంగుట రివాజగుట మూడు, దీనికి ప్రయోజనములు.

ఈ దశము ఆఱువారముల దాఁక సంతతము పనిచేసెను. 'తిరుగుబాటు' చేసిన తావున కే నరిగి చూచితిని. అచట తిరుగుబాటును మాటయే కానరాదు. ఎదురుగా వచ్చువాఁడే లేఁడు. దీనిని తిరుగుబాటునుటకుఁ గల కారణ మిది: క్రొత్తగా తమపై విధింపఁబడిన పన్ను ఈయవలదని ఒక జులూసరదారు జులూలకుఁ జెప్పెను. ఆ పన్ను వసూలుచేయుట కొక సార్జం టచటికి వెళ్లెను. వానిని పట్టుకొని కొట్టిరి. ఇది జులూ తిరుగుబాటు. అయిన దాయెను; నా హృదయము జులూల దెస నుండెను. మేము ప్రధానకార్యాలయము కడ కరిగితిమి. జులూవారిని నేవింప మమ్ము నియమించిరి. దీన నాకు మఱికొంచె మానందము కలిగెను. 'గాయపడిన ఈ జులూలకు తెల్లవారు సేవచేయుట కిష్టపడుటలేదు. నే నేకాకి నేమి చేయఁగలను? వీరి గాయములు క్రుశ్చినవి. మీరు వచ్చితిరి, మేలాయె. నిరపరాధు

౩ త్మ క థ

లగు వీరి యెడల నీశ్వరునకుఁ గృప గలిగెఁ గావలయునని వైద్యాధి
కారి మాకు స్వాగతి మొసఁగెను. ఇట్లుపై నతఁడు మాకు పట్టెలును,
పురుగులను జంపు నీరును ఇచ్చి గాయపడినవారికడకు మమ్ముఁ
గొంపోయెను. మమ్ముఁ జూడఁగనే వారికి ప్రాణములు లేచినవచ్చెను.
తెల్ల సోబగులు వారికిని మాకును నడుమ నున్న కటకబాలనుండి
తొంగిచూచుచు, కట్టు కట్టవలదని మమ్ము నిషేధించుచు బాలలను
బూతులు తిట్టెడివారు. ఆ తిట్లకు మేము చెవులలో వేళ్లు దోపు
కొనెడివారము.

క్రమక్రమముగా నా కే తెల్లసిపాయులతో పరిచయమాయెను.
పిదప వారు మమ్ము నివారింప మానుకొనిరి. ఆ సేవలో ౧౮౯౬ సంవ
త్సరమున నాతో ఘోరముగా విరోధించిన కర్నల్ స్పార్క్స్ లోన్
అను వారును, కర్నల్ వాయలీగారును గలరు. నే నీ పనిలో నుండుటఁ
జూచి వారు చకితు లయిరి. వారు నన్ను ప్రత్యేకముగా పిలిచి
ధన్య వాదములు సలిపి జనరల్ మెకెంజీగారికడకుఁ గొంపోయి
వారితో నాకుఁ బరిచయము కలిగించిరి.

వీ రందఱును అసలు సైనికు లని పాతకులు తిలఁపకుందురు
గాక! కర్నల్ వాయలీగారు స్త్రీడరు. కర్నల్ స్పార్క్స్ లోన్ గారు
ఒక కసాయిదుకాణమున కధిపతి. జనరల్ మెకెంజీ గారు
శేటాలునం దొక ప్రసిద్ధభూస్వామి, కర్న కుఁడును. వీ రెల్లరును
స్వయంసేవకులే. స్వయంసేవకు లగుటకుఁ గాను సైనికశిక్షనా, అను
భవమును వీరు సంపాదించిరి.

మే ముపచరించు రోగులు యుద్ధమున గాయపడినవారు కాదు.
అచమానముచే వీరిలో నొక జట్టు చెఱసాలలోఁ బెట్టబడెను. జన
రలుగారి యాజ్ఞవలన వీరు కొరడాలచేఁ గొట్టబడిరి. ఆ చిట్టలవలన
వీరికి గాయములాయెను. చూచువారు లేక పోవుటచే నవి కుళ్ళి నీరు
గాఱఁదొడఁగెను. ఇక రెండవ జట్టు. వీరు జాలూ లయినను తెల్ల
వారికి మిత్రులు. మిత్రులని తెలియుటకు వీరికి చిహ్నము లున్నవి.
ఉన్నను పొరపాటుచే తెల్ల సిపాయులు వీరిని కాల్చిరి.

ఇంతియ కాక తెల్లసిపాములకు మందు తెచ్చటయు, ఇచ్చటయు నాపని. డాక్టర్ బూత్ గారి చిన్న ఆసుపత్రిలో నొక సంవత్సరము నేను పని చేసియుండుట పాఠకులకు గుర్తుండియుండును కావున నా కీ పని తేలిక యయ్యెను. దీని నాకు పలువురు తెల్ల వారితో పరిచయ మాయెను.

కొని యుద్ధసలమున కరిగిన సేన యొకచో నిలువదు. అక్కఱిగల చోటుల కెల్ల నది పరుగిడుచుండును. వీరిలో పలువురు ఆశ్వికులు.

మా పాజుగూడ వారి వెనుక డోలీలతో బయలుదేరినను. ఒక నాఁడు రెండు మూఁడు మాఱులు నలుబదిపై శ్శవఱకు పోవలసి వచ్చెను. మే మెచటి కేఁగినను భగవత్కార్యము. జాలూమిశ్రులు పొరపాటునఁ గాల్వఁబడిరి. వారిని డోలీలలో నెక్కించుకొని మోసికొని పోయి ఉపచారము చేయవలసియుండెను.

హృదయమథనము

బ్రహ్మ తిరుగుబాటువలన నాకుఁ జాల ననుభవములు కలిగెను.

అంతఃకలచుటకును జాల సామగ్రి గొరకెను. దోయర యుద్ధమును జూచి యును నా కింత చేటుభయ మనిపింపలేదు. ఇది యుద్ధము కాదు. మనుష్యుల వేట. ఇది కేవలము నాయనాహర్యే కాదు. పలువురు తెల్ల వారల యూహయు నిదియే. బ్రాహ్మటినుండియు గుండ్రమోత బడకాయల మోతవలె విరచింపఁబడును. నైనికులు హాశ్వమీదికిఁ బోయి గుండ్రు విడుతురు. ఈ శబ్దములు వినుచు నచట నుండుట నాకుఁ జాలఁ గష్ట మనిపించెను. ఈశ్వరకృపచే మా కీ పని నొరకెను. విశేషించి జలూల పరిచర్య. కావున మే మీ విషము నెటులా మ్రింగితిమి. మే మీ పనికిఁ బూనుకొననిచో మఱియొవ్వరును నీ పని చేయ రని నాకు నమ్మకమే. కావున నాయంతగాత్మను శాంతపఱిచికొంటిని.

ఆ దేశమున ఆబాదు కడుఁ దక్కువ. కొండలందును, లోయ లందును అచటనచట మంచినారును, అమాయకులును అగు ఆనార్యులని చెప్పఁబడు నీ జలూల గుడిసెలు తక్కు నచట నుట యేమియు లేవు. అది యంతయుఁ జూడ నింపయిన ప్రదేశము. ఇట్టి శూన్య ప్రదేశమున గాయపడినవారి నెక్కించుకొనిన దోలీతోఁ గాని, వట్టి దోలీతోఁ గాని పలుమైళ్ళు పయనించునపుడు నామనస్సు అనేకవిధములగు దీర్ఘాలోచనలలో మునిగిపోవుచుండెడిది.

అచట బ్రహ్మచర్యమును గుఱించిన నా యాలోచన పరిపక్వ మాయెను. నాసహచరులతో దీనిగుఱించి చర్చించితిని. కాని యీశ్వర దర్శనమునకు బ్రహ్మచర్య మనివార్య మని నా కప్పటికి తోచినటులు

స్వప్నముగా గుఱుకు లేదు. లోకసేవ కిది యనినార్యమే యని యెఱిగికొనినట్లు నాకు విస్వప్నముగా గుర్తే. ఇట్టి సేవ దినదిన మును ఇతోధికముగాఁ జేయవలసివచ్చుననియు, నేను భోగవిలాసము లందు, బిడ్డల గనుబడుందు, కన్నవారిని పెంచుటయందు తగులు కొనియుందు నేని సంపూర్ణముగా సేవ చేయఁజాల ననియు నాకుఁ దెలియును. నేను రెండు గుర్రములమీఁది రొడ్డు తీయలేను. ఈ సమయ మున నాభార్య చూలాలయి యున్నయెడల నేను ఇంత నిశ్చింతమగు మనస్సుతో నీ సేవాకార్యములోని కుటిరింపకును. బ్రహ్మచర్యము లేక కుటుంబవృద్ధి కోరుచు సమాజసేవ చేయుటనునది పాపఁగని మాట; పెండ్లిచేసికొనియు బ్రహ్మచర్య మవలంబించినచో కుటుంబ సేవకును, సమాజసేవకును విరోధముకాఁజాలదు. నే నీ విచారమున మునిగి తేలి తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనుటకు తొందరపడితిని. ఈ యాలోచనలచే నా కొక యానందము కలిగెను. ఉత్సాహమును అమితమాయెను. ఈ సమయమునందు భావన సేవాత్మత్రమును శాల విశాల మొనరించెను.

ఈ యాలోచన యింకను నామనస్సునందు కృద్ధి చెందు చుండెను. తరీరమునకు పనియు నుండెను. ఇంతలో 'తిరుగుబాటు అడఁగిపోయెను' అని వార్త వచ్చెను. ఇంక మాకు సెలవు. ఆ మఱి నాఁడే 'మీ రిండ్లకు పోవచ్చు' నని హుకుము వచ్చెను. కొలఁది భోజాలలోనే మే మందఱమును మామా రిండ్లకు అరిగితిమి. తరువాతఁ గొలఁది నాళ్ళలోనే మాసేవకు ధన్యవాదము లర్పించుచు గవర్నరుగా రొక యుత్తర మంపిరి.

ఫినిక్సు వచ్చిన తరువాత బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చిన నా యాలోచనమును చగనలాలు, మగనలాలు, వెట్టు మొదలగువారికిఁ జాల నుత్సాహముతోఁ జెప్పితిని. అది యందఱకును వచ్చెను. అందఱకును

ఆత్మకథ

బ్రహ్మచర్యముయొక్క అవశ్యకత తెలిసెను. కాని దీని ననస్థించుట అందఱకును కష్టమని తోచెను. కొందఱు ప్రయత్నము చేయ సాహసించిరి. ఇందు కొందఱు సఫలతఁ జెంది రనికూడ నే నెఱుంగుదును.

ఆ సమయమున జీవనపర్యంతమును బ్రహ్మచర్యమును పరీపాలింతు నని నేనును శపథముచేసితిని. ఈవ్రతమహత్త్వమును, దీని కౌతన్యమును అనాఁడు నాకు చక్కగా గోచరింపలేదు. దాని కౌతన్యమును నేను నేటికిని అనుభవించుచునే యుంటిని. దానితోపాటు దానిమహత్త్వమును ప్రతిదినమును ఒకనాఁటికంటె నొకనాఁడెక్కువగా గోచరించుచునే యుండెను. బ్రహ్మచర్యము లేని జీవనము శుష్కము, మఱి పశుజీవనము. పశువు సహజముగా నిరంకుశము. తన యిచ్చ చే తనమీఁద నంకుశ ముంచుకొనుటయందే మనుష్యుని మనుష్యత్వమున్నది. ధర్మగ్రంథములలో బ్రహ్మచర్యస్తుతిని జూచి నే నత్యుక్తి యనుకొంటిని. కాని అది యుచిత మనియు, ననుభవవద్ధ మనియు నేఁడు ప్రతిదినమును స్పష్టముగా తెలియవచ్చుచున్నది.

ఇంత మహాఫలము గల బ్రహ్మచర్యము సులభసాధ్యము గాఁగ; కేవలము శారీరకమును గాదు. శారీరకనిగ్రహముతోడనే బ్రహ్మచర్య మారంభ మగుచున్నది. శుద్ధబ్రహ్మచర్యమునందు తలఁపుగూడ తప్పు. పూర్ణబ్రహ్మచారి కలలో నేని తలఁపఁడు. ఎంతవఱకు కలలు వచ్చుచుండునో, కలలయందును వికారము ప్రబలుచుండునో అంత వఱకును బ్రహ్మచర్యము కొఱతయే యని తెలియవలయును.

బాహ్యేంద్రియ నిగ్రహముగూడ చాల గష్టమే యని నాయభిప్రాయము. బ్రహ్మచర్యవిషయమున నిష్ఠయుండ నని నేఁడు నేను చెప్పుకొనవచ్చును. కాని తలఁపునెడ నింకను చాల జయము కలుగవలసి యున్నది. నా ప్రయత్నములలో లోపము లేదు. కాని

యెచటినుండి యూరుచుండునో నాయెఱుక లేకయే ఆ తలఁపులు నా మీఁద సవారు చేయుచుండును. తలఁపులనుగూడ మూసివైచు తాళపుఁజెవి మురుజునికడ నున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కాని ఆ తాళపుఁజెవి ఎవరికి వారే వెతుకుకొనవలయును, తమ యనుభవములను తమ వెనుకవారి కిచ్చిపోయిన మహాపురుషులు మనకు మార్గదర్శకులు. వారు పరివ్రాణ్ణులు కారు. పరివ్రాణ్ణత పరమేశ్వరునిది. కావున భక్తులు తమ తపశ్చర్యచే పవిత్ర మొనరించి రామనామాది మంత్రములను మన కిచ్చిపోయిరి. మనము మనలను సంపూర్ణముగా ఈశ్వరున కర్పించుకొననిచో ఎన్నఁటికిని తలఁపుల దాటఁ జాలనుని నాకు నమ్మకము సమస్తఃస్మగ్రంథములందును నే నిట్టి వచనములను చదివి యు టిని. బ్రహ్మచర్యమును మిగుల జాగ్రత్తతో కాపాడుకొను సందర్భములందు దీని సత్యమును చవి చూచితిని.

రాఁబోవు ప్రకరణములలో బ్రహ్మచర్యమునకు నా పట్టపాట్లు కొన్ని తెలిపెదను. కావున ఈ ప్రకరణాంతమున 'ఆ మొదటి బులుపాటములో ఈ వ్రతపాలనము సులభము గాఁ గానిపించె' నని యింతమాత్రమే తెలుపుదును. వ్రతము తీసికొనఁగనే భార్యతో ఏకశయ్యయు, ఏకాంతసేవయు వదలిపెట్టితిని. ఇదియే నాచేసిన మాత్రము. ఈవిధముగా ౧౯౦౦ సంవత్సరమునుండియు ఇప్పటివఱకు, అనిచ్ఛతోడను నడచుచుండిన ఈ బ్రహ్మచర్యము ౧౯౦౬ సంవత్సరము మధ్యమున వ్రత మాయెను.

సత్యాగ్రహోత్పత్తి

ఈనా యాత్యశుద్ధి సత్యాగ్రహమునకు నిమిత్త మగునటులు

కొన్ని కొన్ని విషయములు జోహాన్సుబగ్గనందు సంభవించుచుండెను. నేను బ్రహ్మచర్యవ్రతమును గైకొనువఱకు వాణ్ణి వితమునందలి ముఖ్యులుటన లన్నియు మెల్ల మెల్లగా సత్యాగ్రహమునే స్వీకరించినటులు నే నిపుడు గ్రహింపఁ గలుగుచున్నాను. సత్యాగ్రహమును శబ్దము పుట్టుటకు ముందు సత్యాగ్రహ మను పదమున కర్థమగు వస్తువు పుట్టియుండెను. అది పుట్టినపుడు 'ఈ వస్తు విట్టిది' అని నేను నెఱుఁగను. దీనిని జెప్పవలసినపుడు గుజరాతీలో 'పేసివ్ రిజిస్ట్రేషన్' అను ఇంగ్లీషుపదము నే వాడుచుంటిమి. ఒక తెల్లవారి సభలో ఈ 'పేసివ్ రిజిస్ట్రేషన్' అనునది సంకుచితార్థబోధకముగా వాడఁబడుచున్న దనియు, ఈ వస్తువు బలము లేనివారి కేడుగడ యనియు, ఇందు ద్వేషమునకుఁగూడ తా వున్నటులు కానిపించుననియు, తుదకిది హింసలో పరిణమించు ననియు తెలిసికొని ఈ శబ్దము భారతీయుల సంగ్రామముయొక్క సత్యరూపమును గోచరింపఁ జేయ లేదని చెప్పవలసివచ్చెను. కావున నొక కొత్తశబ్దమును కూర్చవలసివచ్చెను.

నా కొక స్వతంత్రశబ్దము తట్టలేదు. ఈ యర్థమును దెలిపు శబ్దమును వ్రాయఁగలవారికి బహుమతి యియ్యఁబడు నని ఇండియన్ ఓపీనియనులో ప్రకటించితిని. మగ్గలాల్ గాంధీ* 'సత్ + ఆగ్రహ' అను నీ రెండు పదములను మేళవించి 'సదాగ్రహము' అను నీ సమస్త

* సత్ = సత్యమునందు, ఆగ్రహము = వజ్రదరి.

పదమును బనాయించి బహుమతి పొందెను. తరువాత ఈ సత్యాగ్రహ శబ్దమును మిగుల స్పష్టము చేయనెంచి 'య' అను సత్వరమును జోడించి నేను దీనిని 'సత్యాగ్రహము' అని మార్చితిని. నాటి నుండియు గుజరాతుభాషలో నీపదము నేటిపోరాటమందు రూఢ మాయెను.

ఈ పోరాటముయొక్క ఇతిహాసమే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా జీవితముయొక్కయు, విశేషించి సత్యశోధనము యొక్కయు ఇతిహాసము. ఈ ఇతిహాసములో చాలభాగము యేరవడ చెరియందు వ్రాసి తిని. మిగిలినది విముక్తుడ నయినపిదప వ్రాసితిని. అదియంతయు నవజీవన పత్రికయందు క్రమక్రమముగా ప్రకటింపఁబడి తుదకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాస మను పేరున పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను. దీనిని కరంట్ థాట్ పత్రికకు శ్రీ వాలజీ గోవిందజీ దేసా ఈ గారు ఇంగ్లీషులో తర్జిమా చేయుచున్నారు. ఇదిగూడఁ గొన్నాల్లలో పుస్తకముగా ప్రకటింప నేర్పాటు జరిగెడిని. * దానిఁ జదివినచో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా సత్యశోధనలు తెలియును. అచటి నా సత్యాగ్రహ మెఱుంగని ఘూర్జరు లా గ్రంథమును తిలకింతురు గాక ! దాన వ్రాయఁబడిన యంశములను వదిలి దానఁజేరని కొన్ని క్రొత్త సంగతులను ముందరి ప్రకరణములలో పూర్తిచేసి పిదప భారత దేశమునందలి నాశోధనలను పాఠకులకు పరిచయము గావింప నిచ్చు గించుచున్నాను.

ఈ పరిశోధనల వరుస తెగకుండఁ జదువఁ దలఁచుకొనువారు దక్షిణ-ఆఫ్రికా-ఇతిహాసమునుగూడ తమ ముందు ఉంచుకొందురు గాక !

* దీని ఆంగ్లానువాదము యన్. గణేశకాకంపెనీవారిచే (ప్రిన్టింగ్ మదరాసు) పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను.

అహోర పరిశోధనములు

మనోవాక్యాయములచే బ్రహ్మచర్యపాలనమును గురించిన యాలోచనయు, ఆత్మసద్ధిచే సత్యావ్రహ్మసమరము నకు ఎక్కువ కాలమును వినియోగించుటను గుటి చిన యాలోచనయు, ఈరెండే నాపనులు. ఈ రెండు యాలోచనలును వాభోజనమున మిగుల సంయుక్తమును, మిగుల మార్పును ప్రేరించెను. వెనుకటి మార్పు ఆరోగ్యమునకు, ఇప్పటి మార్పు ధర్మమునకు.

ఇందు ఉపవాసమును, అల్పాహారమును ఎక్కువ తావు నాక్రమించెను. లోపల విషయవాసన లున్నవారికి జీహ్వచాపల్యమెక్కుడు. నాకును జీహ్వచాపల్యము కలదు. జనసేంద్రియమును, స్వాదేంద్రియమును నిగ్రహించుటకుఁ జాలఁ బ్రయాసపడితిని గాని వానిని పరిపూర్ణముగా నిగ్రహింపఁగలిగితి నని నేటికిని చెప్పకొనఁజాలను. నేను తిండిపోత ననియే తలఁతును. నామిత్రులు నాతిండిని జూచి సంయత మనుకొనెడివారు గాని అది యటులు కాదు. నేను చేయఁగలిగినంత నిగ్రహమును చేయకున్నచో నేను పశువుకన్న పొడై యావఱకే నాశము నొందియుందును. నాలోపములు నాకుఁ జక్కగాఁ దెలియును. వానిని పోఁగొట్టుకొనుటకు మిగులఁ బ్రయత్నించితి ననియుఁ దెప్పఁగలను. ఈ కారణముననే నేను నేటిదాఁక ఈశరీరము నీడ్చుకొనివచ్చుచు నాచేతనయిన పనిని చేయఁగలుగుచున్నాను.

నాలోపములు నాకుఁ దెలియుటవలనను, అనారోగ్యముగా అనుకూలమగు సాంగత్యము దొరకుటవలనను ఏకాదశిని ఉపవాసము

గాని, ఫలాహారమును గాని చేయమొదలిడితిని. జన్మాష్టమి మొదలగు నితరతిథులందును వీనిని జేయఁబూనితిని. సంయమద్వష్టిలో ఫలాహార మునకును, అన్నాహారమునకును ఆర్తే భేదము లేదు. ధాన్యము లను పేరఁ బరఁగు ద్రవ్యము లన్నిటియం దే రుచికలదో ఫలాహారమునం దును ఆరుచికలదు. అలనాటు పడినతరువాత ధాన్యముల రుచి కన్న పండ్ల రుచియే యెక్కుఁ డనిపించును. కావున పర్వములందు ఉప వాసముగాని, ఏకభోజనము గాని మంచి దనుకొంటిని. మరియు ప్రాయశ్చిత్తాదుల కేజీని నిమిత్తములు సంఘటింపుచో ఆహార దేక భోజనము పెట్టుకొంటిని. దీన శరీరము స్వచ్ఛముగఁబడె రసజ్ఞానమును అధిమామొను. ఆఁకలియుఁ బెరిగెను. ఇది నా కనుభూత మాయెను. ఇటు లుపవాసాదు లొకవంక సంయమమునకును, ఇంకొకవంక భోగ మునకును సాధనము లని కనుఁగొంటిని. ఇట్టివలీ నా యనుభవములు కొన్నియు, ఇతరుల యనుభవములు కొన్నియు పైవిషయమును సమ ర్థించెను. నాశరీరము పెరిగి బలిష్ఠముగా నుండవలయు నని నాకు కోరిక గలదుకాని నా ముఖ్యోద్దేశము సంయమము—నాలుకను కట్టి వేయుట. కావున భోజ్యవస్తువుల మార్పఁగడఁగితిని. ముద్ద తగ్గింపఁ దొడఁగితిని. కాని ఇది—చాప్యము—నాతోఁక పట్టకొనియే వచ్చుచుండెను. ఒకవస్తువును విడిచి మఱియొక వస్తువును తినుచుంటిని. ఆక్రోతవస్తువుగూడ ప్రాంతవస్తువుకంటె రుచిగా నున్నట్లు కనఁబడఁ దొడఁగెను.

ఈ పరిశోధనలలో నాకుఁ గొందఱు బాసట గలరు. వీరిలో హరమాణ్ కేలకా బేక్ గారు ముఖ్యులు. వీరినిగూర్చి దక్షిణ-ఆఫ్రికా-సత్యాగ్రహ చరిత్రమున సంపూర్ణముగా వ్రాసియుంటిని గాన మరల నిచట వ్రాయ దొరఁగొనను. ఉపవాసములందును, ఏకాహార ములందును పెదనాఱుపులందును వీరు నాకు సబ్రహ్మచారులు

ఆత్మకథ

సత్యాగ్రహసమరము ముక్కుపట్టులో నున్నపుడు నేను వీరియందు నుంటిని. మే మిరువురమును మార్పులకు చేర్చించుచు క్రొత్త మార్పులలో నెక్కువ చవి ననుభవించుచుంటిమి. నాఁడు వానిని గూర్చిన మామాటలగూడ చవిగా నుండెడివి. నానిలో ఏమాటయుఁ జేరదని పించెడిది కాదు. కాని రుచులలోఁబడి యిటులుమునిఁగిపోవుట తగని పనియని యిటీవల ననుభవమునకు వచ్చెను. ఏలన మనుజుఁడు తినుట రుచికొఱకుఁ గాదు, శరీరమును నిలుపుకొనుటకొఱకు. అన్ని యింద్రియములును శరీరమును, శరీరచ్ఛాయమున ఆత్మను సేవింపఁ దలఁచి పనిపాటలు చేయుచో అపుడు వానివానిపయి చవులు చప్పుఁ బడును. అప్పటినుండియు అవి తమ స్వాభావికముగు రూపమును బొంది తమ తమ పనులను నిర్వహించు నని వాక్రవ్య నగున.

ఇట్టి స్వాభావికతను మేళవించుట కెన్ని లక్షల పరిశోధనలకు చేసినను ఎక్కువ అనిపించుకొనవు. మరియు నిందులకు పెక్కు శరీరము లాహుతి యొనర్పవలసియున్నను అందులకు లెక్కచేయరాదు. కాని దీనికి ప్రవాహ మెగురునడచుచున్నది. నశ్వరముగు నీ శరీరమును సుశోభిత మొనరింపను, ఆయువును వృద్ధిబొందింపను మన మనేక ప్రాణులను బలిగోరుచున్నాము. కాని మన మిటు లొనరించి శరీరాత్మలను రెంటిని చంపుకొనుచున్నాము. మన మొక గోగము నిమ్మళింపఁజేసికొనఁబోవుచు క్రొత్తక్రొత్త రోగములఁ దెచ్చుకొనుచున్నాము. ఇంద్రియభోగముల భుజించుట కుద్యమించుచు భుజించు శక్తిసే కోలుపోవుచున్నాము. ఇది యంతయు మన కనులయెదుటనే జరుగుచున్నను మనము దానిని చూచుట లేదు. దీనికన్న నాశ్వర్య మేమున్నది?

ఈ భోజనపరిశోధనలను గుఱించి యింకను వ్రాయఁ దలఁతును. కావున వాని యుద్దేశమును, వాని గుఱించి నా విచారసరణిని పాఠకుల యొదుటికిఁ దెచ్చు టావశ్యక మాయెను.

కస్తురబాయి ధైర్యము

కస్తురబాయికి ముమ్మాటులు ప్రాణముమీదికి వచ్చెను. ముమ్మాటులును గృహనైరద్యముచేతనే బ్రతికి బయటబడెను. మొదటి మాటు ప్రాణముమీదికి వచ్చినపుడు సత్యాగ్రహము జరుగుచుండెను. ఆమెకు మాటిమాటికి రక్తస్రావము కలుగుచుండెను. డాక్టరు మిత్రుఁడొకఁ డాపరేషను చేయింపుమని సలహా యిచ్చెను. కొంత గ్రంథము జరిగిన సిదప ఆమె ఆపరేషనుకు సమ్మతించెను. ఆపాశ్రీరము మిగుల షీణించి యుండెను. కావున డాక్టరు మత్తుమం దీయక యాపరేషను గావించెను. దాని నామె కవుడు కడుబాధ కలిగెను గాని యామె పలుధైర్యముతో నోర్చుకొనెను. ఆ యోరిమి చూడఁగా నాకౌశ్వర్యము కలిగెను. ఆపరేషను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱెను. డాక్టరును, వారి ధర్మఘ్నియు కస్తురబాయికి మిగుల సుపచారము చేసిరి.

ఇది డరబనులో. గెండు మూడు దినములు గడచిన పిదప డాక్టరు 'ఇక భయము లేదు, మీరు జోహాన్సుబర్గు వెళ్లవచ్చును' అని మాకు నెల వొసఁగెను. మేము వెళ్లితిమి. కాని కొలఁదినాళ్ల కే 'కస్తురబాయి యాలోగ్యము సరిగా లేదు, మంచముమీదనుండి లేవ లేదు, ఒకతూరి సోఁతుగూడ లేదు' అని వార్త వచ్చెను. నాయనజ్ఞ లేక ఆమెకు సారా గాని, మాంసము గాని మిందులోఁ గాని, ఆహారములోఁ గాని కలిపి యాయఁగూడ దని డాక్టరుఁడు. అతఁడు నా కిటులు తెలిపా నిచ్చెను—'తమభార్యకు మాంసరసముగాని, మద్యముగాని యిచ్చితీరవలయును. నా కనజ్ఞ యీవలయును.' నే న్నిటులు సమాధాన మిచ్చితిని—'నే ననజ్ఞ యీఁజాలను. కస్తురబాయి

ఆత్మకథ

స్వతంత్ర. ఆమె యిపు డడుగఁదగిన స్థితిలో నున్నచో నడిగి ఆమె తీసికొనఁగోరుచో ఇచ్చునది.'

'రోగుల నే నిట్టిహుట లడుగను. మీరు స్వయముగా రండు ! నా చెప్పిన వస్తువుల నామె కిచ్చుటకు మీ రంగీకరింపనియెడల మీ భార్యప్రాణములకు నేను పూచీపడను' అని మరల డాక్టరు తెలిపెను.

ఇది విని నేను వెంటనే దరబను చేరితిని. డాక్టరును కలిసి కొనఁగా నతఁ డిటు లనెను—'నేను మాంసరస మిచ్చియే మీకు తెలిపాను చెసితిని.'

'అయ్యా ! మీరు దగాకొరులు !' అని నే నంటిని.

'వైద్యునందు దగాలు గిగాలు లేవు. ఇట్టి సమయములలో రోగులను, వారి బంధుగులనుగూడ దగాచేయుట పుణ్య మని మే మను కొందుము. ఎటులయినను రోగుల బ్రతికించుటయే మా ధర్మము.' అని డాక్టరు దిట్టముగా బదులొడెను.

దీనఁ గడు వగచితిని. కాని శాంతుఁడ నయియే యుంటిని. డాక్టరు నాకు నెచ్చెలీ, సజ్జుఁడు. ఇతఁడును, ఇతని భార్యయు మాకుఁ గడు నుపకరించిరి. ఇతని వర్తన సైరింప నెంచనయితిని.

'అయ్యా ! ఇక దాఁచవలదు. ఇపు డేమి చేయవలయును ? ఆమెయిచ్చ లేక ఆమెకు మాంస మీయ నొల్లను. మాంసము గొన కున్నఁ జచ్చిపోయినను మా కిష్టమే.'

'మీ వేదాంతము మాయంట సాగదు. మీ భార్య మాయంట నున్నంతవట్టు మాంసముగాని, మఱి యేదిగాని యీవలసియున్న యెడల తప్పక యిత్తును. ఇటులు మీ కిష్టము గానిచో మీ భార్యను

మీరు తీసికొని పోవచ్చును. నాయంట నామె యారీతిగా వచ్చుచుండఁగా నేఁ జూడఁజాలను.'

'నాభార్య నిపుడు తీసికొనిపోవలయు నని యామీ యాజ్ఞ ?'

'తీసికొని తేచిపొండుని నే నెన్నఁటికి ననఁజాలను. నాకు మరలొకటి అడ్డుముక్కెట్లగుండు! మా దంపతుల మీరువురము మా శక్తి కొలఁది పరిచర్య చేయుదుము. మీరు వెనుక చింత యేమియు లేక వెళ్లవచ్చును. ఈ చిన్న విషయమే మీ మతి కెక్కినిచో మీరు మీభార్యను మాయింటినుండి తీసికొని వెళ్లుడని చెప్పక తప్పని సరి యగుచున్నది.'

అపుడు నాకుమారుడగు నాన్నఁ డనుకొందును. అతఁడును ఇండులకు సమ్మతింపలేదు.

పిదప నేను కస్తురబాయికడ కరిగితిని. ఆమె కపు డించుకయు శక్తి లేదు. అపు డామె నేవిషయమునకుఁ గాని కదలించుటయు దుఃఖదాయకమే. అయినను ఆ విషయము చెప్పట ధర్మమని తలఁచి చెప్పితిని. ఆమె నిట్టకేమియుతో నిటు లనెను—'నేను మాంసరసము పుచ్చికొనను. మానవజన్మము దుర్లభము. మీ చేతులలో ప్రాణములు విడుతునేని పరవా లేదు; కాని ఈ శరీరమును అపవిత్రము చేసికొనను.'

నేను బోధింపవలసిన దంతయు బోధించితిని. మరియు, 'కివు నా మతము ననుసరించి యుండవలసిన అక్కఱ లేదు. మన మెఱిగి యున్న పలువురు హిందువులు మద్యహంసములు మందుగాఁ గైకొందురు.' అని చెప్పితిని. కాని ఆమె నామాటలకు లోఁగక—'న న్నుచటికిఁ గొనిపొండు' అని పలికెను.

నేను కట్టె యంటిని. తీసికొని వెళ్లుట యనఁగనే మనస్సు కలక్కుమనెను. అయినను పోవుటకే నిశ్చయించుకొంటిని. డాక్టరు గారికిని, వారి భార్యకును తీసికొని వెళ్లుదు నని చెప్పివయిచితిని.

ఆత్మకథ

డాక్టరు అగ్గిరాముడై ఇటు లనెను

‘ఎంత ఘాతకుఁడవయ్యా? ఇట్టి గుడ్డితిలో విమాయ నెఱుంగని యామెతో ఇట్టి మాటలు చెప్పటకు నీకు సిగ్గు జేయలేదు గదా? నీ భార్య యిప్పుడు తీసికొనిపోవఁ దగిన స్థితిలో లేదు. ఆ మెళుకైన మేనాత్రి మొత్తికిని నైరింపలేదు. రస్కాలో ఆ మెప్రాయముల పోయినను పోవచ్చును; అదియు వింతకాదు. మొండిపట్టులైన నామాట విననిచో మీకే తెలిసినవచ్చును. మద్య మీయ నొల్లనిచో ఒక రాత్రి యేని మాయింట నుంచుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు.’

చిటపట చిటపట నాన పడుచుండెను. స్తేషను దివ్వు. డరబనునుండి ఫినిక్సువఱకు రైలురస్తా. పనుట ౨౪ మైళ్లు కాతినడక. వెళ్ళఁగల మని ధైర్యము కావలసినంత యుండెను. ఈశ్వరుఁడన్ని విధముల కాపాడు నని నేను తలఁచితిని. ముందొకనిని ఫినిక్సు పంపితిని. ఫినిక్సులో నా కొక హేమక్ కలదు. హేమక్ అఁగా గట్టిదారములతోఁ జేసిన డోల. దీనిని వెదురువాసములకుఁ గట్టి రోగుల నందు కూరుచుండఁబెట్టి సుఖముగా మోసికొని పోవచ్చును. ఇట్టి హేమక్ ఒకటి, వేడిపాలసీసా ఒకటి, వేడినీళ్ళ సీసా యొకటి, మనుష్యు లాఱుగురు.—వీరిని దీసికొని ఫినిక్సు స్తేషనుకు రమ్మని వెస్తుగారికి కబు రంపితిని.

రైలు వేళ యాయెను. రిక్సాను మాటాడితిని. అట్టి భయంకర స్థితిలో నం దామె నెక్కించి బయలుదేఱఁదీసితిని.

నా కామెకు ధైర్యము కలిగింపఁ బని లేకపోగా ఆమెయే నాకు ధైర్యము కలిగించి, ‘నా కేమియు భయము లేదు. మీ రూరక తొందరపడకుఁ’ డనెను.

ఎముకలు, చర్మము తక్కు మఱియేమియు లేదు. ఒక మెతుకేని లోపలికి పోదు. స్తేషను-ష్టాటుఫారము కడు పొడవు. బండి

యొక్కటకు కడు ద వ్యరుగవలయు. రిష్టా అంతవట్టు పోవదు. నేను బండిదనుక చేతులపై మోసికొనిపోతిని. ఫీనిక్సు స్టేషనుకు అడోలీ వచ్చెను. దానిలో ఆమెను సుఖముగా ఇంటివఱకు గొంపోయితిమి. అచట కేవలము జలచికిత్సచే నీమెకు మెల్లమెల్లగా జీవకలుగ నారంభించెను.

ఫీనిక్సు వెళ్ళిన రెండుమూడు దినముల తరువాత ఒక స్వాముల వారు విజయంచేరి. నాబంధపట్టు విని నాపయి దయ పుట్టి మాకుఁ గొంచెము బోధచేయవచ్చిరి. అపుడు మణిలాలను, రామదాసును ఉన్నయటులు గుఱుతు. స్వాములవారు మాంసాహారము నిగోషముని బోధింపఁగడంగిరి. మనుస్మృతిలోని స్లోకములఁ జదివిరి. నాభార్య యెదుట ఈసంవాదము నడిచుట నా కిష్టము లేదు. కాని వినయ బలమునఁ జెప్పనిచ్చితిని. మాంసాహారము చేయవచ్చునని చెప్పుటకు నాకు మనుస్మృతితో ఆవశ్యకత లేదు. నాకును ఆ స్లోకములు తెలియును. అవి ప్రక్షిప్తము లనెడు పక్షముగూడ కలదని నే నెఱుఁగుదును. అవి ప్రక్షిప్తములు కాకున్నను ఆహారమునకు సంబంధించిన నామతము స్వతంత్రము. కస్తూరబాయివిశ్వాసమచలము. ఆయమాయికురాలీ శాస్త్రప్రమాణము లేమెఱుఁగును? ఆమెకు తండ్రితాతలకడ నుండి వచ్చు నాచారమే ధర్మము. ఇక కుర్రలకు తమతండ్రి విశ్వాసమే ధర్మము. కావున నా రా స్వాములవారితో విసోదించుచుఁ గూరుచుండిరి. తుదకు కస్తూరబాయి యీ మాటలు పలికి యీ సంవాద మును ముగింపఁజేసెను:

‘స్వామీ! మీరు వేయి చెప్పుఁడు, నేను మద్యహంసములతో ఆరోగ్యవతిని కానొల్లను. ఇక నాకు తలనొప్పి వచ్చునటు లానరింపకుఁడు. ఇంకేమేని కొఱత యున్నచో తమ రీ బిడ్డను, తండ్రిని వెంట వేసికొని వెళ్ళి వాదించుఁడు! నేను నా నిశ్చయమును మీ కఱిగించియే యుంటినిగదా!’

ఇంటిలో న త్యాగ్రహము

మొదటి జైలు-అనుభవము నాకు ౧౯౦౨ లో. అనట
జైలు పాటింపవలసిన నియమములు చూచితిని. అవి
సంయమముకలవాఁడు, లేక బ్రహ్మచారి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా
పాలింపవలసిన నియమములనంటి వని తెలిసికొంటిని. నూర్గుఁ డస్త
మింపక ముందు అయిదుగంటలు కొట్టుసరికి జైలు భుజింపవల
యును. జై దీలలో—భారతీయులకుఁ గాని, సీగ్రోలకుఁ గాని—
కాఫీ తేనీరు లా-ఁగఁబడవు. కూరలు మొదలగువానిలో ఉప్పు కలిపి
వండరు. వలయుచో విశిగా నిత్తురు. రుచి గల వస్తువు నీయరు.
'జై దీలకు కూరలలో వేసికొను సంబారు కార మిప్పింపుఁ' డనియు,
'వండుచుండఁగనే ఉప్పు వేయింపుఁ' డనియు నేను జైలువైద్యుని
వేఁడుకొనఁగా నతఁడు 'ఇష్టము వచ్చిన పదార్థముల నారగింపటకు
మీ రిచటికి దయచేయలేదు. కూరలో సంబారు కారము లేనిచో
ఆరోగ్యము నెడదు. మరియు ఉప్పు వంటక మగుచుండఁగా వేసినను,
వంటక మయివపిదప కలుపుకొనినను, ఆరోగ్యమున తేడా లేదు' అని
సమాధానము చెప్పెను.

తుద కెంతో కొట్టుకొనిన పిదప భోజనమున కొంత మాగ్గు
చేయించుకొనఁ గలిగితిమి. కేవలము సంయమవృత్తితోఁ జూచునెడల
నీ నిషేధములు రెండును మంచివి. ఒకరియాజ్ఞ చే నియమమును
పాలింపవలసి వచ్చునేని దాన ఫలము కలుగదు. కాని స్వేచ్ఛచే నియ
మమును పాలించుచో దానఁ జాల మేలు కలుగును. కావుననే నేను
జైలునుండి రాఁగానే ఈ రెండు నియమములను పెట్టుకొంటిని. చాల

పట్టు నేనీరు ద్రావ మానితిని. ప్రాగ్గు గ్రుంకకముందే భుజింప నెంచు
 తిడితిని. ఈరెండును నేడు స్వాభావికము లయిపోయెను.

ఉప్పునుగూడ పరిత్యజింపవలసిన ప్రసక్తి యొకటి సంభవించెను.
 ఈ నియమ మించుమించు పదియేండ్ల సాటుండెను. 'మనుజునకు లవణ
 మావశ్యకము కాదు. మరియు అరోగ్యమును గుఱించియు ఉప్పు తిన
 కుండుట మేలు' అని నేను కొన్ని ఆహారగ్రంథములలోఁ జదివి యుం
 టిని. దీనివలన బ్రహ్మచారికిఁ గూడ మేలు కలుగు నని నా కల్పన
 పరుగులెత్తెను. బలము లేనివాఁడు పప్పు తినరా దని చదివితిని. అను
 భవమువలనఁ దెలిసికొంటిని. కాని అప్పుడు ఈ రెంటిని విడువలేక
 పోయితిని. ఏల యందురా, ఆ రెండును నా కిష్టదేవతలు.

అపరేమను జరిగిన పిదప కన్తురబాయికి రక్తస్రావము కొంచె
 మాఁగినను, కొన్నాళ్లకు మరల కాయోడఁగెను. ఏమి చేసినను ఆఁగ
 లేదు. జలచికిత్స వ్యర్థ మాయెను. నా యీ వైద్యమునం దామెకు
 నమ్మిక లేదు గాని దానితోపాటు తిరస్కారము మాత్రము లేదు.
 పోనీ, ఇంకొక మంగు పుచ్చుకొమ్మందునా, మందు పుచ్చుకొన
 వలయు నను పట్టుదల లేదు. నా చేయఁగల వైద్యములవలన
 ప్రయోజనము కలుగని పిదప ఉప్పుఁబప్పుల మానివేయు మని
 చెప్పితిని. నే నెంత చెప్పినను, ఎన్నిప్రమాణములు చూపినను
 అమె యియ్యకొనలేదు. తుద కొకనాఁడు 'ఉప్పుఁ బప్పుల మాను
 మని మీ కెవరని చెప్పచో మీరును మానలేరు' అని గూమె
 నాతో పంతమాడెను. ఈ పలుకువలన కష్టము కలిగెను గాని నెంటునే
 వార్షమును గలిగెను. వార్ష మేల యందురా? నాత్రేమి నామెకుఁ
 జూపించుట కని పట్టు. ఈ వార్షముతో నే నామె కిటు లంటి—
 'నీ పోడెదవు! నాకు జబ్బు వచ్చి, వైద్యుఁడు ఉప్పుఁబప్పుల మాను

ఆత్మకథ

మని చెప్పనేని వెంటనే మానఁగలను. కాని నైద్యుఁడు చెప్పనేలకే నీ మాట చొప్పున ఉప్పుబప్పుల నేఁటినుండి ఒకయేడాది దనుక విడిచి వయిచితిని. నీవు విడువుము! లేక విడువకుము! నే నిదే విడిచి వయిచితిని.'

ఆమెకు పశ్చాత్తాపము కలిగెను. ఆమె యిటులు గోల పెట్టెను—'నన్ను తీమింపుఁడు! మీస్వభావము నెఱిగియుండియు మాట బాటితిని. నే నిక నుప్పుబప్పుల మానెదను. మీయొట్టు తీసి పైచికొనుఁడు! నాపై నింత కష్ట వలదు.'

నే నిటు లంటి—'నీ నీ యుప్పుబప్పుల మానితివేని చాల మేలు కలుగుటకు సందియము లేదు. నే నొకతూరి ఒట్టు పెట్టుకొంటినా మఱి మానుట లేదుకదా! నాకును దీన మే లొదవఁగలదు. మనుజుఁ డేకారణముననేని సంయమ మొనరించినచో దాని మేలే కలుగును. కావున నామాట కిక పట్టు పట్టకుము. వీలన నాకిది పరీక్షగ నుండును. నీనిశ్చయమునకును తోడుగ నుండును.' నే నింత చెప్పిన యంత నన్నిక మాటాడించు నంత పని లేకపోయెను. 'మీరు పెంకెలలో పెంకెలు. ఒకరి మాట వినుట మీచదువులో లేదు' అని అంగలార్చి యూరకుండెను.

ఈ విషయమును నేను సత్యాగ్రహమున నొక యంశముగా పరిగణింతును. మరియు నాజీవితమున జరిగిన చక్కని ఘటనలలో నిదియు నొకటిగా దీనిని గుఱుతుచెచ్చికొందును.

పిదప కస్తురబాయికి ఆరోగ్యము కలుగఁ గొడఁగెను. ఉప్పుబప్పుల మానుటవలనో, దీన భోజనములోఁ గలిగిన కొలఁది గొప్ప మార్పులవలనో, ఇతరనియమములఁ బరిపాలింపఁజేయుటకు నా తీసి

కొనిన జాగ్రత్తవలననో, ఈ శపథముచేఁ గలిగిన మానసోల్లాసము వలననో ఆరోగ్యము కలిగెను,—గాని వీనిలో నేది కారణమో, ఎంతవట్టు కారణమో నేఁ జెప్పఁజాలను. మెల్లమెల్లగా కస్తురబాయి ఒడలుచేయఁదొడఁగెను. రక్తస్రావ మాఁగిపోయెను. నాకు 'వైద్య గాఢా' అను బిరుదు వచ్చెను.

ఈరెంటిని నిగ్రహించుటవలన నాకుఁగూడ మేలు కలిగెను. విడిచినపిదప నుష్వఁబప్పుల కోరికయు నాకడకు రాలేదు. ఒక సంవత్సరము పరుగెత్తుకొనిపోయెను. దీన నింద్రియముల కెక్కుడు శాంతి కలిగినటులు గోచరించెను. మరియు సంయమముదెస మనసు మరులుకొనెను. ఏఁడాది దాఁటు పిదప దేశమునకు తిరిగివచ్చిన్చాల నాశ్శృవణకును ఈశ్వనియను మాచందముననే యుండెను. గొంగర సంవత్సరము నేను సీమలో నొకతూరియే ఉష్వఁబప్పులఁ దింటిని. వీనికిని, పిమ్మట దేశమునకు వచ్చినపిదప నీ రెండు ద్రవ్యములను తినుట మొదలిడుటకును గల కారణములను ముందు తెలిపెదను.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులు కొందఱచే నీ యుష్వఁబప్పులఁ దినుట మానిపించి చూచితిని. దానఁ జాల మేలు చేకూరెను. ఈద్రవ్యములయొడ వైద్యమున రెండు మతములు కలవు. కాని సంయమమునకు ఈ రెంటిని విడనాడినచో చాల మేలు కలుగునని చెప్పటతో సందియ మేమియు లేదు. భోగికిని, సంయమికిని తినుబండము వేఱు, వారి త్రోవలు వేఱు. బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొను వారు భోగుల జీవనము నలవాటు చేసికొనినచో కడుఁజిక్కులపాలగుదురు. ఇంతియ కాక బ్రహ్మచర్య మశేక్య మనియు ననిపించుదు.

నందుమము

భో జనమునందలి కొన్ని మార్పులకు కట్టుబాటు చేస్తే
కారణమని క్రిందిటి ప్రకరణమునఁ జెప్పబడెను. కాని
యిపుడు ప్రతిదినమును మార్పులకుఁ గారణము ప్రహ్లాదచర్యము.

మొదటి మార్పు పాలను మానివైచుట. పాలు ఇంద్రియ
వికారముల నెక్కువచేయునని తొలుతను తేను రాయచంగుఁడొప్పు
గారివలన వింటిని. ఆహారమునకు సంబంధించిన కొన్ని ఇంగ్లీషు
గ్రంథములు చదువుటవలన నీయభిప్రాయము రూఢమయెను. కాని
బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపనంతవఱకు పాలను పరిత్యజించు నిశ్చయ
మునకు రాజాల నయితిని. శరీరరక్షణకు పాలుండి తీర వక్కా
లేదని నేను లోఁగడనే యెఱిగి కొనియుంటినిగాని పాలు వడిగా
విడనాడ కలయిన వస్తువా? ఇంద్రియదుస్సమమునకు పాలు విడనాడుట
మేలను సంగతి ఒక నాటికంటె మఱియొకనాఁడు నాకు తెలిసి
వచ్చుచుండఁగా, ఆవులు కలవారును, గేదెలు కలవారును అవులకును,
గేదెలకును జేయు హింసను దెలుపు కొన్ని గ్రంథములు కలకత్తానుండి
దిగెను. ఆ గ్రంథములు చేసిన పని కడుఁజమత్కారము. నే నా
విషయమును కేలక్ బేక్ గారితోఁ జర్చించితిని.

సత్యాగ్రహేతిహాసమున కేలక్ బేక్ గారిని గూర్చి వ్రాసె
యుంటిని. వెనుక నొకప్రకరణమున వీరిని దడవియు నుగిటిని.
అయినను వీరినిగుఱించి మఱి రెండు మాటలు చెప్పవలయును. నాకు
వీరిచెలిమి అనాయాసముగ లభించెను. వీరు ఖానుగారికి మిత్రులు.
వీరి లోలోపల వైరాగ్యము కలదని ఖానుగార్కు పసిపట్టిరి. కావుననే

వీరికిని, నాకును ఖానుగారు పరిచయము కలుగజేసియుండురు. నాకు వీరితో పరిచితి యొదవిన రోజులలో వీరిచేయు రాజవ్యయమును నాచి నేను కను తెగురవేయుచుండు వాడను. అయినను మామొదటి సమావేశమున వీగు నన్ను ధర్మమును (తత్త్వమును) గుఱించి ప్రశ్నించిరి. ఆ సంభాషణలో బుద్ధభగవానుని త్యాగమునుగూర్చి రాదగిన ప్రశ్నవచ్చెను. నాటినుండి మాచెలిమి చిలవలు పలవలు పెట్టెను. మదిలో నిక్కము చేసికొని నే నేపని చేయఁ దొడఁగుదునో అపనిని తానుగూడ జేయునంతవఱకు అతఁడు నాలో నేకీభవించెను. అతఁ డప్పుడేకాకి. ఇంటియద్దె యటుండ నెలకు ౧,౨౦౦ రూపాయలు అతనికి ఖర్చగుచుండెను. తుదకు తుదకు ౧౨౦ రూకలతో సరి పెట్టుకొని పొదుపు నేర్చికొనెను. సంసారమును ఎత్తివైచి బైలులోఁ బడి నేను తిరిగివచ్చిన తరువాత మే మిరువురమును కలిసి ఒకయింట నుంటిమి. మే ముపుడు కావలసినదానికంటె కడు తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము వెళ్ళదీసితిమి.

అరోజులలోనే పాలనుగూర్చి మాకు చర్చ జరిగెను. మి. కేలకబేక్ : 'మనము పాలు ఇంత పొడైన వనుకొనుచు వీల వదలి వేయరాదు? పాలు లేకున్న ఏమి మునిగిపోవును?' అని యనెను. వీరి యభిప్రాయమునకు నాకొనందాశ్చర్యములు కలిగెను. నే నీమాటకు స్వాగత మొసఁగితిని. మే మిరువురమును టాల్ స్టాయ్-ఫారమునం దాక్షుణముననే క్షీరత్యాగము కావించితిమి. ఇది ౧౯౧౨వ సాలున.

కాని నే నీ త్యాగముతో శాంతింప నయితిని. పాలు వదలిన కొన్నాళ్ళకే కేవలము పండ్లు దిని యుండ నిశ్చయించుకొంటిని. అవియు చవుకపాటువి. నిఱుపేదలలో నిఱుపేదలమై వారితోపాటు జీవనము చేయుట మాకోరిక.

ఆత్మకథ

ఫలాహారము చాల నులువని తెలిసెను. పొయి వేయఁ బని లేదు. తచ్చి వేటుసెనగలు, అరఁటులు, ఖర్జూరము, ఆలివునూ నే— ఇవి మాకు మామూలు ఆహారద్రవ్యములు.

బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొనువారి కొకటి గొప్ప వలయును. ఆహారోపవాసములతో బ్రహ్మచర్యమునకు దగ్గఱఁబట్టి టిక మున్న దని చెప్పచువచ్చుచున్నాను. అయినను దీనికి ముఖ్య ధారము మనస్సు అని యరయునది. మలినముగు మనస్సు ఉపవాస ముచే శుద్ధి నొందఁజాలదు. దీని శుద్ధికి ఆహారమును ఉపకరింపదు. మనోమాలిన్యము విచారముచేత, ఈశ్వరధ్యానముచేత, తుద కిశ్వరా నుగ్రహముచేతనే తృప్తిత మగును. మనస్సునకును, శరీరమునకును కడుఁ జుట్టటికము కలదు. మకిల యగు మనస్సు మకిలతిండ్లకే మరులు కొనును. మకిలమనస్సు పలుతెగల చవులకును, భోగములకును మారాముచేయును. తిరిగి యీ తినుబండములయు, భోగములయు గుణము మననుపయిం బని చేయును. కావున ఆహార నియమమునకును, ఉపవాసమునకును ఆవశ్యకత కానిపించుచున్నది. వికారయుక్త మగు మనస్సు శరీరమును, ఇంద్రియములను తన వశముననుంచుకొనఁ బడు బదులు శరీరేంద్రియములకు వశమై నడచుచుండును. ఈ కారణ ముచే గూడ శరీరమున కొక యాహారమర్యాద యుండవలయును. ఆ యాహారము శుద్ధముగ నుండవలయును. ఇంచుకయు వికారము * కలిగించునదిగా నుండరాదు. మరియు పైఁ జెప్పిన యుపవాసము గూడ నావశ్యకము. సంయమికి ఆహారనియమములతోఁగాని ఉపవాస ములతోఁగాని ఇసుమంతయు ప్రయోజనము లే దనువారు, ఆహార నియమములతోడనే, ఉపవాసములతోడనే ప్రయోజనము కల దని వాదించువారితోపాటు తప్పుత్రోవ నడచువారే యగుచున్నారు. సంయమికి ఈరెండును చాల సాయము చేయఁగల వని నా కనుభవము. వీని సాయము లేక మనసులోని వికారము లడఁగుట అసంభవము.

* వికారము కలిగింపనిది—రజస్సును, తమస్సును ప్రకోపింపఁ జేయనిది : Non-Stimulating—అను.

ఉపవాసము

పాలు, ధాన్యములు విడినాడి ఫలాహారము చేసి చూచు రోజులలో, సంయమముకొఱకు ఉపవాసమునుగూడ నారంభించితిని. దీని కేలక బేకుగాకు నాకుఁ దోడు. తొలుత నాయుపాసము ఆగోగ్యముకొఱకు. దేహదరుణమున కుపవాస మావశ్యక మనునది యొక మిత్రునివలనఁ దెలిసికొంటిని. నైష్ఠవ కుటుంబమున జన్మమొత్తినందువలనను, మాయమ్మ కఠినవ్రతముల నొనరించున దగుటవలనను ఏకాదశీవ్రతము మొదలగువానిని నేను ఇండియాలో ననుష్ఠించియుంటిని గాని యవి మాయమ్మను జూచి నేర్చికొనినవో, లేకమా కలిపంద్రుల సంతృప్తికొఱకు అనుష్ఠింపఁబడినవో. ఇట్టి వ్రతానుష్ఠానముల వలన లాభ ముండు నని నే ననుకొనను లేదు, విశ్వసంపను లేదు. కాని నే నామిత్రుని జూచి బ్రహ్మచర్యవ్రతమున కుపయోగముగా నతని ననుకరింపఁ దొడఁగి ఏకాదశుల నుపవసంప నిశ్చయించుకొంటిని. ఏకాదశినాఁడు పాలు పండ్లు తిని వ్రతము పాలించితి మనుకొనుట సామాన్యరీతి. నే నిట్టివ్రతమును ప్రతిదినమును పరిపాలించుచునే యుంటిని. కావున నీరు త్రావు హక్కు మిగిల్చికొని పూర్ణోపవాస మొనరింప నారంభించితిని.

ఆ యారంభమునందే శ్రావణమాసమారంభించెను. ఆ సంవత్సరమున రంజానుపండువును, శ్రావణమాసమును కలిసెను. గాంధీకుటుంబము నైష్ఠవవ్రతములను, అటు కైవ్రతములను గూడఁ జేయుచుండును. ఇటు విష్ణ్వాలయములకు వెళ్లుచుండును, అటు శివాలయములకును వెళ్లుచుండును. శ్రావణమాసమున కుటుంబములో నెవరో

ఆత్మిక థ

యొకరు ప్రదోష ముండుచునే* యుంగురు. అటులే నేనునీ ఈ త్రానమున ప్రదోషవ్రతము చేయు నిచ్చుగించితిని.

ఈ గొప్ప ప్రయోగముల యారంభము బాల్ స్టాయి-ఆశ్రమములో, సత్యాగ్రహపుర గయ్యము పొడిచి వెలసాలలోఁ బడినవారి కుటుంబములతో నేనును, కేలకొబ్బేకు గారును అచట నుండిమి. అచట బాలకులును, నవయువకులును గలరు. వారలకుఁ గాను బడి యొకటి పెట్టితిమి. ఈ నవయువకులలో నలుగు రైదుగురు ముసల మానులు గలరు. ఇస్లాము ధర్మపరిపాలనమున తోడుపడుచు నేను ఏరి కుష్టజనము కలిగించుచుంటిని. నమాన వృత్తాలు సరిగా నయిండు చుంటిని. ఆశ్రమమున పొరసీకులును, పైస్తవులుఁ గూడఁ గలరు. 'ఎవరి ధర్మమును వారనుష్ఠింపవలెను. ఇతరు లెది జరుగునటులు చూడవలెను' అని యందఱకును నియమ ముండెను. కావున గోర జరుపుఁ డని ముసలమానులకు కుష్టజనము కలిగించితిని. నేను ప్రదోష ముండుచునేయుంటిని. మరియు ముసలమానులకు నాయము చేయవలసినదని హిందువులకును, పొరసీకులకును, పైస్తవులకును సలహా యిచ్చితిని. సంయమపాలనమునం దందఱకును నాయము చేయుట మంచి పని యని తెలిపితిని. ఆశ్రమవాసులలో పలువురు నామాట నియ్యకొనిరి. హిందువులును, పొరసీకులును ముసలమానులును సంపూర్ణముగా ననుకరింపలేదు. అట్టి యావశ్యకతయు లేదు. ముసల మానులు సూర్యాస్తమయముదాఁకఁ దిండికి కనిపట్టుకొని యుంచవలసి వచ్చెడిది. మధ్యాహ్నముననే భోజనమును ముగించుకొనినవాగు ముసలమానులకు వంటక మొనరించి యాయఁగలిగిరి. ఇంతియ కాక ముసలమానులు సరగహీ చేయుదురు. అనఁగా వ్రతదినములలో

* నక్షత్రములని యిచటి వాడుక.—అను.

నూర్చుకొని యుండును. ముందు చీకటితో భుజింతురు. ఇతరు లీ విషయమున వీరికి తోడుపడరు. మరియు ముసలమానులు పగటంగూడ నీరొగ్రొలరు. దప్పి యగుచో నితరులు గ్రోలుదురు.

ఈ యనునానమువలన ఉపవాసమహత్త్వమును, వీకభోజన సుహృత్త్వమును అందఱకును దెలియనాయెను. ఒకరిపై నొకరికి దోహద్యమును, ప్రేమయు వర్ధిల్లును. ఆశ్రమమునం దాహారనియమము కలదు. కావున నాయాజ్ఞను శిరసావహించి నా మిత్రులందఱును మాంసము వర్జించినందులకు నేను కృతజ్ఞుడను. రోజాదినములందు ముసలమానులకు మాంసత్యాగము కష్టమయినను దానిని లెక్కనొనక కష్టమను మాటగూడ నాచెవిఁ బడుతుండఁ జేసిరి. ఆశ్రమజీవనమునకు ప్రాతికూల్యము లేకుండు హిందూబాలకులు వీరికి రకరకముల వంటకములు చేసి పెట్టిరి.

నాయుపవాసమును గూర్చి న్రాయుచు ఇచ్చాపూర్వకముగా విషయాంతరములోనికి దిగితిని. ఏలన ఈ చక్కని ప్రసంగమును మఱి యొకచోట నుదాహరింపఁజాలను. మరియు ఈవిషయాంతర ద్వారమున నాస్వభావ మొకటిగూడఁ జూపించితిని. మంచివని తోచు ప్రతి పనులయందును నాకుఁ గొందఱ సహచరుల నుంచుకొనుచుందును. ఈ రోజుభోజనము, ఈయుపవాసమును వారికిఁ గ్రొత్త. కావున ప్రబోధ మనియు, రంజన్ అనియు వారిని లాగుకొని వచ్చితిని.

ఈరీతిగా సంయమనాతావరణ మనాయాసముగా శాశ్రమము నెంచు నెలకొనెను. మాతోపాటు ఆశ్రమవాసులును ఉపవాసములు, వీకభోజనములును చేయఁబోయిరి. దాన మేలు కలుగు ననియే నామతము. ఈ సంయమము వారి హృదయముల నెంత పని చేసెనో, ఉపవాసా

ఆత్మకథ

దులు విషయముల నవరోధించుట కెంత పని చేసెనో నేను నిశ్చయముగాఁజెప్పఁజాలను. నాకుమాత్రము వానివలన ఆరోగ్యమును, ఇంద్రియదనునమును కలిగెను. 'ఉపవాసాదులవలన ఎందుకను ప్రయోజనము కలిగితీరును' అని నా యుద్దేశము కాదు. ఇంద్రియ దనునము నుద్దేశించి యుపవసించుచో విషయములు వినిపింతును. మరియు, ఉపవాసాంతమునందు వియోచ్ఛయము, స్వాదేచ్ఛయము తీవ్రమయినటులు నా మిత్రుల పలువుర యనుభవము. అనఁగా నీ కష్టముది: ఉపవాసదినములలో విషయములను మరికట్టుటకును, స్వాదమును జయించుటకును సంతతోద్దేశము లేకున్నచో శుభఫల మొందఁ గూడదు. ఇట్టియుద్దేశము లేక, మనస్సును లగింపక, కట్టి కార్యోన్మాదమువలన విషయవేగ ముగ ననుకొనుట కల్గ. గీతలలోని రెండవ యధ్యాయమునందలి యాల్లోక మిప్పట్టిన మిగుల విరణయోగ్యము.

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః,

రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే.

* 'యద్యపి విషయా విషయోపలక్షితాని విషయశబ్దవాచ్యాని ఇంద్రియాణి [అతవా విషయా ఏవ-పాతా.] నిరాహారస్య అనాప్రాయమాదవిషయస్య, కాష్ఠతపసి స్థితస్య [కష్టే రససి స్థితస్య-పారా.] మూర్ఛస్యాపి వినివర్తంతే దేహినో దేహవతః.-బాష్య.

'విషయవిగ్రహములేక [తాదేటివలె అవయవములను ముడుచుకొని] తపస్సులో కట్టెవలె నుండు మూర్ఛనకు ఇంద్రియములు [లేక విషయములు] ఉడుగును' అని శంకరులవారి యభిప్రాయము.

నిరాహారస్య అనఁగా అన్నము తినుట మానుకొనినవానికి అవి వారి అభిప్రాయము కాదు. ఉపవసించినను కన్ను, మేను మొదలగు ఇంద్రియములకురూపు, సోఁకు మొదలగువిషయముల తాకు సంభవింపవచ్చును గాన

అనఁగా ఉపవసించువానికి విషయములు (ఉపవాసమునడుమ) శ్రమించును; తాని రసము పోదు. రసము ఈశ్వరదర్శనమున— ఈశ్వరప్రసాదమున—శ్రమించును.

సంయమికి ఉపవాసాదులు మార్గమునందు సాధనరూపముగా నావశ్యకములు. ఇంటియకాదు. ఈ కారీరజోపవాసమునకు మానసి జోపవాసముగూడఁ దోడుపడనిచో నది దంభముగా పరిణమించి హాని చేయు నని చెప్పవలసివచ్చును.

‘నిరాహారవ్య’ అనఁగా లంఘనములు చేయువాని కవి అర్థము చెప్పరాదు అని బెల్లంకొండ రామరాయలు—‘న చాత్ర నిరాహారవ్య త్యక్తభోజనవ్య కృతలజ్ఞనవ్యేతి యావ దిత్యర్థ ఇతి శబ్దమ్. ఆహారాభావేఽపి చక్షుస్త్య గాదిభీ రూపవృత్త్యాదివిషయగ్రహణసంభవా న్న సర్వేన్ద్రియప్రతినివృత్తిః’ భాష్యార్క ప్రకాశః.

వెనుక పుటలోని ‘విషయా వినివర్తంతే’ అను శ్లోకమునకు పై సున్న వంక్తులకును ఈ శాంకరాభిప్రాయమునకును చెలిమి యున్నది. అయినను నిరాహారపదమునకు అర్థవిశేష ముండుటచేతనే యీ భాష్యాదు యదాహరింపఁబడినవి,
—అనువాదకుఁడు.

పంతులుగారు

సత్యాగ్రహేతిహాసమునందు వ్రాయ వీ లొదవనివియు.

కొలదిగనే వ్రాయబడినవియు నగు విషయముల నీ ప్రకరణములలో వ్రాయుచున్నాను. పాఠకుల కీ మాట గుఱుతున్నచో పూర్వ్యాపరిసంబంధము బోధపడఁగలదు.

టూల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు బాలురకును, బాలికలకును విద్యావిషయమైన ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. అందు హిందూ ముసలమాన క్రైస్తవ పాఠశాలక బాలకులును, కొలదిమంది హిందూ బాలికలును ఉండిరి. వీరికి ప్రత్యేకించి ఒక పంతులుగారిని పెట్టుట అసంభవము. నా కది యనావశ్యక మనియు తోచెను. అసంభవ మేలనిన, తగిన హిందూస్తానీ-పంతులుగా రచట గొరకరు. ఒకవేళ దొరకినను ఈ కొలది జీతమునకు డిరబనునుండి 20 మైళ్లదూర మెవఁడు రాఁగలఁడు? మఱి మేము ధనములో మునిగి తేలుచుండుట లేదు. మరియు బయటనుండి ఆశ్రమములోనికి పంతులుగారిని రప్పించుట యనా వశ్యక మనిపించెను. ఏలన నేటి చదువులరీతి విద్యా ప్రణాళి నాకు బాగుండలేదు. కాని వాస్తవముగు రీతి నాకనుభవ మున లేదు. తల్లిదండ్రు లర్హులగుదురేని వారి యదుపాజ్ఞలవలననే సరియగు చదువు వచ్చును. ఇది యాదర్శము. ఇట్టి యాదర్శస్థితిలో వెలుపటిసాయము తక్కువలోఁ దక్కువగా నుండఁదగును. టూల్ స్టాయి-ఆశ్రమ మొక కుటుంబము. అందు నాది జనకస్థానము. కావున ఇందలి బాలకులకు మంచి జీవనమును నిర్మింపవలసిన భారమును యథా శక్తి శిరసావహింపవలయు ననుకొంటిని.

ఈ నా భావనలో చాల వోషములు కలవు. ఈబాలురందఱును పుట్టిననాఁటనుండి నాకడ లేరు. అందఱును వేఱువేఱు వాతావరణమునఁ జెరిగినవారు. పైఁగా వారివారి మతము లొక్కటి కావు. ఈబాలురయు, బాలికలయు స్థితిగతు లిట్టివి. నే నీ పీఠికి పితృస్థానమున నుండి యెటులు న్యాయ మొనరింపఁగలను?

చదువులో మనశ్శిక్షకు, అనఁగా చరిత్రవికాసమునకు నే నగ్రస్థాన మిత్తును. అట్టిచదువు ఎట్టి ప్రాయమువారికిఁగాని, యెట్టి వాతావరణమునఁ జెరిగినవారికిఁగాని చెప్పవచ్చును. కావున రేయంబవల్ల నే నీ బాలురలో బాలికలలో తండ్రివలె మెలఁగఁ జొచ్చితిని. అట్టి చదువునకు సచ్చరిత్రము పునాది. పునాది గట్టిదగుచో వినులు విషయములు యథాసమయమునఁ దమంత తమకే తెలియును. లేదా, పరులసాయమునఁ దెలియఁగలవు.

మరియు భాషాజ్ఞానముగూడ కొలఁదియో గొప్పయో ఆవశ్యకమగుటచే కేలన్.బేక్, ప్రాగజీ దేశాయాగారల సాయమున వీరిని చదువజేసితిని.

నాకు వేరీరిశిక్ష ఆవశ్యకమని తెలియును గాని, అది వీరి కనాయాసముగనే లభించుచుండెను.

ఆశ్రమమున నాకరులు లేరు. పాకీపని మొదలుకొని వంటనీలకును గల పనులన్నియు ఆశ్రమవాసులే చేసికొనుచుండిరి. ఆశ్రమమున ఫలవృక్షము లెక్కుడు. త్రవ్వటము పెట్టవలసియుండెను. ఆశ్రమమున కేలకొబేకుగారికి త్రవ్వట మనిన కులాసా. వారు స్వయముగా సరకారువారి ఆదర్శక్షేత్రములలో కొంతకాల ముండి క్షేత్రపాలన మంతయు నేర్చికొనియుండిరి. వంటపని లేనివా రెల్లరును పిన్నలనక

ఆత్మకథ

పెద్దలనక తోలుపని చూచి తీరవలెను. వీరిలో పిల్లలవా లెక్కువ. గోతులు త్రవ్వుట, చెట్లునెఱుకుట, నఱకిన చెట్ల నీడ్చుట యీ మొదలగు పనులచే వీరి శరీరము గట్టిపడి బిగియుచు వచ్చెను. వీరి పని యన్న నమితానందము. వీరి కీ పనివలన వేఱుగా కసురతుతోఁగాని, ఆట లతోఁగాని ఆవశ్యకత లేకపోయెడిది. వీరిలో కొందఱు విద్యార్థులు, ఒక్కొక్కపుడు అందిఱునుగూడ, నీ పనికి రాక తప్పించుకొనిపోవు చుండెడివారు. ఒక్కొక్కపుడు అలస్యముగా వచ్చుచుండెడివారు. నేను వీరి కొంటెతనములను పలుమాఱులు ఉపేక్షించితిని. పలు మాఱులు నేను వీరి మెడలమీఁద కూర్చుండియే పని చేయించితిని. నా యీ కాతన్యమునకు వీ రియ్యకొని రసకొననుగాని వీరు నా కెన్నఁడు నెదురాడి యున్న యిటు గుర్తులేదు. పని యుండఁగా ఆట పాటలకు నిరుగాడుట మేలు కాదని నే నపుడు వారికి తెలియఁ జెప్పించుంటిని. అపు డది వారి మది కెక్కడిదిగాని మఱుక్షణము ననే మఱపు తగిలెడిది. ఈరీతిగా పనిమాత్రము జరిగిపోవుచుండెడిది. దాన వారి శరీరమును బాగుపడెను.

ఆశ్రమమున జ బ్బనుమాట లేదు. దీనికి అచటి మంచుగాలియు, మంచినీరును, ఆహారనియతియుఁగూడ కారణము లననగును.

వీరికి ఈపాటుతోపాటు చేతిపనుల పాటుఁగూడ కలుప నెంచి తివి. వీ రందఱకును ఏదో యొక చేతిపని వచ్చియుండవలయు నని నాయభీష్టము. దీనికి కేలన్, బేకుగారు శ్రేష్ఠిష్ట మునాస్థరికిఁ బోయి చెప్పలు కుట్టుపని నేర్పి వచ్చిరి. వారికడ నేను నేర్పితిని. నేర్పు కొనఁ గోరిన బాలకులకు నేను నేర్పితిని. కేలన్, బేకుగారికి వడ్రము కొంచెము తెలియును. ఆశ్రమమున వడ్రంగ మెఱిగిన ఘోషముఁ దొక్కఁడు గలఁడు. దాన వడ్రము నేర్చుటయు జరిగెను. మరియు నించుమించుగా బాలకు లందఱును వంటచేయ నేర్చుకొనిరి.

ఈ పను లన్నియు నీ బాలకులకు సరిక్రొత్తలు. ఇవి నేర్పికొన వలసిన వని వీరు కలలోనయిన ననుకొనలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో హిందూస్తానీ బాలకులకు కేవలము అక్షరములు దిద్దుట దక్కవేఱు చదువు గొరకను. ఉపాధ్యాయులు చేయక యే పనినేని బాలురచే జేయింపరా దనియు, బాలురతోపాటు ఉపాధ్యాయుఁడుగూడఁ బని చేయు మండవలయు ననియు బాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నొక నియమము కలదు. దీని బాలురు సంతోషముతో నేర్చుకొనుట పొసఁగెను.

చరిత్రమును, భౌషజ్ఞానమునుగుఱించి ముందు ప్రకరణమునః

అక్షరజ్ఞానము

గత ప్రకరణమున లాల్ స్టాయి-అగ్రముమునంగు శారీరకకష్టము, దాని కంగములుగా కొన్ని చేతిపనులను నేర్పు మొదలిడుటయు చూచియున్నాము. దీని నాకు సంప్రాద్యముగా సంఘస్థి కలుగకున్నను కొలఁదియో గొప్పయో సాఫల్యము కలిగె నననగును. భాషాజ్ఞానము కలిగించుట కష్ట మనిపించెను. దానికే దను నామగ్ని నాకడ లేదు. కోరిక యెంతకలదో తీరిక యంత లేదు. అంతటి భాషాజ్ఞానమును నాకు లేదు. దీని మంతయు పని చేసిచేసి ములయుచుంటిని. కొంచెము దగ దీర్చుకొందు ననుకొను వేళ నీ చదువు వచ్చి పడుచుండెడిది. బోధించుటకు నేను కలకలలాడుచు నుండుటకు బహుళ బలాత్కారముగా నిదుర నాఁపుకొనవలసి వచ్చెడిది. తోఁటపనుల తోడను, గృహకృత్యములతోడను ప్రాతఃకాలము తీరిపోవఁగా పండ్రెండు గంటల భోజన మయిన తరువాత పాఠశాలారంభము. దీని కంటే ననుకూలముగు వేగ లేదు. సాహిత్యపాఠములకు మూడు గంటలు పయోగించుచో నక్కడి కెక్కువలో నెక్కువ. కొంత, అతివము, గుజరాతీ, ఉర్దూ: ఈ భాషలలో పాఠములు. చాలవలకు మాతృభాషలోనే పాఠములు చెప్పవలయు నని నియమము పెట్టుకొంటిమి. అందఱకును ఇంగ్లీషు సామాన్యభాషగా విచార మొనరించితిమి. గుజరాతీవారికిని, హిందీవారికిని సంస్కృతము పెచ్చు. అందఱకును హిందీఆవశ్యకము. వీనిలో ఇతిహాసము, భూగోళము, గణితము అందఱకును నేర్పఁబడుచుండెను. అతివము, ఉర్దూలు నేర్పుట నావంతు.

నాకు వచ్చిన అజ్ఞానము ఓడలోను, జైల్లోను, 'పోపు' వ్రాసిన తమిళ-వాచకమును మించి నా కెక్కుడు జ్ఞానము లేదు. నా ఉద్ధృతిపిజ్ఞానము ఓడలో నేర్పికొనినది. మరియు నాకుఁ గల అరబ్బీ భారసీ పదజ్ఞానము ముసలమానుమిత్రుల పరిచితివలన నుపలభ్యమయినది. నాకుఁగల సంస్కృతజ్ఞానము, గుజరాతీజ్ఞానమును హైదరాబాదులో కలిగిన వే.

నేను నిర్వహింపవలసిన పనికి నా శక్తిసామర్థ్యము తిట్టివి. ఇది నాతోడివారుగూడ నాకు తమ్ములే. దేశభాషలయెడల నాకుఁ గల ప్రేమ, నాశిక్షాశక్తియెడ నాకుఁ గల విశ్వాసము, విద్యార్థుల తెలినితెక్కువతనము, దీనికన్న నెక్కు డయిన వీరి యాదార్యము పెక్కియెడఁ గలిసి నాపనికి సాయము చేసెను.

ఈ యజ్ఞ విద్యార్థులు దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందే జన్మించిన వారు. వారికి వచ్చిన అజ్ఞానము కడుఁ గొలఁది. తిపి యసలే రాదు. వారికి అక్షరములు దిద్దఁబెట్టుటయు, వ్యాకరణమున సామాన్యజ్ఞానము కలిగించుటయుఁ జేయవలసి యుండెను. ఇది కడుఁ దేలిక. అజ్ఞానము మాటలాడుటలో వారు నన్ను నాయాసముగా జయింపఁగలరు. ఇది వారికిఁ దలయును. ఇంగ్లీషు రాని అజ్ఞానవ్యారెవరెని నాతో మాటలాడ వచ్చినపుడు నాయీ శిష్యులు మాకు దుబాసు లగుచుండిరి. నే విట్లు సంతోషముగా నిర్వహింపఁ గలుగుచుంటిని; ఏలనఁగా, నేను విద్యార్థులముందు నా యజ్ఞానము నెన్నఁడును దాచుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. నా కెంత తెలియునో నే నంతలోనే యుంటిని. కావున నాకు ఓ యనిన థం రాకున్నను వారి ప్రేమకును, ఆదరమునకును పాత్రము గాకుండలేదు.

ఆత్మకథ

ఇక ముసలమానులకు ఉద్దూ చెప్పట ఇంతకన్న శ్రేయో
యాయెను; వీలయినగా వారికి లిపి తెలియును. కావున వారికి
చదువునం దాదరము కలిగించుటయు, దస్తూరి చక్కజేయుటయు నీ
రెండే నా పనులు.

వీరందఱును లోకము నిరక్షులు. ఏ బడియందును జనవి విడి
కినవారు గారు. విరికిఁ జెప్పవలసినది కడుఁ దక్కువ మా
కొలది కాలములోనే నేఁ గనుగొంటిని. నామరితనమును పాఠ
గొట్టుటయు, తమంతఁ దాము చదివికొనునటులు చూచుటయు,
అభ్యాసమును పైనుండి కనిపట్టుచుండుటయు నను నీ పనులు నొప్పివి.
ఇటులు నే నింతటితో సంతృప్తిఁ జెందుచుచే వేఱువేఱు ఈడు గల
యీ బాలురలో, వేఱు వేఱు పాఠములు చదువు నీ బాలురలో శాక
గదిలోఁ గూరుచుండి చదివించుకొనుచు వచ్చితిని.

పాఠ్యగ్రంథములనుగుఱించిన హడావుడి నలు దసలను వినఁచుడు
చుండును. నాకు వాని గరజు కనిసింపలేదు. అప్పటి కున్న పుస్తక
ములతోనేని మా కంతగా పని పట్టినట్లులేదు. బాలురమొది పెక్కు
పుస్తకములు కుక్కుట యావశ్యకముగాదు. విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథ
మేదని నన్నడిగినచో సుపాఠ్యాయుండే యని యందును. నాగుఱు
వులు పుస్తకములలో నాచేతఁ జదివించి విషయములు కడుఁగొలదియే.
నాకు గుఱుతున్నది కాని వారు పుస్తకములలోఁగాక విడిగాఁ
జెప్పిన చదువున్నదే అది నేఁటికిని గుఱుతున్నది. బాలురు కనులతో
కన్న చెవులతో నెక్కువ గ్రహింతురు; అదియు అనాయాసముగా
నేను నాశిష్యులచే నేపుస్తకమేని తుట్టతుదిదాఁకఁ జదివించిన చం
దము లేదు. పలుతెఱంగుల గ్రంథములఁ గొలదిగాఁ జదివి నేను జీర్ణము
చేసికొనిన విషయములను నాభాషలో వారికిఁ జెప్పుచు వచ్చితిని.

అది నేటికిని వారి మెదడులకు పట్టియున్నది. పుస్తకములలోఁ జదివినది గుఱు తుంచుకొనుట వారికిఁ గష్ట మయ్యెడిది. మరియు నేను ప్రత్యేకముగా వినిపించినది గుర్తుంచుకొని, విన్నది విన్నచందమున మరల నాకు వినిపించెడివారు. పుస్తకమునందు వీరి మనస్సు లగ్న మయ్యెడిది కాదు. అలయికచేఁ గాని, కొండొక కారణమునఁగాని నేను కనులు మలుముకొనకుండ నుంటినేని, నా చెప్పనది నీరసముగా నుండకుండునేని, నా చెప్పిన, లేక వినిపించిన మాటలు వారు చెవులు చోరపెట్టుకొని వినెడివారు. మరియు రసమును గ్రహించెడివారు. అపుడు వారు చేయు శంకలవలన వారి గ్రహణశక్తి యించుమించుగా నాకుఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఆత్మశిక్ష

విద్యార్థుల శరీరమునకును, మనస్సునకును సాము నేర్పుటకంటె

ఆత్మకు సంస్కారము కలిగించుటలో నేను మిగుల శ్రమ పడి వలసివచ్చెను. నే నిందుల కెక్కువ తత్త్వగ్రంథముల సాయము తీసికొనలేదు. విద్యార్థులకు తమతమ మతముల మూలతత్త్వములను, తమ తమ మతముల సాధారణజ్ఞానమును ఉండితీరపలయునని నాయుద్దేశముగాన ఇట్టి జ్ఞానము కలుగజేయుటకు నాశక్తికొలది పోషింపడితిని. కాని యిదియును మనశ్శిక్షకు నొక యంగ మని నాతలఁపు. ఇక ఆత్మశిక్షణ మొక ప్రత్యేకవిషయము. టాల్ స్టాయ్-ఆశ్రమమున బాలురకుఁ జదువు చెప్పమొనరిడక పూర్వము నే నీ సంగతిని గ్రహించితిని. ఆత్మకు వికాసము కలిగించుట యనఁగా చరిత్రనిర్మాణము కలిగించుట, ఈశ్వరజ్ఞానము కలిగించుట, ఆత్మజ్ఞాన మొదలఁ గలిగించుట. ఈ జ్ఞానము కలిగించుటకు బాలురకు కడు సాయము చేయవలసియుండును. ఇట్టి జ్ఞానము గాక మిగిలిన జ్ఞానము లన్నియు వ్యర్థములు; ఇంతియ కాక హానికరములు—అని నామతము.

మనుష్యున కౌత్మజ్ఞానము నాలవ యాశ్రమముననే కలుగు నని వాడుక. ఎవ రీ నాలవ యాశ్రమము వఱకును ఈ యమూల్యవస్తువును కడఁబెట్టుదురో వా రీయాత్మజ్ఞానమును పొందకపోఁగా, చుదిమిని, మరియు దీనికంటెను దురునీయమగు రెండవ బాల్యమును బొంది భూమికి భారమై పోవుచున్నారు. ఇది యెల్లెడల ననుభూతిచరము. ౧౯౧౧-౧౨ సంవత్సరములలో ఈ నాయుద్దేశములను ఈ భాషలోఁ దెలుపఁ బోసఁగలేదు కాని నాటి కీయుద్దేశములు కలవని చాఁగులుతు.

ఆత్మకు సాము గాఁపు టెటులు? బాబురచే భజన చేయించి తిని. వీరికి నీతిపుస్తకములను వినిపించితిని కాని దీన సంతృప్తి కలుగ లేదు. బాబురతో నాకు సంబంధ మెక్కుడయినకొలదిని పుస్తకములవలన వీరికి ఈ జ్ఞానము కలిగింప వీలు లేదని తెలిసికొంటిని. సాము చేసి చూపియే సాము శేర్ప వీలగును. తనమనస్సును సాము చేయించియే ఇతగుల మనస్సుచే సాము చేయింప వీలగును. ఆ రీతిగానే తన యాత్మను సాము చేయించియే ఇతరుల ఆత్మచే సాము చేయింప వీలగును. గురువుప్రవర్తనవలననే వారకు లాత్మశిక్షణము నేర్చికొందురు. కావుననే యుపాధ్యాయుఁ డెల్లపుడును—విద్యార్థులు తన కడ నుండురుగాక, లేకుండురుగాక—తాను జాగరూకుఁడయి యుండవలయును. ఉపాధ్యాయుఁడు లంకలో నుండుఁ గాక, తన ప్రవర్తనమువలన తన శిష్యుల యాత్మలను మేలుకొలుపఁ గలఁడు. నేను కల్లరినై నా శిష్యులను సత్యపంథులఁ జేయఁగలుగుట వట్టి బూటకము. సజీవించి యుండుగురువు తన శిష్యులకుఁ ప్రరాక్రమము నేర్పఁ జాలఁడు. తప్పి పరించు గురువు శిష్యులను సంయమ మెటులు నేర్పఁగలఁడు? కావున నాకడ నుండు యువకులయు, యువతులయు ముందు నేనే యొక పదార్థపాఠ మయిపోవలయునని తెలిసికొంటిని. దీన నా శిష్యులే నాకు గురువు లయిరి. నేను నాకొఱకుఁ గాకున్నను నాకడ నుండు వీరికొఱకయినను మంచివాఁడనయి మంచితనమును కాపాడుకొనుచు నుండవలయునని తెలిసికొంటిని. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమము నందలి పలువిధములగు నా సంయమములు ఈ యువకును, ఈ యువతులకును కృతజ్ఞములు.

ఆశ్రమమునం దొక కుర్రఁడు కలఁడు. అతఁడు కడు నల్లరి వాఁడు. కల్లలమారి. ఎవరిని లెక్కగొనఁడు. మిగిలిన కుర్రలతో

ఆత్మకథ

కయ్యములకుఁ గాలు సాఁపును. ఒకనాఁ డతఁడు పట్టరాని యాగడము జేసెను. నా కేమియు తోచలేదు. ఏలయునిచ నేను విద్యార్థులను దండించి యెఱుంగను. కాని యపుడు నా కొడులు మండిపోయెను. నే నతనికడ కరిగితిని. చెప్పితిని. అతఁడు వినలేదు. మరియు నన్నే తన వలలో వైచికొనఁ జూచెను. నామందు యాకర్ర యొకటి పడి యుండెను. దాని నెత్తి యతని చేతిపైఁ గొట్టితిని. కొట్టుచుండఁగానే నాకు కంపమెత్తుకొనుచువచ్చెను. అతఁడును నాకంపముచు దప్పక చూచియుండును. విద్యార్థుల కందఱును ఇది యంతయు నిదివఱ కెన్నఁడు నెఱుంగని క్రొత్తవింత. ఆ విద్యార్థి యేడ్చెను. శూమింపు మని వేఁడుకొనెను. అతఁడు తనకు దెబ్బలు తగిలినందుల కేడ్వలేదు; —ఇతఁ డించుమించు పదునేడేండ్ల ప్రాయము వాఁడు, చియ్యి పట్టిన మేనివాఁడు; తలఁచుకొనినచో నతఁడు బదులు తీర్చికొనఁ గలఁడు—కాని కొట్టుచుండఁగా నాకుఁ గలిగిన దుఃఖము నితఁడు తెలిసికొనెను. ఇటుపిమ్మట నతఁ డెన్నఁడును నా కవిధేయుఁడు కాలేదు. కానినే నటులు యాకర్రతోఁ గొట్టినందులకు నేటి వఱకు నేను పశ్చాత్తప్తుడ నగుచున్నాను. అతనిని కొట్టి నేను నా యాత్మను ప్రకటింపలేదు. మఱి? పశుత్వమును.

బాలకులను పట్టుకొని కొట్టి చదువు చెప్పట యనిన నాకుఁ గిట్టదు. నాజీవిత మంతటిలో ఒకతూరిమాత్రమే నా కుపకార నొకని కొట్టినటులు గుర్తు. నేను యాశ్లకర్రతోఁ గొట్టుట యోగ్య మయిన దని యింతవఱకును నిశ్చయించుకొనఁ గలిగియుండలేదు. ఇది యుచిత మని చెప్పటకు నా కింతవట్టును సందియమే. ఏలనఁగా దీనికి మూలము క్రోధము. మరియు దండనమే ఉద్దేశము. ఇందు తెలుప వలసినది కేవలము నాసంతాపము. ఆ సంతాపమునే నేను వెలిఁ బుచ్చి

యొంటి నేని ఈ దండ ముచిత మనుకొందును. కాని ఇందు రెండును గలిపియున్నవి. ఈ పని జరిగిన తరువాత విద్యార్థులకు మంచి సంస్కారము కలుగజేయుటకు నా కొక యుపాయము దొరకెను. ఆ యుపాయము నపుడుపయోగించినచో నెట్టి ఫల మొడఁగూడెడిదో యిపుడు చెప్పఁజాలను. ఆ కుర్రఁ డపుడే యా విషయమును మఱచి పోయెను. అతఁ డంతగా బాగుపడినటులును నేఁ జెప్పఁజాలను. కాని యీ ప్రసంగమువలన విద్యార్థులయొడ నుపాధ్యాయుని ధర్మమును గుఱించి విచారింపఁ జాల సానుగ్రహి దొరకెను. ఇది జరిగిన పిదపఁ గూడఁ బాలురలో నిట్టి దోషములు కానిపించెను గాని నే నెపుడును దండనీతిని ప్రయోగించి చూడలేదు. నే నిటు లాత్మజ్ఞానము కలుగఁ జేయఁ బ్రయత్నము చేయుచు నేనే యాత్మగుణముల నిధికముగాఁ దెలిసికొనఁ గలిగితిని.

విషయములో వడ్లు

నాకెన్నఁడును తట్టరి విషయ మొకటి కేలక బేకు గారికి
 టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నామనోపేధి కెక్కించెరి. ఆశ్రమము
 నందలి బాలురలోఁ గొందఱ తాకతాయలు, మంచగీండ్లును, తిరుగుఁ
 బోతులును గలరు. నా మూపురు కుమారులును వీరితో కూడినా కి యుం
 దురు. మరియు నాకుర్రలతోపాటు మఱికొందఱు కుర్రలును వారితోఁ
 గలిసి తిరుగుచుండిరి. ఇటులు తిరుగుబోతులగు ఆ కుర్రలతో నా
 కుర్రలు కలిసి మెలసి యుండుట కేలక బేకు గారికి కష్ట మనిపించి యొక
 నాఁడు 'మీకుర్రలను వారితోఁ గలియనిచ్చుట అంత మంచిదిని
 నాకు తోచదు. ఆ కుర్రలతో మీకుర్రలను గలిపినందుల నెమి
 ఛలము? ఆ తిరుగుబోతుల సావాసమువలన వీరికిమాత్రము సుశ్చక్రిము
 కాక పోకేమి?' అనిరి.

ఈ విషయము విని నేను తిరుగుడు పడితిను లేదో గుర్తుచాలదు
 కాని అపుడు నా చెప్పిన ఉత్తరము గుర్తున్నది. నాప్రత్యుత్తిరి
 విది: 'నాకుమారులకును ఆ తిరుగుబోతులకును నాకు భేద మెట్లులు
 చేయఁ జెల్లును? వారికిని వీరికిని నేనే పూటకావహు. నేను
 రమ్మంటిని. ఆ కుర్రలు వచ్చియుండిరి. నేను కొన్ని రూక లిచ్చుచో
 వా రిపుడే జోహాన్సుబద్దకు పోయి వెనుకటివలెనే సంచరించు
 చుందురు. ఈ బాలు రిచటికి వచ్చి యుండుట నాకు మెహరబాసీ
 యని వారి తలిదండ్రు లెంచినచో నే నాశ్చర్యము పొందను. వా
 రిచటికి వచ్చి కష్టములు పడుచున్నారు. ఈ విషయమును మన
 మిరువురమును ఎఱుఁగుదుము. ఈయెడ నాచేయవలసిన పని నాకు

చక్కగాఁ గానవచ్చుచున్నది. వీరి నిచటనే యుంపవలయును. నాకుర్రులును వీరితో కలిసియే యుండవలయును. మరియు “మీ రా కుర్రలకంటె దొడ్డవారురా!” యని ఇప్పటినుండియే నా కుమారులకు భేదబుద్ధిని గణపుమని మీ రందురా? ఇది వారి బుర్ర కెక్కుచో తప్పుదారిని బడఁగలరు. ఈ స్థితిలో నున్నచో వారికి మంచి శిక్షయు, మంచిచెడుగుల తెలివియు అనాయాసముగాఁ గలుగును. మరియు “వీరిలో నిజముగా నేదేని గుణ మున్నచో దాని ప్రభావము వారిపై ప్రసరింపఁగల”దని మన మేల యనుకొనరాదు? ఇంక నేమయిన నగుఁగాక! వారి నిటనుండి పంపివైవఁజాలను. దాన నేదేని చెలుపు గలుగుచో ననుభవంప సంసిద్ధుడను.’

కేలన్ బేకుగారు తల యూఁపిరి.

ఈ ప్రయోగమువలన చెడ్డ ఫలము కలిగె ననఁ జెల్లదు. దీని నా కుర్రల కెట్టి లోటును కలిగె నని నే ననుకొనను. మరియు మేలే పొంది రని నే నెఱిఁగితిని. ‘మేము కొప్పవారము’ అని యేమేని గర్వ మున్నచో నది వీరిని వదలిపెట్టెను. వీ రందఱితోడను గలసియుండుట నేర్చిరి. వీ రిందు పరీక్ష నిచ్చిరి.

తలిదండ్రులు వైనుండి కడు మెలకువతో కనిపట్టి నాఁకు చుందురేని మంచి పిల్లలును, చెడ్డ పిల్లలును ఒకచోటనే యుండుట వలనను, చదువుకొనుటవలనను మంచి పిల్లల కేమియు హాని కలుగదని నీనివలనను, ఇటువంటి మఱికొన్ని యనుభవములవలనను తెలిసికొంటిని. మనము పిల్లలను పెట్టెలోఁ బెట్టి తాళము వేసినచో మంచివారగుదు రనియు, బయటికిఁ దీసినంతనే పాడయిపోవుదు రనియు నిట్టి నియమ మెచటను లేదు. పలు తెఱఁగుల బాలికలను, బాలురను ఒకచో నుంచి చదివించుట తలిదండ్రులయు, ఉపాధ్యాయులయు జాగ్రత్తకు నికషోపలము. వారు కంట వత్తి నిడికొని యుండవలయును.

ప్రాయశ్చిత్తరూపమును ఉపవాసము

బాలురను, బాలికలను మంచి త్రోవలో నుంచి వారికి విద్య గఱపుట యెంత కష్టమయిన విషయమో దీని యనుభవము దైనందినము వృద్ధి పొందెను. నేను వారి కుపాధ్యాయుడను, పాలకుడను అగుదునేని వారి మనస్సులలో బ్రవేశింపవలయును. వారి ముఖదుఃఖములలో పాలుగొనవలయును. వారి జీవనరహస్యములను విడఁబఱచి చెప్పవలయును. ఉబుకుచున్న వారి జీవనతరంగములను సరిగా పాఠింపవలెను.

చెఱసాలనుండి కొందఱు సత్యాగ్రహము విడువఁబడినతరువాత టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున కొలఁది జనులే యుండిరి. వారును ముఖ్యముగా ఫీనిక్సువారే కావున నేను వారి నచటికిఁ బనిచితిని. నా కచట అగ్ని పరీక్ష జరిగెను. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునుండి వారిని ఫీనిక్సులో దిగఁబెట్టి నేను మరల జొహాన్నబర్గనకు వెళ్లితిని. జొహాన్నబర్గనందు కొలఁది రోజు లుంటిని. అప్పుడు ఆశ్రమమునందు దిరువురికి భయంకరముగు పతనము కలిగె నని వింటిని. సత్యాగ్రహము వంటి మహాసంగ్రామ మెటనేని సఫలము కాలే దని వినినచో నా కంత యాఘాతము కలిగెడిది కాదుగాని యీ వార్త నాకు వజ్ర ప్రహార మాయెను. నాగుండియ లదిరెను. నాఁడే ఫీనిక్సునై లెక్కితిని. నేనును వత్తునని కేలక బేకుగారు పట్టుపట్టిరి. దయనీయుమగు నాస్థితి యతనికి గోచరించెను. నే నొంటిగా వెళ్లుట కతఁ డించుకయు నొప్పుకొనలేదు. ఈ పతనవార్త యతఁడు తెచ్చినదే.

దారిలో నాధర్మమును నే నెఱిగికొంటిని. పోనిండు, ఎఱిగికొంటినిని యనుకొంటి ననుకొండు! తన రక్షణమున నున్న

వారి పతిసమునఁ గొలఁదియో గొప్పయో యంశమునకు రక్షకుఁడు గాని, శిక్షకుఁడు గాని పూటకొఁపు లని నే ననుకొంటిని. ఈ ఘట నలో నాజవాబుదారి స్పష్టముగా అర్థమయెను. నా భార్యయు మొదటనే నను మందలించెను. కాని విశ్వసించుట నా స్వభావము. కావున నే నీ మందలింపు నంతగా పాటింపలేదు. నే నా పతిసమునకు సంపూర్ణముగ ప్రాయశ్చిత్తము చేయుదునేని ఆ పతితులు నా వ్యధను గ్రహింపఁ గలుగుదు రనియు, తమ దోషమును తా మెఱుంగఁగలుగుదు రనియు, దీని లోఁతు కొంచెము తెలియఁగల దనియు నాకు తోచెను. కావున ఏడునాళ్లు ఉపవాసమును, నాలుగునెలల పదిదేనునాళ్ల పాటు ఏకభోజనమును చేయుదు నని వ్రతము గొంటిని. కేలకొబ్బేకు గారు నన్ను వారింపఁ బూనిరి గాని యది నిష్ఫలమాయెను. తుద కతఁ డీ ప్రాయశ్చిత్తము తగినదే యని యొప్పుకొని తానుగూడ నుప వసించు నని పట్టుపట్టెను. అతని నిర్మలమగు ప్రేమను నేను నిరసింపఁ జాలకపోయితిని. ఇటులు నిశ్చయించినతరువాత నా గుండెల బరువు తగ్గెను. శాంతి కలిగెను. దోషులపై గ్రోధము పోయి దమ నీలిచెను.

ఇటులు నైలులో బరువు తగ్గించుకొని ఫినిక్సు చేరితిని. బోగ్ట్టాచేసి తెలిసికొనవలసిన సంగతులను చెలిసికొంటిని. నా యుప వాసమువలన నందఱును కష్టము కలిగెను గాని దాన వాతావరణము శుద్ధమయెను. పాపము చేయుటెంత భయంకరమో అది యెల్ల రకును చెలిసెను. విద్యార్థులయు, విద్యార్థినులయుఁ దోడ నాకుఁ గల నెయ్యము మఱింత దృఢమును, సరళమును ఆయెను.

ఈఘటన జరిగిన కొలఁది కాలమునకు దీనికి సంబంధించియే మరిలఁ బరునాలుగునాళ్లు పవనంపవలసిన ప్రసంగము తటస్థించెను. దాని పరిణామము నే ననుకొన్నదానికన్న మిన్నగా జరిగెను.

శిష్యుల దోషము లన్నింటికిని గురువుగా రెల్లపుడును ఉప వాసాదులు చేయుచుఁ గూరుచుండవలసినదని నా యభిప్రాయము గాదు. కాని యిటువంటి కొన్ని విషయములలో ప్రాయశ్చిత్తరూప మయిన ఉపవాసములకు తప్పక స్థానము కలదని నా నమ్మిక. దీని

ఆత్మకథ

సరియయిన వివేకమును, అధికారమును వలయు. గురుశిష్యులకు పుష్పమును ప్రేమబంధనము లేనిచో, శిష్యునిదోషము గురువునకు పరిహాసాభూతము కలిగింపనిచో, గురువుపై శిష్యున కాదరము చేనిచో, నట్టియెడఁ జేయు నుపవాసము నిరర్థకము. మరియు నొకానొకపుడు హానికొందఁ బట్టు. ఈ యుపవాసములయెడలను, ఏకభోజనములయెడలను శంక లుండుఁగాక! శిష్యుని దోషములతో కొంత యంశమునకు గురువు జవాబుదారీ కల దనుటలో లేలేమును శంక లేదు.

ఈ యేడాదలో ఉపవాసమును, ఈయేకభోజనమును మాకు నిర్వహించిపెట్టెను. నే నాదినములలో నే పనిని మానిలేదు. మందముగను జేయలేదు. నే నీకాలమున కేవలము స్వభావారము గొనియుంటిని. పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున తుది భాగములో కఠిన మునిసింఁచెను. ఆనాళ్లలో రామనామమునకుఁ గల చిమత్కారము నే నెఱుఁగను. కష్టము సహించు సామర్థ్యమును నాకుఁ దక్కువ. ఉపవసించు దినములలో నే చందమున నేనీ నీరు కడుపారిఁ గ్రోలవలయును. ఈ బాహ్యకళ నే నెఱుఁగను. ఈకారణమువలనను ఉపవాసము నాకుఁ గష్టమాయెను. మరియు మొదటి యుపవాసమును ముఖముగా, శాంతముగాఁ జేసితిని గాన నీ పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున మైమిఱచియుంటిని. మొదటి యుపవాసమున నెల్లపుడును కూనీగారి కటిస్నానము లొనరించితిని. పద్నాలునాళ్ల యుపవాసమున మూడు నాలుగునాళ్లు మాత్రము చేసి మానివయిచితిని. నీటిరుచి అసహ్యమాయెను. నీరు త్రావఁగనే ఓకర కలుగునట్లు లుండెను. దాన నీరు కడుఁ గొలదిగా త్రావితిని. దీన గొం తెండెను. శరీరము ఊడించెను. చివరిచివరకు మెలమెల్లగనే మాటలాడఁ గలిగితిని. ఇటులయ్యు వ్రాతకు అక్కఱి కలిగినపుడు తుదినాటివఱకును వ్రాయింపఁ గలుగుచునే యుంటిని. రామాయణాదులను తుది వఱకును వినుచునే యుంటిని. కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పుటకును, అవశ్యకములగు కొన్ని పనులు చేయుటకును సమర్థుడ నయియే యుంటిని.

గోఖలేగారిని కలియఁబోవుట

దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సంబంధించిన చాల విషయముల నిచట దిగఁ

బెట్టవలసి వచ్చుచున్నది. ౧౯౧౮సాలున సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆగిపోయెను. అప్పుడు గోఖలేగారు లండనుమీఁదుగా ఇండియాకు రిమ్మని వార్తనంపిరి. జూలై నెలలో కస్తూరబాయియు, కేలన్ చేతుగారును, నేనును సీమకు పయన మయితిమి. సత్యాగ్రహసంగ్రామ నివసములలో నేను మూడవతరగతి బండ్లలోనే కూర్చుండి పయనము సేయ నారంభించితిని. కావున ఓడలో మూడవతరగతి టిక్కెట్టే కొంటిని. అచటి మూడవతరగతికిని, మన మూడవతరగతికిని చాల భేదము కలదు. మన మూడవతరగతి పెట్టెలలో కూర్చుండుటకును, పరుండుటకును తగిన సౌకర్య ముండ దనిన నిక పరిశుభ్రత మాట నేమి చెప్పవలయునా? కాని మాయోడలో దీనికి విపరీతము. వలసినంత చోటు, వలసినంత స్వచ్ఛత. ఓడవారు మాకుఁ జాల సౌకర్యములు కలుగఁజేసిరి. ఇతరుల సంపర్కము లేకుండ మా కొక మఱుగుదొడ్డిని ప్రత్యేకించి తాళము వేసి తాళపుఁజెవులు మా కిచ్చిరి. మేము ఫలాహారల మిగుటచే మాకువలసిన పండ్ల నిమ్మని ఖజాంజీకి ఉత్తరు విచ్చిరి. మూడవతరగతి బాటసారులకు పండ్లు తక్కువగా నిత్తురు. ఆఱుఁ బండ్లుకలసలే యీయరు. ఇది మామూలు. దీనికి విపరీతముగా మంచి సౌకర్యములతో సముద్రముపై మిగుల శాంతముగా గూ దినములు గడిపితిమి.

ఈ యాత్రలోని కొన్ని విషయము లాదాహర్యములు. కేలన్ చేతుగారికి దుర్బిణులమీఁద చాల షోకు. వారు వెలగల జొ డొకటి

* ముగ్గి ఆఱినపండ్లు : అంగూరము మొ;Nuts-అను.

ఆ త్మ క థ

తమకడ నుంచుకొనిరి. దాని విషయమున మా కిరువురికిని కయ్యాయము జరుగుచుండెను. 'మన ఆదర్శమా ప్రమితజీవితము; మన గుర్తులూ మిగుల వెల గలవి: ఈ రెంటికి పొందిక యేదది?' అని నే ననుచుంటిని. క్రమక్రమముగా నొకనాఁ డిది రగడలోనికి దిగెను. మే మిరువురమును కేబిను కిటికీకడ నిలుచుంటిమి.

'ఈ జగడగొండిదానిని సముద్రములో పోవయించి కేమి?' అని నే నంటి.

'తప్పక ఈ జగడాలమారిని పాటవేయుఁడు!' అని వెంటనే కేలన్ బేకుగా రనిరి.

'చూడుఁ డిదిగోఁ బాటవైచితిని' అని నే నంటిని.

'ఊఁ; నాకును సమ్మతమే' అని వడివడిగా కేలన్ బేకుగా రనిరి.

సరి, నేను దుర్బిణులను విసరి వయిచితిని. దాని వెల ఏ యేడు పానులో. కేలన్ బేకుగారికి దానఁగల మోహముకంటె దాని విలువ లొచ్చు. దీనికి కేలన్ బేకుగా రెన్నఁడును విచారింపలేదు. కేలన్ బేకుగారికిని, నాకును నడుమ పెక్కు అనుభవములు కలవు. నానిలో నమోనా కిది యొకటి.

మా కొండొండఁ గల సంబంధములవలన ప్రతినాఁడును క్రొత్త విషయములు నేర్చికొనుచుంటిమి. ఏలన, మే మిరువురమును సత్యము ననుసరించి సంచరింపఁ బ్రయత్నము లొనరించుచు వచ్చుచుంటిమి. సత్యము ననుసరించుటవలనఁ గ్రోధము, స్వార్థము, ద్వేషము మొదలగు నవి సహజముగ తొలఁగి చనును; తొలఁగి పోవనిచో సత్యప్రాప్తి కలుగదు. రాగద్వేషాదులచే నిండిన మానవుఁడుసరళుఁడు కావచ్చును. వాక్సత్యమును పరిపాలింపవచ్చును. కాని వానికి శుద్ధసత్యప్రాప్తి

కలుగదు. శుద్ధసత్యమును శోధింప దొరకొనువాఁడు రాగము, ద్వేషము మొదలగు ద్వంద్వములనుండి ముక్తిఁ బడయవలయును.

ఉపవాస మయిన కొలఁదిదినములకే ఈపయనము చేసితిని. నాకు మరల వెనుకటి బలము రాలేదు. డెక్కుమీఁద అటు ఇటు నడచి తిన్నదాని నతీగించుకొనఁ గడఁగుచుంటిని. నడచినకొలఁదిని పిక్కలలో నొప్పు లెక్కుదాయెను. సీమఁ జేరువఱకు నొప్పి తగ్గక పోఁగా మఱి కొంచె మెక్కుదాయెను. అచట డాక్టరు జీవరాజు మెహతాగారికడ కరిగితిని. ఉపవాసములను, ఈ నొప్పులను విని 'కొన్నాళ్లు విశ్రాంతి లేనిచో మీ కాళ్లు పడు నను భయము కలదు' అనియతఁడనెను. దీర్ఘోపవాసములు చేసినవారు వడిగా బలము పొందఁగలుగుటకు ఎక్కువగా తినెడి లోభమును మానుకొనవలయు నని యెఱిఁగితిని. ఉపవాసము లొనరించునాఁటికంటె మానుకొను నాఁడు ఎక్కువ మెలఁకువ గొనవలయును. మరియు నొకానొకపు డెక్కువ నిద్రహమును వలయును.

మదీరాకు వచ్చుసరికి 'మహాయుద్ధము నేఁజో లేపో మొగియు' నని తెలియవచ్చెను. ఇంగ్లీషుచానలులో ప్రవేశించుచుఁ బ్రవేశించుచు నుండగా యుద్ధము మొగియనే మొగిసె నని వింటిమి. మా కచట నాగిపోవలసివచ్చెను. నీటిలో ప్రతిచోటను రహస్యహర్షము లేర్పాటుచేయఁబడెను. దాన మేము సౌతాంప్రత్ చేరుసరికి ఒకటి రెణ్ణా క్షాలస్యమాయెను. కవ ఆగస్టున యుద్ధారంభము. ౬వ ఆగస్టున మేము సీమలో దిగితిమి.

యుద్ధములో నా పాలు

స్త్రీమకు పోవఁగానే గోఖలేగారు పారిసులో దిగఁబడిపోయి రనియు, పారిసునకు రాకపోకలు నిలుపుచేయఁబడినవనియు, వారెపుడు వచ్చునదియుఁ జెప్ప వీలు లేదనియు చెలిసెను. గోఖలే గారు ఆరోగ్యముకొఱకు ప్రాన్సు వెళ్లియుండిరి. పోరు మొగియఁ గనే వారి రాక కష్టము కలిగెను. వారెపుడు రాఁగలరో యదియు నేరికిని చెప్పఁ దరము కాదు.

ఈలోపుగా నా చేయవలసిన పని యేమి? ఈ యుద్ధమునెవఁ నాధర్మ మేమి? దేశసాలలో నాకు సహాయుఁడును, సత్యాగ్రహియు నను సోరాబజీ అబాజియాగారు సీనులో బారిష్టరు నగువుమండిరి. సత్యాగ్రహులలో నతఁ డొందవైచిన చేయి. కావున దక్షిణ-ఆఫ్రికా లో నాస్థాన మాక్రమిందుక్కుఁగాను ముందు ఇంగ్లండులో బారిష్టరు పరీక్ష యిచ్చుట కితఁడు పంపఁబడెను. డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా గా రితనిని భరించుచుండిరి. నేను వీరితోడను, వీరినిబట్టి డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారితోడను, మరియు నచటఁ జదువుచున్న వారితోడను ఆలోచించితిని. అపుడు సీమలో నున్న భారతీయుల నందఱును సమావేశపఱచి నాయుక్తేశములను వారికిఁ దెలిపితిని. సీమలో నున్న భారతీయు లీ సంగ్రామమున తమచేత నయిన సాయము తాము చేయవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఆంగ్లేయవిద్యార్థులు తాము యుద్ధములోఁ బని చేయుదు మని ప్రకటించిరి. భారతీయులును వీరికిఁ దీసిపోఁగూడదని నాకోరిక. నా యీ యభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా పలువురీ సభలో వాదించిరి. 'ఆంగ్లేయులకును, మనకును వీరుఁగు నకును గుర్రమునకును గలంతె యంతరము. ఒకఁడు చొర, ఒకఁడు

బంటు. అట్టిదో దొరకు అడద వచ్చినపుడు బంటు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దొర కెటులు సాయము చేయ వలనుపడును? మరియు ఆ బంటు తన బంటుత్వమునుండి తప్పించుకొనఁ దలంచునేని తన దొర యాపదను తన మేలుగాఁ జేకొని తప్పించుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నించుట పాడి గాదా? అపు డీ వాదము నాకు గుటకపడునా? తెల్లవారికిని నల్లవారికిని పెల్లంతరము కలవని నాకుఁ దెలియును గాని మన గతియింత యధోగతిగా నున్నదని నమ్మిక లేదు. అపుడు నానమ్మిక యేమనియూ, — తెల్లవారి యేలుబడి కొంచెము మంచిదే కాని కొందఱు అధికారుల దోషమిం దెక్కు దనియు, ఈ దోషమునుగూడఁ బ్రేమచే మనము పోకార్పఁగల మనియును. మరియు తెల్లవారి సాయమున మనము మన స్థితిని బాగుపఱచుకొనఁ గోగుదుమేని వారి యాపద గడవఁబెట్టి మన స్థితిని చక్కఁబెట్టుకొనునది యని నామతము. రాజ్యపద్ధతి దోషభూయిష్ట మని అప్పుడు నే ననుకొనినను ఇపు ననుకొనునంత గాదు. నేడు నాకు రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మిక మెగిరిపోయెను. తెల్లదొరత్వమునకు నేను సాయము చేయఁజాలను. ఈరీతిగా వారికి రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మిక మాచాటికే పోయెను. ఇంతియ కాక తెల్లయధికారులయెడలను నమ్మకము పోయెను. ఇట్టి స్థితియందు నా కెటులు సాయము చేయఁగలగు?

ప్రజల హక్కులను నిర్భయముగాఁ బ్రకటించి పరిపాలనము నందు సంస్కరణములను బనయుటకు అదియే అద నని వారి యభిప్రాయము. ఇంగ్లీషువారికి వచ్చిన యీ యాశ్చర్యకాలమునందు మనహక్కులను ప్రకటించుట ఉచితమని నాకు తోఁపలేదు. మరియు యుద్ధము జరుగుచున్నంతవరకు మన హక్కులను ప్రకటించుట నాఁపియుండుకొను సంబుధమునందే మన సభ్యతయు, దీర్ఘదృష్టియుఁ గలదని నేను నమ్మితిని. కావున నేను నామాటమీదనే నిలుచఁబడి స్వయంసేవ

మలుగా పెనుగ్రానైట్ యిచ్చుచున్న గ్రానైట్ లోనికి అగ్రేషన్. చాల పేరులు వచ్చెను. ఇట్లో చాలపట్టు అప్పగించుచు, మతములయొక్క వారి పేరు లుండెను.

ఈ చివరియైనది నంగరము లార్డ్ క్రూమర్ పేరుచెలిచి—“భూగర్భములకును మేము గాంధారులు తెను సిద్ధాంతములకు నీవ ద్వారానింప నేదేని సాక్షి నేర్చుకొనవలసియున్నచో దానికి సాగింపుల మయి యుంటిమి.” లొంచె మాటోచించిన పిదప లార్డ్ క్రూమర్ బహుశ మువ్వరించి సామ్రాజ్యమునకు వచ్చిన యీ రోగాపత్స్యమయమైన తోడ్పడ నచ్చినందులకు మ మ్మళినందించి మానేర నంగీకరించెను.

ప్రసిద్ధ వైద్యులకు కేంటలీగారికడ కేర్లిచ్చిన వారందఱును ప్రథమాభ్యాస మారంభించిరి. నేర్పిన దాటు వారములు. అయినను ప్రథమచికిత్స యంతయు ముగిసెను. ఇందు మే మందఱమును ఎరుబది మందిమి. అటువారముల పిదప జరిగిన పరీక్షలో ఒకరు తక్కువ మందఱమును ప్యాసయితిమి. ప్యాసయినవారందఱకును సరకారు వారు కవాతు నేర్పించిరి. దీనిని నేర్పువారము కర్నల్ జేకరుగారిది. వారే యీ నేనకు సరదా రయిరి.

ఆరోజులలో సీమను చూచి తీరవలయును. యాద్రమనిన నెవరి కిని భయము లేదు. ఇంతియ కాక అందఱును యథాశక్తి సాయము చేయుటకు మూగుచుండిరి. శక్తిగలవారు యాద్రపుసాము నేర్పుకొనఁ దొడఁగిరి. మఱి అశక్తులగు వృద్ధులు, స్త్రీలు? చేయుచో పీరికిని కలనీనంత పని కలదు. గాయములు తగిలినవారికి గుడ్డలు కుట్టుట, కత్తిరించుట మొదలగు పనులకు వారు దొరఁకొనిరి.

అచట ఆడువారికి లా ఇసియమ్ అను క్లబ్బు కలదు. అందఱి వారందఱును నైపులకుఁ గావలసిన దస్తులను తమశక్తికొలఁది

కెర యుద్ధము లో నాపాలు

తయ్యగచేయు భారమును బూనిరి. శ్రీమతి సహోగిణిజేరియు నిం
నొక సభ్యురాలు. ఇం దామెది నిండుపాలు. అదియే మాకు ప్రభు
పరిచయము. కత్తిరించిన గుడ్డు మో పాకటి నాముగను పంపించి
“కుట్టి పగలన్ని కుట్టింది నా కప్పగింపు” మని యామె యనెను.
నే నామెకొకకు స్వాగత మొసరించి జేయు నా... నేర్చుకొను
దినములలో మా చేత కయిరన్ని వస్త్రముల తయారు చేసి యామె
కిచ్చితిమి.

ధర్మసంజేహము

యుద్ధములో పని చేయుటకు మే మొక ధర్మచేతాని మా
పేరులు సుకారువారికి పంపినట్లు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో
దెలియగనే నాకు రెండు టెలిగ్రాములు వచ్చెను. అది దొకటి
పోగుగారి కడనుండి— ‘మీ పని అహింసాసిద్ధాంతమునకు విరు
ద్ధము కావా?’

నేనిటు లాశంకించుచునే యుంటిని. ఏలన ‘హింద్ స్వరాజ్’
లో నే నీ విషయమును జర్పించియుంటిని. మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రి
కాలో నా మిత్రులతోచి నిరంతరమును దీనిని గూర్చి చర్చించుచునే
యుంటిని. ‘యుద్ధము చేయుట నీతి కాదు’ అని పేనువతి మంగీ
కరించి యుంటిమి. ‘నాపై బడి కొట్టినవానిపై అమలు జరుపగూడ’
దని కొను నేను రెండు రాజ్యములవారు కయ్యమునకు దిగగా అందు
సత్పక్ష మెవరిదో, అసత్పక్ష మెవరిదో నాకు దెలియనపుడు,
సాయము చేయవచ్చునా?’ అని ప్రశ్ని. వోయరు యుద్ధమున నేను
పాలుగొంటి నని నా మిత్రు లెఱుంగుదురు. పిదప నా యుద్ధేశములు
మాజియుండు నని వారి తలఁపు.

నే నే వాదసరిణికి వసుం కనై ‘యరు యుద్ధమున బడితిన్’
ఆ వాదసరిణియే నన్నింగుం బడవయిచెనా. ‘వారితమున పాలు గొనుట
అహింసాసిద్ధాంతమున కనికూలము కా’దని నాకు తెస్సగాఁ చెలి
యును. కాని మానవుని కెల్లపుడును తనకర్తవ్యము దిచ్చెవలె భావము
కాదు. సత్యాధ్యక్షుఁడు పలుమాటలు ఈ రీతిగా గోతఁ గూలవలసి
వచ్చుచుండును.

అహింస యొక్క గాఢపరమగు వస్తువు. మనము హింసాదానా
గలమునకు అక్కువడిం పొముకులము. జీవులకు జీవుని దివి మ్రగులు నగు
మాట * కల్ల గాను. బాహ్యహింస చేయక జీవుల దొక త. బామేని
బ్రతుకఁజాలఁడు. తిరుట, త్రాగుట. మాంసమందుట, లేదుట మొదలగు
సకలక్రియలయందును ఇచ్చచేఁగాని, అనిచ్చచేఁగాని మునుజుఁడే
కొంచెము హింసనో చేయుచునే యున్నాఁడు. ఎవఁడీ హింస చేయ
కుండుటకు చాలఁ బ్రయత్నపడునో, ఎవఁడీట్టి యాహుచే జాలి
కొనునో, ఎవఁడు చీలుకేని కీడు దలఁపఁడో మరయు దానిని బ్రతి
కించుటకు శక్తికొలఁది పాటుపడునో వాఁడహింసారాధకుఁడు. అట్టి
జాని ప్రవృత్తిలో నిరంతరమును నిగ్రహము పెంపొందుచుండును. ఇత
నిలో నిరంతరమును కరుణ నృద్ధిఁ బొందుచువచ్చును. కాని దేహ
ధారి యెవఁడును బాహ్యహింసచుండి తప్పుకొనఁ జాలఁడు.

మరియు అహింసలో అద్వైతభావన గర్భితమయి యున్నది.
ప్రాణులన్నియు నొకటియే యగుచో నొకదాని పాపప్రభావము మిగి
లినవానిపైనిని బ్రసరించును గావునను మానవునకు హింసాస్పర్శ
తప్పదు. సంఘమునందుండు మానవులకు తనకిచ్చి శేకున్నను సంఘపు
హింసలో భాగస్వామి యగుచున్నాఁడు. ఇట్టియెడ రెండురాష్ట్ర
ములు యుద్ధమునకు దిగినపుడు అహింసావలంబి యగు వాని ధర్మ
మేమి? యుద్ధము నాఁపుటయే ధర్మము. ఎవఁడీ ధర్మమును పరి
పాలింపఁ జాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁజాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁ
గల అధికారముఁ బడయనేరఁడో అట్టివాఁడు ఏమి చేయవలయును?
యుద్ధముగాఁ దిగఁజెలును. దిగి తనను, తన దేశమును, ప్రపంచమును
ఉద్ధరించుటకు సంపూర్ణమును ప్రయత్నమును చేయఁజెల్లును.

జీవో జీవస్య జీవనమ్.

పెల్లవారి యేలుబడివలన నాస్థితిని, అనఁగా వాప్రకారమున, చక్కఁబలుప వలయునని నాకోరిక. నే నిపు డింగ్గిందులో నుంటిని. మరియు ఇంగ్గందు నాకొనియున కాపాడఁబడుచుంటిని ఈరీతిగా నీ బలము నుపయోగించుకొనుచు దీని హింసలలో నేనును భాగస్వామి నయితిని. కావున నే నీరాజ్యముతోడ నెట్టి సంబంధమునేని పెట్టు కొనవలయుచో, ఈ రాజ్యపు బావుటాకింద నిలువఁబడ వలయుతో 'యధము కూడదు' అని వావిడిచి చెప్పి ఈ రాజ్యపు యధనీతి మాటనంతవఱకును సత్యాగ్రహశాస్త్రము ననుసరించి బహిష్కరింప వలయును; లేక భంగింపఁదగిన శాసనములను భంగించి చెఱనాల లెక్కడ నున్నవా యని బెదకుకొనుచుఁ బోవలయును; లేక గూఢములో పాలుగొని దాని నడఁపఁగల సామర్థ్యమును సంపాదించవలయును. 'నిరోధించుకొనినకు లేదు, మన కొకటే దారి, అది యధములో పాలుగొనుట' యని నేను నిశ్చయించుకొంటిని.

తుపాకి పేల్చువానియెడలను, వానికి సాయము చేయువాని యెడలను అహింసకు దృష్టిభేదము లేదు. బందిపోటుగాండ్రలో నుండి వారి మూటలు మోసి, వారికి పైకాఁపుండి, వారికి గాయములు తగిలినపుడు కట్టు కట్టి నేవించువాండ్రును బందిపోటు వాండ్రతోపాటే. ఈ రీతిగానే యధమున గాయములు తిని 'వారికి నేవచేయువారుగూడ యధదోషమునుండి తప్పకొనఁజాలరు.

పోలాకుగారికడనుండి తంతి రాకమునుపే నే నిటులు విచారించుకొనుచుంటిని. వీరి తంతి వచ్చిన పిదప వెంటనే మరల కొందఱు మిత్రులతో చర్చించితిని. యధమున పాలుగొనుట నా ధర్మమని అనుకొంటిని. నేఁటికిఁగూడ నీ విచారసరణి దోషగ్రస్తము కాదని నా నమ్మిక. ఆ సమయమున బ్రిటిషుసామ్రాజ్యసంబంధమునఁ గల

నా యాభ్యుత్థముల సమస్యరించియే నేను యద్ధమున పాగొంటిని గావున దానియెడ నా కింనుగయు పశ్చాత్తాపము లేదు.

నా మాట బాగుగా నున్నదని అనాఁడును మిత్రు లందఱు చేతను ఒప్పింపఁజేయుట శక్యము కాదు అని నాకుఁ దెలియును. ఇది కడు సూక్ష్మ మగు విషయము. ఇంగు మతభేదముల కవకాశము కలదు. కావున అహింసాధర్మమును విశ్వసించి దానిని జాగరూక తతో పరిపాలించువారికడ శేటతెల్లముగా నా యభిప్రాయమును విన్నవించుకొంటిని. సత్యాగ్రహ మొనరించువాఁడు రూఢిబలమున, అనఁగా పరంపరాగతమున ఆచారబలమున, నే పనియుఁ జేయ నక్కఱలేదు. అఁజేడు తన యభిప్రాయములందే అరూఢుండయి యుండవలయును. దాన దోష ముండునేమో యని కనుగలిగి యుండవలయును. తప్పు కలదని తెలిసినప్పుడు దాని నెత్తిని దాచ్చిప్రాయ శ్చిత్తమునుగూడఁ జేసికొనవలసి యుండును.

సత్యాగ్రహపు పిఠం

నే నిటులు నా ధర్మ మేలేగి యుద్ధమునకు ప్రవేశించినను
సాక్షాత్ ప్రవేశము నాయదృష్టిన వ్రాసినట్లు బయ్యుండుక
పోవుటయేగార్ అట్టి యాపత్సమయమునందుగూని కొంత
సత్యాగ్రహము చేసింపవలసిన స్థితి నాకుఁ గలిగెనని.

మా పేరులు మంజూరు చేయఁబడి నమోదు చేసికొంటున్నది
వెంటనే మాకు కనాదు నేర్పుట కొక యధికారి నియమింపఁబడెనని
వ్రాసియుంటిని. ఈ యధికారి యుద్ధపు కనాదు నేర్పుటలోనే మాకు
నాయకుఁడనియు, మిగిలిన అన్ని విషయములందును మా శుశ్రూషిఁగి ను
నాయకుఁడ ననియు నాయందఱ యభిప్రాయము. నా సహచరుల
జవాబుదారీ నాది, అతనికి నేను జవాబుదారీ; అనఁగా ఈ యధికారి
అన్ని పనులను నాద్వారమున నడుపవలయు నని నాయందఱ యుద్ద
శము. కాని ఆ యధికారి కన్నులు వేటు రీతిగా ఉన్నవని మాకు
మొదటినాఁడే తెలిసెను. సోరాబజీ కడు బాగుకూకుండు. అతఁడు
నన్నిటలు మందలించెను: 'ఏమండోయ్! ఈయన తాను చక్రవర్తి
అనుకొని తన అధికారమునంతయు మనమీద చలాయించునట
లున్నాఁడు. మనకు ఈయన హుకుముతో జరూరు లేదు. ఇతఁడు
మన కొక పంతులు. ఈయన పంపిన ఆ క్రొత్త కుర్రలుగూడ మా
మీద హుకుములు నడిపఁదలచుచున్నారు.' ఈ క్రొత్తకుర్రవాఁడు
అక్కుఫర్దులోని విద్యార్థులు. వీరు మాకు నేర్పవచ్చిరి. పెద్ద ఆఫీసరు
గారు వీరిని మాలో కొన్ని భాగములకు నాయకులనుగా నియమించిరి.
సోరాబజీ గారు చెప్పిన విషయము నేను సోరాబజీకి చల్లమాటలు చెప్పి

‘ఈ విషయమున అంతగా వగవలసినదిగాని, కాని సోరాబజీ వెంటనే ‘సరే’ అనునట్టివాడనుకొంటున్నాడు.

‘మీరు కట్టి బోధావారు, మీరు తియ్యతియ్య మాటలు చెప్పి మీకు గొయ్యి చూపించుతారు. మీరు కనులు తెరిచికొని పొందజూచి అప్పుడు ‘లెం డిక సత్యాగ్రహము చేయు’ అని అందురు. ఆపైని మీకును మాకును దుఃఖింపకతప్పదు’ అని సోరాబజీ నవ్వుచు పలికెను.

‘నా సావాసమువలన దుఃఖము గాక మఱి యేది మీకుఁ జేకూరు ననుకొందురు? సత్యాగ్రహ మోసగి పంబడుటకే జన్మ మొస్తెను. కావున నతఁడు నన్ను మోసగింపనీ! మోసగించువాడే నాదు మోసగింపఁడు నని వేయిమార్చిలయినను మీకుఁ జెప్పియు దునే’ అని నీ నంటిని.

సోరాబజీ పకపక నవ్వి ‘మంచిది, ఇంక మోసములోఁ జొరుఁడు! మీ గెఱుఁడో యొకనాఁడు సత్యాగ్రహములోఁ జత్తురు; మమ్ములఁగూడ మీవెనుకఁ దీసికొని పోయి చంపుదురు’.

ఈ మాటలను వ్రాయుచుండఁగా మిస్ హాబ్ హశాస్ గారి మాటలు గుర్తు వచ్చుచున్నవి. నాన్, కో ఆపరేషన్ గోజులలో ఈమె నా కిటులు వ్రాసెను—‘సత్యమునకుఁగాను ఎఱుఁడో ఒకప్పుడు మీకు ఉరికిక్ష పడుటాక వింత కాదు ఈశ్వరుఁడు మీకు సత్పథమును జూపుఁగాక! ఈశ్వరుఁడు మిమ్ము రక్షించుఁగాక!’

ఆ యధికారి యధికార మారంభించిన మొదటిదినములందే సోరాబజీకిని నాకును పయి సు-భాషణ జరిగెను. కాని ఆ ఆరంభమునకును అంతమునకును న మమ నెన్నో దినములు పట్టలేదు. ఇంతలో నా యూరిపిరిత్తులలో వాఁడు ఎక్కు వాయెను. పదునాల్గునాళ్ల

ఉపనాస మయిచి ఏదవ నింతవఱకును వాకెరిగిను బాగుపడలేదు. వివను నేను కనుకు మనకేదు. కనుకు మైదానము మాకు లెండు మైళ్లదెచ్చు. అక్కడికి నడుచు నడచియే వాపుచుంటిని. ఇందు కు గాను మంచము పెట్టవలసి వచ్చెను.

నాకు అట్టి నిధిలో కాంపురు పోవలసి వచ్చెడిది. అ దటును కాంపులోనే ఉండుచుండిరి. నేనుమాత్రము ఆ త్రికి ఇంటికి వచ్చు చుంటిని. అపుడు సత్యాగ్రహమున కక్కర కలిగెను.

ఆ యాభీసరు ఇష్టము వచ్చినటులు హుకుములు జారీచేయఁ దొడగెను. అన్ని విషయములయందును 'నేనే మీకు అధికారి' నని అతఁడు తేటతెల్లము గా చెప్పెను. చెప్పటయే కాక దాని దుచిగూడఁ గొంచెము చూపెను. సోరాబజీ నాకడకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. అతఁడా కుధికారమును సహింపఁబూనుకొనలేదు. అతఁడిటులనెను: 'ఏ హుకుము వచ్చినను అది మీ ద్వారమున రావలయును. నేటికిని మనము కవాతు నేర్చుకొను కాంపులలోనే యున్నాము; అప్పుడే మనపై పాడు హుకుములు! ఆ క్రొత్తకుర్రవారలకును మాకును చాల తేడా చూపఁబడుచున్నది. అది దుస్సహము. అది వెంటనే తొలగ వలయును. కానిచో మన పని యంతయు భగ్గుమగును. మన విద్యార్థుల అలోఁ గాని, మనతోపాటు దీనిలోనికి దిగిన మనవారలలోఁ గాని యెవఁడును పాడు హుకుమును సహింపరాదు. ఆత్మగౌరవమునకుఁ గాను ఇందునికి దీనిలో అవనూనయును వహించుట కాని పని'.

నే నా యాభీసరు కడకు వెళ్లి నాకడకు వచ్చిన ప్రియూదుల నన్నిటిని వినిపించితిని. అతఁ డిటులు నాకు వ్రాసెను—'మీ ప్రియూదు లన్నియు వ్రాసి నాకుఁ బంపుఁడు.' దీనితోఁ దన యధికారమునుగూడ జతపఱచి— 'ప్రియూదులు మీద్వారమున రాఁగూ

ఇదు. ఆ యా భోగములకు నాయకులయినవారి ద్వారముననే రావలయును' దీనికి నే నిటులు ప్రత్యుత్తరించితిని— 'నా కధికారముతో బని లేదు, యధన్యాయమును బట్టి చూచినచో నే నొక మామూలు సిపాయిని. నేను మాతుడిడికి ముఖ్యుడను. నన్ను ఈ తుడిడికి ప్రతినిధినిగా మంజూరు చేయుడు.' అని మరియు నాకది నున్న సరియగుటకు లెట్టులు తెలిపితిని: 'మాతో సంప్రతింపకుండు కుర్ర ఆఫీసరులను మా మీదఁ జెప్పినందువలన మాకు జాల సంసంతుష్టి కలిగినది, కావున వీరిని దీని వేయనది. అట్టి నాయకుల సేర్పాటు చేసికొను వీలు తుడిడికే కలిగింపవలసినది.'

ఈమాట లాయనకు గుటక పడలేదు. 'తుడిడియే ఆఫీసరుల నెన్నుకొనుట యధన్యాయమునకు విరుద్ధము. ఇక ఆఫీసరులను తీసి వేయుచో తుడిడికి అదుపాజ్ఞలు అక్కఱ లేదన్న మాట' అని ఆయన నాతో ననెను.

పిదప మే మొక సభ చేసికొంటిమి. సత్యాగ్రహమువలనఁ గలుగు గంభీరముగు పరిణామమును వారి కెఱుకపఱిచితిని. ఇంచు మించుగా అందఱును సత్యాగ్రహ శిష్యముఁ బూనిరి. లోఁగడ నియమించిన క్రొత్తకుర్ర ఆఫీసరులను తానే యెన్నుకొను నధికారము తుడిడి కీయనిచో తుడిడిలోనివా రందఱును ఇకమీఁద కవాతుకుఁ గాని, కాంపుకుఁ గాని వెళ్లఁగూడదు అను తీర్మానము పలువురచే నంగీకరింపఁబడెను.

పిదప నే నా యాఫీసరు కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. అందు మా అసంతుష్టిని ప్రకటించితిని. నా కధికారకాంక్ష లే దనియు, మా పని సేవామాత్రమే యనియు, సాంగోపాంగముగా మేమా పనిని చేయఁగోరుచున్నా మనియు వ్రాసితిని. మరియు జోయరు యధ

ఆత్మకథ

మనఁగూడనే నే యధికారమును బడయలేదనియు, కర్మలోలజేతును మాకును అపు డెట్టి వివాదమును తుస్థింపలేదనియు, అతఁడు నా ద్వారమున మా కుడిచేయొక్క ఉద్దేశములను గనుఁగొని అన్నిపనులును జేసెడివాఁడనియు వ్రాసితిని. ఈ యుత్తరముతో మాతీర్మానపు నక జూకటి పంపితిని.

ఈ యుత్తర మాయనను ఇసుమంతయు కలిపింపఁ జాలక పోయెను. మే మిటులుఁ నభిచేసి యీ తీర్మానము గావించుటయుఁ గూడ యుద్ధనియ మొల్లంఘన మని యతఁడు తలఁచెను.

ఇటు సిమ్మట ఈ విషయము లన్నియుఁ గ్రుచ్చి యెత్తును భారతమంత్రి కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. దానితో నీ తీర్మానమును గూడఁ బంపితిని.

భారతమంత్రి యిటులు ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో స్థితి వేఱు; ఇక్కడి స్థితి వేఱు. ఇచట పెద్ద ఆఫీసరులు చిన్న ఆఫీసరులను నియమించు హోదా కలదు. అయినను ఇఁకముందు ఆ యాఫీసరు మీమాటల నాలకింపఁగలఁడు.’

సిమ్మట మా యిరువురినడుమను ఉత్తరప్రత్యుత్తరముఁ చాల జరిగెను. కాని ఆ గోడు నంతయు నిచటఁ జెప్పకొని యీ ప్రకరణమును బెంచఁగోరను.

కాని ఆ గో డెట్టి దనఁగా; మనము ప్రతిదినమును హిందూదేశములో ననుభవించు గోడువంటిదే యను మాటమాత్రము చెప్పక తప్పదు. ఆ యాఫీసరు నయన, భగవాన మాలోఁ గొందఱును చీలఁ దీసెను. శిష్యము తీసికొనినను మాలోఁగొందఱు ఛలమునకును, బుమునకును బలియైరి. ఇంకలో గాయములు తినిన స్వాగతులు అనుకొని

రం సత్యాగ్రహపు పినరు

నంతమంది నెటలీ ఆసుపత్రిలో వచ్చిపడిరి. వీరికి చుర్రాప చేయుటకు మా తుడి తుడితో అక్కట యొదలెను. ఎవరిని ఈ యాఫీసరు తనవైపునకుఁ ద్రిప్పుకొనెనో వారు నెటలీకి వెళ్ళియుండిరి కాని యితరులు పోలేదు. ఇవి ఇండియాఆఫీసుకు బాగుండలేదు. నేను మంచము పట్టితిని గాని మా తుడివారితో సంబంధ ముంచుకొనియే యుంటిని. మి రాబర్టుతో నాకు గాఢపరిచయము కలిగెను. అతఁడు నన్నుఁ గలిసికొని మిగిలినవారి నందఱనుగూడఁ బంపుచుని జేధించెను. 'ఈ మిగిలినవా రందఱును వేతే ఒక తుడిగా వీర్పాటయి నెటలీ ఆసుపత్రికి వెళ్లవలసిన దనియు, వారి కచటి పెద్ద ఆఫీసరుతోనే గాని చిన్న ఆఫీసరులతో సంబంధ ముండ దనియు, దాన ఆత్మగౌరవ మునకు హాని కలుగదనియు, ఇటులు చేయుచో సరకారువారు సంతసింతురనియు, ఇప్పుడు గాయపడినవారు పలువురు వచ్చిపడిరి గాన వారికి ఉపచార మొదవఁగల దనియు అతఁడు చెప్పెను. ఈమాట మాయందఱకును నచ్చెను. ఉండిపోయిన విద్యార్థులందఱును నెటలీకి వెళ్ళిరి. నే నొక్కడనే పండ్లుకొఱుకుకొనుచు మంచమునఁ బడి మూలుగుచుంటిని.

గోఖలేగారి జీవిత చరిత్ర

స్నేహితులతో నాకు గలిగిన ఊరిలిప్తుల వాతావరణాన్ని వ్రాసి యుంటిని. నేనీ ఊరు జబ్బుపడి యుండగానే గోఖలేగారు సీమకు వచ్చిరి. నేనును, కేలక్ బేకుగారును ప్రతిదినమున వారికడ కరుగుచుంటిమి. మా ప్రసంగములలో నెక్కువగాలు యుద్ధమును గుఱించి. కేలక్ బేకుగారికి జర్మనీ ధూగోళ పాల్లను విశ్వక్రమున తొండరించుచుండును. మరియు కేలక్ బేకుగారు యూరోపునందు యాత్ర లొనరించి వచ్చిరి. కావున వారు యుద్ధమునకు సంబంధించిన ప్రదేశముల నన్నిటిని గోఖలేగారికి జూపుచుండిరి.

మా ప్రసంగములలో నాజబ్బుగూడ నొకటి. నాటికిని నేను తినుబండములను పరీక్షించుచునే యుంటిని. వేరుసెనగలు, పచ్చి యరఁటులు, పండిన యరఁటులు, నిమ్మలు, ఆలివునూనె, కఞ్చర వంగలు, ద్రాక్షలు మొదలగునవి నా తినుబండము. పాలు పప్పులు ధాన్యములను మూచాచుటలేదు. జీవరాజ మెహతాగారు నన్నుజూచి పోవుచుండిరి. పాలు ధాన్యములు తీసికొని మని వీరు నాకు నొక్కి చెప్పిరి. ఈమాట గోఖలేగారి చెవులకుఁగూడఁ బ్రాచ్యమైనది. ఫలాహార మునకు సంబంధించిన నా యభిప్రాయములు వారికి చాలవట్టు రుచింపవు. ఆరోగ్యరక్షణమునకు డాక్టరుగారి మాటలు వినవలయునని వారి యుద్దేశము.

గోఖలేగారి మాట వినకుండుట నాకు చేతఁగాని పని. వారు పట్టు పట్టిరి. అలోచించుకొనుటకు ఇరువది నాలుగుగంటలు నా కవకాశ మొసఁగుండని వారినిఁ గోరితిని. కేలక్ బేకుగారును, నేనును ఇంటికి వచ్చితిమి. 'ఇప్పుడు నా చేయవలసిన దేమి?' అని నేను కేలక్

చేకుగారిని సామోదించితిని. ఈ ప్రయోగమున మీరు నాకు సహచరులు. ఈ ప్రయోగమున మీరికి భగ్యముగా నుండెను. కాని ఆరోగ్యమును సులభించి యీ ప్రయోగము వివసాడుటయే వారి కిష్టము. ఇరవీగిరిని నే నొక్కడనే. నేను నాయతర్వాది నాలకింపవలయును.

రాత్రియంతయు ఆలోచనలో మునిగితిని. నే నీవు డీ ప్రయోగములను వివసాడుదుడేని నా యాద్యేకము లన్నియు ఎట్టే గలియును. పోనీ, నా యాలోచనలలో పొరపాటు కలదని యుద్ధిమా, అదియుఁ గానిపింపదు. కావున నీవుడు చేయవలసిన దేమి? గోఖలేగారి ప్రేమను ఎంతవట్టు పాటించుట ధర్మము? ఆ తరీరక్షణమునకుఁగాను ఈ ప్రయోగము నెంతవట్టు తగ్గించుట యుక్తము? అని యాలోచించి, ఈ ప్రయోగమున ధర్మమునకుఁ జేటు రాకుండునంత వట్టు కాపాడుకొనవలయునని నా యధీనమున నుంచుకొనవలయుననియు, మిగిలిన విషయము లన్నియు డాక్టరుకు వశపరచవలయుననియు నిశ్చయించితిని. నా క్షీరత్యాగమునకు బీజము ధర్మము. పా లొక చుక్కయేని లేకుండ పిండుటకుఁగాను కలకత్తాలో ఆవులకును గేదెలకును కలిగించు హింసలు నా కనులకుఁ గట్టినట్లు లుండెను. మరియు మాంసమువలెనే పాలును మనుష్యు నకాహారము కాదను విషయము గూడ నా బుర్రలో నుండెను. కావున క్షీరత్యాగము నిశ్చయించుకొని, తలబడవు తగ్గించుకొని చీకటితో లేచితిని. కాని గోఖలేగారి భయము పోలేదు. కాని నా నిశ్చయమును అనుమతింతురని నమ్మకమును లేకపోలేదు.

సాయంకాలమున మే విరువురమును గోఖలేగారి దర్శనమునకు నేషనల్ లిబరల్ క్లబ్బులోనికిఁ బోయితిమి. వారి మమ్ముఁ జూచుచునే—‘డాక్టరుగారి మాట విని నిశ్చయించితిరా?’ అని యడిగిరి.

ఆత్మకథ

నేను చల్లగా నిటు లంటిని— నే నన్నిమాటలు విందునుగాని మీ రొకదానికొక సమాశ్రయము పట్టు పట్టుకుండు! పాలు, పాలతోఁ జేసిన వస్తువులు, మాంసము వీనిని నేఁ గొనను. వీనిని గొనకున్నచో మృత్యువు వచ్చు నందురా, రానిండు! దానిని కాఁగిలింపుకొనుటయే మనుకొందును.'

'ఇది మీ చివరమాటయా?' అని గోఖలే గారనిరి.

'చివరమాట మఱి యొకటి యుండు నని అనుకొనను. దీక్ష మీకు కష్టము కలుగు ననుకొందును గాని నన్ను క్షమింపుఁడు.' అని నే నంటిని.

గోఖలే గారు కష్టపడినను మిగుల శ్రేమతో నిటు లనిరి: 'మీ మాట నాకు రుచింపలేదు. ఇందు ధర్మ మను మాటయే నాకుఁ గాఢ రాదు. కాని ఇఁక మీ మొప్పింపఁ బ్రయత్నింపను.' అని యిటులు పలుకుచు జీవరాజ మెహతాగారివైపు నిరిగి, 'ఇఁక గాంధీని రొప్పు పెట్టెదను. అతఁడు పెట్టుకొనిన హద్దులో పుచ్చుకొనఁదగిన వస్తువులనే పుచ్చుకొను మనుఁడు' అనిరి.

డాక్టరుగారి కనిష్టముగ నే యుండెనుగాని, పాపము, వా రేమి చేయ గలరు? 'ఇంకను పొగించిన మినుప కట్టు పుచ్చుకొ'మ్మనిరి. 'చిత్త' మంటిని. రెండు మూఱ్ఱార్లు త్రాగియుఁ జూచితిని. అది ఉపయోగింపక పోఁగా వాఁ పెక్కుడాయెను. అది నాకు పడలేదు. మరల పండ్లతో పడితిని. డాక్టరుగారు పై యుపచారములు చేయుచునే యుండిరి. దానఁ గొంచెము శాంతి చిక్కెను. కాని నా నియమములు వారికి ముక్కుద్రాడులు. ఈనడును గోఖలే గారు అబ్బోబకు నకుంబకు నెలలలో లండనులో పట్టు మాడమంచులకు ఆంగలేక జేక మనకు పయనించిరి.

వాఁపులకు వైద్యము

డ్రాగిసిరి తిత్తులవాఁపు నిమ్మశింపలేదు. దానఁ గొంచెము భయ పడితిని. మఁదు దీనికిఁ గొఱగాదనియు, ఆహారపరివర్తనము చేతను, బాహ్యోపచారములచేతను జబ్బు తప్పక యూడా యగు ననియు నాకుఁ దెలియును.

ఆన ౧౮౯౦ సంవత్సరమున నేను డాక్టరు ఏలిన్ సన్ గారి నెఱుఁగుదును. ఆయన తిసుబండములు మార్చి వ్యాధులు కుదుర్చును. నేను వారి నాహ్వానించితిని. నా శరీరము చూపించితిని. నాకును, పాలకును విరోధమని వారికిఁ జెప్పితిని. వెంటనే యతఁడు హెచ్చరి కతో—‘పాలతో ఎంతమాత్రమును పని లేదు. ఇప్పుడు కొన్నాళ్ళు మీకు క్రొవ్వుకలిగించు పదార్థములు లేకుండఁ జూతును’ అని రొట్టె,* పచ్చికూరలు, పండ్లు మాత్రమే తిను మని చెప్పెను. పచ్చికూరలలో ముల్లంగి, ఉల్లి వంటివి. పండ్లలో ముఖ్యముగా నారింజలు. పచ్చికూరలను కసకస నమలి తినవలయును. ఇటులు రెండు మూఁడు నాళ్లు తిని చూచితిని. పచ్చికూర లఱుగలేదు. అపు డా ప్రయోగ మును విశిష్టకారము చేసి చూడఁగల శక్తి నాకు లేదు. మరియు నమ్మకమును లేదు. డాక్టరుగారు కిటికీతలుపు లిరువదినాలుగు గంటలును తెఱచియుంచవలసిన దనియు, సులివెచ్చ నీరు పోసికొమ్మనియు, వాఁపు మీఁద నూనె రాయుమనియు, పొవుగంటయో అరగంటయో గాలిలో నడుపు మనియుఁ జెప్పిరి. నాకీ యుపచారములు బాగుండెను. అక్కడివి ఫ్రెంచి కిటికీలు. వీని నిండాఁగఁ దెఱచి యుంచినచో వర్షోదకము లోనికి వచ్చును. పైనున్న వెలుగుకంతలు తెఱవఁ దగినవి

* Brown bread

ఉత్సాహ

కావు. కావున అదయు బ్రహ్మ గొట్టి ఇరువది నాలుగు గంటలును గాలి వచ్చుటకు దారియేర్పఱచితిని. వాన రానిచో పరాసు కిటికీలను తెరిచి యుంచుచు వచ్చితిని.

ఇంత చేసినతరువాత కొంత శాంతి కలిగెను గాని సంపూర్ణారోగ్యము కలుగలేదు. సిసిలియా రాబట్టు దొరసాని వచ్చిన న్నపుడపుడు మారి పోవుచుండెను. మాకు మైత్రి కలిగెను. నాచేత పాలు త్రావింపవలయు నని గంపెండ్రాక. కాని నేను త్రాగను. కాబట్టి పాలవలె పనిచేయు పదార్థములను ఆమె యాలోచింప సాగెను. ఎవరో మిశ్రుఁదొకఁడామెకు మాల్టెడ్ మిల్కును సూచించెను. అతఁ డెవ్వోక పాలచుక్కయేని లేదని చెప్పెను. పాప, మతఁ డెఱుంగఁడు. మరియు పాలతోఁగల గుణము లన్నియును అందుఁగలవనియు, అది రసాయనశాస్త్రప్రకారము చేయఁబడిన ఒక ద్రవ్యమనియు నతఁ డామెకుఁ జెప్పెను. సిసిలియా రాబట్టు దొరసానికి నా ధర్మవృష్టియొకఁ గడు నాదరము కలదని నే నెఱుంగుదును. కావున నే నామాల్టెడ్ మిల్కును కొంత తీసి నీళ్లతోఁగలిపి పుచ్చి కొంటిని. సరిగా పాల రుచి. నీరు తాగి 'ఇట్లెవరిది?' అని అడిగి నటుల త్రాగినపిదప నీసామిఁది చీటి చూచితిని. అది పాలతోఁజేయఁబడిన ద్రవ్యమని తెలిసెను. అంతటితో దానిఁ బాటవయిచితిని. ఈసంగతిని చెబుచు 'ఇందులకు మీ రిసుమంతయు విచారింపవల'దని సిసిలియా రాబట్టు దొరసానికి వ్రాసితిని. చూచుచునే ఆమె మాయింటికి ఒక్క పరుగున వచ్చి తన పొరపాటునకు కడు వగచెను. ఈమెమిత్రుఁడు పాప మా చీటి చూడలేదు. నే నామె నూఱడించితిని. 'మీ రింతగా కష్టపడి నాకు సమకూర్చిన యీ ద్రవ్యములు పుచ్చుకొనఁ జాలనందులకు నన్ను తుమింపు'డని కోరితిని. తెలియక పుచ్చుకొన్నందులకు పశ్చాత్తాపముతోఁగాని, ప్రాయశ్చిత్తముతోఁగాని యిసుమంతయుఁ బని లేదంటిని.

ఈ మొనగుటించి చాల విషయములు నాకు గుఱుతున్నవి గాని వానిని వర్ణింతును. పలు విపత్తులలో, పలు విరోధములలో ఆశ్రయ మొసంగిన మిత్రులు నాకు పలువురు గలరని గుర్తు తెచ్చికొందును. ఈశ్వరుఁడు దుఃఖములు ఆను చేరు మందులతోపాటు మైత్రి యను తియ్యని ఆనుపానమునుగూడఁ బెట్టు నని శ్రద్ధాశుభగువాఁడా గుర్తులలోఁ గాంచఁగలఁడు.

డాక్టరు ఏలికొసనుగారు పెంచవతూరి చూడవచ్చి మఱి కొన్ని వస్తువులకు సెల వొసంగిరి. శరీరమున క్రొవ్వు పట్టుటకు వేఱు సెనగ, వెన్న, కేక ఆలివ్ నూనె పుచ్చుకొను మిరి. పచ్చి కూరలు పడనిచో వండి అన్నములోఁ దిను మనెను. ఈ పదార్థములు నా కనుకూలములు.

కాని రోగము నిర్మూలము కాలేదు. చాల జాగ్రత్తగా ఉండవలసియే యున్నది. నే నింకను మంచమునుండి లేచుట లేదు. డాక్టరు మెహతాగారు నడుమనడుమ వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. 'నామాట ప్రకారము నడచుకొనినచో మీకు నిమ్మళింపఁజేయుదు' నని వచ్చినపుడెల్ల అని పోవుచుండిరి.

సంగతు లీరీతిగా జరిగిపోవుచుండఁగా నొకనాఁడు రాబట్టు గారు మాయింటికి ననుఁ జూడవచ్చి, 'మీ రింక దేశమునకు వెళ్లి పొండు ! మీ రీ స్థితిలో నెటలీకి పోఁజాలరు. ముందున్నది ముసళ్ల పండుగ ! మంచు ! మీకు దేశముననే గాని యిచట నిమ్మళింపదు. కావున మీరు తిప్పక దేశమునకు వెళ్లుఁడు ! అంతవఱకును యుద్ధము జరుగుచునే యుండునేని మీకు ఆరోగ్యము కలుగుచో అచటనే యుండి సాయము చేయుటకు వలసినంత యవకాశము కలదు. ఇప్పు టిక్కే మీరు చేసిన సాయ మేమాత్రమును తక్కువైనది కాదు' అని పలికిరి.

వీ రిచ్చిన సలహా బాగున్న దనిపించెను. నేను దేశమున కేగుటకుఁ బ్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని.

దేశమునకు ప్రయాణము

కైల: బేకుగారు ఇండియాకు రానెంచి నాతోఁగూడ సేమకు వచ్చిరి. మే మిరువురమును ఒక చోటుననె యుండెడివారము. యుద్ధ సూరంభము కాఁగనే సర్కారువారు జర్మనుదేశమువారిని వేయి కనులతోఁ గనిపట్టుచుండిరి గాన కేలన్ బేకుగారిని నాతో తీసికొని పోఁగలమా, లేమా అని మాకు సందేహము కలిగెను. వారికి రహ దారిచీటి సంపాదించుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేసితిమి. రాబర్టును గారికి చీటి యిప్పింపవలయు నని యుండెను. అతఁడు దీనికిఁగాను వైస్రాయికి తంతి యిచ్చెను. నూటిగా లార్డ్ హార్డింగుగారికడ నుండి వెంటనే యిటులు జవాబు వచ్చెను: 'మేము వగచుచున్నాము, మే మీ సమయమున ఎట్టి చిక్కును నెత్తిపయిఁ బెట్టుకొనఁజాలము'. దీనియొగ్గత మా కందఱకును బోధపడెను. కేలన్ బేకుగారిని విడచి పెట్టుట నాకు దుఃఖజనక మాయెను గాని నన్ను విడచి పెట్టుట నా కంటె ఆయనకు ఎక్కువ దుఃఖజనక మాయెను. ఆయన ఇండియాకు వచ్చియుండినయెడల నీపాటికి భూమి దున్నుకొనుచు, బట్టలు నేసి కొనుచు నుండెడివాఁడు. వారిపుడు వెనుకటి వలెనే జీవితముగడపుచు వడ్రంగమునం దెడతెఱపి లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నివసించుచున్నారు.

నేను మూడవ తరగతి టికెట్టుకు ప్రయత్నించితిని. కాని పి. అండ్ ఓ. ఓడలలో ఆ టికెట్లు లేకపోవుటచే రెండవ తరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి తెచ్చికొనిన ఆతినపండ్లను నాకడ నుంచుకొటిని. ఈ యెడలలో ఆతిన పండ్లు దొరకవు. ముగ్గినపండ్లు వగైరాలు దొరకును.

డాక్టరు మెహతాగారు 'మిడ్ బ్లస్టారు' తో నాపాఠ్యములను బిగించిరి. ఆ కట్టు నటులే యుంచుకొనుచునిరి. రెణ్ణాళ్లకంటె నేను దాని నుంచుకొనఁజాలక పోతిని. తుద కెటులో దానిని తీసివేసి కొనఁగలిగితిని. పిదప ఒడలు తోముకొని స్నానము చేయఁగల సౌభాగ్యము నాకు చేకూరెను. ఆటినపండ్లును, పచ్చని పండ్లును, ముగ్గిన పండ్లును మాత్రమే నా కాహారము. వీనితో నొకనాఁటికంటె నొకనాఁడు ఆరోగ్యము కలుగఁజొచ్చెను. సూయెజ్ కెనాల్ చేరువఱకు చాల తేలిక యిచ్చెను. నాకరీరము దుర్బలముగా నున్నను వ్యాధి భయము సంపూర్ణముగా పోయెను. ప్రతిదినము కొంచె కొంచెము సాము చేయుచుంటిని. ఈ యారోగ్యమునకుఁ గారణము సమశీతోష్ణ ప్రదేశమునందలి గాలి యని నా యుద్దేశము.

తొల్లిటి యనుభవములవలననో, మఱి యేకారణములవలననో గాని, ఈ యోడలో తెల్లబాటసారులకును, నల్లబాటసారులకును నడుమ నొక భేదము కానిపించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయోడలలో నట్టి భేదము నాకుఁ గానఁబడలేదు. వానిలోను లోలోపల లేకపోలేదు గాని యిది వేఱు, అది వేఱు. చాలమంది తెల్లవారితో మాటలాడితిని గాని, 'సాయబయ్యా సలామయ్యా!' అను మాటలకంటె నెక్కువ మాటలుకావు. అవి హృదయములుకలిసిన మాటలుకావు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా యోడలలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁగూడ హృదయ మేళనము కలదు. కాని యీ యోడలలో నిటు లుండుటకు కారణము నా కిటులు తోచుచున్నది: మేము రాచవార మను నుద్దేశము తెల్లవారలకును, మేము బానిసల మను నుద్దేశము నల్లవారలకును వెనుక వెనుక నున్నది.

* "రెడ్ సీకి చేరునంతవఱకు విప్పవలదనిరి" అని అంగ్లపాఠము.
-అనువాదకుఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ గాలి సోకకుండా దేశమునఁ బడుటకు తొందర యెత్తెను. ఏడెనుకు చేరువఱకు ఇటు చేరినటులే యుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ఏడెకవారితో పరిచితి గలదు. భాయి కేకోబాద్ కావ సజీ దిన్నాగారు డరబను వచ్చియుండిరి. నాకు వారితోఁపను, వారి భార్య తోఁడను ఎక్కువ నేస్తము కలిసెను. కొలఁది నాళ్లలో బొంబాయి చేరుకొంటిమి. దేశమునకు ౧౯౦౫ సంవత్సరములో రాఁగల నని యాశ యుండెడిది. కాని పదియేండ్లు దాఁటిన తరువాత వచ్చుటచే చాల నానంద మాయెను. గోఖలేగారు బొంబాయిలో నాకు స్వాగత మొసఁగుటకు సకలసన్నాహములను జేసిరి. వారి కారోగ్యము లేదు. లేకున్నను బొంబాయి వచ్చిరి. వారి దర్శనము చేసికొని వారిలోఁ గలిసిపోయి తలబరువు తగ్గించుకొనవలయు ననునాశతో బొంబాయి వచ్చితిని. కాని బ్రహ్మగారు దానికి మాటు వ్రావ్రాసి యుంచుకొనిరి.

స్తీడరీలో కొన్నిగుర్తులు

ఇండియాకు వచ్చినపిదప నా జీవన మెట్లు నడచెనో దానిని

గూర్చి చెప్పకముందు, ఇచ్చాపూర్వకముగా విడనాడిన కొన్ని విషయముల నుల్లేఖించుట తప్పనిసరి యని తోచుచున్నది. వకా లతు విషయములు కొన్ని వ్రాయుమని నామిత్రులు కోరుచున్నారు. వాని నన్నిటిని వ్రాయుచో నది యొక గ్రంథ మగును. మరియు నవి యన్నియు నీగ్రంథపుటెల్ల కావలివి. కొన్ని సత్యమునకు సంబంధించినవి కలవు. వాని నుదాహరించుట యనుచిత మనిపించుకొనఁబడదు.

నాకు గుర్తు గలంతవఱకు నా వృత్తిలో నే నెన్నఁడును అసత్య మునకుఁ బూనుకొని యుండులేదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. మరియు నావృత్తిని కేవలము లోకసేవ కర్పణ మొనర్చితిని. కడుపు కూటికే ఫీజు గొంటిని. ఒక్కొక్కపు డదియు లేదు. ఈ మాటలతో నావకాలతు పనిని గుఱించి యంతయుఁ జెప్పినట్లే. కాని నా మిత్రు లింకను జెప్పుమనుచున్నారు. నే నీ విషయమును కొలఁదిగనో, గొప్ప గనో వాక్రచ్చినచో, దాన సత్యమును నే నెటుల పాలింపఁగలిగి తినో తెలియనగు ననియు, దాన వక్రీళ్లు తెలిసికొనఁ గల విశేషము లుండఁగల వనియు వారి యభిప్రాయము.

స్తీడరులకు కల్లలాడక తెల్లవాఱదని నా విద్యార్థిదశనుండియు నేను వినుచునే యుంటిని. నాకు పే రక్కఱలేదు. ముల్లె యక్కఱ లేదు; ఇంక కల్లతో నేమిపని?

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఈ నా నియమమునకు పలుమాఱు లొఱ పిడి కలుగుచు వచ్చెను. మా ప్రతివాదులు తమ సాక్షులకు బహి పెట్టి,

ఆత్మకథ

వ్రాయించి, చదివించి, అర్చితేస్తురని విందును కావున నేనును నా క్లయంటును గాని, సాక్షులను గాని కల్లలాదుట 'కిన్నాగొల్పు'చో మా కేను గెలుచునని నాకుఁ దెలియును. కాని నే నెప్పుడును అట్టి ప్రలోభనమునకు లొంగలేదు. ఒకకేసు గెలిచిన తరువాత నా క్లయంటు నన్ను మోసగించునటులు కనుఁగొనిన విషయ మొకటి మాత్రము గుర్తుకలదు. 'నా క్లయంటు చెప్పినది సత్య మైనయెడలనే గెలుచుఁగాక! అసత్యమైనచో ఓడిపోవుఁగాక!' అను నుద్దేశ మొకటియే నా హృదయమున నెల్లపుడు నుండెడిది. ఓటమిని బట్టి, గెలుపును బట్టి ఫీజు నిర్ణయించు కొనిన గుఱుతు నా కెన్నఁడును లేదు. కేసు గెలుచుఁ గాక, ఓడుఁ గాక! నాపనికి ఫీ జెంతయో అంతయే. గెలిచెనని యెక్కువ లేదు; ఓడె నని తక్కువ లేదు. 'మీ కేసు కల్లయగుచో నాకవి రావలదు. సాక్ష్యము బనాయంపఁ దలఁచికొనుచో నాయాశ పెట్టుకొన వల'దని మొదటనే నేను క్లయంట్లకు చెప్పవంటిని. దీనితో జూటా కే సొకటియు నాకడకు వచ్చెడిది కాదు. కల్లయు, కపటమును లేని కేసులనే నాకిచ్చి కల్ల యొక పిస రున్నను అట్టి కేసులను మరొక వకీలకడకుఁ దీసికొని పోవు క్లయంట్లను నే నెఱుఁగుదును.

నన్ను కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన కే సొకటి కలదు. అది నా క్లయం ట్లందఱలో వొడ్డ క్లయంటుది. అది యంతయు జమా ఖర్చు లెక్కల చిక్కుముడి. అది యెన్నాళ్లనుండియో విచారింపఁబడుచు వచ్చుచున్నది. అం దనేకభాగము లనేకన్యాయస్థానములలో కొంత కొంత విచారింపఁబడెను. అందలి లెక్కలచిక్కు లెక్కలు బాగుగా వచ్చిన పంచాయతీకి అప్పగింపఁబడెను. పంచాయతీతీర్పు పరిపూర్ణముగా మా కనుకూలము. కాని వీరి లెక్కలో ఒక చిన్న తప్పుండెను. అగుట కది చిన్నదే కాని పొడుచేయుటకు పెద్దది. పంచాయతీవారి పొరపాటుచే ఖర్చులో పడవలసిన పద్దు జములో పడ్డది. ప్రతివారు లీ

పంచాయతీవారి తీర్మానమును రద్దుపఱపవలసిన దని దరఖాస్తు* పెట్టిరి. నేను మాక్లయంటుకు చిన్నవకీలును, పెద్దవకీలుగారి కీ పొర పాటు తెలియునుగాని పంచాయతీవారు చేసినపొరపాటును క్లయంటు ఒప్పుకొనవలసిన పని లేదని వారి యభిప్రాయము. వాదికి నష్టము కలిగించు ప్రతివాదిమాట యే వకీలును ఒప్పుకొనఁగూడదని స్పష్టముగా ఆయన చెప్పినైచెను. కాని నే నిటు లంటిని: 'ఈ కేసులో మన్నపొరపాటును మన మంగీకరింపవలయును.'

పెద్ద వకీలు గారిటు లనిరి: 'మన మంగీకరించుచో కోర్టువా రీ తీర్పు నంతయును రద్దుపఱతు రని భయపడుచున్నాను. తెలివిగల వకీ తెవఁడును తన క్లయంటు నిట్టి యాపదకు పాలుచేయఁడు. ఈ యాపదను నెత్తిని బెట్టుకొను సాహస మిసుమంతయు నాకు లేదు. ఈ కేసు పునర్విచారణకు వచ్చుచో మన క్లయం తెంత వ్యయము భరింపవలసి యుండునో, తుద కీ కేసు ఎటులు పరిణమించునో యెవరు చెప్పఁ గలరు?'

మా కీ సంవాదము జరుగునపుడు క్లయంటుగూడ నచట నుండెను.

'మన క్లయంటును, మరముగూడ నీ సాహసమునకు దిగవలయును. మన మొప్పుకొనకపోయినప్పటికిని కోర్టువా రా తప్పు తీర్పు నంగీకరింతు రని నమ్మక మేమిటి? ఈ తప్పును దిద్దువా టూనర్చినందువలన క్లయంటు కేమేని నష్టము అనుభవింపవలసివచ్చుచో అడ్డవేమి?'

'మన మన లొప్పుకొనక పోయిన నేమి?' అని పెద్దవకీలుగారినిరి.

*"ప్రతిపక్ష రీ తీర్పును వేటుకారణములచే నెదిరించిరి" అని అంగ్లానువాదము—అను.

ఆత్మకథ

‘మనము బయటఁ బెట్టిచో కోర్టువారికిఁ గాని, ప్రతివాడు లకుఁగాని ఇవి పట్టుపడ దని నిశ్చయ మెక్కడ?’ అని నే నంటిని.

‘అటు లగునేని ఈ కేసులో మీ రింక వాదించెదరా? తప్పు నొప్పుకొను పరతు పెట్టుకొని నే నీ కేసులో వాదించఁజాలను’ అని పెద్దవకీలుగారు దృఢముగాఁ బట్కిరి.

నేను వినయముతో నిటు లంటిని: ‘మీరు రానిచో క్లయం టంగీకరించునేని నేను వాదించుటకు సంసిద్ధుడను. తప్పు నొప్పుకొనక నే నీ కేసులో పనిచేయుట ఆసంభవము.’

నే నిటు లని క్లయంటుమోము చూచితిరి. అతఁడు కొంచెము వికలుఁ డాయెను. నే నీకేసులో మొదటినుండియు పని చేయు చుంటిని. నాపై నితనికిఁ జాల నమ్మకము. నా స్వభావముగూఁక సంగ్రాహ్యముగా నతనికి వాకపే. కావున నతఁ డిటు లనెను: ‘మంచి మాట, తమరే వాదింపుఁడు, తప్పుకొనుఁడు. ఓటమి వ్రాసియున్నచో ఓడుదుముగాక! సత్యమును కాపాడు నీశ్వరుఁడు లేఁడా?’

నే నానందించితిరి. అతఁడు వేఱుగా పలుకు నని నే ననుకొన లేదు. పెద్దవకీలు నన్ను ముదలకించెను. నా హుతునకు జాలిపడెను. చానితోపాటు నాకు ధన్యవాదములను సమర్పించెను.

కోర్టులోముచ్చట ముందు.

చాతుర్యమా?

నేనొసంగిన సలహా మంచి దనుటలో శంకయే లేదు కాని ఈ కేసునకు పరిపూర్ణమైన న్యాయము కలిగింపఁగలనా, లేనా యని నాయొడల నాకే కావలసినంత శంక. ఇంత ఒడుదొడుకుగా నున్న యీ కేసులో, అందును సుప్రీముకోర్టులో వాదింపఁబోవుట చెడ్డ సాహస మనిపించెను. గుండెవడతో నేను జడ్జిలయొడల నిలువఁ బడితిని. నే నీ పారపాటును బయటఁబెట్టఁగ నే జడ్జి యిటు లనెను: 'ఇది చాతుర్య మనిపించికొనదా?' నామొగము జేగురుగడ్డ యాయెను. ఇందు మోస మేమాత్రము లేకపోవుటవలన ఆ యారోపణము నాకు దుస్సహ మాయెను. 'జడ్జిగారు మొదటనే అనూయాగ్రస్తుఁ డాయెను. కఠినమగు నీ కే సెటులు గెలుచునా?' యని నేను గుంజాటన పడితిని.

నా రోషము నాఁపుకొంటిని. శాంతుడ నయితిని. ఇటు లంటిని: 'అయ్యా, మీ రిటు లనుట నా కాశ్చర్యముగా నున్నది. నామాటలు తుదకంట వివరమండ మొదటనే 'చాతుర్య' మని నింద నారోపింపఁ దొడఁగితిరి.'

'నేను నింద నారోపింపలేదు, కేవలము నా శంకను ప్రకటించి తిని' అని జడ్జిగా రనిరి.

'తమ శంకయే నిందయంతగా నున్నది. నావాదము నంతయు నాలకించి శంకకు తా వున్నచో తమరు తప్పక శంకింపవచ్చును' అని నే నంటిని.

'మీకు నే నడ్డు దగిలినందులకు వగచుచున్నాను. మఱి మీరు చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పఁడు.' అని జడ్జిగారు శాంతులయి పలికిరి.

ఆత్మకథ

నా విషయమును నేను స్పష్టముగాఁ జెబుటకు నాకు కావలసినంత ఆదరు వున్నది. జజ్జిపుత్రుమా యని మొదటనే శంక నెత్తించుదులఁజేసి నా వాదము జజ్జిగారి మనస్సునకు చక్కగా పట్టునటులు చేయఁగలిగితిని. దీనితో నాకు ధైర్యము కలిగెను. నా చెప్పవలయు మాటల నన్నిటిని వివరించితిని. కోర్టువారు నా మాటల శాంతముగా నాలకించి ఆ పొరపాటు కేవలము కన్ను చెదరుటవలనఁ గలిగినది తెలిసికొనిరి. మరియు చాల పరిశ్రమించి తయారుచేసిన లెక్కను రద్దుపఱచుట వారికి రుచింపలేదు.

మేము తప్పు నొప్పుకొనుటవలన తమిళిక్ నంతగా వాదింపవలసిన పని పట్టదని ఎదిరి వకిలుగా రనుకొనిరి. కాని ఈ తప్పెట్టిదో తెలిసిపోవుటవలనను, దిగుబాటు చేయుటకు వీలయిన దిగుటవలనను పంచాయతీవారు చేసిన తీర్పును రద్దుపఱచుట కోర్టువారి కిష్టము లేకపోయెను. ఎదిరి వకిలు తల బాఁడుకొనెనుగాని మొదట నాపై ననుమానము చెందిన జజ్జీ ఇపుడు సంపూర్ణముగా నాపై పునకు మ్రొంగెను.

‘గాంధీగా రా తప్పు నొప్పుకొననిచో మీ రేమి చేయుదురు?’ అని జజ్జి ప్రశ్నించెను.

‘మేము తీసికొని వచ్చిన లెక్కగాఁడు చిత్రపునంతటివాఁడు. ఆతనికన్న తెలివిగలవాఁడును, ప్రామాణికుఁడును మఱియొకఁడు దొరకఁగలఁడా?’

‘మీకేసు మీకు బాగుగా తెలియు నని కోర్టువారి యుద్దేశము. ఇటువంటి తప్పు ఎంతటి చిత్రపునకైనను వచ్చును. ఈ తప్పును లేకగా దిద్దవచ్చును. ఈ తప్పుకంటె క్రొత్త దేమియు మీరు చెప్పుకొనఁగలది లేకపోయినయెడల నీక పునర్విచారణ మెందులకు?’

సత్యవ్రాజవలన వకీలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితని.

నాకు తెలియని సంగతిని నా క్లయంట్లకడఁగాని, ఎదుటి వక్తల్ల కడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వకీలుకడకుఁ జూపునువాఁడను. నన్నే పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వక్తలు సలహాను తీసికొని పని చేయించుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకు సంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్తలు-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలతు చేయుటకుఁ గల కారణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములకొఱకేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చికొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గౌరవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరసాలలకు వెల్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱసాలకు వెల్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెల్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెల్లిరనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలతునాఁటి చాల సంగతులతో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలఁది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినమగు నా జీవనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంట్లు సహచర లగుట

నేటాలుట్రాన్సువాలులలో వకాలకునుగుటించి భేదము కలదు.

నేటాలులో ఆడ్వోకేటునియు, ఎటర్నీయనియు రెండు భేదములు కలవు. ఆడ్వోకేటుగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన బారిష్టరు ఎటర్నీగాఁగూడ అన్ని కోర్టులలోను పనిచేయువచ్చును. ట్రాన్సువాలులో బొంబాయిలో వలె భేదము కలదు. ఆడ్వోకేటు తన క్లయంట్ల పనుల నన్నింటిని ఎటర్నీలచేత చేయించుకొనవలయును. బారిష్టరు యినవానికి ఆడ్వోకేటు ఎటర్నీలలో ఏదో ఒక పని చేయుటకు మాత్రమే సన గుండును. నేను నేటాలులో ఆడ్వోకేటుసనదును, ట్రాన్సువాలులో ఎటర్నీ సనదును పుచ్చుకొంటిని. అచట ఆడ్వోకేటు సనదును పుచ్చుకొంటి నేని నాకు భారతీయులతోడ సాక్షాత్సంబంధము కలుగదు. మరియు తెల్ల ఎటర్నీలు నాకు కేసుల నిప్పింపఁగల మంచితనముకూడ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో లేదు.

ట్రాన్సువాలు మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో నాకుఁ జాల పని యుండె డిది. నే నొక కేసులో వాదించుచుండఁగా నాక్లయంట్లు నన్ను మోసగించె నని తెలిసికొంటిని. అతని దావా వట్టి కల్ల. బోనులో నిలువఁబడియుండినవాఁడు నిలువున కూలిపోవునటు లాయెను. నా క్లయంట్లుకు వ్యతిరేకముగ తీర్పు జెప్పఁడని నేను కూర్చుంటిని. నాయెదుటి వక్త లాశ్చర్యపడెను. మేజిస్ట్రేటు సంతసించెను. నేను నా క్లయంట్లును చీకొట్టితిని. నేను దొంగకేసు పట్ల నని నాక్లయం టెఱుఁగు. నేను తప్పుపప్పుకొనినందులకును, వ్యతిరేకముగా తీర్పు జెప్పఁడనినందులకును అతనికి కోపము కలుగలే దనుకొందును. అయిన దాయెఁ గాని నా యీ ప్రవర్తనవలన నా కించుకయు చెడు పేరు రాలేదు. ఇంతియకాక కోర్టులలో నా పని సరళ మాయెను. మరియు

సత్యవ్రాజవలన వక్షలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితిని.

నాకు తెలియుని సంగతిని నా క్లయంట్లకుఁగాని, ఎదుటి వక్షిణ కడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వక్షిణకడకుఁ జొమ్మనువాఁడను. నన్నే పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వక్షిణు సలహాను తీసికొని పని చేయుచుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకుసంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్షిణ-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలతు చేయుటకుఁ గల కౌరణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములతోఁగేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చుకొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గారవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరసాలలకు వెల్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱసాలకు వెల్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెల్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెల్లిరనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలతునాఁటి చాల సంగతులతో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినముగా నా జీవనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంటుకు చెబు తప్పుట

పారసీ రుస్తుంజీ గారి పేరు పాఠకులకు నలిగినదే. అతడు

నాకడకు వచ్చుచునే క్లయంటుకు, సహచరుడు నాయెను. ముందర సహచరుడై పిదప క్లయం టాయె ననుటయే యుక్తమని తోచుచున్నది. నాయెడల నాతనికి ద్వేష నమ్మకము. అతడు గృహ కృత్యములలోగూడ నా సలహాను పుచ్చుకొని దానిప్రకార మాచరించెడివాడు. మాకు మతభేద మించుక యున్నను అతనికి జయ్య చేసినచో నా కూరగాయవైద్యముతోడనే పని పట్టెడిది.

ఈ నా సహచరున కొకతూరి గొప్ప ఆపద తటస్థించెను. ఇతడు తన వ్యాపారమునకు సంబంధించిన మాటలన్నియు నాకుఁ జెప్పెనుగాని ఒక మాటమాత్రము దాచెను. పారసీ రుస్తుంజీ దొంగ సరకులు తెప్పించుచుండెను. అతడు బొంబాయి కలకత్తాలనుండి సరకు దిగుమతి చేయించుకొనుచుండెడివాడు. దానిచాటున దొంగ సరకుగూడ వచ్చెడిది. ఆఫీసరులకును, రుస్తుంజీకిని మంచి దోస్తీ కలదు. కావున నతనియెడ నెవరికిని నినుమంతయు శంక లేదు. వారతనియెడఁ గల నమ్మకముచే పట్టిప్రకారము నుంకము వసూలుచేసికొని పోవుచుండెడివారు. తమకు తెలిసినను కనులు మూసికొని పోవువారును కొందఱుండవచ్చును.

కాని ఆఖోకవి పలుకెన్నడేని అసత్యమనునా?—

క. అద్దమువలె మఱి యన్నపు

ముద్దవలెం బాదరసపు ముద్దవలెకొ మేల్

సుద్దవలె దొంగసా త్తది

వద్దచ్చును వచ్చి కానబడుచునె యుండుకొ.*

పొరగి రుస్తుంజీగారి దొంగతన మొకతూరి పట్టుబడెను. ఆయన నాకడకుఁ బరుగులెత్తుకొనుచు వచ్చెను. ఆయన కనులవెంట నీరు సంతరిగాఁగఁ బ్రవహించుచుండెను. అతఁ డిటు లనెను : ‘భాయీ! నేను నీన్ని కౌంటున్న ముంచితిలి. నా పొపగు నేఁడు పండి బ్రద్ద లయినది. నే- దొంగనరసులను తెప్పించితిని. నానెత్తిమీఁది జైలుకు పోవలయు నని వ్రాసిపెట్టియున్నది. నే నీక చచ్చినట్లే. ఈ యాప దలో నీ వొక్కఁడే నన్ను బ్రతికింపఁగలవు. నేను నీ కేమియు దాచ లేదు. ఇది యిది వర్తకపుజిత్తు. దీనిని నీకెటులు చెప్పఁగలను? కాన దాచితిని. ఇందులకు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను.’

నే చరలో ఇోదార్చి యిది లంఘిని: ‘నారీతి నీకుఁ దెలియును. రక్షించుటయు, రక్షింపకుండుటయు పరమేశ్వరాధీనము. కాని మీ పాపములు మీ రొప్పుకొందురేని నే నీ యాపదనుండి తప్పింపఁగలను.’

ఆ పొరగీకుని తల పడిపోయినటు లాయెను.

‘నేను మీనుండు ఒప్పుకొంటిని. ఇది చాలదా?’ అని రుస్తుంజీసే తనెను.

‘సర్కారుకు తప్పచేయుటా? నాకడ త ప్పొప్పుకొనుటా?’ అని మెల్లమెల్లగా జనాబు చెప్పితిని.

‘తుదకు, మీరు చెప్పినటులే చేయుదునుగాని నాప్రాతవకీ లుతో సలహాచేయరాదా? అతఁడు నాకు వకీలేగాక మిత్రుఁడు’ అని పొరగీరుస్తుంజీ యనెను.

* కాచో పారో ఛావో అన్న

తేవుం చే చోరీ నుం ధన. (అఖో)

అ త్మ క థ

సోగ్గట్టాచేయుంగా ఈ గొంగవర్తకము జరుగుచు వచ్చుచున్నట్లులు తెలిసెను. ఇప్పుడు పట్టుబడిన గొంగ తనము కడుంగొలది. మేము ప్రాంతవకీలుకు కేసు పెట్టి, అట్లగు కేసంతయు అలా చించెను. 'ఈ కేసు జూరీకుదురు వెళ్లును. అట్టి జూరులు భారతీయులను విడిచిపెట్టరురా? అయినచు నా కౌశి యున్నది' అని వక్త లనెను.

నా కీ వకీలుతో గాఢపరిచయము లేదు. పాపం! అప్పుడొక నే యిటులు జవాబు చెప్పెను:

'తను కిందులకు కృతజ్ఞుడను. కాని నే నీ కేసులో గాంధీ గారు చెప్పిన నొప్పననే నడచుకొందును. వారికి నాకంటె చెప్పి తెలియును. వలయుచో మీ రాతనికి సలహా నీయఁగలెదనని.'

ఇటు లచట వెంటనే ముగించుకొని రుస్తుంజీగారి శుభాకా మన కరిగితిమి.

నే నిటు లంటిని: 'బహుశా ఈ కేసు కోర్టునకు పోదు. కేసు పెట్టుటయు మానుటయు సుంకముల యధికారి* చేతిలో నున్నది. సరకారువారికి సలహా యిచ్చు పెద్దవకీలు ఎటర్నీ జనరలు చెప్పిన చంద మున ఈ సుంకముల యధికారి నడచుకొనవలసి యుండును. కేసు వా రిరువురిని తప్పక కలిసికొందును. కాని వారి కీ సంగతి యింట్లనుండి తెలియనియెడల నిపుడు చెప్పవలసినప్పును. వారు వేదన జరిమానాను చెల్లింపవలయును. తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు వా రంగీకరింతురు. వా రొకవేళ అంగీకరింపరేని మీరు జైలెక్కవలయును. జైలుకు పోవు టలో లజ్జ లేదు; కాని దొంగతనముచేయుట సిగ్గుచేటని నా యభి

* సుంకములు వసూలుచేయువానికి సుంకరి, సుంకీయ, సుంకరీడు ఈ మొదలగునవి తెలుఁగుపేరులు. ఇంగ్లీషుపేరు Customs Officer—అను

ప్రాయము. అది జరుగనే జరిగెను. పైలులో పశవలసినచో దానిని ప్రాయశ్చిత్తముగా తలపోయుదు. 'ఇక ముం దెన్నెడును ఇట్టి కొంగ పని చేయును' అని శిష్యము చేయుటయే నిక్కమయిన ప్రాయశ్చిత్తము'.

పారసీ రుస్తుంజీగారి మాటలను సరిగా గ్రహించిలో లేదో నేను చెప్పఁజాలను. అతఁడు కడు క్రోధఁడు; కాని యీ సమయమున దైత్యమును కోలుపోయెను. అతని ప్రతిష్ఠ పోవు సమయము తటస్థించెను. ఇంత కష్టపడి కట్టుకొనిన యీ కోటను కూల్చుకొనుట కష్టము కాదా?

అతఁ డిటు లనెను: 'నా ప్రాణములు మీచేతిలో నున్నవి. మీనెలవు ప్రకారము చేసెదను.'

ఈ కేసులో నా వినయశక్తి సంతయు ధారపోసితిని. నేను సుంకరిని గలిసికొంటిని; దొంగఁజేకము సంతయు నిర్భయముగాఁ జెప్పి వైచితిని. వలయుచో తమకు తెక్కల నన్నింటిని జూపుదు నంటిని. మరియు పారసీ రుస్తుంజీగారికి ఇంగులకు మిగుల పశ్చాత్తాపము కలిగినని చెప్పితిని.

ఆ సుంకరి ఇటు లనెను: 'హాప మా పారసీస్థు మంచినాఁడు. చాల మూర్ఖత చేసినాఁడు. కాని నా విధి మీ నెఱుంగుదురు. పెద్ద వక్రీలుగారి యిష్టప్రకారము నేను నశచుకానవలసి యుండును. మీరు వారితో మాటలాడినచో ప్రయోజన ముండును.'

'మీరు పారసీరుస్తుంజీని కోర్పు కీడ్వకుండినచో చాలు. నాకు సంతోషము.' అని యంటిని.

ఈసుంకరినికడ సభయదానము పొంది సరకారువక్రీలు గారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు నెఱపితిని. వారిని చర్చించితిని.

ఆ త్మ క థ

నా సత్యప్రియత్వ మాయనకుఁ దెలిసెను. నే నేమియు దాఁచలేదని యాయన కవగతమాయెను.

ఈ కేసులోనో, మరియొక కేసులోనో గాని వారు నా కిటులు ప్రమాణపత్రిక నిచ్చిరి: 'మీ కిఁక నాకడనుండి 'లేదు' అని జవాబు రాదు.'

రుస్తుంజీగారిపయిని కేసు పెట్టలేదు. దొంగసామునకు రెట్టింపు వెల పుచ్చుకొని వదలివేయవలసినదిగా హుకు మాయెను.

రుస్తుంజీగారు తన గొంగతనపు కథనంతయు వ్రాయించి దాని నద్దపుఁ జట్టములో బిగింపించి తన వారసుకును, తోడివర్తకుల కును 'ఖుర్దార్' అని చెప్పినటులు తమ ఆఫీసులోఁ గట్టించిరి.

రుస్తుంజీగారికి మిశ్రులయిన వర్తకులు 'ఇది సత్యమై రాగ్యము కాదు శ్మశానమై రాగ్యము' అని నాకుఁ దెలిపిరి.

కాని యీ మాట యెంతవఱకు నిక్కమో నేను చెప్పఁజాలను.

నే నీ మాటను రుస్తుంజీగారి చెవిని బడవయిచితిని. అతఁడు విని 'మిమ్ము మోసగించి నే నెక్కడికి వెళ్లఁగలను?' అని యనెను.

నాలుగవ భాగము-సమాప్తము.

ఆత్మకథ

అయిదవ భాగము

౧౨వ అధ్యాయము

విశ్వానుభవ బయలుదేరినవారు నేను రాకముందే దేశమునకు
వచ్చియుండిరి. నేను ముంగు వెళ్లియుండవలయు నని మేము
పడు నడుకొంటిమి. యుద్ధమువలన నేను లండనులోఁగిక్కువడితిని.
పునః వీరి సంగతిను దేశములో నెక్కడ నుండువా యని యాలో
చితిని. అందఱును ఒక తావుననే యుండి ఫినిక్సునందువలెనే
కము నేర్పాటుచేసికొనవలయు నని నా యభిప్రాయము. దేశమున
యాశ్రమము నడపువారి పరిచితియు నాకు లేదు. కావున
ఆంధ్రాసుగారి దర్శనము చేసికొని వారి సలహాను పాలింపుట
సితిని.

వారు మొదట కాంగరీ గురుకులమున కరిగిరి. అచట స్వ.
నందులు వారిని తమ పుత్రులవలె నాదరించిరి. తరువాత వారు
తినికేతనమునకుఁ జనిరి. అచట మహాకవియు, వారి యను
యలును వీరిమీఁద ప్రేమవృష్టి కురిపించిరి. ఈ రెండు తావు
లను వారికిఁ గలిగిన యనుభవములు వారికిని, నాకును చాల
యోగించెను.

రవీంద్రులు, శ్రద్ధానందులు, సుశీల రుద్రులు—ఈ మూవురను
ఆంధ్రాసుగారి ముమ్మూర్తులు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వీరినిగూర్చి
ఆంధ్రాసుగారు వినుట విరామము లేకుండ జెప్పచుండెడువారు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు మా మిత్రగోష్ఠిలో ఆంధ్రాసుగారి హృదయము
మీఁదను, నాలుకమీఁదను ఈ మూవుర పేరులు నిరంతరము తాండ
వించుచుండెడివి. కావున ఆంధ్రాసుగారు మావారిని సుశీల
రుద్రగారికడకుఁ గొంపోయిరి. రుద్రుల కాశ్రమము లేదు గాని

ఆత్మకథ

ఉన్నది యిట్లే. ఆయింటిని వీరికి విడిచిచేసిరి. వారి బాలురును, వీరను ఒక నాటిలోఁ గలిసి పోయిరి. వీరు ఫినిక్సు మఱచిపోయిరి.

బొంబాయిరేవులో దిగిన తరువాత ఏ రండిఱును శాంతినికేరని మన నున్నటులు నాకుఁ దెలియవచ్చెను. కాని గోలిలేగారిని జూచినవెంటనే వారిని గలిసికొనుటకు తొందరపడితిని.

బొంబాయిలో నాకు స్వాగతపత్కారము లొసఁగువేళ చిన్న సత్కారము మొకటి చేయవలసివచ్చెను.

పిటిగారి భవనమున స్వాగతసభ జరిగెను. వారి స్వాగతము నకు గుజరాతిభాషలో ప్రత్యుత్తర మొసఁగుటకు నాకు ధైర్యము చాల లేదు. కనుటకు మిఱుమిటలు గొలుపు నాభవనపు మిసమిసలో గిరిమిటు తూలివారికి సహచరుఁడ నగు నేను గజిబిజి పఁపాగితిని. నేటి నా వేసముకన్న నాటివేసమునే నాగరక మనవచ్చును. వీలన, నాఁడు అంగరకా, పొగ మొదలగునవి ఉండెడివి. కాని అలంకృతముగు ఆసనా జములో నేను నేలుపెట్టి చూపించుకొనఁబడినచందముగనే యుండిని. కాని ఫిరోజిషాగారి చాటున నెటులో యొకటులు నాపని నెఱవేర్చి కొంటిని.

పిదప గుజరాతువారి యోగము. స్వ.ఉత్తిమలాల్ త్రివే దులు దాని సమకూర్చిరి. దీని ముచ్చట ముందే కొంత నాకుఁ దెలి సెను. జిన్నాగారును గుజరాతువారగుటచే సభకు వచ్చిరి. వారు సభాపతులూ, లేక ప్రధానవక్తలూ యిప్పుడు గుర్తులేదు. వీరు క్షుప్తముగ, మధురముగ నాంగ్లమున నుపన్యసించిరి. మిగిలిన ఉపన్యాసములుగూడ నాంగ్లముననే జరిగినటులు కొండగుర్తు. పిదప నావంతు వచ్చెను. నేను గుజరాతీలోనే మాటలాడితిని. గుజరాతీ హిందూస్తానీ భాషలయెడ నాకుఁగల పక్షపాతమును కొలఁది మాటలలోఁ జెప్పితిని.

గుజరాతువారిసభలో ఆంగ్లభాష నుపయోగించుట కూడ దని వినయ
యుక్తముగ నా యసమ్మతిని ప్రకటించితిని. నే నిటులు చెప్ప
నపుడు లోపిటికిగనే యుంటిని. నేను చాలకాలము దేశములో గైరు
హాజరు. ఇపుడు స్వదేశమునకు క్రొత్తవాడను. అనుభవము లేని
వాడను. ఇపు డేటి కెదురీదుచున్నాను. 'ఇది యవివేకిము కాదు
గదా?' అని అనుకొంటిని. కాని గుజరాతీలో మాటలాడు నా సాహ
సమున కెవరును అపార్థము చెప్పలేదు. నా యసమ్మతితో నందఱును
నేకీభవించిరి. నా కానందము కలిగెను. మరియు నా క్రొత్త యుద్దేశ
ములు ప్రజలోప్రచారముచేయుటయు అంత కష్టము కాదని తెలిసి
కొంటిని.

నే నీ రీతిగా బొంబాయిలో రెండుముఞ్గాల్లుండి దేశమును
క్రొత్తగా అనుభవములోనికిఁ దెచ్చికొనుచు గోఖలేగారి యాజ్ఞ
చొప్పున పూనా చేరితిని.

పూనాలో గోఖలేగారితో

గవర్నరుగారు మిమ్ముఁ జూడఁగోరుచున్నారు గాన మీరు

పూనా రాకముందు వారిని గలిసికొనుట నుంచి దలి నేను బొంగాయి చేరే చేరఁగనే గోఖలేగారు నాకు కలుగుకొట్టిరి. నేను గవర్నరుగారి దర్శనమున కరిగితిని. మామూలు మాటల యిచ్చిదప గవర్నరుగారు ఇటు లనిరి:

‘మీరు నా కొక మాట యాయవలయును. సర్కారుకు సంబంధించి మీ చేమయినను ఆందోళనము చేయవలచితిరెని ముందు నాతో మాటలాడి మఱి చేయుఁడు.’

నే నిటులు జవా బిచ్చితిని:

‘నే నీ మాట కడుసులభముగా నీయఁగలను. ఏ లందురా? నేను సత్యాగ్రహిని. కావున నే నెవరితో సంబంధము పెట్టుకొందునో వారి యుద్దేశ మంతయు మునిముందు గనుఁగొందును. పిదప నీలయినంత వఱకు వారి కనుకూలముగ నుండుటకు ప్రయత్నింతును. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఎప్పుడును ఈ నియమమునే పాలించియుంటిని. ఇచటఁ గూడ చటుటే చేయఁగలను.’

పిదప లార్డ్ విలింగ్డను నాకు ధన్యవాదములు చెప్పి మరియు నిటు లనిరి:

‘అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల మీరు నన్ను గలిసికొనవచ్చును. సరకారువారు ఇచ్చాపూర్వకముగా ఏ పొరపాటును చేయరని మీరు తెలిసివచ్చును.’

నే నిటు లంటిని:

‘నే నట్టి విశ్వాసముతోడనే యున్నాను.’

పిమ్మట నేను పూనా కరిగితిని. అచటి విషయము లన్నియు వ్రాయుటకు నే నసమర్థుడను. గోఖలేగారును, వారి సోదయిటి

౨ పూనాలో గోఖలేగారితో

సభ్యులను నామోద ప్రేమకురిపించిరి, గోఖలేగారు సోసయిటీ సభ్యుల సందఱను పిలిపించినట్లు గుర్తు. మేమందఱమును హృదయములు విప్పి మాటలాడుకొంటిమి. నన్నుగూడ వారి సోసయిటీలో నొకసభ్యునిగాఁ జేయవలయు నని గోఖలేగారి తలఁపు. నాకును అట్టి తలఁపేకలదు. కాని సోసయిటీలోని మిగిలిన సభ్యుల తలఁపు వేఱు. సోసయిటీ ఆచర్యములు, దాని కార్యప్రణాళియు వేఱు; నా ఆచర్యములు, నా కార్యప్రణాళియు వేఱు. కావున నాసభ్యత్వ సాధువుకాదు. నాకు నా యాచర్యములను గాపాడుకొనుటలో నెంత పూనిక కలదో యితరుల యాచర్యములను గాపాడుటకుఁగూడ నంత పూనిక కలదని గోఖలేగారికి తెలియును. గోఖలేగా రిటు లనిరి: మీ రాజీ—స్వభావము మావారి కింకను తెలియలేదు. వారికి వారి యాచర్యములయెడఁగడు పట్టుదల. మరియు వారు కడు స్వతంత్రులు. వారు విముక్త సభ్యులనుగాఁ జేర్చికొందురుగాక యని యాసించుచున్నాను. ఒకవేళ వారు చేర్చికొనలేని వారికిఁ దమయెడల ప్రేమగాని, యాదరముగాని యిసుమంతయు తక్కువ కాదని నే ననఁగలను. మీయందలి ప్రేమ యగుండితముగ నుండఁగలందులకే వా రిట్టి సాహసమునకు వెనుకాడుచున్నారు. మీ రిందు సాహ్చిత్తు సభ్యులయినను, గాకున్నను నేను సభ్యులని పరిగణించుకొందును.

నేను నా సంకల్పముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ దెలియఁ జెప్పితిని. ‘సోసయిటీలో నేను సభ్యుడనయినను గాకున్నను ఆశ్రమము నొకటి ఏర్పఱచి ఫీనిక్సు-సహచరుల నందుంపఁగోరుచున్నాను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటవలన గుజరాతునందుండియే దేశసేవ చేయుట మిగుల నుచితము. కావున గుజరాతునందునికి యేర్పఱచుకొనుటకే నిశ్చయించితిని.’

గోఖలేగారికి నా యీ యుద్దేశము రుచించెను. వా రిటు లనిరి:

ఆత్మకథ

‘తాము తప్ప కంటులు చేయుఁడు. సభ్యులతోడనైన మీ సంభాషణాఫల మెటులయినను మీ గూత్రమునునకు ధనము నాకడఁ గొనుఁడు. దాన నా యాశ్రమమే యనుకొందును.’

నా హృదయ ముప్పొంగెను. చందాలు పోగు చేయవలసిన జంబాటము తప్పిపోయెఁగదా యని కడు సంశయించితిని. మరియు భారము నాయొక్కనిమీఁదనుండియు తప్పుచున్నది. ‘కష్టకాలము నందు నా కొక మార్గదర్శకుఁడు దొరకె’ నను విశ్వాసముచే నాకిరో భారము దిగిపోయినటు లాయెను.

గోఖలేగారు స్వ. డాక్టరు జేవుగారిని పిలిచి ‘సాసయిరే కాతాలో గాంధీగారి పేరొకటి పెట్టుఁడు. వారి యాశ్రమమునకుఁ గాని, వారి ప్రజాసేవకుఁగాని కావలసిన ఖర్చు లన్నియు నొసఁ గుఁడు.’ అని యాజ్ఞాపించిరి.

పిదప నేను పూనానుండి శాంతినికేతనమున కేఁగ నుద్దేశ్యించి తిని. నేను వెళ్లుటకు ముందు గోఖలేగారు నాకు రుచికరమగు విందొకటి యేర్పాటు గావించిరి. అందు నేను తిరు పచ్చపండ్లు, ఆటిన పండ్లు మొదలగువానిని దెచ్చిరి. విందుచోటు గోఖలేగారున్న గదికి కొంత దవ్వు. వారి కారోగ్యము సరిలేదు. అంతమాత్రము దూరము గూడ వారు నడచుస్థితిలో లేరు. కాని వాత్సల్యము వారి నాపునా? నేనును వచ్చితీరవలె ననిరి. పదియడుగులు వైచిరి, పడిపోయిరి; వారిని నెసుకకుఁ దీసికొని పోవలసివచ్చెను. గోఖలేగారి కిట్టి మూర్ఖులు తఱచు వచ్చుటజేసి యెవరును గడబిడపడలేదు. పిదప నేము ఆశ్రమములోని అతిథికాలముందటి మైదానమున పఠచిన తివాచీలమీఁదఁ గూర్చుండి వేటుసెనగలు, కజ్జము మొదలగువానిని దినుచు ప్రేమా లాపములు చేసికొనుచు నొకళ్ల హృదయ మింకొకళ్ల మెక్కువగాఁ దెలిసికొంటిమి.

నా జీవితములో వారి మూర్ఖమాత్ర మొక సామాన్యవిషయము కాదు.

బెదరింపా?

మా యశ్శగారు గతించిరి. మా వదినగారిని, తక్కుంగల బంధుగులను చూడవలసియున్నది. కావున బొంబాయినుండి నేను రాజకోటకును, బోరబందరుకును ప్రయాణ మయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహాంగరమున కొక యంగముగా నా పేషమును మార్చుకొంటిని. అది గిగిమిటియాల జేసము. నీమలో నింటియుం దా దుస్తులనే తాల్చుచుంటిని. దేశములోనికి దిగినతరువాత కౌతియా వాడు చుట్టుకొని లాల్చుగొరితిని. వానిని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుంచుకొంటిని. బొంబాయిలో వానిని బైకిండిసితిని-అంగరకా, ధోత్తి, తెల్లని తెలసాగ ఇవి యన్నియు ఇండియామిల్లునందు తయారయినవే. బొంబాయినుండి కౌతియావాడునకు మూడవతరగతి బండిలో వెళ్ల నిశ్చయించితిని. పొగయు, అంగరకాయు అక్కటమాలిన బరు వని పించెను. కావున తుడిచివేసి, ధోతీ, ఎనిమిదిపదకాలు చేయు కాక్కిరపు ట్లోపీ-వీనినిమాత్ర ముంచుకొంటిని. ఇట్టి వస్త్రములు తాల్చినవాడు పేదలలో జను కట్టబడును. ఆనాళ్లలో స్థేగు ఉండుటవలన వీరమ గాములోనో, వధవాణులోనో మూడవతరగతి బాటసారులను దింపి పరీక్షించుచుండిరి. నాకు కొంచెము జ్వరము తగిలెను. ఇకొప్పెక్కురు నా చే యంటుకొనెను. వెచ్చగా తగిలెను. 'రాజకోటలో డాక్టరుకు కనక బడుము' అని హుకు మిచ్చెను. నాపేరు వ్రాసికొనెను.

వధవాణులో దర్జీ మోతీలా లనువాడు ప్రసిద్ధుడగు ప్రజా సేవకుడు. బొంబాయినుండి అతనికి వార్త వెళ్లెనుగాబోలు! వధ వాణుస్టేషనులో నన్ను గలిసికొనెను. అతడు వీరమగామునందలి కాయరీని గుఱించియు, దాన బాటసారులకుఁ గల బాధలగురించియుఁ

ఆత్మకథ

శెప్పెను. నాకు కాక తగిలియుండుటచే నేమై చూచుచుంటున్నాను గాతడు. టూకీగా తేల్చునెంచి యిటు లంటిని.

‘మీరు నైలుకు పోవ తయారుగానున్నారా?’

ముందుచెనుక లాలోచింపకుం. మాట అనివేయు చుడుకు నారిలో నిలచును నొక్కడై యుండు నని శే ననుకొంటిని. కాని మోతీలాలు దిట్టముగా—

‘మేము నైలుకు తప్పక వెళ్లుము. కాని మీరు ముందు చదివించవలయును. కాకితావాడువార లగుటచే మీమొనల గురు ముందుగా స్వాతంత్ర్యమున్నది ఇప్పుడు మిగిల్చిపము. కాని తిరిగి వచ్చునపుడు మీ రింట దిగవలయును. ఇంట పన్నులు చేయు పనిని, వారి యుత్సాహమును జూచి తము పంతసింపంగలరు. తా మెపుడురమ్మని నెలనిచ్చివ శేనపుడు నాశేనతో వచ్చెదను’ అనెను.

మోతీలాలు న న్నాకర్షించెను. అతనితో నున్న సహచరు లతని నిటుల నుతించిరి:

‘అగుటకు మావాడు దగ్గివాడే కాని తనపనిలో నేర్పరి. రోజు కొక గంట పనిచేసి ౧౫ రూకలు సంపాదించును. వానితో పొట్ట గడచును. మిగిలిన సమయ వంతయు ప్రజాసేవకు విని యోగించును. అతనిముందు మా చరు వంతయు స్థిరచేటు!’

సిదప నాకు మోతీలాలుసంగతి తెప్పగా తెలిసెను. ఈ నై న్తుతి అతనియొడ నతిశయోక్తి కాదు. సత్యాగ్రహశ్రమమును స్థాపించిన పిదప నతడు నెలలో కొన్నిదినము లచట నుండెడివాడు. స్థిలకు కుట్టుపని నేర్పెడివాడు. ఆశ్రమములో కుట్టుపనినిగూడ జేసెడి వాడు. వీరమగాము ముచ్చటలు ప్రతిదినమును చెప్పుచుండెడి వాడు. అచట బాటసారులకు గలుగుచుండు కష్టము లితనికి గుస్సచా

కులుగా నుండెను. నిండు ప్రాయమున నితని రోగ మెత్తుకొని పోయెను. అతఁడు చనిపోవుటచే వధవాని అరణ్యమున ను.

నేను రాజకోటకు జేరిన మునుపటి నాటి ప్రాద్దుర చాళుఖము ప్రకారము అనుపత్రికి వెళ్లితిని. నన్నును నెఱుంగనివారు లేరు. డాక్టరు నన్ను గని స్థితిలెను. అస్థిపగువై గిలిసెను. ఇం నవల కోపకారణము లేదు. అస్థిపగు తన ధర్మమును తాను చెసికొనెను. అతఁడు నన్నెఱుంగఁడునుకొందును. ఎఱిగినను తన ధర్మమును తాను జేసికొనక తిప్పను. డాక్టరు నన్ను మరలఁ దనకడ్డకు రాగొరక నాకనకు ఇకొప్పెక్కి ను బంపఁదొడఁగెను.

అట్లు సమయములందు మూడవతరగతి బాటనారులను బరిక్షించు టావశ్యకము. గొప్పవార మనుకొనువారు మూడవతరగతి బండ్లలో పయనము చేయఁదలఁచుకొనినచో పేదలు పాక్షింపవలసిన నియమములకు వశపర్తులు కావలయును. అధికారులును పక్షపాతము చూపఁగూడదు. అధికారులు మూడవతరగతిబాటసారులను జంతువుల వలె జూచుట నేర జూచితిని. 'నీవు వీ'వనుట తక్కు మఱుమాట లేదు. మూడవతరగతివారికి ప్రత్యుత్తరము దొరకదు. విన్నపము వినువాఁడు లేఁడు. అధికారులు వీరిని తమ సవుకగు లనుకొందురు. నైలులను కరులు వీరిని తన్ని డబ్బు కాఁజేయుదురు; రైలు తప్పింతురు; టికెట్లైగఁబెట్టుదురు. ఇది యంతయు నే ననుభవించితిని. ఊచ్చు దున్నటులు చెప్పితిని. దీనినంతయు మార్పింపవలయును. మూడవతరగతిలో ప్రయాణము చేయవలయును. వారికి లేని సౌకర్యములను తమకును వల దని చెప్పవలెను. వారి అసౌకర్యము, అవివేకము, అన్యాయము, వీధిత్వ వీనిని పోగొట్టవలయును.

కాయావాడులో నాతిగిన యెల్లెడల వీరమగాము శాయరీని గూర్చియు, దానికిఁగాను బాటసారుల నాపివేయుటను గూర్చియు ఫిర్యాదులను వినుచునే యుంటిని.

లార్డు విలింగ్డను గారు నాకొసఁగిన వాగ్దానమును నెంటునే ఉపయోగించుకొనఁదలచితిని. శాయరీకి సంబంధించిన కాకితముల నన్నింటిని జదిపితిని. ఫిర్యాదు లన్నియు తథ్యము లని గ్రహించితిని. బొంబాయి సరకారువారితో పత్రికావ్యవహారము నాగించితిని. సెక్రటరీని గలిసితిని. లార్డ్ విలింగ్డనుగారిని కూడఁ గలిసికొంటిని. వాగు సాహాయ్యము కనఁబడచిరి కాని తప్పదు ధిల్లీమీఁద త్రోసెరి.

‘ఇది నాచేతులలో నున్నచో ఈ కాయ రిదెవఱకే యాగి పోయెడిది. మీరు ఇండియాసర్కారుకు విన్నవించుకొనుఁడు.’ అని సెక్రటరీగా రనిరి.

నే నిండియాసర్కారుతో మొర మొవలిడితిని. రసీను తక్కు ప్రత్యుత్తర మేమియు రాలేదు. ఇటులు ఇంచుమించు రెండేండ్లు పత్రవ్యవహారము జరిగిన పిదప నేనో సందర్భమున నేను చెమ్ముఖద్దు గారిని కలిసికొనినపు డీ ముచ్చట నేఁగా వా రాశ్చర్యపడిరి. వారి కీ వీరమగాము విషయ మేమియు తెలియనే తెలియదు నా మాటలను చక్కగా వినిరి. అపుడే వీరమగాముతాలూకు కాకితములను పంపుఁడని తెలిఫో నిచ్చిరి. అధికారు లీ విషయమున చెప్పఁదగిన దేదియు లేనిచో శాయరు రద్దుపఱతు ననుమాటను గొంటిని. కొలఁది నాళ్లకీవీరమగాము శాయరీ తీసివేయఁబడినదని ప్రతికలలోఁజూచితిని.

నే నీ విజయమును సత్యాగ్రహమునకు పునాదిగా నెన్నుదును. ఏలన, వీరమగామునుగఱించి బొంబాయి సర్కారుతో నేను మాటలాడునపుడు సెక్రటరీగారు—‘బగ్గసాలో మీ రొసఁగిన యుప

న్యాయపు గకలు నాకడ ఉన్నది. మీరు దీనిని సత్యాగ్రహ మంటిరి. అది సరికాదు.' అనిరి. మరియు—

‘ఇది బెదరిందుట కాదా? ఇంత శక్తి గల ప్రభుత్వము బెదరింపులకు లోబడునా?’ అనిరి.

నే నిటు లంటిని:

‘ఇది బెదరింపు కాదు. ఇది ప్రజకు ప్రబోధము కలిగించు నుపాయము. లోకుల దుఃఖములు దూరముచేయుటకు తగిన ఉపాయముల నన్నిటిని జెప్పట నాధర్మము. స్వాతంత్ర్యము గోరువారు తమతమ యుపాయముల నన్నిటిని ఎఱిగియుండవలెను. నామాన్యముగా ఉపాయము లన్నియు హింసాత్మకములు. సత్యాగ్రహమే అహింసాత్మకమగు శస్త్రము. దాని యుపయోగము, దాని మేరలను జెప్పట, అనగా దాని ప్రయోగోపహారములు చెప్పట నాధర్మము. ఇంగ్లీషు సర్కారువారు మహాశక్తిగలవా రనుటలో సందియ మేమియు లేదు. కాని సత్యాగ్రహముకూడ అస్త్రము లన్నిటిలో దొడ్డ దల బ్రహ్మాస్త్ర మనుటలో సందియ మేమియు లేదు.’

తెలివిగల ఆ సెక్రటరీ తల నూపుచు నిటు లనెను:

‘చూతముగాక!’

శాంతినికేతనము

రాజకోటనుండి నేను శాంతినికేతన చురిగితిని. ఆగుట నధ్య

పకులును, విద్యార్థులును నాపైఁ బ్రేమ కురిపించిరి. నిరాశంబరతను, శిల్పమును, ప్రేమను మేళవించి నాకు స్వాగతి మొసఁగిరి. కాకాసాహెబ్ కాలేల్కరుగారితో నాకడల ప్రథమపరిచయము.

కాలేల్కరుగారికి కాకాసాహెబును పేరల వచ్చెనో నాకపుడు తెలియదు. తరువాత దానిసంగతి తెలిసెను. శివరావు నెలపాండేగారు సీమలో నాకు యింకొకరిని చూచుకొనిరి. నాకును, నాదికిని మాలమైత్రి యేర్పడెను. వారు బహుదా రాజ్యమున గంగానాథవిద్యాలయమును నడపిరి. విద్యాలయమునెడ కుటుంబభావన కలిగింపకలెనని వారి తలఁపు. కావున సుపాధ్యాయులకు నావిషయంబు లేర్పాటు చేయఁబడెను. కాలేల్కరుగారికి కాకా (కక్క) యను పేరొకఁడఁబడెను. ఘడకేగారు మామ అయిరి. హరిహర శర్మగారు స్నేహితులు. ఇతరులును తగిన పేరుల బడిసిరి. కొంతకాలము జరిగినతరువాత కక్కకు మిత్రుఁడను నర్థముగల స్వామియను పేరొకఁడొందులును, మానుకు మిత్రుఁడను నర్థముగల అప్పయను పేరొకఁడొందులును ఈ కుటుంబమునందు చేరిరి. ఈ కుటుంబమునందలి యాయయిదుగురును ఒకరితరువాత నొకరుగా నాకు మిత్రులయిరి. శివపాండేగారికి సాహెబ్ అను పేరు విప్రుతము. విద్యాలయము పూసి నేయఁబడినపిదప నీ కుటుంబము చిటిలిబోయెను. కాని యీ కుటుంబము తన యాధ్యాత్మికసంబంధమును విడనాడలేదు. కాకాసాహెబు భిన్నభిన్నస్థలములతో భిన్నభిన్నానుభవములు సంపాదించుచోయెను. నేను శాంతినికేతనమున కరిగినతఱి వానిచేయుచుండిరి.

ఈ కుటుంబములోనివారే యగు చింతామణికౌస్త్రిగారును అపు డచట నుండిరి. వీ రిరువురు నచట సంస్కృతము చెప్పుచుండిరి.

ఫీనిక్సు-కుటుంబమునకు శాంతినికేతనమున విడిగా బస యేర్పాటుచేయఁబడెను. మగనలాలగాంధీ కుటుంబ-పెద్ద. ఆశ్రమ నియమము లన్నియు సరిగా జరుగునట్లు లతఁడు మాయచుండెను. అతఁడు తన ప్రేమచే, స్థానముచే, పూనికచే శాంతినికేతనమునం బెల్లెడఁ దన తాదాని విరజిమ్మెను. అపు డచట ఆంధ్రహాస పీఠము ననుగారు లుండిరి. జగదానందబాబు, నేపాలబాబు, సంతోషబాబు, భితిమోహనబాబు, నగీరబాబు, శరదబాబు, కాశీబాబు వీ రందఱుతో నాకు లెస్స పరిచయ మాయెను.

నేను నా స్వభావముచొప్పున విద్యార్థులలోను, ఉపాధ్యాయులలోను కలిసిపోయితిని. వారితో శరీరపరిశ్రమమును గుఱించియు, తన పనిని తాను చేసికొనుట గుఱించియు చర్చింపఁ గొనెడితిని. శత్రువు లిచ్చి వండుచారి శేర్పఱమటకంటె మరద్యాయులును, విద్యార్థులును తమ పాకము తాము చేసికొనుట ముంచి దనియు, ఉపాధ్యాయులు పంటయింటిని పశిశిలించి గుండురెని విద్యార్థుల యారోగ్యము, నీతియు చక్కగా నుండుననియు, విద్యార్థులు తమ వంట తాము చేసికొనుచో తమపని కొరకు మీఁదఁ బడకుండా నొక పనార్థపాఠము చదివికొనినట్లు లగు ననియు గూచించితిని. ఒక రిక్తువు గుపాధ్యాయులు పెరువులు విజేరిరి గాని పలువురు తలలూఁపిరి. బాలకులకు—నారి స్వభావము గాతన ప్రయము కావున-ఇది రుచించెను. ఇక న డ్డేమి? శ్రోత్తరపని అరంభ నాయెను. నే నీ మాట మహావిచారిని బహువైచితిని. 'ఉపాధ్యాయుల కిది యనుమాలుగుచో నాకును అనుమాలుమే' యని వారనిరి. ఇక విద్యార్థుల విషయమున నిది స్వరాజ్యమునకు లాశపుఁదని యని వారభీప్రాయపడిరి.

ఈ క్రొత్తపని నెఱవెర్చుటకు పియర్స్సునుగారు కామట ఓప్పిరి. ఇది వారికిఁ గడు నింపుగా నుండెను. ఒకదెసఁ గొంపలు కూరలు తఱుగుటకుఁ గూర్చుండిరి. మఱియొక దెస బియ్యము బాగుచేయుటకుఁ గొందఱు కూర్చుండిరి. వంటయింటిని చక్కగా శుద్ధిచేయుటకు నగిన బాబు వడ్డెరాలు పూసుకొనిరి. ఇట్లు వారందఱు నడుముకట్టుకొని పనిచేయుట చూడఁగా నాకు కనులపండువాయెను.

కాని నూటపాతికమంది విద్యార్థులను, వారి గురువులకును ఒక్కతూరి ఇది సహింపఁదగినదిగా లేదు. కాన ప్రతిదినమును చచ్చ జరుగుచుండెడిది. ఇందు కొందఱుసేపోవుచుండిరి. కాని పియర్స్సును గారలయువారా? వారు చిటునగవుతో నేదో యొక పని మాచుచుండువారు. పెద్ద పెద్దగుండిగలు మొదలగుపాత్రలు తొలుచుట వీరి వంతు. శ్రమ మఱిసింపుటకుఁ గాను పాత్రలు తొలుచువారిముందు కూర్చుండి కొందఱు సేతారు వాయింపుచుండిరి. మఱి కొందఱు విద్యార్థులు మఱికొన్ని పను లత్యుత్సాహముతోఁ జేయఁదొడఁగిరి. ఈ రీతిగా శాంతినికేతినమంతయు నేనెవెరచి జమ్మచుండెను.

ఒకతూరి మొదలు పెట్టఁబడిన క్రొత్తపద్ధతు లిక నాఁగవు. ఫీనిక్సు వంటయిల్లు స్వాశ్రయమే కాక యందలి పాముగూడ కడు బుజువు. దాన పోవు లేదు. బియ్యము, పప్పు, కూరలు, గోదము పిండి ఇవి యన్నియు నొకతూరియే మరపాయిలో తయారయ్యెడివి. దీనిని జూచి బంగాళీవారి పాకశాలగూడ మార్పుచెందెను. ఒక రిరువు రుపాధ్యాయుఁ, కొందఱు విద్యార్థులును దీనిని నిర్వహించిరి. దీనికి ఫలితముగా భోజనశాల యంతయు స్వాశ్రయముగా నుంప వీలాయెను.

కాని యేవో కొన్ని కారణములచే నీ పద్ధతి యాఁగిపోయెను. జగద్విఖ్యాత మగు నీసంస్థ కొలఁదికొల మయినను ఈ ప్రయోగము నడపినందువలన దీనికి లోపేమియు రాలేదనియు, దీనివలన జేకూరిన

కొలది యనుభవములకుని దీనికి మేలే కలిగెననియు నా యభిప్రాయము.

కొంత కాలము నేను శాంతినికేతనమునం గుండెదలచితిని గాని విధి నన్ను బలాత్కారముగా గొట్టివై చెను. నేనచట నేజ్ఞాల్లుంటినో లేదో గోఖలేగారు జేవాము చాలించి రని తంతివచ్చెను. శాంతినికేతనమంతయు శోకమున మునిగిపోయెను. అందఱును నన్ను అడింపవచ్చిరి. అచటి దేవాలయమున సభ గూడెను. అది గంభీరమగు దృశ్యము. నే నానాఁడే నాభార్యతోడను, మగనలాలుతోడను పూనాకు బయలుదేరితిని. మిగిలినవా రెల్లగును శాంతినికేతనమందే యుండిరి.

ఆంధ్రులుగారు బగ్గవానువఱకు నాతో వచ్చిరి. 'ఇండియాలో సత్యాగ్రహము సాగింప నెపుడేని సమయము వచ్చునా? అగుచో నెపుడు? దీనిగుఱించి మీ రాగ్రహించితిరా?' అని విచరించిరి.

నే నిటులు సమాధానము చెప్పితిని: 'దీనికి జవాబు చెప్పట దుష్కరము. ఒక సంవత్సరమువఱకు నే నేమియు చేయనెంచెను. 'నీ వొక సంవత్సరము దేశమంతయు తిరుగుచు, గడువు దాటనంత వఱకు దేశమునకు సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నకును నీ యభిప్రాయమును తెలుపకుము' అని గోఖలేగారు నాకు ఆదేశించిరి. నే నటులు వారికి మాట యిచ్చితిని. నే నిందు ప్రతి-అక్షరమును పరిపాలింపవలయును. గడువుదాటిన పిదపఁగూడ నావశ్యకత లేనిచో నే నే ప్రశ్నకును సమాధానము చెప్పఁదలఁపను. కావున మఱియయిదేండ్లనాఁక సత్యాగ్రహముతో పని పట్టు నని తోఁపదు.'

ఇక్కడ ఈమాట చెప్పట మంచిది. హింద్ స్వరాజ్ లోని నా యుద్దేశములను జూచి, 'ఒక సంవత్సరము నీవు హిందూదేశములో నుండుము, నీ యుద్దేశము లన్నియు తమకుఁ దామే సరిపుచ్చు కొనును' అని గోఖలేగారు నవ్వుచుండెడివారు.

మూడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

బర్దవానులో మూడవతరగతి టికెట్టు తీసికొనుటకు మాకుఁ గడుఁ గప్తమయిపోయెను. మూడవతరగతి బాటసారులకు ముందుగా టికెట్లు ఈయరని తెలిసెను. నే నపుడు స్టేషను-మాస్టరు కడికు వెళ్లితిని. ఆయనకడికు వెళ్లఁగలుగుట మాత్రము సామాన్యమా? స్టేషను-మాస్టరుగారు ఫలానాచోట నున్నారని యెవరో మామీఁద దయఁదలఁచి చెప్పిరి. తుదకు వారికడికు వెళ్లఁగా వార ను మూడవ తరగతివారికి ముందుగా టికెట్లయఁబడవని చెప్పిరి. కిట్టితలుపు తీయఁగనే టికెట్లు కొనుటకు వెళ్లితిని. కాని టికెట్లు నులువుగా దొరకు వీలు కానిపింపలేదు. బలముకలవా రొకరినెనుక నొకరు త్రోసికొనుచు చనుచుండిరి. నే నా త్రోపులలో నలిగిపోతిని. తుద కెట్టెటులో టికెట్లు దొరకెను.

రైలు వచ్చెను. ఇచటఁగూడ బలము గలవారే త్రోసికొని పోయిరి. ఎక్కినవారును, ఎక్కఁబోవువార ను పరస్పరము చూపించు కొనుచుండిరి. వారి తలలును వీరి తలలును డీడిక్కిలు కొట్టుకొను చుండెను. దీనిలో నేను పాలుగొనలేకపోతిని. కావున మే విచటనుండి అచటికిని, అచటినుండి యిచటికిని పరుగెత్తితిమి. ఎచటికి వెళ్లినను ఒకటియే మాట—‘ఇచట చోటు లేదు. ఇచట చోటు లేదు.’ నేను గాడ్డువద్దకు వెళ్లితిని. ‘చోటున్నచో కూర్చుండుము! లేనిచో మఱి యొక రైలులో వెళ్లుము!’ అని యతఁడనెను.

‘నాకు చాల తొందరపని యున్నది’ అని నేను వినయముతో పలికితిని. ఈమాట వినుటకు గాడ్డు కవకాశము లేదు. ఇంతటితో నా పని అయినది. ‘ఎచటనో యొకచోట ఇఱుకు’మని మగనలూలకుఁ

జెప్పితిని. నేను నాభార్యతో ఇంటర్వ్యూసుబండి యెక్కితిని. ఆ బండిలో నెక్కుచుండగా నన్ను గార్డు చూచెను.

అసనసోల్ స్టేషనులో ఇంటర్వ్యూసు చార్జి వసూలుచేయుటకు గార్డు నాకడకు వచ్చెను. నే నటు లంటిని : 'మాకు చోటు చూప వలసి నధర్మము మీది. చోటు లేకపోవుటచే నే నిచటఁ గూరుచుంటిని. మూడవతరగతిబండిలో చోటు చూపుగురేని నే నచటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుడను.'

గార్డుగా రిటులనిరి : 'నాతో వాచము చేయుకుండు. చోటు లేదు. బండిబాడుగ యీయనిచో దిగిపోవలసియుండును.'

నాకు పూనాలో తొందరపని. గార్డుతో దెబ్బలాడుటకు నాకు ఉత్సాహము లేదు. గార్డు పూనావఱకును కట్టి నాకడ నొమ్మ వసూలు చేసెను. నా కిది అన్యాయ్య మనిపించెను.

ప్రొద్దుటికి ముగల్ సరాయి చేరితిమి. మగనలాలునకు మూడవ తరగతి బండిలో చోటు చిక్కెను. ముగల్ సరాయిలో నేనును అచటికి చూటితిని. నేను టికెట్ కలెక్టరుకు జరిగిన సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. ముగల్ సరాయిలో నేను మూడవతరగతి బండిలోనికి మాటినట్టులు సాక్ష్యముగా నొక చీటి వ్రాసి యిమ్మంటిని. అతఁ డీయ ననెను. పిదప నేను 'వసూలుచేసిన సొమ్మును ముదరాయి'మిమ్మని నై త్వే అధికారికి వ్రాసితిని.

'సాక్ష్యపుఁ జీటి లేక డబ్బు వాపసుచేయుట మాకు రివాజు కాదు గాని మీవిషయముమాత్రము వేఱుగా భావించి వాపసు చేయుచున్నాము. మఱియు బర్దవానునుండి ముగల్ సరాయివఱకు వాపసుచేయఁబడదు' అని జవాబు వచ్చెను.

నాఁటినుండియు మూడవతరగతిలో నే ననుభవించుచు వచ్చుచున్న యిక్కట్లు లన్నియు వ్రాసినచో నొక మహాగ్రంథ మగును.

ఆత్మకథ

కొన ప్రసక్తి కలిగినప్పుడు ముందరి ప్రకరణములలో నటనచిట్ట కొంచెము కొంచెము తెలుపుదును. శరీరము తాళజాలకుండుటవలన మూడవతరగతి బండ్లలో ప్రయాణమును నే నాపివేయవలసి వచ్చెను. ఇందులకు నేను కడు వగచితిని, వగతును. మూడవతరగతి బాట సారల కడగండ్లకు రైల్వే అధికారుల బౌద్ధత్యమే పరమకారణము. మరియు ఆ బాటసారల మోటుదనము, మడ్డితనము, స్వార్థపరత్వము, అజ్ఞానము—ఇవియు వారి కడగండ్లకు కారణములు కాకపోవు. ఇందియకాక ఈ బాటసారులు తమ యాదృత్యమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ మడ్డితనమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ స్వార్థపరత్వము తా మెఱుంగకుండుట—ఇదియంతయుఁ జాల విచారకరము. వారు చేయునదంతయు వారికి స్వాభావికముగా నుండును. వారు తమ లోపములను దిద్దుకొనఁ దలపెట్టరు.

చచ్చి చెడి కల్యాణ-జంక్షనుకు చేరితిమి. మగనలారము, నేనును స్టేషనులోని పంపుకడ నీరు గొని స్నానముచేసితిమి. నాభార్య స్నానముచేయుటకు నేను సన్నాహము చేయుచుండఁగా సర్వెంటిన్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీకి సంబంధించిన 'కాలు' గారు మమ్ము గుర్తించి మాకడికు వచ్చిరి. వారును పూనాకు వెళ్లుచుండిరి. స్నానము చేయుటకు నాభార్యను రెండవక్లాసు స్నానశాలలోనికి తీసికొని వెళ్లును నని వారనిరి. వారి సౌజన్యము నుపయోగించుకొనుటకు మనసులో సుకోచించితిని. రెండవక్లాసు అవుతుఖానాను ఉపయోగించుకొను నధికార మామెకు లేదని నే నెఱుంగుదును. కాని అప్పు డట్టి అయోగ్యతను పాటించనైతిని. సత్యపాలకున కిది తగదు. మరియు రెండవక్లాసు అవుతుఖానాలోనే స్నానముచేయవలయు నను పట్టుదల నా భార్యకు లేదు. కాని భర్తమోహము సత్యమును మూసెను—'హిరణ్మయస్య పాత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్.'

నా ప్రయత్నములు

హూనా చేరితిని. ఉత్తరక్రియలు జరిగెను. సిదప సాసయిటీ చేయవలసిన పనులకు గుఱించియు, నే నందు సభ్యత్వమును వహించుట గుఱించియు నే మందఱమును విచారించితిమి. ఇది నాకు చాల బరువాయెను. గోఖలేగా రుండఁగా సాసయిటీలో చేరవలసిన యక్కఱ వాకు లేదు. గోఖలేగారి యాజ్ఞను వినుటయే, వారి యిచ్చ ననువర్తించుటయే నా పని. ఆ సిద్ధియే నా కోరుకొనునది. హిందూ దేశము తుపాసులో నున్నపు డొక కర్ణధారుఁడు కావలయును. అట్టి కర్ణధారుఁడు గోఖలే. 'ఆయన కాపాడుచుండఁగా నాకేమిభయము?' అని నే ననుకొంటిని.

ఇప్పుడు వారు గతించిరి. కాన సభ్యత్వమునకు నేను తప్పక ప్రయత్నము చేయవలయును. మరియు గోఖలేగారి యాత్మకును ఇది యిష్టము అని తలఁచి యిసుమంతయు సందియము లేకుండ పట్టు దలతో ప్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని. ఆపు డెచు చాలమంది సభ్యు లుండిరి. నాయెడల వారికిఁ జాలభయ ముండెను. దాని బాఱఁద్రోల గడుఁ బ్రయత్నించితిని. దీనజేసి వారిలో మతభేదము కలిగెను కొందఱకు నన్ను జేర్చుకొనుట యిష్టము; మఱి కొందఱకుఁ జాల ననిష్టము. ఇరువాగులవారికిని నే ననిన ప్రేమయే కాని నామీఁది ప్రేమకంటె వారికి సాసయిటీజనాబుదారి యెక్కువ కాదా? ఒకవేళ ఎక్కువ కాకున్నను నామీఁది ప్రేమకన్న తక్కువమాత్రము కాదు.

కావున మా వాదములు కటువులు గాక మధురములుగా నుండెను. మరియు సిద్ధాంతములనే అనుసరించి యుండెను. తమ యభి ప్రాయములకును, నా యభిప్రాయములకును ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును ఉన్నంత తేడా యున్నదనియును, ఏ ముఖ్యవిషయముల మీఁద ఈ సాసయిటీని గోఖలేగారు నిలువఁబెట్టిరో వానికే కొలఁది కాలములో హాని కలుగఁగలదనియు ప్రతిపక్షుల వాదము. ఇది సహజమే.

ఆత్మకథ

చాల చచ్చించి చచ్చించి ఇండ్లకు మరలితిమి. నిర్ధారణ మొనరించుటకు వాయిదా వేయబడెను.

నాకు నుడిగుండమునఁ బడి కొట్టుకొనినటు లుండెను. అధిక లగు మిత్రుల బలముచే సొసయిటిలో దూరు టుచితమా? నాపని గోఖలే గారి జవాబుదారీని వహించునా? నే నుండుట పూవుర కన్ స్వయంచో సొసయిటి-విషమస్థితికి నేను కారణము కానా? నన్ను జేర్చికొనుటలో సభ్యులకు మితభేద ముండునంతవఱకు నే నందు ఇటు నుండి చుట పొడి గాదనియు, విరోధికోటిలోనివారి నిట్టి సంకటమునండి తప్పించుట మేలనియు నాకు వోచెను. ఇటులు చేసినయెడలనే సొసయిటికిని, గోఖలేగారికిని నా జవాబుదారీ యుండునని గ్రహించి తిని. నా యంతరాత్ములో ఇట్టి నిర్ణయము కలిగినంతనే—“నన్ను సభ్యునిగాఁ జేర్చికొనుటకు సభ్యులను కూడఁబెట్టి సభ జరుపవలయు” అని శ్రీ శ్రీనివాసశాస్త్రిగారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని. నా విరోధి కోటిలోనివారికి నా నిశ్చయము బాగుగా నుండెను. వారికి ధర్మ సందోహము తొలఁగెను. పైఁగా మాకు చెలిమి నలిసెను. సొసయిటి నుండి నా దరఖాస్తు వాపసు కాఁగనే నే నందు నిక్కమున సభ్యుడై నయిపోతిని.

నే నందు సభ్యుడనుగాఁ జేరకుండుటమంచి వాయె ననియు, నన్ను జేర్చుకొనుట కిష్టపడనివారి వాదము సరి యయిన దనియు నా కిపు డనుభూత మాయెను. వారి సిద్ధాంతములును, నా సిద్ధాంతము లును చాల భిన్నము లనియు నా కిపు డనుభవ మాయెను. మాకు మత భేద మున్నటులు తెలిసినపిదపఁగూడ మా యాత్మలలో ఎడము లేదు. మా మనస్సులలో భేదము లేదు. మాకు మత భేదమున్నను మేము బందుగులమే, మిత్రులమే. పూనాలోని సొసయిటిస్థలము నా కొక షేత్రము. లాకికదృష్టిలో నేను సభ్యుడను గాకున్నను ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో సభ్యుడనే. లాకిక సంబంధముకంటె నాధ్యాత్మిక సంబంధ మనర్హము. ఆధ్యాత్మికసంబంధము లేని లాకికసంబంధము ప్రాణము లేని దేహముతో సమానము కదా!

కుంభోత్సవము

డాక్టరు ప్రాణజీవనదాస్ మెహతాగారితో మాటలాడుటకు రంగూను పోదలచితిని. దారిలో కలకత్తా కలదు. అచట భూషేంద్రనాథవసుగారు నన్ను రమ్మరి కొరిరి. వంగీయు లతిథుల నెంత పూజింతురో అంత పూజయు సమగ్రముగా నచటఁ గాన వచ్చెను. నే నా దినములలో పండులనే భుజించుచుంటిని. నా కుమారుఁడు రామదాసు అపుడు నానెంట నుండెను. కలకత్తాలోఁ గల పండ్లన్నియు నాకొఱకు తీసికొనిరాబడెను. స్త్రీలు రాత్రియంతయు మేలుకని బాదము, పిస్తా మిదలగు పండ్ల బరడు లొలుచుచుఁ గూగుచుండిరి. రకరకముల పండ్లు చక్కగను, నేర్పుగను సిద్ధము చేయఁ బడెను. నాతో వచ్చివారికి రకరకముల పకౌన్నము లొనర్పఁ బడెను. దీనఁగల ప్రేమమును, వివేకమును నే నెఱుఁగుదునుగాని యొక రిరువు రతిథులకు ఇంటిల్లిపాది రే యెల్లయు మేలుకని యుపచరించుట దుస్సహము. కాని యీగండము దాఁలుటకు నా కుపాయ మేమియు లేకపోయెను.

రంగూను పోవు స్త్రీమరులో నేను డెక్కుమీఁద కూర్చుండఁ దలచితిని. వసుగారి యింట నెంత సత్కార మందితిమో స్త్రీమరులో నంత యసత్కార మందితిమి. డెక్కుమీఁద పయనించువారి కష్టము లన్నియు ననుభవించితిమి. స్నాన మొనరించు చోట నిలువలేనంత కంపు! మఱుఁగు దొడ్డి నరకము! మలమాత్రములు తొక్కుకొనుచు మాకి పోవలయును. నా కిది దుర్భరమాయెను. నే నిది యంతయు కౌపైనుకు విన్నవించితిని. కాని వినువా రెవరు? బాటసారులు తమ ముఱికిచే డెక్కంత యు ఖరాబుచేసివైచిరి. కూరుచుండుచోటనే

ఆ త్మ క థ

ఉమియుదురు. పొగాకు కరిగిన తమ్మరసము పూర్తికరింతురు. తినఁగా మిగిలిన మెళుకుల నచటనే దిగనాడుదుగు. వాగు మాట లాడునవి మాటలుకావు; అతిభ్రులు. ప్రతివాఁడును వీలయినంత చోటు నాక్రమించుకొనఁ బ్రయత్నించును. తా నాక్రమించు కొనిన చోటుకంటె తన సామానుకు కావలసిన చోటెక్కువ. ఆ రెండు రోజులును ముక్కుమూసికొని వెళ్లఁబుచ్చితిని.

రంగూనులో దిగఁగనే ఏలెంటు కీసంగతి యంతయు వ్రాసి తిని. నేను మరల డెక్కుమీఁదనే తిరిగి వచ్చితిని. నా వ్రాసిన చీటి వలనను, డాక్టరు మెహతాగారి ప్రయత్నమువలనను అపు డంత కష్ట మనుభవింప లేదు.

రంగూనునందును నా కక్కఱ కలవాని కన్ని నెక్కుడు పండ్లనే సమకూర్చిరి. డాక్టరు మెహతాగారి యిల్లు నాకు స్వగృహమే. కావున నే నచట తినుబండముల సంఖ్య తగ్గించితినిగాని తినెడి పరిమాణమును తగ్గింపనయితిని. కావున రకరకముల పండ్లు తీసికొనివచ్చెడివారు. నేనును వానిని నిషేధింపనయితిని. ఆకాల ములో క్రొత్తక్రొత్తవస్తువులు నాకనుల నాకర్షించెడివి. వానిఁ జూడఁగా నాలుక యూరెడిది. మరియు తినుట కొక వేళ పోవ లేదు. నాకు గూటదీపము, నోట మెతుకైనను మేము భుజించి లేచువఱకు ఎనిమిది, తొమ్మిది గంట లయ్యెడిది.

౧౯౧౫ సాలున హాద్యారమున కుంభోత్సవము. నే నచటికి వెళ్లక తప్ప దనుకొంటిని. మరియు మహాత్ములకు మున్నోరాయుగారి దర్శనము చేసికొనవలయు ననుకొంటిని. గోఖలేగారి సాసయివారు కుంభోత్సవమునకు స్వయంసేవకులను పంపిరి. వారికి హృదయనాథ కుంజ్రాగారు అధిపతులు. స్వర్గియులకు డాక్టరు దేవుగారును ఆ

స్వయంసేవక సేనలో నొకరుగా నుండిరి. మా జట్టుతో రమ్మని నాకు వార్తవచ్చెను. మగనలాల్ గాంధీ శాంతినికేతనమునం దున్న మాతుకి డీని తీసికొని నాకన్నముందే హరద్వారమున కరిగెను. నేనును రంగూనునుండి వచ్చి వీరిని గలిసికొంటిని.

కొకత్రానుండి హరద్వారమునకు గైలులో పోవుచు మా పడ్డ పాట్లు భగవంతున కేఱుక. పైలుబండ్లలో కొన్నివేళల దీపములయి నను ఊండెడివి కావు. శివారాన్ పురమునుండి మేము సామానులవలె, జుతువులవలె క్రిక్కిరిసిపోయితిమి. వైకప్ప లేని గైలుడబ్బాబు, పైని మధ్యాహ్నసూర్యుడు, క్రింద కొలుచున్న యినుపరేకులు: ఇక మాపని యెటు లుండెనో చెప్పవలయునా? దప్పిచే నాలుక యెండిపోయినను ఆ యెండిలో చాందసు లగు హిందువులు చిత్తురు కాని, గురకలు నీగు తెమ్మచో యుట్టరు. 'హిందూనీళ్లు' వచ్చిననే త్రావుదురు. ఈ హిందువులే వ్యాధిగ్రస్తు లగుచో నపుడు తిగుకు డాక్టరులు వ్రాండి నిచ్చిను, తురకకాంపాండిగులు, కిరస్తానీ కాంపాండిరులు నీ రిచ్చినను, మాంసరస మిచ్చినను త్రాగుటకు సంకోచింపరు.

హిందూదేశమునందు మనకు పాకీపని చేయుటయే విశేష మయిన పని యని శాంతినికేతనమున నేను గ్రహించితిని. ఒక సత్ర మునందీ స్వయంసేవకులకు డేరాలు వేయబడెను. డాక్టరు దేవు గారు మఱుగువొడ్లుగా నుపయోగించుటకు కొన్ని గోతులు త్రవ్వరి. వీరిని బాసచేయుటకు ఉద్బిచ్చి పాకీవాండ్ర నేర్పాటు చేయఁ జూచు చుండిరి. ఈ దశలో 'ఈ పని యంతయు మా ఫీనిక్సువారిది' అని నే నంటిని. డాక్టరు దేవుగా రంగీకరించిరి. ఇక మాలో మాట యిచ్చువాఁడను నేను; పని చేయువాఁడు మగనలాల్ గాంధీ.

ఆత్మకథ

జేరాలలో కూర్చుండి యాత్రికులకు మిక్కిలి మిచ్చుట, సర్వ ప్రసంగము చేయుట, తదితరప్రసంగము చేయుటయు నా పని. ఈ దర్శనము లిచ్చుటతో నాపని చెల్లు. ఒక్క నిమిషమేని తీరుదామని లేదు. స్నానమునకు వెళ్లినపుడును నన్ను విడిచిపెట్టెడివారు కారు. ఇంక నన్ను ఫలాహారము మాత్రము చేయనిత్తురా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా చేసిన యల్పసేవ హిందూదేశమునం దంతలుచు తెలియఁబడియె నని హరద్వారమున కనుగొంటిని.

నేను తిరుగలిలో నలిగిపోతిని. మూడవతరగతిలో పయనించు నపుడు నే నందఱతోపాటు కష్టము లనుభవించితిని. అపుడు వన్నెలో గినవారు లేరు. దిగినంతటనే దర్శనము గోరు జనులచే పరివేష్టించఁ బడిపోతిని. ఈరెండు స్థితులలో నేది దయాదయక మో నిర్ణయించుకొనుటకుఁ జాలఁ గష్టపడితిని. దర్శనమునకు వచ్చు మూడను నాచి కోపము వచ్చుచుండెడిది. తఱుచు సంతాపముకూడ కలుగుచుండెడిది. మూడవతరగతి పయనములవలన కష్టము మాత్రమే కలిగెడిది; కోపము కలిగెడిది కాదు. కలిగిన కష్టముకూడ మేలునకే యుపయోగించెడిది.

నా కాశాళ్లలో ఇష్టము వచ్చినటులు తిరుగుటకు శక్తి యుండెడిది. ఆకాలములో నాకు గస్తాలో కల్లుబకుఁగూడ వీలు లేనంత ప్రసిద్ధి లేదు. అచటఁ గూడిన జనులకు సర్మచింత తక్కువ. అజాగరూకత, చంచలత, పాపండుత యెక్కువ. సాగువులు నీల యవినినటులు పుట్టుకొని వచ్చిరి. పాలు, పంచదార తినుటకు వారు పుట్టినటు లుండిరి. ఇచట నే నయిదు కాళ్లు గల యావుచు జూచితిని. నాకాశ్చర్యము కలిగెను గాని యెఱిగినవారు నా యజ్ఞానమును పాఠద్రోలిరి. ఈ యావు దుష్టుల లోభమునకు బలి యాయెను. లేగ

కాలు తెగఁగొట్టి ఆవుమూఁపురపు తోలుచిల్పి అచట నీ కాలు కుట్టి యయిగుకొల్ల యావును కేసిరి. ఈ రెండు పాతకములను ఘనమేమనఁగా నమాయికుల కడనుండి గనము దోచుకొనుటయే. అచట ఈ యయిగుకొల్ల యావును జూడని హిందు వెవఁడును లేడు. దానిని చూచినందులకుఁగాను తక్కువ డబ్బిచ్చిన హిందు వెవఁడును లేడు.

కుంభోత్సవదినము వచ్చెను. నా కా దినము సవ్యము. తీర్థ యాత్ర యనుకొని నేను హరద్వార మేఁగలేదు. తీర్థశ్రేణులవలన పవిత్రతాదుల సంపాదింపవలయు నను మోహము నా కెన్నఁడును లేదు. అపు డచటికి పదియేడు లక్షల జనులు వచ్చి రనుకొనిరి. ఆ వచ్చిన పదియేడు లక్షల జనులను పాపండులా? పీరిలో పలువురు పుణ్యము కొఱకును, ఆత్మసుద్ధికొఱకును వచ్చి యుండు రని చెప్పుటలో నాకిసుమంతయు సందియము లేదు. ఇట్టి విశ్వాస మాత్మ్యాన్ని త్యము కలిగించుట అసంభవము కాదుగాని కొంతయు కష్టమని మాత్రము చెప్పవలయును.

ప్రక్కపయిఁ బరుండి నేను వివారసాగరమున నునిఁగి వోయి తిని. ఈ పాపండులనగును పవిత్రులును గలరు. నా కీశ్వరునిముందు నిగ్దోఘులని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సమయమున హరద్వారమునకే వచ్చుట తిప్పగునేని నే నా విషయమును వెల్లడించి కుంభోత్సవము నాఁడు హరద్వారమును విడనాడియుందును. హరద్వారమునకు వచ్చుటయు, కుంభోత్సవమునాఁ డచట నుండిపోవుటయు సాపము కానిచో నే నేదో యొక కఠినవ్రతమును బూని యచట జరుగుచున్న పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తమును, ఆత్మసుద్ధిని చేసికొనవలయునని తలఁచితిని. నేను వ్రతము లొనరించుటకే పుట్టితిని గావున నేదో యొక

ఆత్మకథ

కఠినవ్రత మాచరింపడలపెట్టితిని. కలకత్తాయందును, రంగూనునందును నాకొఱకు నా మిత్రుల నావశ్యకమగు శ్రమను బొందుటయు ఆ సమయమున నాకు గుర్తు వచ్చెను. ఈ కారణమున తినెడు వస్తువుల కొక హద్దేర్పఱపను, సూర్యాస్తమయమునకు ముందే భుంపను నిశ్చయించుకొంటిని. నేను భోజనమున కొక హద్దు నేర్పఱచుకొననిచో నా కౌతిర్య మిచ్చువారిలకు కష్టము కలిగింతు ననియు, నేనే యొకరికి నేన చేయవలసియుండఁగా నొరులచే నేనే నేవింపఁబడుచుందు ననియు గ్రహించితిని. కావున ఇరువదినాలుగు గంటల పరిమితి గల కాలములో నయిదు వస్తువులకన్న నెక్కువ ముట్ట ననియు, చీకటిపడినతరువాత భుజింప ననియు వ్రతము గొంటిని. ఈరెంటి కష్టములను లెస్సగా విచారించితిని. ఈరెంటిని ఇంచుకేనియు జరదాటుకుందుమను నిశ్చయించితిని. రోగము వచ్చినపుడు దౌష్యరూపముగా నెక్కువ వస్తువులను తినుటయూ, తినకండలుయూ? ముగ్గురుగూడ నీ యిరుగు వస్తువులలో చేరునా, నేరవా? అను నీ విషయము లన్నింటిని వచ్చించి 'తినఁదగిన వయినచో సరి; అయినంటి కంటె నెక్కువ వస్తువులను తినను' అని నిశ్చయించితిని. నే నీవ్రతములు పూని పదమూడేండ్లాయెను. ఇవి నన్ను లెస్సగా పట్టి చూచెను. ఇవి నన్ను టులు పట్టి చూచుటయే నాపాల రామకవచ మాయెను. ఈవ్రతముల వలన నా యాయువు పెరిగెననియు, వీనివలన పలుమాఱులు రోగముత్తఁడనయితి ననియు నా యభిప్రాయము.

లక్ష్యణ-ఝూలా (వంతెన)

ఇంతవారు మున్, శిరామ మహాత్ములు. వారిని, వారి గురుకులమును దర్శించిన తగునాత నాకు చాల శాంతి కలిగెను. హరద్యా కోలాహలమునకును, గురుకులశాంతికిని గల భేదము నాకు వెంటనే స్పష్టముగా కానిపించెను. మహాత్ములు తమ ప్రేమతో నన్నోలలాడించిరి. బ్రహ్మచారు లందఱు నన్ను భక్తిశ్రద్ధలతో గారవించిరి. రామదేవుగారిని నేను మొదట నిచటనే చూచితిని. వారి కార్యశక్తిని వెంటనే నేను కనుగొనఁ గలిగితిని. మాకు కొన్ని విషయములలో మతభేదము లున్నను కొలఁదిరోజులలోనే మా పరిచయము స్నేహముగా పరిణమించెను. నే నచట రామదేవాచార్యులతోడను, తదితరాచార్యులతోడను పనిపాటలు నేర్పటను* గూర్చి చాల సంభాషించితిని. వెంటనే గురుకులమునుండి నెలపు తీసికొనవలసి వచ్చుట నాకు సంతాపకర మాయెను.

‘లక్ష్యణఝూలా’ తప్పక చూడఁదగినదని యెక్కువగా వింటిని. ఇంతదూరము వచ్చి హృషీకేశము చూడకుండు పోవుట మంచిది కాదని పలువురు మిత్రులు నొక్కిచెప్పిరి. లక్ష్యణ-ఝూలా హృషీకేశమునకు దగ్గఱ. నేను నడచి పోనెంచితిని. హృషీకేశ మొక మజిలీ; రెండవ మజిలీ లక్ష్యణ-ఝూలా.

హృషీకేశమున పలువురు సన్న్యాసులు ననుఁ జూడ వచ్చిరి. వారిలో నొకరికి నాజీవన వృత్తాంతము రమణీయులుగా కానిపించెను. ఫినిక్సు-జట్టంతయు నావెంట నుండెను. ఆయన మమ్ముల నందఱును జూచి చాల ప్రశ్న లడిగెను. మాతో ధర్మమును గుఱించియు ప్రసం

* Industrial Training

ఆత్మకథ

గించెను, నాలో ధర్మమునెడల తీవ్రాభిలాషము కలదని యతఁడు గ్రహించెను. నేను గంగలో స్నానముచేసి వచ్చుచుంటిని. నా శరీరముమీఁద చొక్కాలు, గిక్కాలు లేవు. నాకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేవు. ఇట్టి నన్నుఁ జూచి దుఃఖితుడై యా సన్యాసి 'నీ వాస్తికుడవు. నీకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేకుండుట నాకు విచారముగా నున్నది. ఈ రెండును హిందూధర్మమునకు బాహ్యచ్ఛిన్నములు. హిందువయినవాఁ డీ రెంటిని తప్పక తాల్పవలయు' నని పలికెను.

పోరుబంధులలో బ్రాహ్మణచాలకులు జంఁదెములకు తాళపు చెవులు కట్టుకొనుచుండుట చూచితిని. ఆ తాళపు చెవుల యుంకారము నేను వినుచుంటిని. నా కపుడు పడియేండ్లు. వారివలెనే జంఁదెము వేసికొని దానికి తాళపుచెవులు కట్టుకొని గిర్రున త్రిప్పచు వాని యుంకార మాలకించుచుండవలెనని నాకును అభిలాష కలిగెను. ఆ కాలమున కాతియావాడు కోమటులకు జంఁదెము వయిచుకొను నాచారము లేదు. కాని ద్విజమాత్రులు జంఁదెము తాల్చితీరవలయు నను నొక ప్రచారము అపుడే యారంభ మాయెను. గాంధీకుటుంబమువారందఱు జంఁదెములఁ దాల్చుగడఁగిరి. మావారి కిరువురకును, నాకును అపు డొక బ్రాహ్మణుఁడు రామరత్న చెప్పచుండెను. ఆయన మాకు జంఁదెములు వయిచెను. అపుడు నాకు తాళపు చెవులతో పని లేకున్నను రెండుమాఁడు దానికి తగిలిఁచి త్రిప్పఁదొడఁగితిని. పిదప జంఁదె మెపుడో తెగెను గాని మరల జంఁదెము వేసికొనవలయు నను వ్యామోహము నాకు కలిగినటులు గుఱుతు చాలదు. పిదప నేను క్రొత్త జన్నిదమును తగిలించుకొనలేదు.

పెద్దవాఁడ నయిన పిదప నాచేత జంఁదెము తాల్చజేయుటకు పలువురు ప్రయత్నించిరి. కాని వారి ప్రయత్నము నామీఁద ప్రస

రింపలేదు. శూద్రులకు జం దెములు తాల్చు నధికారము లేకున్నచో తదితరుల కేల యుండవలయును! ఈ బాహ్యచిహ్నమును ధరించు నలవాటు మాకుఁ బ్రబలములలో లేదు. మరియు దీనిని ధరించితీరవలయుననుటకు ప్రబలముగు కారణము నాకుఁ గానరాలేదు. 'నాకు జం దెము మీఁద గోత్ర లేదుకాని దానిని దాల్చుటకుఁ దగినంత హేతువు కానరాలేదు. నేను వైష్ణవుఁడనుగాన తావళము దాల్చితిని. పెద్దలు మాయన్నదిమ్మలకు పిలక నుంచుటలో జాగ్రత్తగనే యుండిరి. కాని నాకు నీచులో పిలక తీసివేయవలసివచ్చెను. తెల్లవారు చూచినప్పుడురనియు, న న్ననాగరకుఁ డని యందురనియు సిగ్గుపడి నేనచట పిలకను తీసివేసితిని. మాయన్న గారి కుమారుఁడు ఛగన్ లాల్, గాంధీ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుండెడివాఁడు. అతఁడు పట్టుదలతో శిఖి నుంచుకొనెను. ప్రజాకార్యముల కతని శిఖి యడ్డు వచ్చునని యతని మనస్సునకు బాధ కలిగిననుగూడ లెక్కగొనక నేనతని పిలక తీసివేయించితిని. ఈరీతిగా పిలకనుగురించి నాకింత సిగ్గుండెడిది.

నే నా స్వాములవారి కీకథనంతయు వినిపించి పిదప నిటులంటిని :

'జం దెము నేను వేసికొనను; ఏలయనిన చాలమంది హిందువులకు జం దెము లేదు. అయినను వారు హిందువులే. మరియు దాని యక్కఱ నాకుఁ గానిపించుటలేదు. మరియు యజ్ఞోపవీతధారణ మనఁగా జన్మాంతరధారణము. జన్మాంతర మనఁగా శుద్ధజీవనము, ఉన్నతజీవనము. ఈ కాలమున హిందూసమాజమును, హిందూస్తానమును ఈరెండుగూడ వెనుకఁబడి యున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో మనకు జం దెము దాల్చు నధికార మేడి? హిందూసమాజ మస్పృశ్యతను విసర్జించిన నాఁడు, ఉచ్చనీచ భేదములను మఱచిననాఁడు, ఇతరదోష

ముల నీసడించిననాఁడు, నాబుగుదిక్కులను పిక్కటిల్లిన యుగ్మమును, పాపంబితను పాపద్రోలిననాఁడు మనకు యజ్ఞోపవీతమును ధరించు నధికారము రాఁగలదు. కావున ఉపవీతమును గుఱించి మీరు చెప్పిన మాట నాకు గిట్టదు. ఇంక పిలకనుగుఱించి కొందెము విచారింపవలసి యున్నది. నా కీవఱకు పిలక యుండెడిది. కాని సిగ్గుచేతను, భయము చేతను దానిని దీసివయించితిని. ఇప్పుడు దానిని మరల బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నా సహచరులతోఁగూడ నీ విషయమును విచారింపెదను.

జందెమునుగుఱించి నా చెప్పిన మాటలు స్వాములవారికి నచ్చలేదు. జందెము తాల్చుకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితిని నా రా కారణములనే జందెము తాల్చుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జందెమునుగుఱించి యాయభిప్రాయములు నేటికిని మాఱలేదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒక్కొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యా బాహ్యసంకేతము డంబమున కగునేని, ఇతరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొను నేని యది త్యాజ్యమగును. ఈకాలమున జందెము హిందూమతమున కభివర్ధకమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీ విషయమున తటస్టుడ నయి యుంటిని.

పిలకను సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దీసి వేసితినిగాని నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను బెంచఁ దలఁచితిని. ఇంక నీ విషయ మటు లుంచి లక్ష్మణ-ఝూలా దెస కేఁగుదము.

హృషీకేశము, లక్ష్మణ-ఝూలా యీరెండును జూచి తీరవలసి నని. మన ప్రాచీనుల ప్రకృతిసౌందర్యజ్ఞానమునకును, శిల్పమునకు ధర్మస్వరూపమొసఁగువారి దూరదర్శిత్యమునకును నా కత్యాదరము జనించెను

కాని అట్టిచోటల మనుష్యు లొనరించు పనులు చూడఁ
నాకు శాంతి నిలువలేదు. హరద్వారమునందువలెనే హృషీకేశము
నంగును బాటల ప్రక్కల సుందరిమగు గంగాతీరములయందు మను
ష్యులు గోత్రచేసివయితురు. అది పావనమగు గంగాజల మని యయి
నను వారికి తోచెను. కొంచెము ద వ్యేగినయెడలఁ గావలసినంత
చోటు నొరకుచుండఁగా బాటలను, నదులయొడ్డులను పొడుచేయుట
చూచి కడు సంతసించితిని.

లక్ష్మణ-గృహాలా యనునది ప్రేమగుడుగుండు నొక యినుప
వంశేన, లోఁగడ నచట త్రాటితోఁ జేయఁబడిన యొక చక్కని
వంశేన యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ
సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల నొక్కము వెచ్చించి యీ యినుప
వంశేన వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్న మెంటువారికి వశపఱిచె
నట! నేను చూచియుండు లేదు గాన లోఁగడనున్న త్రాటివంశేనను
గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యినుపవంశేన యచటి
ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంక మనియు, నస్థానపతిత మనియుఁజెప్పఁ
గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికుల వంశేన. దాని తాళముచెవులు
సర్కారువారి క్రిందడియెను. రాజభిక్తి గల నా కానాటికే యీ విష
యము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖిజనకమగు దృశ్యము స్వర్గాశ్రమము. టిక్క
రేకుల పొకలకు స్వర్గాశ్రమ మని పేరిడిరి కాని వేతనమియు లేదు. ఈ
పొకలు సాధకులకుఁగాను వేయఁబడియె నని వింటిని. కాని యచట
నపుడు సాధకుఁ డెవఁడును ఉన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునం
దున్నవారిని చూచితిని గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁదోపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము
లనుటలో సందియ మిసుమంతయు లేదు. అవి నా యునికిని గుఱిం
చియు, నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొన
రించెను.

ఆశ్రమస్థాపనము

నే నీ కుంభయాత్ర చేయుటకు ముం దొకతూరి హరిద్వార మిరిగి యుంటిని. ౨౧-౨౨-౧౯౧౨లో సత్యాగ్రహశ్రమము స్థాపింపఁ బడెను. శ్రద్ధానందులవారు నన్ను హరిద్వారమునం దుంచఁగోరిరి. కలకత్తా మిత్రులు కొందఱు వైద్యనాథమునం దుంచుచుగిరి. రాజ కోటలో నుండుమని మఱికొందఱు మిత్రులు పట్టుపట్టిరి.

నే నమదాబాదుమీఁదుగా వెళ్లుచుండఁచుదు పలువురు మిత్రులు న న్నమదాబాదునం దుంచుచుగిరి. ఆశ్రమమున కగు వ్యయమును తాము భరింతుమనిరి. మాకు నివసించుటకు నిం దిల్లుపనిరి. ఈ కారణములచే నా కమదాబాదుమీఁదనే మాపువడెను. నేను గుజరాతువాడ నగుటచే గుజరాతుభాషవలన దేశమునకు నా చేయఁగలిగినంత సేవయును చేయఁగలుగుదు నని తలఁచితిని. మరియు అమదాబాదు చాలఁగాలమునుండియు చేతిమగ్గములకు కూచిలి. కావున నిచట రాటముల పని బాగుగా సాగఁగలదనియు, నిది గుజరాతుదేశమునకు ప్రధాననగర మగుటఁజేసి యచటఁ గల ధనవంతులు ధన మొసఁగి చాల సాయము చేయఁగల రనియు తలఁచితిని.

అమదాబాదు మిత్రులతో ఆశ్రమమును గుఱించి నూటలొడు సందర్భమున అస్పృశ్యులను గుఱించియు లెస్సగా చర్చించితిని. యోగ్యుడగు నంత్యజసోదరుఁ డెవఁడేని యాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపఁ గోరినచో నేను తప్పక చేర్చికొందునని వారికి వైష్ణవముగాఁ జెప్పివయిచితిని.

‘మీ నియమములను పరిపాలింపఁగల యంత్యజుఁ డెవఁడేని దొరకినపుడు చూతము లె’ డని యొక వైష్ణవమిత్రుఁడు తన మన

స్సంతోషమును వెల్లడించెను, తుదకు నే నమదాబాదునం దాశ్రమము స్థాపింప నిశ్చయించితిని.

శ్రీ జీవనలాల్ దేశాయి బాద్మిపురుగారు న న్నమదాబాదులో నుండఁగోరినవారిలో ప్రధానులు. మేము వారి కోచరన్-బంగాళా అద్దెకుఁగొని యం దుంటిమి.

పిదప ఆశ్రమమునకు ఏమి పేరు పెట్టవలయు నని చర్చకు వచ్చెను. నేను మిత్రులతో నాలోచించితిని. సేవాశ్రమ మనియు, తపోవనమనియు నెవరికిఁ దోచిన పేరులు వారు చెప్పిరి. సేవాశ్రమ మను పేరు బాగుగనే యుండెనుగాని దాన సేవారీతి లెస్సగా తోచదు. ఇక తపోవన మనుపే రెటులు పెట్టుకొనఁజెల్లును? వాకు తప స్సనినఁ బ్రియ మేకాని యీ పేరు మా తల దాఁటినది. మాయుదేశము సత్యమును పూజించుట, సత్యమును శోధించుట, సత్యము నెడలఁ బట్టుదల వహించుట, మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మేము చేసిన పద్ధతిని హిందూదేశమువారిచే చేయించుట, మరియు దాని శక్తి హిందూదేశమున నెంత ఘని చేయునో చూచుట నా యుద్దేశము. కావున నా సహచరులును, నేనును సత్యాగ్రహాశ్రమ మను పేరును నిర్ణయించితిమి. ఈ పేరువలన సేవయు, సేవాపద్ధతియు సహజముగా గోచరించును.

ఆశ్రమమునకు నియమావళి యుండవలయును. చిత్తు తయారు చేసి యందఱ యభిప్రాయములను కోరితిని. అందఱ యభిప్రాయముల లోను గురుదాస బెనర్జీగారి యభిప్రాయము నేటికిని నాకు గుర్తు న్నది. వ్రతములలో నమ్రతనుగూడ నొక వ్రతముగా చేయవలయునని వారి యాహు. ఫేటి పిన్నవారలలో నమ్రత కొఱవడియన్నదని దీని యాశయము. నాకును ఈ సంగతి తెలియును గాని నమ్రతను

ఆత్మకథ

గూడ ప్రతములలోఁ జేర్చినచో నమ్రత నమ్రతగా నుండును. నమ్రతకు సంపూర్ణముగా నర్థము చెప్పవలసివచ్చుచో శూన్యత యని చెప్పవలసివచ్చును. శూన్యతాప్రాప్తికి వేరేఁడు ప్రతము వలయును. శూన్యత యనిన మోక్షస్థితి. ముముక్షువునకుఁగాని, సేవకునకుఁగాని ప్రతివిషయమునందును శూన్యత-అభిమానము లేకుండుట-కావలయును. లేకున్నచో నతఁడు ముముక్షువు కాఁడు, సేవకుఁడును గాఁడు. అట్టివాఁడు స్వార్థపరుఁడు, అహంకారి.

ఆపు డాశ్రమమున నించుమించు పరిచూపురు ద్రవిడులు కలరు. వక్షిణ-ఆశ్రీకానుండి నాతో నయిదుగురు ద్రవిడుబాలకులు వచ్చిరి. వీరితోఁగలిసి మే మందఱమును ౨౫ మందిమి. మా కందఱకును పాకశాల యొకటియే. మే మందఱమును ఏకగుటుంబమువారివలెనే నివసింపఁ బ్రయత్నించితిమి.

పరీక్ష!

ఆశ్రమము స్థాపించబడిన కొలదికాలములోనే నే ననుకొనని విషయ మొకటి తటస్థించెను. భాయి అమృతలాలు తక్కరు గారికది నుండి నా కొక యుత్తరము వచ్చెను: 'మిగుల దరిద్రుఁడును, యోగ్యుఁడును అగు నంత్యజుఁడొకఁడు తనకుటుంబముతో మీ యాశ్రమమున నుండఁగోరుచున్నాఁడు. తా మతనిని స్వీకరింతురా?'

నే నుద్విగ్నుఁడ నయితిని. తక్కర్ బాబువంటి గొప్పవారి యనుమతి గొని యింట్ల సేఘ్రకాలములో నొక యంత్యజకుటుంబ మాశ్రమమునకు వచ్చు నని నే ననుకొనియుండలేదు. నా సహచరుల కా చీటిని చూపితిని. వారు సంతోషించిరి. 'ఆ కుటుంబములోని వా రెల్లరును ఆశ్రమనియమములను పరిపాలింతురేని తప్పక మేము స్వీకరింతు' మని అమృతలాల్ తక్కరుగారికి తెలిపితిని.

మాదాభాయియు, అతని భార్య దానీ బహేన్, వారిహూతురు లక్ష్మీయు వచ్చిరి. లక్ష్మీ యపుడు పాలు గుడుచు శిశువు. మాదాభాయి బొంబాయిలో పంతులు. వారు ఆశ్రమమునందలి నియమములను పరిపాలింప నంగీకరించిరి. ఆశ్రమమునఁ జేర్చుకొనఁబడిరి.

పీరిని జేర్చికొనుటవలన నాశ్రమమునకు సాయ మొనరించు మిత్రమండలిలో నలఱడి పుట్టెను. ఇంటివారికి నూతిలో పాలు గలదు. ఆ నూతినుండి నీరు తెచ్చికొనుటకు మాకు కష్టము కలిగెను. అచట ఇంటివారికి నీరు తోడి యిచ్చువాఁడు మ మృతంకపఱచెను. మా నీటిబొట్టు అతనికి తగులరాదు. అతఁడు మమ్ము తిట్టఁదొడఁగెను.

ఆ త్మ క థ

దూదాభాయిని తొలగిపొమ్మని నిందింపఁగడఁగెను. 'నిందించినచో నైరింపు' డనియు, 'నేమయినను సరియ నీకు తెం' డనియు నే నందఱకును జెప్పితిని. మేము మాటు తిట్టకుండుటవలన నతఁడు స్థిలిమరల మమ్ముఁదిట్టుట మానుకొనెను. కాని దీనివలన ధనసాహాయ్య మంతరించెను. మొట్టమొదట నంత్యజప్రవేశమును గుఱించి శంకించిన మిత్రుఁడు నియమపరిపాలకుఁడగు నంత్యజుఁ డెచట దొరికు నని యనుకొనెను.

ధనసాహాయ్య మాఁగినపిదప సంఘబహిష్కారము వచ్చుననుచు నారత నా దెవిని బడెను. బహిష్కారము వచ్చినను, సాయ మాఁగి పోయినను అమచాబాదు విడువఁగూడదని నా సహచరులతో నాలోచించితిని. మాలగూడెమునకుఁ బోయి యచటనే నివసించి కూలి నాలి చేసికొని వచ్చినదానితో జీవిత మని యుచుంటిమి.

ఇటు లుండఁగా నొకనాఁడు—'రా బోవు నెలకు డబ్బు లేదు' అని మగ్గలాలో గాంధీ నాకు నోటి సిచ్చెను. 'అటు లగుచో మనము మాలగూడెమునకు తఱుద' మని చల్లగా నేను ప్రత్యుత్తరించితిని.

నా కిట్టి సంకటములు కలుగుట కిది మొదటితూరి కాదు. కాని పలుమాటులు చిట్టచివరనిముసమున నాకు సాయము దొరకెను.

మగ్గలాలు నాకు నోటి సిచ్చిన కొలఁది నాళ్లలో నొకనాఁటి ప్రొద్దున వడిగా పరువెత్తికొనివచ్చి యొక కుర్రఁడు—'వెట పట నొక మోటారు నిలువఁగడి యున్నది. ఒక నేకు మిమ్ము పిలువ మన్నాడు' అనెను. నేను మోటారుకడకు వెళ్లితిని. 'ఆశ్రమమునకు కొంచెము సాయము చేయఁదలచితిని. తాము స్వీకరింతురా?' అని యా నేకు నన్నడిగెను. 'తప్పక స్వీకరింతును, ఇపు డిట్టివి చాల నావశ్యకము' అని నే నంటిని.

'నేను రేపుప్రొద్దున ఈవేళకే ఇచటికి రాఁగలను. మీరు ఆశ్రమముననే యుందురా?' అని నే నడిగెను. 'ఉండు'నని నే నంటిని.

నేను వెళ్లెను. మఱునాఁడు సరిగా ఆసమయమునకే మోటరు 'బంయి' మనెను. బాలకులు సాక్షి వార్త తెచ్చిరి. నేను లోపలికి రాలేదు. నేనే వెలుపలికి వెళ్లితిని. అతఁడు ౧౩౦౦౦ రూపాయల నోట్లు నాచేతికిచ్చి మాటాడకుండా వెళ్లిపోయెను. నేనీ సాయమును కలలోనేని తలపోయి లేదు. అతఁడు ధర్మము చేసిన పద్ధతియు ఆశ్చర్యకరముగా నుండెను. ఆయన యెప్పుడును ఆశ్రమమునకుఁగూడ రాలేదు. నేను వారి నొకతూరియే చూచియున్నటులు గుఱుతు. ఆశ్రమములోనికి వచ్చుట లేదు, అడుగుట, నడుగుట లేదు. సామిచ్చి బయటి వాఁడు బయటినుండియే నిష్క్రమించెను. ఇట్టి సంఘటన చూచుట నాకిదే మొదలు. ఈ సాయమువలన మాలగూడెమునకు పోవు నాలోచన ముగిసిపోయెను. ఈ సాయముతో కొక రోజుదాదివఱకును పరవాలే దనుకొంటిమి.

వెలుపలవలెనే యాశ్రమములోపలఁగూడ నలజడి యారంభమాయెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అస్పృశ్యులు చూయింటికి వచ్చుటయు, ఉండుటయు, భుజించుటయు పాడుకయేగాని యిప్ర చాశ్రమమునందు వారిని సాక్షాత్తు ప్రవేశపెట్టుకొనుట నాభార్య మొదలగు స్త్రీల కింపితము కాలేదు. దానీ బహేను నెడల మావారికి తిరస్కారము లేకున్నను ఔదాసీన్యము కలదని తీక్షణమయిన నానయన శ్రవణములకు గోచరమాయెను. ఆర్థిక సాహాయ్య మడుగంటిన నాకంతచింతయు, భీతియు లేకుండెను గాని యీ గృహకల్లోలము గుస్సహమాయెను. దానీ బహేను ఆందఱాఁడువారివంటిదే. దూదాభాయి చదువులో నామాన్యుడేకాని మంచి వివేకముకలవాఁడు. అతని యొర్పునకు నే సంతసింతును. అతని కపుడపుడు క్రోధము కలుగుచుండెడిది కాని యతని నైరణ నన్నాకర్షించుచుండును. చిన్న చిన్న యవమానములను నైరింపుమని నేను దూదాభాయికి చెప్పఁగా నతఁడంగీకరించుటయే గాక దానీ బహేనునుగూడ నైరింపుమని ప్రేరించుచుండువాఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ కుటుంబము చేరుటవలన నాశ్రమము చాల పాశములు నేర్చుకొనెను. మొట్టమొదటనే మే మాశ్రమమునం దస్పృశ్యత లేదని చాటితిమి కావున మాపని సుశ మాయెను. మే మిటులు చాటి చెప్పినను, ఆశ్రమివ్యయ మధిక మగుచున్నను దీనిని పోషించువారు ప్రధానముగా సనాతనమతావలంబకు లగు హిందువులే కావున ఇస్పృశ్యత పునాదులు జవజవ లాడిపోయె నని స్పష్టమాయెను. ఇంగుల కింకను చాల ప్రమాణము లున్నవి. కాని మేము అస్పృశ్యులనో నన్ని పానము లాచరించుచుంటి మని తెలిసియు హిందువులు మాకు సాయము చేయుచున్నారు. వారు తమను సనాతన మతావలంబులనుగాఁ దలఁచుచున్నారు. ఇది యేమంత తక్కువ ప్రమాణమా?

ఈ యస్పృశ్యతను గుఱించియు, దీనికి సంబంధించి కలిగిన సూక్ష్మములగు చిక్కులను గుఱించియు, తలవని తలంపుగా వచ్చి పడిన కష్టముల నతిక్రమించుటను గుఱించియు, సత్యశోధనమునకు సంబంధించిన వివిధవిషయములను గుఱించియు తెలుపవలసియున్నను ప్రకృతము తెలుపకుండా బోవుటయు, ముందు ప్రకరణములలోఁ గూడా నీ దోష మెంతయో కొంత యుంచుటయు తటస్థించుచున్నది. దీనికి నేను వగచుచున్నాను గాని ఇది తప్పదు. కొన్ని ముఖ్యవిషయముల నే నిందు వివరింపవలయును. ఏలనః ఈ నాటకమునందలి చాల పాత్రములు జీవించియున్నవి. నీని సమృత్తిని గైకొనక నీనికి సంబంధించిన విషయములను వాకొనుట యుచితమైన పని కాదుగదా! 'పోనీ, వానిసమృత్తి గొనరాదా?' యని యనవచ్చునుగాని ఆయా యీ ప్రకరణములు వ్రాయుతఱి వానివానికి సంబంధించిన సంగతులు వాని వానికిఁ బంపి సంస్కరణము చేయించి, చీటికి మాటికి వాని స్మృతులు గైకొనుట యసంభవము మాత్రమే కాక యీ యాత్మకథ హస్తగూఢ నతిక్రమించిన పని యగును. కావున నీశిష్టభాగము సత్యశోధకున కెఱుఁగఁజేయవలసియున్నను సంపూర్ణముగా నెఱుఁగజేయఁజాల నని నెఱిగొందుచున్నాను. ఇట్లులయ్యి యీశ్వరేచ్ఛ యున్నచో నీ కథను నాన్, కో ఆపరేషన్ రోజులవఱకు లాగుకొని రావలయు ననియే ఆసించుచున్నాను.

గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయట

బుడ్డిగములోనే విదుతపోటన్న చందముగా తొలుఁగొలుతనే
 యంతర బాహిరయుంఁగూమారుతములలోఁ జిక్కికొని బయలుఁ
 బడిన న్న యాశ్రమపు ముచ్చట ముగించి గిరిమిటియాల సంగతి
 కొంచెము విచారింపవలసిన సమయ మాసన్న మయినది. అయివేండ్లు
 గాని, అంతకు లోపుగాఁగాని పనిచేయుటకు కరారునామా వ్రాసి
 యిచ్చి హిందూదేశము విడనాడి పోయినవారు గిరిమిటియాలు.
 నేటాలులో గిరిమిటియాలమీఁద వేయఁబడిన మూఁడుపానుల తలపన్ను
 ౧౯౧౪ సంవత్సరమున తీసివేయఁబడెను. కాని యీ పద్ధతి యింకను
 ఆపివేయఁబడలేదు. ౧౯౧౬ సంవత్సరమున పండిత మదనమోహన
 మాలవ్యులు ఇంపీరియల్ రెజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిలులో ఈవిషయమును
 గుఱించి ప్రసంగించిరి. లార్డు హార్డింగుగారు ఈ ప్రస్తావము సంగీకరిం
 చిరి. 'సార్వభౌములు సమయము వచ్చినపుడు ఈపద్ధతి నెత్తివేయు
 మని నాకు నెల విచ్చిరిగాన తటి వచ్చినపు డెత్తివేయుదు' నని లార్డు
 హార్డింగుగా రుద్దోషించిరి. అప్పట్టమగు నీ వాదనమున కిండియా
 తృప్తిపడఁజాలదుగాన దీనిని వెంటనే యెత్తివేయింపవలయు నని
 నేఁ దలఁచితిని. హిందూదేశ మిన్నాళ్లనుండియు నీపద్ధతిని 'బహు
 పరాకుగా' నైరించుచు వచ్చుచుండెను. ఇపుడు హిందూదేశము
 కొంచెము కన్ను తెఱచె నని నే ననుకొంటిని. కొందఱు మిత్రులతో
 సంప్రతించితిని; పత్రికలలో వ్రాసితిని. వెంటనే తీసివేయుటయే
 యందఱుకును అభిమత మని గ్రహించితిని. దీనియెడ సత్యాగ్రహమున
 కేమేని ప్రసక్తి కలదా? ప్రసక్తి కలదనుటలో నా కేమియు సందియము
 లేదు కాని దీని నెటు లుపయోగింపవలయునో అది తెలియలేదు.

ఆత్మకథ

ఈలోపుగా వైసరాయిగారు 'సమయము వచ్చినపుడు' అను మాలల కథమును విప్పిచెప్పిరి. 'ఈ పద్ధతికి బదులు మఱియొక పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టుటకు సరియగు సమయము చిక్కగానే ఈ పద్ధతి తీసివేయఁ బడు'నని వైసరాయిగారు ప్రకటించిరి. పిదప ౧౯౧౭ సాలున ఫిబ్రవరిలో వెంటనే యీ పద్ధతిని తొలగించుటకు బిల్లును మంజూరు చేయుఁడని ఇంపీరియల్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో పండిత, మదన మోహన మాలవ్యులు వైసరాయిగారి నడిగిరి గాని వారు నామంజూరు చేసిరి. నే నీ విషయమును హిందూదేశమునం దంతయు ప్రచారము చేయ నారంభించితిని.

హిందూదేశ మంతయు తిరుగుటకుముందు వైసరాయిగారిని చూచుట మే లని తలఁచితిని. నేను వారిదర్శనమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొంటిని. వెంటనే అది అంగీకరింపఁబడెను. వైసరాయిగారి కిప్పుడు మి. మేఫీ మంత్రి. అతఁడెప్పుడు సర్ జాక్ మేఫీ యాయెను. నాకు మి. మేఫీతో గాఢపరిచయ మొదలెను. లార్డ్ ఛమ్స్ ఫర్డ్ గారును, నేనును ఇష్టపూర్తిగా మాటలాడితిమి గాని వారు నిక్కచ్చిగా నే మాటయుఁ జెప్పరయిరి. కాని వారు తప్పక సాయము చేయుదు రని నే నాశ పెట్టుకొంటిని.

నా త్రిప్పటకు బొంబాయి మొదలు. జహాంగీరు పిటిట్ గారు సభను జరపించు భారము వహించిరి. ఇంపీరియల్ సిటిజన్ షిప్ అసోసియేషనువారి తరపున సభ యాయెను. కార్యనిర్వాహకవర్గము వారు తీరుమానముల నుసాయిదా వ్రాయుటకు గుమిగూడిరి. డాక్టరు రీడ్, సర్ లబ్బాభాయి శామలదాస్, మి. నటరాజ్ వగైరాలను, పిటిట్ గారును అప్పుడు ఉండిరి. 'ఎప్పు డీ పద్ధతి నెత్తివేయుదు రని సరకారువారి నడుగవలయును?' అను చర్చ వచ్చెను. 'ఏ లయింత

త్వరలో' నని యొకరును, '3౧ వ జులై నాడెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును, 'వెంటనే యెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును గవర్నమెంటువారి నడుగుద మని వారు వారు నూచించిరి. '3౧ వ జులై నాడు' అను మాట నాది. ఏవో యొక తేదీని నిష్కర్ష చేయుచో ఆనాటికి గవర్నమెంటువా రేమియుఁ చేయుకున్నయెడల పై పనిని మనఁసు విచారించుకొనుటకు వీలు కలుగు నని నా యభిప్రాయము. 'వెంటనే' అను మాట లల్లుభాయి గారిది. '3౧వ జులై కంటే వడిగా కావలయు నని నాయుద్దేశము' అని లల్లుభాయి గారనిరి. 'వెంటనే' అను మాట లోకులకు సరిగా అర్థముకాదని నేను తెలిపితిని. 'లోకులచే నేనని పని చేయింపవలసివచ్చుచో నిశ్చయార్థబోధకముగు పదమునే వాడవలయును. 'వెంటనే' యనుదాని కెవనికి తోచినటులుఁ వాడవలయు చెప్పికొనుచుఁబోవును. గవర్నమెంటువా రొక యర్థము చెప్పదురు; లోకు లింకొక యర్థము చెప్పదురు. 3౧ వ జులై యనునెడల నిక నర్థభేదము పొసఁగదు. ఆ తేదీకి గవర్నమెంటువా రేమియు పరిష్కరింపనిచో మనపనిని మనము చేసికొనుటకు వీలు కలుగును' అని నే నంటిని. డాక్టరు రీడుగారు దీని శక్తిని వెంటనే గ్రహించిరి. లల్లుభాయిగారికిఁ గూడ తుదకిది రుచించెను. కడపట 3౧వ జులై నిర్ధారించబడెను. హిందూదేశమంతటను ఈ రీతి గనే పథలు జరిగెను.

బొంబాయినుండి శ్రీమతి జాయజీ పిటిట్ గారి ప్రోద్బలమున ప్రేమ డెప్యూటీషు నొకటి వైసరాయిగారికడకు వెళ్లెను. బొంబాయి నుండి వెళ్లినవారిలో తేడీ తాతా, స్వర్గీయ దిల్ శాద్ బేగమ్ మొదలగువారు కలరు. అందఱు పేరులును నా కిపుడు గుర్తు లేవు. ఈ డెప్యూటీషునువలన చాల పని యాయెను వైసరాయిగారు ఆశావర్థకముగు ప్రత్యుత్తర మొసఁగిరి.

ఆత్మకథ

నేను కరాచీ, కలకత్తా మొదలగు చోట్లకు వెళ్ళితిని. ప్రతి చోటను పెద్ద పెద్ద సభ లాయెను. ప్రతియోగమునను ఉత్సాహము పిక్కటిలెను. మొదట నే నిది తలపెట్టినపు డింతింత సభలు జరుగు ననియు, నిందలు గుమిగూడుదు రనియుఁ దలఁపలేదు.

అదినములలో నే నొంటరిగనే ప్రయాణము లొనరించుచుంటిని. దాన నతాకికములగు ననుభవములు చేకూరెను.

సి. వి. డి. వారు వెన్నంటి యుండెడివారు కాని వీరితో జగడము పెట్టుకొనుటకు నాకు జరూరు లేదు. నాకు రహస్యమేమియు లేదు గాన నన్ను కష్టపెట్టవలసిన పని వారికి లేదు. వారిని కష్టపెట్టవలసిన పని నాకును లేదు. సౌభాగ్యవశమున నా కళుడు మహాత్మ్యముద్ర లేదు. కాని నన్నెఱిగినచోట మహాత్మ్యముగోష లేకపోలేదు. ఒక తూరి నేను గైలులో పోవుచుండఁగా చాల స్త్రీమనులలో 'సి. వి. డి.' లు నాటిక్కెట్టు చూడవచ్చి నెంబరు వేసికొని కొంచెము గోలచేసిరి. వారడిగిన ప్రశ్న లన్నిటికిని నేను వడిగనే సమాధాన మిచ్చుచువచ్చితిని. నా తోడి బాటసారు లందఱును నన్నొక సాధువుగనో, ఘోరుగనో పరిగణించిరి. ప్రతి స్త్రీమనునందును నన్నిటులు కలవర పఱచుటచే బాటసారులు సి. వి. డి. వారిని తిట్టుచు 'పాపమీ సాధువును వృథాగా నేల కష్టపెట్టుచున్నా' రని తిరుగఁబడి నాదెసఁ జూచి 'ఈ బద్మావులకు టిక్కెట్టు చూపవల' యని నాకుఁ జెప్పిరి.

'టిక్కెట్టు చూపుట నా కేమియు కష్టము కాదు. వారు వారి విధిని చేసికొనుచున్నారు.' అని నే నా బాటసారులకుఁ జెప్పితిని. బాటసారుల కీ నా మాట తృప్తిగా లేదు. వారికి నాపై చాల దయ గలిగెను. నిరపరాధుల నెందుల కిటులు హైరానా పెట్టవలయు నని వారు ప్రతిఘటించిరి.

సి. ఐ. డి. వారి బాధకంటె జనసమూహపు బాధయే నా కెక్కు డనిపించెను. లాహోరునుండి ఢిల్లీకి పోవుచు గుంపుల యొత్తి డిచ్చే పడరాని పొట్లు పడితిని. నేను కరాచినుండి కలకత్తాకుఁ బోవు చుంటిని. నడుము లాహోరులో రైలు మార్పుకొనవలయును. నాకు రైలులో చోటెచటను దొరకలేదు. బలము గలవారికే చోటు. తలుపులు బిగించుచో జనులు కిటికీలనుండి లోపలికి దూఱుచుండిరి. నే ననుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితీరివలయును. ఈ రైలు దాఁటి పోవుచో నే ననుకొన్న నాఁడు దాఁటిపోవును. నా కింక చోటు దొరకు నను నాశ యుడిగెను. ఎవరును నన్ను లోనికి రానీయలేదు. నేను వెతుకుకొనుచుండఁగా నొక పోర్టరు 'పండ్రెండణా లిచ్చుచో మీకు చోటు చూపింతు' ననెను. 'చోటు చూపించుచో తప్పక పండ్రెండణా లిత్తు'నంటిని. అతఁడు కనఁబడినవారి చేతులు కాళ్లు పట్టుకొని నాకు చోటుచేయుటకు బతిమిలాడెను. కాని యెవరు నంగీకరింప రయిరి. రైలు బయలుదేలువేళ యాసన్నమాయెను. ఇంతలో నొక బాటసారి—'ఇచట చోటులేదు గాని అతనిని లోనికిఁ ద్రోయుము. అతఁడిచట నిలుచుండవలయును.' అని యనెను. 'మీకు సమ్మత మేనా?' యని పోర్టరు నన్నడిగెను. 'ఆ, సమ్మతమే, లోనికిఁ ద్రోయు'మని నే నంటిని. అతఁడు నన్నెత్తి కిటికీనుండి లోనికిఁ ద్రోసెను. ఈరీతిగా నేను లోపలఁ బడితిని. పోర్టరు పండ్రెండణాలు సంపాదించుకొనెను.

నా కది కాళరాత్రి. బాటసారు లందఱును ఎట్టెటులో కూరుచుండిరి. పై బల్లకు గల గొలుసును పట్టుకొని రెండు గంటలు నిలువఁబడితిని. 'ఇంతవఱకును కూర్చుండవే' మని నడుమనడుమ బాటసారులు నన్ను దబాయించుచుండిరి. 'కూర్చుండుటకు చోటు

ఆత్మకథ

లేదని వారిని సమాధానపఱచుచుంటిని గాని, నే నిటులు నిలువఁ బడుట వారికి సమ్మతముగా లేదు. వారు కాళ్లు నిగుడఁదన్నుకొనియే పరుండిరి. వారు నన్ను కూర్చుండుమని దబాయించినకొలఁదియు నేను మిగుల శాంతముతో సమాధానము చెప్పచుంటిని. దీనితో వారు కొంచెము శాంతించిరి. వారిలో నొకరు నా యూరుబేరు లడిగిరి. నాపేరు వినఁగనే వారు నొచ్చుకొని తుమాపణ చెప్పి చోటు చేసిరి. శాంతికి ఫలము నాకపుడు కానవచ్చెను. నా తల గిర్రున తిరుగుచుండెను. కూర్చుండవలసిన సమయమున కీళ్ళరుండు సరిగా చోటు చూపెను.

ఈ ప్రయాసతో అనుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితిని. కాసింబజారు మహారాజుగారు నా కౌతిల్య మిచ్చిరి. వారే కలకత్తాసభ కధ్యక్షులు. కరాచీలోవలెనే కలకత్తాలోఁగూడ నుత్సాహమునకు మేర లేకపోయెను. అచటికి కొందఁ తాండ్లయులుగూడ వచ్చిరి.

3౧ వ జులై రాకమునుపు కూలిపద్ధతి తీసివేయఁబడియె నని సరకారువారు చాటిరి. ౧౯౦౪ సాలున దీనిని తీసివేయుఁ డని మొదట నేను దరఖాస్తు చేసితిని. పర్ డబ్బు. డబ్బు. హంటరుగారు 'సెమి-స్లేవరీ' యని పేరుకొన్న యీ కూలిపద్ధతి యెపుడో కూలిపోవునని నే నాశించితిని. ౧౯౦౪వ సాలున ప్రారంభమయిన యీ పనికి పలువురు సాయము చేసిరి గాని యీతూరి ఇది సఫలమగుటకు పలువుర సాయముతోపాటు సత్యాగ్రహముగూడ సమ్మిళితమయి యున్నదని చెప్పక తప్పదు.

అనాఁటి ప్రచారమును, దాన పాలుగొనినవారి కనులను ఎఱుఁగఁ గోరువారు దక్షిణ - ఆఫ్రికా - సత్యాగ్రహేతిహాస మార యుద్ధురుగాక !

నీలిమందు డాగు

చంపారణ్యము జనకుని రాజ్యములోనిది. చంపారనులో

మామిడితోటలవలెనే ౧౯౧౭ సాలువఱకు నీలిమందుతోటలుండెడివి. అచటి రై తిరువదిపాళ్లలో మూడుపాళ్ల నేలయందు కామందుకు నీలిమందు వేసితీరవలయు నని లా కలదు. దీని కచట 'తీక్ కతియా' అని పేరు. ఇరువది కరాలగుచో నొక ఎకరము. ఇందు మూడు కరాలలో నీలిమందు వేసి తీరవలయును. ఈరీతిగా నిది 'తీక్ కతియా' అని ప్రసిద్ధ మాయెను.

చంపారను వెళ్లకమునుపు నాకు దానిపేరే తెలియదు. నీలిమందచట పండింపఁబడునని అసలే తెలియదు. నేను నీలిమందు పొట్లములను జూచియుంటిని గాని నీలిమందు చంపారనులో తయారగుననియు, నచట వేలకొలది రైతు త్రిడుములఁ గుడుచుచున్నారనియు ఎఱుఁగను.

రాజకుమారకుక్క యనునతఁడు చంపారనులో నొక రైతు. అతనికి చాలఁ గష్టములు సంభవించెను. తనవలెనే కష్టము లనుభవించుచున్న రైతు లందఱు కష్టములను పోఁగొట్టుట కతఁడు ప్రయత్నము చేసెను. కాన నీ నీలిమందువలన నంటిన డాగు కడిగివేయ నుత్సాహ మినుమడించెను.

నేను కాంగ్రెసుకు లక్ష్మీ వెళ్లినపు డితఁడు నన్ను పట్టుకొనెను. మా కడగం డ్లన్నియు వకీలుబాబు మీకుఁ జెప్పఁగలఁడని యతఁడు నన్ను చంపారణ్యమున కాహ్వానించెను.

ఈ వకీలుబా బెవరో కారు; చంపారనులో నాకు ప్రియసహచరుఁడును, బిహారునందు సేవాజీవనమున కాయువుపట్టును అగు

ఆత్మకథ

ప్రజకిశోరబాబు. రాజకుమార శుక్ల యితనిని నా గుడారములోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను. ఇతఁడు నల్లని అల్పకా చొక్కాలాగులు తొడుగుకొని యుండెను. ఇతఁడు నాదృష్టి నాకర్షింపలేదు. వీరు నిలుపేదలగు రైతుల డబ్బు కొల్లగొట్టు నొక వకీలుదొరగా రయి యుండు రని తలచితిని.

ఇతఁడు చంపారనునుగుఱించి కొలఁది మాటలు చెప్పఁగా విని, 'కనుకారఁ జూడక నేను నా యభిప్రాయ మేమియును జెప్పఁజాలను; మీరు కాంగ్రెసునం దీ విషయమును ముచ్చటించుఁడు; నేటికి నన్ను విడిచిపెట్టు' డని నేను నా రివాజుచొప్పున బదులు చెప్పితిని. రాజకుమారశుక్ల కాంగ్రెసుసాహాయ్య మర్థించెను. ప్రజకిశోరబాబు చంపారనునుగుఱించి కాంగ్రెసులో మాట్లాడెను. వారి ప్రస్తావము పర్యజనాంగీకారమును బడసెను.

రాజకుమారశుక్లకు సంతోషము కలిగెనుగాని యంతటితోనే యంతయు సిద్ధించె నని యతఁడు తలపోయలేదు. 'స్వయముగా మీరు చంపారను వచ్చి యచటి రైతుల కడగండ్లు చూడవలయు'నని యతఁడు నన్నుఁ గోరెను. 'నేను నా సంచారములో నచటికి రాఁగలను, ఒకటి రెండు నా శ్లంఘగల'నని నే నంటిని. 'మీ రొక్కనాఁ డుండినఁజాలును, కష్టము లన్నియు మీకుఁ దెలిసిపోవు' నని రాజకుమార శుక్ల యనెను.

లక్ష్మీసుండి కాకపూరు వెళ్లితిని. రాజకుమార శుక్ల అచట ప్రత్యక్షము. 'చంపారణ్యమిచటికి దాపు, ఒకదినము మాకు సెల వొసఁగు'డని యతఁ డనియెను. 'ఈతూరి రాఁజాలనందులకు నన్ను క్షమింపుఁడు, ఇంకొకతూర్కినేను తప్పక రాఁగల నని బాస యిచ్చు చున్నా'నని నన్ను నే బంధించుకొంటిని.

నే నాశ్రమమునకు మరలితిని. రాజకుమార శుక్ల నా వెనుక వెనుకనే హాజర్. 'ఏదో యొక తిథి నిర్ణయించి తెలుపు' డని యతఁడు కోరెను. 'ఫలానా తేదీకి నేను కలకత్తా వెళ్లుదును, నన్నచటఁ గలిసికొని తీసికొనిపాం' డని నే నంటిని. ఎచటికి వెళ్లవలయునో, యేమి చేయవలయునో, యేమి చూడవలయునో నా కేమి యుఁ దెలియదు. నేను కలకత్తాలో భూపేక్ష వసుగారి యింటిలో కొలుపెట్టకముందే సర్వస్వాధీనము డగు రాజకుమార శుక్ల యచట నా కొఱకు కనిపట్టుకొనియుండెను. అనురాధ్యుఁడును, అకలఃషితుఁ డును, పట్టుదలగల యీ రయితు న న్నిరీతిగా లోఁగొనెను.

౧౯౧౭ వ పాలు మొదట కలకత్తానుండి మే మిరువురమును బయలుదేరితిమి. మే మిరువురమును ఈడుజోడుగను, రయితులము గను చూపట్టుచుంటిమి. నా కే నై లెక్కవలయునో తెలియదు. అతఁడు నన్ను బండికడకుఁ గొంపోయెను. మే మిరువురము నొక బండిలోనే కూరుచుంటిమి. ప్రాద్దున పాట్నాలో దిగితిమి.

పాట్నా నాకుఁ గ్రోత్త. బసచేయుటకు నా యెఱిగిన వా రెవరును అచట లేరు. కల్ల కపట మెఱుంగని రయితు గావున రాజ కుమారశుక్లకు పాట్నాలో నే కొంచెమే పలుకుబడియుండకపో దని నేఁదలఁచితిని. రైలులో నితనిని గుఱించి కొంచెము నాకుఁ దెలియ నాయెను. పాట్నా దిగిన తరువాత యతని సంగతి యంతయు తెలిసి పోయెను. అతఁడు శుద్ధ-అమాయకుఁడు. తనకు మిత్రులనుకొనిన వక్త ల్లితనికి మిత్రులు కారు. పైఁగా రాజకుమారశుక్ల వారి కాశ్రితునివలెఁ దోఁచెను. ఇట్టి రయితు-క్లయంట్లకును, వక్తల్లకును వర్ష రువునందలి గంగయంత యంతరము.

ఆత్మకథ

రాజకుమారశుక్ల నన్ను రాజేంద్రబాబుగారి యింటికిఁ గొం
పోయెను. అతఁడు పూరికో, యింకొక యూరికో వెళ్లెను. బంగ
ళాలో నొక రిద్దఱు నవుకరులుండిరి. కొంచెము తినుబండము నాకడి
నుండెను. నాకు ఖడ్గూరము కొవలసిరాఁగా పాప మా శుక్ల బజారు
నుండి తెచ్చిపెట్టెను.

బిహారునందు అస్పృశ్యతను గూర్చి చాల పట్టుదల. నా జాతి
యేదియో యచటి నవుకరులకుఁ దెలియదు. వారు నీరుతోడుచుండఁగా
నేను నీరు తోడుకొనుటకు పీలులేదు. నా నీటిబొట్టు వారిమీఁదఁబడి
నచో వారి కపవిత్రత యంటుకొనును. రాజకుమారశుక్ల లోపలి
మఱుఁగుదొడ్డిలోనికి దారి చూపెనుగాని అచటి నవుకరులు బయటి
మఱుఁగుదొడ్డిని వ్రేలితోఁ జూపిరి. ఇట్టి యనుభవములు నాకు వేనవే
లాయెనుగాన వీరి చేతలకు నాకక్కజముగాని, రొప్పుగాని కలుగ
లేదు. పాప మా నవుకరులు తమ విధిని చేసికొనుచుండిరి. మరియు
రాజేంద్రబాబుగారి కది సమ్మత మని వారి యభిప్రాయము. విచిత్ర
ములగు నిట్టి యనుభవములవలన రాజకుమారశుక్లయొడల నాకు సదు
ద్దేశము పెంపొందెను. మరియు నతని విషయమంతయు చక్కగాఁ
దెలిసెను. రాజకుమారశుక్ల నాకు మార్గదర్శకుఁడు కౌజాలఁడని
తెలిసికొని పొట్నానుండి లగాములు నా చేతిలోనే యుంచుకొంటిని.

బిశ్వవారి మంచితనము

లండనులో మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారును, నేనును సమ

కాలికులము. మరల ౧౯౧౫ సాలున బొంబాయిలో కాంగ్రెసు నందు కలిసికొంటిమి. అపుడు వారు ముస్లింలీగున కధ్యక్షులు. అపుడు వారు మా ప్రాంత చెలిమిని గుఱుతుచేసి 'పాట్నాకు వచ్చినపుడు మాయింటికి తాము దయచేయవలయు'నని నన్నాహ్వానించిరి. దీనిని నేనాధారముగాఁ గొని 'నేను వచ్చియున్నట్లు' లొకచీటిని వారికి వ్రాసి పంపితిని. నా వచ్చిన పనినిగూడ అందు దెలిపితిని. వారు వెంటనే మోటారుకారు వేసికొనివచ్చి నా కాలిధ్య మొసఁగిరి. ఇందులకు నేను వీరికి ధన్యవాదము లొసఁగి 'మేము చేరవలసిన తావు నకు మొదటి రైలులో మమ్ము పంపవలసిన'దని కోరితిని. నావంటి సరిక్రొత్తవానిక్కిరైల్వేగైడుతో పని నెట్టదు. వీరు రాజకుమారశుక్లతో మాటాడి సంగతిసందర్భములను దెలిసికొని 'మీరు ముందుగా ముర్ఖు ఫర్ ఫూరు వెళ్లవలసియుండు' నని యనిరి. నాఁటి సాయంకాలమే ముర్ఖుఫర్ ఫూరున కొక రైలు పోవును. వీరు మమ్మి రైలులో పంపివైచిరి. అపు డచట ఆచార్య కృపలానీగా రుండిరి. నేను హైదరాబాద్ వెళ్లిన నాటనుండియు వీరి నెఱుంగుదును. వీరి త్యాగమును గూర్చియు, వీరి ప్రమితజీవనమునుగూర్చియు, వీరి ధన సాహాయ్యమున తాము నడిపించు శాశ్రమమును గూర్చియు డాక్టరు చోఇఖరాముగారు చెప్పియుండిరి. వారు ముర్ఖుఫర్ ఫూరు నందలి గవర్న మెంటు కాలేజీలో ప్రాఫెసరుగా నుండిరి. నేను వెళ్లనప్పటికి ఆ పదవిని విసర్జించిరి. నేను వారికి తంతి యిచ్చితిని. రైలుచటికి

ఆత్మకథ

నడిరేయిని జేరినను వీరు విద్యార్థిమండలితో వచ్చిరి. వీరి ఇచట నిల్లు
వాకిలి లేదు. ప్రాధెసరు మలకానీగారియింట వారి విడిది. వీరు
నన్నుగూడ నా విడిదికే తీసికొనిపోయిరి. ఆ కాలములో గవర్న
మెంటు ప్రాధెస రొక్కడు నాబోటివానికి తనయింట నాతిథ్య
మొసంగుట చాల నసాధారణ మగు విషయము.

కృపాలినీగారు బీహారుదీనదశనుగూర్చియు, విశేషించి తిర
చుత్ డివిజనుదీనదశనుగుఱించియు తెలిపి నే ననుకొనిన పని
యెంత కఠిన మయినదియుఁ జెప్పిరి. వారికి విహారువారితో గాఢపరి
చయము కలదు. నావచ్చిన పనియంతయు కృపాలినీగారువిహారువారికిఁ
జెప్పియే యుంచిరి. ప్రొద్దున కొందఱు వక్రీళ్లు నాకడకు వచ్చిరి.
వీరిలో రామనవమీప్రసాదుగారి పేరు నా కింతవఱకును గుర్తె. వారి
పట్టుదలయే దీనికి కారణము.

వీరిటు లనిరి: 'మీరు ఇచట నుందురేని, అనఁగా ప్రాధెసర్
మలకానీగారి గృహములం దుందురేని, మీతలపెట్టిన పని సాగదు.
మీరు మాలో నొకరియింట విడిది చేయువలయును. ఇచట
గియాబాబు పేరపడ్డ వక్రీలు. వారి యింట మీరు బసపెట్టుట
మంచిది. నేను వారి తరఫున మీ మృహ్యోనించుచున్నాను. మాకు
సరకారువారనినచో చాల భయము. కాని మాకు చేతనయినంత
సాయము మేము చేయఁగలము. రాజకుమారకుళ్ల చెప్పిన మాటలు
చాలవఱకు నిష్కృవము. మా నాయకులు నేఁ డిట లేకుండుట దౌర్భా
గ్యము. వ్రజకిశోరప్రసాదుగారికిని, రాజేంద్రప్రసాదుగారికిని తంతి
యిచ్చితిని. వారు తప్పక రాఁగలరు. మీకుఁ గావలసిన యానుపాను
లన్నియు వారు చెప్పదురు. మీకు సాయము చేయుదురు. దయ
యొంది తాము గియాబాబుగారి యింటికి రావలయును.'

ఈ మాటలకు నేను లబ్ధి నయితిని. నా విడిదివలన గయా బాబు స్థితి విషయ మగునేమోయని వగచితినిగాని గయాబా బీ విషయ మున నన్ను నిశ్చింతుని గావించెను.

గయాబాబుగారి యిల్లు చేరితిని. నారును, వారి కుటుంబము నందలివారందఱును నాపై ప్రేమ క్రమమొరించిరి.

ప్రజకిశోరబాబు దరభంగానుండియు, రాజేంద్రబాబు పూరీ నుండియు వచ్చిరి. ప్రజకిశోరప్రసాదు నేను లక్నోలోఁ జూచిన ప్రజకిశోరప్రసాదు కాఁడు. విహారులనమ్రత, నిరాడంబరత, యోగ్యత, అసాధారణముగు విశ్వాసమును ఇతనియందు చూచి నే నుప్పొంగి పోతిని. ప్రజకిశోరబాబునెడల వకీ శ్లందఱును గల గౌరవము చూడఁగా నా కానందాశ్చర్యములు కలిగెను.

నాఁటినుండియు నా కీ వకీలునుండలితో స్నేహము నెల కొనెను.

ప్రజకిశోరబాబు నా కచటఁ గల విషయము లన్నియుఁ దెలి పెను. అతఁడు పేదలపాలిటి వకీలు. పేదల కేను లపుడు రెండుండెను. పేదల కే నేదియేని గెలిచినయెడలఁ దా నీ పేదల కేకొంచెమో యుప కరించినటు లతఁడెంచుకొనును. కొన్నిమాటులు ఇట్టివానియందును అసాఫల్య మొదవును. ఇట్టి బీదరయితలకడనుండి యితఁడు ఫీజు గైకొనుచుండెను. తాత్కాలిక కలవారయ్యును ప్రజకిశోర రాజేంద్ర బాబులు ఫీజుగొనుటలో సంకోచము లేనివారే. 'ఫీజు పుచ్చుకొననిచో మా సంసార మెటులు నడచును? మరియు నీ పేదవారికి తగినంత సాయము మేమెటులుచేయఁగలము?' అని వీరి వాదము. వీరి ఫీజును, బంగార-బిహారు దేశముల బారిష్టరుల ఫీజును వినఁగా నా గుండె చెదరెను.

ఆ త్మ క థ

సలహా యిచ్చుటకు ఫలానావారు ౧౦,౦౦౦ రూపాయలు పుచ్చికొని రని నాకుఁ దెలిసెను. ఏకేనులోను నాలు గంకలకు తక్కువ వినలేదు.

ప్రేమపూర్వకమయిన నానిషేధము సహేతుక మని వారు గ్రహించిరి. నా మాటలకు వారు పెడ అర్థము చెప్పలేదు.

ఈ కేసు లన్నియు నవగతము చేసికొని నే నిటు లంటిని: 'కోర్టుల కెక్కినందువలన నేమియు ప్రయోజనము లేదని నాకు తెల్ల మగుచున్నది. ఇట్టి కేసులకు కోర్టులలోఁ గలుగు మేలు కొలఁది. ప్రజ లింతగా విడిగిపోయి భీతు లయి యున్నతఱి కోర్టులు నిరుపయోగ ములు. లోకులకు భయము పోఁగొట్టుటయే సరియగు మందు. తీన్కతి యా పోవునంతవఱకు మరము నిరుపయోగము. నేను రెజ్డా శ్లను కొని వచ్చితిని. కాని విచారించి చూడఁగా నిది రెండేండ్లపని. అక్కఱి పట్టుచో రెండేండ్లుగూడ నేను పనిచేసెదను. నాకు చేయవలసిన పని తెలిసెను. కాని మీ సాయము వలయును.'

వ్రజశిరోరబాబు నిశ్చితమనస్కుఁ డని నేను గ్రహించితిని. ఇతఁడు శాంతితో నిటులు జవాబుచెప్పెను: 'మేము చేయఁగలంత సాయమును చేయుదుము గాని యెట్టి సాయము చేయవలయునో తెలుపుఁడు!'

మే మిటులు మాటలాడుకొనుచు నడిరేయివఱకును గూరు చుంటిమి. నే నిటు లంటిని: 'నాకు మీ వకాలతు సాయముతో అట్టే పని లేదు. వ్రాయసకాఁడును, దుబాసియు కౌవలయును. ఇందు జైలుకు వెళ్లవలయు నక్కఱగూడఁ గలుగవచ్చును. మీరును వెళ్లఁగలుగుదురేని నా కౌనందమే. కాని మీ కిష్టము లేనిచో నిశ్చయమాట లేదు. ఒక అనియతకాలమువఱకు మీరు వకాలతు మానివై చి

వ్రాసునకొండ్రుగా పనిచేయుటమాత్రమంత తక్కువ పని కాదు. ఇచటి హిందీభాష తెలిసికొనుట నాకుఁ గడుఁ జిక్కుగా నున్నది. కైఫీ, ఉరుదులలో వ్రాయఁబడిన కాకితములు నేఁ జదువజాలను. వీని యనువాదములకు మీమీఁద ఆశపెట్టుకొని యున్నాను. డబ్బిచ్చి యీ పని చేయించుట మన శక్తికి మించిన పని. ధనము పుచ్చికొనకుండ సేవాభావముతో నీ పనియంతయు కావలయు నని కోరుచున్నాను.”

వ్రజకిశోరబాబున కిది యంతయు నెంటునే అవగతమాయెను. పిదప నతఁడును, అతని ఉపాచరులును ఒకరితరువాత నొకరు నన్ను క్రొను-పరీక్ష చేసిరి. నా మాటలకు ఫలితార్థముగా ‘నుమారు ఎంత కాలము మేము వకాలకు మానవలసియుందుము? ఎంతమందిమి పని చేయవలసియుందుము? కొలఁది కొలఁది మందిమి కొంత కొంత కాలము పనిచేసినచోఁ జాలునా?’ అని యీరీతిగా నన్ను ప్రశ్నించిరి. ‘మీరు మీ రెంతెంత త్యాగము చేయఁ గల’ రని వ్రజకిశోరబాబు వారివారి నడిగెను.

తుట్టతుదకు వారు తమ యభిప్రాయమును నా కిటులు తెలిపిరి: ‘మే మిందఱము మీరు చెప్పిన పనిని చేయ సంసిద్ధులము. మాలోఁ గొందఱము మీరు నియమించినంత కాలము మీకడఁ బనిచేయుదుము. చెఱసాలమాట మాకు సరిక్రొత్త. అయినను దాని ననుభవించుటకుఁ గూడ శక్తిని సంపాదింతుము.

అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

రైతులతో సంప్రతించుట నా యుద్దేశము. కామందులకును, రైతులకును నడుమ నున్న చిక్కులెంత సత్యములో తెలిసికొనవలసి యుండెను. కావున వేలకొలది రైతులను జూచివలయును కాని వీరిని చూచుటకు ముందు కామందులను కలిసికొని వారు చెప్పు సంగతులను తెలిసికొనుటయు, కమిషనరును జూచుటయు నావశ్యకమని తోచెను. కామందులకును, కమిషనరునకును చిటి వ్రాసితిని.

ప్లాంట్స్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీని చూచితిని. అతఁ డిటులు చక్కగా చెప్పివేసెను: 'మీ రీ దేశమువారు కారు. మీరు మా సంగతులు కల్పించుకొనవలరు. మీ రేమయినను చెప్పఁదలచి కొందురేని వ్రాసిపంపుఁడు.' నేను వివేకముతో నిటు లంటిని: 'నేను పరదేశి ననుకొనను. రైతులు కోరునెవల వారి స్థితిగతులు తెలిసికొనుటకు నాకు సంపూర్ణాధికారము కలదు'. పిదప కమిషనరును కలిసికొంటిని. అతఁడు నన్ను బెదిరించి వెంటనే తిరహుత్ వీడి పొమ్మని యుపదేశ మిచ్చెను.

నా సహచరులకు నే నీ సంగతు లన్నియుఁ దెలిపి 'సరకారు వారు' 'బహుశా' నన్ను సంప్రతింప నియ్యరు; నే ననుకొనినదాని కంటె ముందే జైలుయాత్ర పొసఁగవచ్చును. అట్టిది పొసఁగ నేని మోతీహరిలోఁ గాని, లేక బేతియాలోఁగాని నన్ను పట్టుకొనినచోఁ జాల మేలు. కావున వీలయినంత వడిగా ఆ ప్రదేశము లకుఁ బోవు టుచితము' అని చెప్పితిని.

చంపారను తిరహుత్ ప్రదేశమునం దొక జిల్లా. దానికి మోతీహారి ముఖ్యపత్తనము. జేతీయాకు దగ్గిఱ రాజకుమారు నూరు. మరియు దీని చుట్టుపట్టుల నున్న కోతీరయితులు జిల్లాలోని కెల్ల దరి ద్రులు. వారిని నేను తప్పక చూడవలయు నని రాజకుమారుని యుద్దేశము. నాకును జూడవలయునని యుండెను.

కావున సహచరులను దీసికొని నే నానాఁడే మోతీహారికి పయనించితిని. గోరఖబాబుగారు మా కాశ్రయ మొసంగిరి. వారి యిల్లక సత్ర మయిపోయెను. మాయందఱ కా యిల్లు చాలలేదు. ఎటులో ఒకటులు మే నుందఱ మచట నుంటిమి. మోతీహారికి అయిదు మైళ్ల దూరమున నొకరయితు అస్థాయముగా దండింపఁబడె ననియు నాఁడే మేము వింటిమి. మఱునాఁటి ప్రాద్దున ధరణీధరబాబుగారితో నే నచటికిఁ బోయి చూచిరావలయు నని నిశ్చయించితిని. అనుకొని నటులే మఱుసఱినాఁటి ప్రాద్దున ఏనుఁగుమీఁద బయలుదేరితిమి. గుజరాతులో బండిమీఁద ప్రయాణ మెట్టిదో చంపారణ్యమున ఏనుఁగుమీఁద ప్రయాణ మట్టిది. సగముదూరము వెళ్లకముందే పోలీసు సూపరింఁటెంఁడుంటు గారి బం టొకఁడు వచ్చి 'తమకు సూపరింఁటెంఁడు గారు అభినందనములు చెప్పమనిరి' అని పలికెను. నా కర్థమాయెను. ఆ ప్రదేశమునకు వెళ్లి చూచి రమ్మని ధరణీధరబాబునకు చెప్పి జమాను తీసుకొనివచ్చి; బాడుగ బండిమీఁద నేను వెనుకకు మరలితిని. అతఁడు 'చంపారను విడిచి పొమ్ము' అను నోటి సొకటి నా కందిచ్చెను. నన్ను ఇంటికడ దిగవిడచి దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టు మనెను. 'ఇచటి సంగతులఁ దెలిసికొనక చంపారనును విడిచి వెళ్లి పోను' అని నేను వ్రాసియిచ్చితిని. 'ఈ యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందులకు రేపు విచారణ జరుగఁ గల' దని నాకు సమసు వచ్చెను.

ఆత్మకథ

ఆ రేయి నేను జాగరణ మొనరించి వ్రాయవలసిన యుత్తరము లన్నియు వ్రాసితిని. చెప్పవలసిన విషయము లన్నియు వ్రజకిశోర బాబుకు చెప్పితిని.

నాకు సమను వచ్చినటులు నలు దెస లల్లుకొనిపోయెను. మోతీ హోలీ నిట్టి వింత లెన్నఁడును జరిగియుండలేదని యెల్ల రనుకొనిరి. గోరఖబాబుగారి యిల్లును, కచేరియు మనుజులతో నిండిపోయెను. రాత్రియెల్లయు చేయవలసిన పనిని చేసికొనియుంటినిగాన ఈ జన సమూహమును సంబాళించుకొనఁ గలిగితిని. నా సహచరుల విలువ నాకపుడు తెలిసెను. నే నెచటి కేఁగిన నచట నా చుట్టును జనము. నా సహచరులు వీరిని నియమప్రకార మనుపఁగలిగిరి. కలెక్టరు మేష్ట్రీటు సూపరింటెండెంటులకును, నాకును నొకమాదిరి మైత్రి సమకూరెను. నామీఁద అమలుజరుపఁబడిన నోటీసు వగైరాలను లా ప్రకారము నేను విరోధింపవచ్చును గాని నే నటులు చేయుటకు బదులు వారి నోటీసులమీద దస్కతు చేసి పుచ్చికొంటిని గాన నేను వ్యక్తితరస్కారము చేయలే దనియు, వారి హుకుములకు మాత్రమే సవినయమగు తరస్కారము చేసితి ననియు వారు గ్రహించిరి. దీన వీరి కొక ప్రకారముగా భయము పోయెను. వీరు న స్నేమియు నిబ్బంది పఱుపలేదు. ఇంతియకాక, లోకసమూహమును నియమముగా నుంచుటలో నా సాయమును, నా సహచరుల సాయమును సంతోష పూర్వకముగా నుపయోగపఱిచికొనిరి. కాని తమ యధికారము నాఁడే లోపించె నని వారు కనులారఁ గనుఁగొనిరి. లోకుల కా తీణమున దండభయము పోయెను. వారి క్రొత్త స్నేహితుని యధికార మునకు లోఁగిరి.

చంపారణ్యమునందు నన్నెవరు నెఱుఁగ రని గుర్తించుకొన వలయును. అచటి రయితు లందఱును పామరులు. చంపారణ్యము

గంగకు ఉత్తరపు తల. హిమాలయప్రత్యంతపర్వతముమీఁద దాని యునికి. దానికి నేపాళము బాసట. ఇది యిటు లొక క్రొత్త ప్రపంచము. ఇందు కాంగ్రెసుమాట చొఱలేదు. ఇందు కాంగ్రెసు సభ్యు లెవరును లేరు. కాంగ్రెసు పే రెఱిగినవా రున్నను వారికి 'కాంగ్రెసు' అని పలుకను, కాంగ్రెసులోఁ జేరను భయము. నేఁ డచట కాంగ్రెసుపేరితో గాక కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు- సభ్యులును ప్రవేశించిరి. కాంగ్రెసు అభయహస్త మొసఁగెను.

నా సహచరులతో నాలోచించి 'ఇచట కాంగ్రెసుపేర నేమియు జరుపరా' దని నిశ్చయించితిని. పని కావలయును గాని పేరితో నేమి పని? కూతలు వలదు; చేతలు వలయు. ఆ ప్రాంతము నందు వక్షిణ వాన్యధమే కాంగ్రెసని యర్థము; దొంక తిరుగుడుగా ర్థము సమర్థించుటయే కాంగ్రెసని యర్థము. మరియు కాంగ్రె సనఁగా బాంబు, రాజద్రోహము, మోసము, ఇట్టి యూహా సరకారుకును, సరకారువారి నీలికామందులకును గలదు. కాంగ్రె సిట్టిది కాదని మే మీ యిరువురకును తెలుపవలయును. కావున కాంగ్రెసుపేరు స్మరింప రాదనియు, లోకులకు కాంగ్రెసుయొక్క భౌతికదేహమును గుఱించి కూడ తెలుపరా దనియు నిశ్చయించితిమి. కాంగ్రెసుపేరు—వట్టి యక్షరములు— తెలియకున్న నేమి? దానియాత్మ నెఱిగి దాని ననుసరించినఁ జాలును. కావలసిన పని యిది.

కావున ముందుగా భూమికను తయారుచేయుటకు కాంగ్రెసు తరపున చాటుగాఁగాని నీటుగాఁ గాని, మనుష్యు లెవరును అచటికిఁ బంపఁబడలేదు. వేలకొలది ప్రజను రాజకుమారశుక్ల సమర్థించుకొనఁ జాలఁడు. రాజకీయపు పని యిసుమంతయు నచట ప్రచారము చేయఁ బడియుండలేదు. వారు చంపారణ్యముతక్కు బహిఃప్రపంచ మెఱుఁ

ఆత్మకథ

గరు. ఇటులయినను వారు నన్ను పురాణమిత్రునివలె గారవించిరి. కావున ఇట్టి యీ మహాజనసమ్మేళమునందు నే నీశ్వరసాక్షాత్కారము, అహింసాసాక్షాత్కారము, సత్యసాక్షాత్కారము చేసియుంటి ననుచో నిసుమంతయు నతిశయోక్తికాదు. ఇందు ప్రతియక్కరము నిక్కము. ఇట్టి సాక్షాత్కారమునకు లోకులయెడ నాకుఁ గల ప్రేమ వినా మరొక కారణము లేదు. ఈ ప్రేమయు అహింసయెడల నచల మగు నా విశ్వాసమే కాని వేఱు కాదు.

చంపారణ్యమునం దా దినము నా జన్మములో మరవరానిది. నాకును, అచటిప్రజకును ఆనాఁడు పండుగు.

లా ననుసరించి నేనే విచారింపఁబడవలసినవాఁడను గాని నిక్క మునకు సర్కారే విచారింపఁబడెను. కమిషనర్ నాకు పన్నిన బోనులో సర్కారునే త్రోసెను.

కేసు తీసివేసికొనుట

విచారణ మారంభ మాయెను. సర్కారు-వకీలు, మేస్ట్రీలు మొదలగు నాఫీసురులు బెదరిపోయిరి ఏమి చేయవలయునో నారికిఁ దోచలేదు. కేసును వాయిదా వేయుముని సర్కారు-స్టేడరు మేస్ట్రీలుకు నొక్కి చెప్పచుండెను. కాని నే నడ్డుజొచ్చి వాయిదా వేయవలదనియు, చంపారణ్యమును విడిచి వ్రల్లవలసిన దను మీ నోటీసును నే ననాదరించి యపరాధము నొప్పుకొనుచుంటి ననియు తెలిపి చిన్న నాజూరిల మిచ్చితిని.

'క్రిమినల్ ప్రొసీజరు కోడ్డు ౧౪౪ నెక్షన్ ప్రకారము మీరు నా మీఁద జూరీచేయించిన నోటీసునెడల పైకిమాత్ర మవిధేయతవలె కానిపించు గంభీరమగు నీ యనాదరము నే నేల కావించితిని' కోర్టువారి నెలపు తీసికొని రుజువుచేసికొనఁ దలఁచుచున్నాను. ఇది నా యుద్దేశమున ననాదరము కాదు. స్థానికపరిపాలనమునకును, నాకును గలిగిన మతభేద మని నా మనని. నే నీ ప్రదేశమునకు జనసేవ చేయుటకును, దేశసేవ చేయుటకును వచ్చి యుంటిని. నీలిమందు కామందులు రైతులకు న్యాయము చేయుట లేదని విని రైతులు తమకు సాయము చేయవలసివదని కోరఁగా నే నిటకు వచ్చితిని, ఈ విషయమంతయు సంపూర్ణముగా కనుఁగొనకుండ సాయ మెటులు చేయఁగలను? కావున ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు పీలయినచో సరకారువారి సాయమును, నీలికామందుల సాయమునుగూడఁ బడయఁదలఁచితిని. నే నిచటికి వచ్చుటకు కొండొక యుద్దేశము లేదు. నే నిచటికి వచ్చినందుల శాంతిభంగముగాని, ప్రజాపాయముగాని కలుగునని నమ్మఁజాలను. ఇట్టి విషయములలో నాకు చాల ననుభవము కలదు. కాని సరకారువారవ్యథా తలఁచిరి. వారి కష్టము నే నెఱుఁగుదును. చారులు చెప్పిన మాటలను వారు విశ్వసించవలసియుందురని నాకు తెలియును. మీరు

ఆత్మకథ

నామీద జారీ చేయించిన అజ్ఞకు న్యాయబద్ధుని చందమున నేనును బద్ధుడను కావలయును. మరియు నాయుద్దేశముగూడ నట్టిదియే. కాని నే నిటులు చేసినచో నే నేపనిమీద నెవరికొఱకు వచ్చితి నో వారియెడల నా కర్తవ్యము నతిక్రమించినవాడ నగుదును. నేను వారిలో నుండనిచో వారి కుపకరింపఁజాల ననుకొనుచున్నాను. కాన నాయంతట నేను చంపారనును విడిచిపెట్టి పోవఁజాలను. ఇట్టి ధర్మసంకటమున చంపారణ్యమునుండి నన్ను తొలఁగించు భారమును సరకారువారిమీద పెట్టక తప్పకపోయెను. భారత దేశమునందలి పార్వజనికజీవనమున నా పదవివంటి పదవిలో నున్న వారు ప్రముఖుమగు కార్యముపట్లఁ గడు జాగరూకత వహింపవలసి యుండునని నేను లెస్సగా నెఱుఁగుదును. ఈ శ్లిష్టపరిపాలనమందు స్వాభిమానము కలవానికి నాకు పట్టిన స్థితిగతులే పట్టినచో నతఁడును, నే నేది చేయ నిశ్చయించితి నో అదియే—అనఁగా నాజ్ఞ సుల్లంఘించి మాటాడకుండ దండము ననుభవించుటయే చేయవలయును.

నాకు వేయఁబడు శిక్ష తక్కువగా నుండవలయు నను సుద్దేశముతో నే నీ వాఙ్మూలము నీయఁదలఁపలేదు. న్యాయము గల పరిపాలకులయెడ గౌరవలోపముచే నామీద జారీ చేయఁబడిన యాజ్ఞను నే సుల్లంఘింపలేదు. కాని యంతకంటె దౌడ్డయాజ్ఞ యొకటి కలదు—అది అంతరాత్మ యాజ్ఞ. దాని ననుసరించుటయే నా యుద్దేశమని మనవిచేసికొనుచున్నాను.

నే నిటులు వాఙ్మూల మిచ్చిన పిదప విచారణ నాఁపవలసిన పని యేమన్నది? కాని మేష్ట్రీటుగాని, సర్కారువకీలుగాని యిది యిటులు పరిణమించు నని తలపోయలేదు. కావున తీర్పు చెప్పటకు మేష్ట్రీటు వాయిదా వేసెను. నే నీలోపుగా నీ సంగతియంతయు వైసరాయికిని, పాట్నూలోని స్నేహితులకును, పండిత మదనమోహనమాల వ్యూలకును, తదితరులకును తంతియిచ్చితిని. నేను శిక్ష బడయుటకు కోర్టుకు వెళ్లకముందే 'యీకేసును ఎత్తి వేసికొన వలసిన దని లెఫ్టె

సెంటు గవర్నరు తనకు తంతి నిచ్చే'ననియు, నీవిషయమును మీరిక విచారించుకొనవచ్చుననియు, ఆఫీసరులు మీకు కావలసిన సాయము చేయఁగల రనియు కలెక్టరు నాకు చీటి వ్రాసెను. ఇట్టి మే లింతలో కలుగు నని మే మనుకొనలేదు.

నేను కలెక్టరు హైకాకుగారిని సందర్శించితిని. అతఁడు న్యాయతత్పరుఁడయిన యోగ్యుఁడని నాకు తోఁచెను. 'మీకుఁ గావలసిన కాకితముల నన్నిటిని మీరు చూచికొనవచ్చును. నన్నెపుడు చూడఁదలఁచుకొనిన నపుడు చూడవచ్చు' నని యతఁ ఁడనెను.

భారతదేశమున కిది సత్యాగ్రహప్రథమపాతము; లేక సవినయ మగు రాజకీయాజ్ఞోల్లంఘనమున ప్రథమపాతము. పత్రికలలో నీ విష యము చాల చర్చింపఁబడెను. చంపారణ్యమును గుఱించియు, నా విచారణనుగుఱించియు మితి లేని వ్యాప్తి కలిగెను.

నా విచారణయెడల గవర్న మెంటువారు నిష్పక్షపాతు లయి యుండవలయును. దీనిని పత్రికలలో చర్చింపవలసినంత పనిలేదు. మరియు పత్రికలకు వార్తలు పంపువారితో పనిలేదు. ఇంతియకాక దీనినిగుఱించి అతిశయమయిన టీకలును, పెద్దపెద్ద రిపోర్టులును చేసినచో నష్టముగూడఁ గలుగు నను భయము కలదు. కావున 'తాము తమ సంవాదదాతలను ఖర్చుపెట్టి యిచటికిఁ బంపవల' దని ముఖ్య పత్రికల సంపాదకులకు నే నుత్తరములు వ్రాసితిని. మరియు ప్రక టింపఁదగిన విషయము లున్నయెడల నేను వ్రాయుదు ననియు వారికిఁ దెలిపితిని.

స్కూరువారికి నాయెడఁ గలిగిన సద్భావమునకు నీలిమందు కామందు లసంతుష్టు లయిరి. పొక్కులేదు గాని ఆఫీసరులకును ఇది యిష్టముకాదు.

ఆత్మకథ

సత్యసత్యములతోఁ గూడిన పత్రికావార్తలు వారి చోపమును రగులుకొలుపవచ్చును. దానిఫలము నే ననుభవించుటకు బదులు భయభ్రాంతులగు నైత్యులను భవిష్యవలసినవత్తురు. మరియు నిందల సత్యమును గనుఁగొనుటకు నాకు విఘ్న మేర్పడును. నే నింత జాగ్రత్తగా నున్నను నీలిమందుకామందులు నన్ను గుఱించి విషమముగా ప్రచారముచేయఁ దొడఁగిరి. నన్ను గుఱించియు, నా సహచరుల గుఱించియు పత్రికలలో కల్లమాటలు వెలువడియెను గాని నే నతిజాగరూకతఁ గొనినంగువలనను, కడుఁ జిన్నవిషయమలందుఁగూడ నేను సత్యము నంటిపెట్టుకొని యుండుటవలనను వారి ప్రయత్నము లన్నియు విఫలము లాయెను.

నీలిమందు కామందులు ప్రజకితోరబాబును నిందించుటలో నే మాటనుగూడఁ దాఁచికొనలేదు. కాని వారు నిందించినకొలఁదియు ప్రజకితోరబాబుప్రతిష్ఠ వృద్ధిఁ బొందెను.

ఇట్టి చిక్కులో రిపోర్టరుల నచటికి రమ్మని నేను ఉత్సాహము కలిగింపలేదు. నాయకులకుఁగూడ రమ్మని వార్త పంపలేదు. 'అక్కట కలిగినపుడు తెలిసినచో వత్తు' నని మదనమోహన మూల వ్యులు ఉత్తరము వ్రాసిరి. కాని నేను వీరి కిట్టి కష్టము కలిగింపలేదు. నే నీ రీతిగా నీ యాంధోళనమునకు రాజనీతిస్వరూపము కలుగకుండఁ దప్పించితిని. అపుడపు డచటి వార్తలు ముఖ్యములయిన పత్రికలకుఁ బంపితిని. అవి వారికిఁ దెలియుటకే కాని ప్రకటింపఁబడుటకుఁ గాదు. తుదకు రాజనీతిలో పరిసమాప్త మయినను రాజనీతికి సంబంధింపని విషయమున కొక రాజనీతిస్వరూపమును గల్పించినచో నది పాడిగు ననియు, ఉన్నదాని నున్నపాళముగా నుంచినయెడల నది దానికి దోహద మగుననియు నాకు పుష్కలమగు ననుభవము కలదు.

శుద్ధమగు లోకసేవయందు ప్రత్యక్షముగాఁ గాకున్నను పరోక్షముగా రాజనీతి వచ్చి దొరలు నను మాట చంపారణ్యసంగ్రామము సిఁగముచేసిపెట్టెను.

కాశ్య

చంపారణ్యవిచారణమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుట
యనఁగా చంపారణ్యపు గైతుల చరిత్రమును వ్రాయుటయే.
ఆ చరిత్ర మంతయు నీ ప్రకరణములలో వ్రాయు శక్యముగాదు. చంపా
రణ్యవిచారణ మనఁగా నహింసాసత్యముల మహాప్రయోగము. దీనికి
సంబంధించిన విషయములలో మంచి వని నాకుఁ దోచినవానిని మాత్ర
మేటి యుగాహరించుచున్నాను. దీని సంతయుఁ దెలిసికొనఁగోరు
వారు రాజేంద్రప్రసాదులు హిందీభాషలో వ్రాసిన 'చంపారన్ షేఁ
మహాత్మాగాంధీ' యను పుస్తకమును చదువవలయును.*

ప్రకృత మనుసరింతము. గోరఖబాబు గారి యింటనే యీ విచా
రణ జరుపుచో వారి యింటిని కాశీచేయు మనవలసివచ్చును.
మాకొక కొక యిల్లదెరుఁ బుచ్చికొను ధైర్యము మోతీహారిలోని
జనుల కింకను గలుగలేదు. కాని చతురుఁడగు వ్రజకిశోరబా బొక
యిల్లెటులో దొరకించుకొనెను. ఇంటిముందు చాల స్థలము కలదు.
మే మా యింటఁ బ్రవేశించితిమి.

ధనము లేక పని సాగదుగదా! ఇట్టి పనుల కింతవఱకును
ప్రజాసామాన్యముకడ ద్రవ్యభిక్ష గొనుట యలవాటులో లేదు. వ్రజ
కిశోరబాబుగారి సమాజము ముఖ్యముగా వకీలుసమాజము. అక్క
కలిగినయెడల వీరే చందాలు వేసికొనెడివారు; లేక మిత్రులచేత
చందాలు వేయించెడివారు. 'ధనమునకు లోటు లేని మేము జన

*యన్. గజేకన్, ట్రిప్లికేన్, మద్రాసులో దీని కాంగ్లానువాదము
ముద్రితము.

ఆత్మకథ

సామాన్యము నెటులు యాచింపఁగలము? అని వారి యభిప్రాయము. ఇది వాదమునకు బాగుగనే యున్నది. చంపారను రయితలకడనుండి యొకపైస యేని వసూలు చేయఁగూడదని నా నిశ్చయము. ఇటులు చేయుచో దీనికి విపరీతార్థము ప్రసక్తించును. మరియు నే నీ విచారణ నిమిత్తము హిందూదేశమునం దంతటను చందాలు వేయింపఁ దలఁపలేదు. ఇటులు చేయుచో దీనికి రాష్ట్రీయత్వమును, రాజనీతిస్వరూపమును సంఘటించును. బొంబాయి మిత్రులు ౧౮,౦౦౦ రూకలు పంపుదు మనిరి కాని నేను వందనపూర్వకముగా వల దంటిని. చంపారణ్యమున కావల నున్న ధనికులకు బిహారువారికడ ప్రజాకిశోరబాబుచే వీలయినంత ధనము పోగుచేయింప నెంచితిని. చాలనిచో నాకు మిత్రులకు ప్రాణజీవనదాన మెహతాగారి నుపసర్పింపఁ దలఁచితిని. 'కావలయునది నాకడఁ దీసికొనుఁ' డని మెహతాగారు వ్రాసిరి. ఈరీతిగా మాకు ద్రవ్యచింత మానెను. చంపారణ్యములోని పేద జీమి కనుకూలముగా మేము తక్కువలో తక్కువ వ్యయము చేయఁ దలఁచితిమి. కావున ధన మెక్కువ కూడఁబెట్టఁ దలఁపలేదు. చాల ధన మక్కఱ లేదని తుదకు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. నెరసి రెండు మూడు వేలకంటె నెక్కువ వ్యయము కాలేదని నా యూహ. మరియు మేము పోగుచేసినదానిలో ఏ నూటో, వేయో మిగిలినటులు గుఱుతు.

మొదటమొదట నా సహచరుల పద్ధతి విచిత్రముగా నుండెను. నా కది చాల వినోదపాత్ర మాయెను. ఒకొక్క వకలు కొకొక్క వంటవాడు; ఒకొక్క పాకకాల. భోజనమా నడిఁదియిని. ఎవరి ఖర్చులు వారివే యయినను వారి యనియమము నా కొక యుపద్రవముగా నుండెను. వారికిని, నాకును చాల నెయ్యి మలవడెను గాన

దుర్గము చేసికొనక నా శబ్దబాణములను వారు ప్రేమతోచవి చూచిరి. నపుకరులను తీసివేయవలయు ననియు, ఏక-వంట చేయవలయు ననియు, భోజననియమ మనుష్ఠింపవలయు ననియు తుదకందఱు సంగీకరించిరి. వీరిలోఁ గొందఱు మాంసాహారులు. రెండు వంటకములు వ్యయకరములు. కావున మాంసవర్జనము చేయఁబడెను. శాకాహారము గూడ ఎక్కితోక్కి కాకుండఁ జేయఁబడెను. దీనితో వ్యయము తగ్గెను. మాకు పనిచేయు సామర్థ్య మెక్కువాయెను. కాలమును కలిసివచ్చెను. ఈ రెండును మా కపు డావశ్యకములు.

వాఙ్మూలము లొసఁగుటకు రయితులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చిరి. ఆ రయితులకు పలువురు సహచరులు. వీ రందఱతోడను వాకిలియు తోటయు నిండిపోయెను. దర్శనాభిలాషులనుండి నా సహచరులు నన్ను చాల రక్షింపఁ బూనుకొనిరి గాని యాపని వారిచేతఁ గాలేదు. ఒక నియతసమయమున నే నందఱకును గానిపింపవలసి వచ్చెను. అయిదుగురు మొదలుకొని, యేడుగురివఱకును వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుచున్నను తెమలక కొందఱు రయితులు ప్రౌఢుగ్రుంకిన పిదప యూరక వెళ్లవలసివచ్చెడివారు. నిక్కమున కిన్ని వాఙ్మూలములతో పనిలేదు. ఏలన నివి చాలవరకు పునరుక్తములే. కాని వాఙ్మూల మీయనిచో వారికి తృప్తి లేదు. ఇచ్చినచో సంతోషము కలిగెడిది. వారి యీ యుద్దేశమునకు నేను సంతోషించితిని.

వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు కలవు. వ్రాయసకాఁడు ప్రతిరైతును క్రాసుపరీక్ష చేయవలయును. దీనికి తాళనివాని సాక్ష్యము గైకొనరాదు. దీనికి చాల సమయము పట్టినను ఇటులు చేయుటవలన చాల వాఙ్మూలములు తిరుగులేని వాయెను.

ఈ వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడెల్ల నొక సి. ఐ. డి. ఆఫీసరుండెడివాడు. మేము సి. ఐ. డి. వారిని రాకుండ జేయఁ గలము. కాని వీరిని రావితమనియు, వీరితో సౌజన్యము నెఱపుద మనియు, వీరికిఁ గావలసిన విషయము చెప్పదనియు ము మ్మొదటనే నిశ్చయించుకొంటిమి. వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడు వీరు దగ్గఱ నుండి చూచుచుండెడివారు, వినుచుండెడివారు వీ రిటులు చేయుట వలన లోకులకుభయము పోయెను. మరియు వీరియెదుట వాఙ్మూలము తిచ్చుటలో అత్యుక్తి తగ్గెడిది. కల్లలాడుచో పోలీసువారు కొట్టులోఁ బెట్టుదురను భయముతో రైతులు జాగ్రత్తగా నుండవలసివచ్చెడిది.

నే నీ నీలీమందు కామందులకు రొప్పు కలిగింప నెంచక సౌజన్యముచే వారిని లోఁగొనఁ దలఁచితిని. ప్రియాదు లెవరిమీఁద నెక్కువ పడినవో వారికి చీటి వ్రాయుటయు, వారిని గలిసికొని మాటాడుటయు నొక పనిగా పెట్టుకొంటిని. ప్లాంబర్న్ ఆసోసి యేషన్ వారిని కలిసికొని రైతుల కష్టకష్టములను వారి కెఱుకపఱచి వారి యుద్దేశమును గయికొంటిని. వీరిలోఁ గొందఱు నన్ను దిరస్కరించిరి; కొందఱు దౌదాసీన్యమును వహించిరి; మఱి కొందఱు సౌజన్యము చూపిరి.

స హ చ రు లు

వ జ్యోతిరబాము రాజేంద్రబాబులు జోడు. ఈ జోడునకు మఱి జోడు లేదు. వీరు నన్ను తమ ప్రేమచే ముందరి కొక యడుగేని వేయలేనంత కుంటివానిఁ జేసి వయించిరి. వీరికి శిష్యులనుకొనుఁడు, లేక సహచరులనుకొనుఁడు—శంభుబాబు, అనుగ్రహబాబు, ధరణీబాబు, రామనవమిబాబు, మరియు నింక కొందఱు వక్తృలృష్టుడును వీరిని బరివేష్టించియుండిరి. అపు డపుడు వింధ్యాబాబు, జనకధారీబాబు గారలుగూడ వచ్చి సాయపడుచుండెడివారు. వీరంఁపఱు బిహారువారు. రైతుల వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుట వీరి ముఖ్యకార్యము.

ప్రాశ్నెసరు కృపలానీగారు మాకు తోడుపడకుండ నూరక కూరుచుండఁగలరా? అతఁడు సింధుదేశమువాఁ డయినను బిహారు దేశమువారికన్న నెక్కువ బిహారువాఁడాయెను. లోకమునందు కొందఱు దేశసేవకులు విచిత్రము కలరు. వా రే దేశమున కేఁగిన నా దేశమునందు కలిసిపోవుదురు. వారిని పరదేశు లనీ యెవరును కనిపట్టఁ జాలరు. అట్టివారిలో కృపలానీగా రొకరు. ఇతఁడు నా ప్రధాన ద్వారపాలకుఁడు. ఆ సమయమున నతఁడు దర్శనార్థులనుండి నన్ను బ్రతికించుచో తన జీవితము సార్థక మనుకొనెను. కొందఱును నవ్వించియు, కొందఱును హింసచేయుకుండ బెదిరించియు నాకడకు రాకుండఁ బంపివయిచుచుండెను. చీకటిపడఁగనే యధ్యాపకత్వము వహించుచుండువాఁడు. నవ్వించి సహచరుల పొట్టలు వక్కల్పా కావించువాఁడు. పిఱికివాఁ డెవఁడేని వచ్చినయెడల కూరునిగా మార్చెడివాఁడు.

ఆత్మకథ

మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారు సహాయకకోటిలో నుండుటకు తమ హక్కును వ్రాయించి యిచ్చి నెల కొకటి రెండు మాటులు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. నాటి సాడంబర మగు వారి జీవితమునకును, నేటి నిరాడంబర మగు వారి జీవితమునకును రాజానకును, బంటునకును గల భేదము కలదు. వారి చొరవేసము బిహారు వారికి వింతగా నున్నను వారి హృదయము మాలోఁ గలిసిపోయి వారు మాలో నొక రయిపోయిరి.

నా కాయాయీ ప్రదేశములం దనుభవ మెక్కు డయిన కొలది చంపారణ్యమున సరి యయిన పని చేయవలసి యుండుచో గ్రామములందు బడులు పెట్టక తప్ప దని తోచెను. నైతుల యజ్ఞానము, రామ రామ! చెప్పఁ దరము కాదు. వారు తమ బాలుర నూరక తిరుగనిత్తురు. లేదా, దుగ్గానికూలికి ప్రాద్దున మొదలుకొని చీకటిపడువఱకును నీలితోటలలోనికిఁ బంపుదురు. ఆనాళ్లలో మగవానికి కూలి పదికాసులకంటె మించదు. అడువారి కాటు, పసి వారికి మూడు. కర్మము చాల కెవనికేని నాలు గణాలు కూలి గిట్టుచో వాడు మహాభాగ్యవంతుఁడు.

నా సహచరులతో నాలోచించి మొదట ఆటు గ్రామములలో బాలురకు బట్టు పెట్ట నిశ్చయించితిని. పంతుళ్లకు భోజనము, నివాసము మీరు ఏర్పాటు చేయుచో మిగిలినవానిని మేము చూచుకొందుమని గ్రామస్థులకుఁ జెప్పితిమి. పాపము వారి చేతిలో డబ్బుండదు. కాన వారు ధాన్యము కొలుతు మనిరి.

పంతుళ్ల నెచటనుండి పిలిపించుట యనునది చాల నాలోచింపఁదగిన విషయ మాయెను. బిహారులో జీతము తీసికొనక గాని, కొద్ది జీతము తీసికొని గాని మంచి పంతుళ్లు దొరకుట కష్టము. పిల్ల

లను మామూలు పంతుళ్లపాలు చేయుట నా కిష్టము కాదు. వారికి అక్షరజ్ఞాన మల్పముగఁ గలిగినను చరిత్రబలము చాలఁ గావలయును.

ఇందులకు స్వయంసేవకులు కావలయునని విన్నపము ప్రకటించితిని. దీనికి జబాయిగా గంగాధరరావు దేశపాండేగారు బాబా సాహెబ్ సోమన్ గారిని, పుండలీకుగారిని పంపిరి. బొంబాయి నుండి అవంతికాబాయి గోఖలేగారు వచ్చిరి. దక్షిణమునుండి (పూనా) ఆనందీబాయిగారు వచ్చిరి. నే నాశ్రమమునుండి ఛోటే లాలును, సురేంద్రనాథుని, నా కుమారుఁడు నేవదానును బిలిపించి తిని. ఇంతలో మహాదేవ దేశాయియు, వారి భార్య దుర్గాబహేనును, నరహరి పరేఖుగారును, వారి భార్య మణిబహేనును వచ్చిరి. కస్తుర బాయినిగూడఁ బిలిపించితిని. ఇటు లాచార్యులు ఆచార్యాణులును ఆచార్యులును పోగయిరి. శ్రీ అవంతికాబాయియు, ఆనందీ బాయియు విద్యావతులే కాని శ్రీ దుర్గాదేశాయికిని, మణిబహేను పరేఖుగారికిని గుజరాతీలో గల జ్ఞానము కొలఁది. కస్తురబాయి కదియు లేదు. ఈ స్త్రీలు హిందీబాలకుల కెటులు చెప్పఁగలరు?

బాయిరకు వ్యాకరణము, గోకరణము చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికిఁ జెప్పవలసినది రీతి నీతి. వ్రాత ఖాతలకంటె శుచిశుభ్రతలు నేర్పవలయు నని నే నీ యాఁడువారికిఁ దెలిపితిని. హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ-అక్షరములలో నత్యంతభేదము లేదనియు, మొదట అక్షరములు, అంకెలు నేర్పుట అంత చిక్కయిన పని గా దనియుఁ దెలిపితిని. దీనికి ఫలముగా నీస్త్రీలు చక్కగా బోధింపఁ గలిగిరి. దీన వీరి కాత్మవిశ్వాసము వృద్ధిచెందెను. వీరికి తమ పనియెడల నాసక్తి గూడఁ గలిగెను. అవంతికాబాయిబడి మేలుబడి యాయెను. ఆమె యిందులకు తన ప్రాణములను ధారపోసెను. ఆమె యీపనికి పెట్టినది

ఆత్మకథ

పేరు. మేమీ యాడువారివలన గ్రామములలోఁ బ్రవేశము కలిగించుకొనఁ గలిగితిమి.

నేను బడులు పెట్టుటతో నాఁగలేదు. గ్రామములందు ముఱికికి మేరలేదు. సందుగొందులలో చెత్తచెదారములు. నూతుల చుట్టును బురద, కుళ్లునీరు. వాకిట్లలో కాలు పెట్టుటకు వీలు లేదు. పెద్దవారలకు శుచిత్వము నేర్పు టావశ్యకము. చంద్రపాఠశాలమునందెల్లెడల పలుతెగల చర్మవ్యాధులు కలవు. వీలయినంతవఱకు వీనిని బాగుచేయుటకు ప్రయత్నింపవలయు ననియు, వారి జీవితప్రవిభాగములలోనికిఁగూడఁ జోఱఁబాటవలయు లనియు తలఁచితిమి.

ఈ పనికి వైద్యులు కావలయును. డాక్టరు దేవుగారిని పంపుఁ డని గోఖలే సాసయిటీవారిని గోరితిని. వీరితో నా కిదివఱకే స్నేహము మెండు. వారి సేవాభిమానములు చూడఁకను. పంతుళ్లు, పంతులమ్మలు వారికడఁ బని నేర్చికొనిరి.

వీ రెవరికిని నీలమందు కామందులతోఁ గాని, రాజకీయవ్యవహారముతోఁ గాని జోక్యము లేదు. ప్రియాదు లేవేని యున్నచో నాకు మాత్రమే వానితో సంబంధము. ఎవరిపని వారిదే, యెవరిపాట వారిదే, వీరి కింకొక పనితో సంబంధ మిసుమంతయు లేదు. 'వరికి వారే యమునాతీరే.' చంద్రపాఠశాలమునందు నా యీ సహచరుల నియమపాలన మత్సదృశము. వీరిలో నెవరును పెంట్రికవాని యైనను ఈ నియమముల నుల్లంఘించినటులా నాకు గుర్తు లేదు.

గ్రామ ప్రవేశము

చాలవట కొత్తాక్క బడిలో నొక పురుషుని, ఒక స్త్రీని నియమించితిమి. మండు లొసంగుట, గ్రామరోగ్యము సరి చేయుట వీరు చూచుకొనవలయును. స్త్రీసాహాయ్యమున స్త్రీలోకములో ప్రవేశము కలిగించుకొనవలయును. మండల పని చాల దేలిక చేసి పెట్టితిమి. ఆముదము, క్వినిన్, గంధకలేపము-వీనిని ప్రతి బడిలోను నిలవచేసితిమి. నాలుకపై మకిల కానిపించినను, లేక మల బంధము కలిగినను ఆముద మొసంగితిమి. జ్వరము వచ్చినవారి కాముద మిచ్చి పిదప క్వినిన్ వాడితిమి. చర్మవ్యాధులు గలవారికి గజ్జి మొదలగునది కల చోటు చక్కగా కడిగి గంధకలేప మంటించితిమి. ఇంటికి పట్టుకొనివెళ్లుట కే మందును ఈయరుయితిమి. విశేష వ్యాధులు కలవారిని డాక్టరు దేవుగారికడ కంపితిమి. డాక్టరు దేవుగారు నియతవేళకు కొన్నికొన్ని తావుల కరిగి వైద్యము చేయుచుండెడివారు. ఈ సులభోపాయములు చాలమంది కుపకరించెను. మామూలు రోగములు కొలదిగా నున్నపుడును, అవి సులభోపాయములకు లొంగునపుడును పెద్ద వైద్యుల సాయ మక్కఱలేదుగాన మేమేర్పఱచిన పద్ధతి హాస్యజనకము కాదు. ఇది అచటివారి కెవరికిని నవ్వులాటగా లేదు.

ఇక గ్రామసంస్కరణముకడ నట్లు. గ్రామమునందలి జనము తమంతర దా మేమియుఁ జేయరు. పొలములలో పాటుపడువారుగూడ తమ చేతితో తమ మలమును తీసి పాజువై వరు. డాక్టరు దేవుగారు 'ఇక లాభము లేదు' అని అనుకొనెడివారు కారు. వారును, మఱి

ఆత్మకథ

కొందఱు స్వయంసేవకులను గలిసి యొక గ్రామమును పూర్ణముగా నిర్మలము చేయఁదలఁచి బజాటు లూడ్చిరి; వాకిళ్లలోని పెంట నెత్తి వయించిరి; నూతులకడ నున్న ముఱికిగుంటలను బాగుచేసిరి. ఇటులు చేసి 'కొందఱు స్వయంసేవకులను బంపు' డని గ్రామస్థులను గోరిరి. కొన్ని యూళ్ల వారీ పనిని జూచి సిగ్గులీ పనిచేయ నారంభించిరి. మఱి కొన్ని యూళ్ల వాఱ నా మోటరుకారు పోవు రోడ్లనుగూడ పుభ్రపఱచిరి. ఈ మధురవిషయములతో పాటు లోకుల యుపేక్షవలన కటువిషయములుగూడఁ జవిచూడఁబడకపోలేదు. కొన్ని గ్రామముల వారీ పనియెడల మొగమోటవి లేక తమ యనిష్టమును దెలిపినటులు నాకు గుర్తు కలదు.

నే ననేక స్త్రీల సభలలోఁ జెప్పుచు వచ్చిన యొక విషయ మిచట నుదాహరించుట అనుచితము కాదు. భీతిహరవా యను శొక చిన్న గ్రామము కలదు. దీనిప్రక్కనొక గ్రామటిక * కలదు. అచట నున్న కొందఱ తాఁడువారి బట్టలు చూతునుగదా మడ్డి యొడుచుండును. వీరు బట్ట లేల యుతుకుకొనరో, వేటు బట్ట లేల కట్టుకొనరో కన్తురబాయిని కనుఁగొమ్మంటిని. ఆమె వారి మంచిచెడుగులు కనుఁగొనెను. వారిలో నొకయ్యామె కన్తురబాయిని తన గుడిసెలోనికిఁ గొంపోయి, 'ఇదిగో! మాకు పెట్టెలు గాని యలమరలు గాని, లేవు. నాకు వేతే వస్త్రము లేవియు లేవు. ఈ కట్టుకొనిన దొక్కటే నాకుఁ గల బట్ట. ఏమి కట్టుకొని దీని నుతుకుకొందునో సెల విండు! మహాత్ములను నా శొక వస్త్రము ని మ్రనుఁడు! నేను ప్రతిదినమును తప్పక స్నానము చేసి వస్త్రము తికికొని మంచి బట్ట కట్టుకొందును' అని చెప్పెను. హిందూదేశమునం దిట్టి గుడిసె యిది యొకటియే

* గ్రామటిక = మఱి చిన్న పల్లె: గూడెము.

కాదు; వేన వేలు. పెట్టెయు బుట్టయు లేక, మాటువలన లేక మానము కాపాడుకొనుటకు చినుగుపాతలు దాల్చువా రసంఖ్యాకులు గలరు.

మఱి యొక విషయ మిచట నుదాహర్యము. చంపారణ్యమున గడ్డికిని, వెదురునకును వెతకుకొన నక్కఱలేదు. భీతిహరవాలో బడికిఁగాను నుట్టిగోడలు పెట్టి గడ్డివెదుళ్లతో నొక పాకను వేసిరి. ఎవరో యొకరాత్రి దానికి నిప్పు పెట్టిరి. ప్రక్కనున్న నీలిమందు కామందుల తాలూకువాడని లోకు లనుమానించిరి. మరల నట్టి పాకయే వేయుట మంచి దనిపింపలేదు. ఆ బడిని శ్రీ సోమణుగారును, కస్తురబాయియుఁ జూచుచుండిరి. సోమణుగారు, ఇటుకతో గోడలు కట్టి పెంకుటిల్లు వేయ నిశ్చయించిరి. పలువు రతనికి సాయ పడిరి. వెంటనే యొక పెంకుటిల్లు లేచెను. ఇంక దాని కగ్నిభయము లేదు.

ఈ రీతిగా బడులవలనను, ఆరోగ్యసంస్కరణమువలనను, ఔషధములవలనను లోకులకు స్వయంసేవకులయెడల నమ్మిక ప్రబలెను. వారియెడ మంచియద్వేషము కలిగెను.

నే నీ పని యంతయు చిరస్థాయిగా నుండునటులు చేయఁదలఁచితిని గాన యది సాగలే దని చింతాపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. వచ్చిన స్వయంసేవకులు కొలఁదికాలమే యుండుటకు వచ్చియుండిరి. క్రొత్తవారు పైనుండి వచ్చుట కష్టమాయెను. భిహారులో నిందు లకుఁ దగినవా రెవరును దొరకరైరి. చంపారణ్యమున నా పని ముగియువఱకు ఈ లోపుగా నాకొఱకు తయారగుచున్న మఱి యొక పని న స్నేహితుకొనిపోయెను. నే నచట నున్న దాటు నెలలే యయినను నాటి పని నేఁటికిని నచట నేదోవిధముగాఁ గానబడుచునే యుండును.

మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

యెనుకటి ప్రకరణములలోఁ జెప్పిన రీతిగా నొకవంక సంఘసేవ జరుగుచుండెను; మఱియొకవంక రయితుల దుఃఖకథలు వ్రాసి కొనుటయు వృద్ధిబొందుచుండెను. వేలకొలది వాఙ్మూలములు వుచ్చి కొనఁబడినపిదప నవి మే లొనరింపక మాను నా? వాఙ్మూలము లిచ్చు జనము వేలకు దాఁటినకొలది నీలీమందు కామందుల క్రోధము హెచ్చుదొడఁగెను. వారు నా విచారణను విఫలముగాఁ జేయుటకు విశ్వప్రయత్నముల నొనరించిరి.

నా కొకనాఁడు బిహారు సరకారువారికడినుండి యొక యుత్తరము వచ్చెను. 'మీ విచారణకు వలసినదానికంటె నెక్కువకాలము పట్టెను. మీ రింక దానిని ముగించి బిహారును విడిచి పోవరా?' ఈ యుత్తరము వినయముగనే యుండెను; గాని దాని యర్థము బట్ట బయలుగనే యున్నది! నే నీటులు ప్రత్యుత్తరించితిని: 'నా విచారణ కింకను చాలఁ గాలము పట్టక తప్పదు. విచారణ ముగిసినపిదపఁగూడ నిచటి లోకుల కష్టములను బోఁగొట్టకుండ బిహారు విడిచిపెట్టి పోవుట నా కిష్టముకాదు.'

నావిచారణ నాఁపివేయుటకు సరకారువారికి రెండు మంచి దారులు కలవు. రైతుల కష్టములు నిక్కములని తెలిసికొని వానినిఁ బోఁగొట్టుట యొకటి. వారి వాఙ్మూలములఁ గయికొని సొంతముగా విచారణసంఘమును నియమించుట మఱియొకటి. గవర్నరు ఎడ్వర్డు గెబ్బిగారు నన్ను దమకడకు రమ్మనియు, సొంతముగా విచారణ సంఘము నియమించుటకుఁ దా మూహించుచున్నా మనియు, అందు

మీరుగూడ సభ్యత వహింపుడనియు నాకుఁ దెలిపిరి. మిగిలిన సభ్యుల పేరులు చూచి నా సహచరులతో సంప్రతించి యీదిగువ షరతుల ప్రకారము నేను సభ్యుడ నగుదు నని స్మృతించితిని. ఆ షరతు లివి: విచారణ జగుగుచుండు కాలమున నా సహచరుల సలహాను దీసికొనుటకు నాకు నిషేధము ఉండరాదు. నే నిందు సభ్యుడ నయితి నను కారణమున రైతులకు సలహాదారుగా నుండరా దను నిషేధము ఉండరాదు. మరియు నీ విచారణ ముగిసినపిదప నిది నాకు సంశోషము కలిగింపనిచో రైతులకు తగిన సలహా నిచ్చి వారిని నడిపించు స్వాతంత్ర్యము నాకు ఉండవలయును.

సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు నా షరతులు మంజూరుచేసిరి. ఈ విచారణసంఘమునకు స్వ. సర్ ఫ్రాంక్ స్టాయీగా రధ్యక్షులుగా నియమింపఁబడిరి. విచారణసంఘము రైతుల ప్రియాదు సత్యమని నమ్మెను. నీలిమందు కామందు లనుచితముగాఁ దీసికొన్న సాముల్ కోంత పాలు తిరిగి యీయవలయుననియు, తీక్ కతియా పద్ధతిని చట్టముప్రకారము తీసివేయవలయు ననియు నభిప్రాయపడెను.

ఈ రిపోర్ట్ చేకవాక్యతగా నుండుటకును, తుదకు అగ్రేరియన్, బిల్లు ప్యాసు చేయించుటకును గవర్నరుగారి పా లెక్కువ. గవర్నరుగా రేమాత్రమేని దృఢముగా నుండకున్నను, తమ కాళిల్యమును సంపూర్ణముగా నుపయోగింపకున్నను, ఆ రిపోర్టున కైకకంత్వ ముండెడిదికాదు. అగ్రేరియన్ బిల్లుగూడ ప్యాస్యొడిది కాదు. నీలిమందు కామందు లకును చాల బల ముండెను. రిపోర్టువచ్చిన తరువాత నది బిల్లుగా మాట కుండుటకుఁ జాలఁ బని చేసిరి. కాని సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు తుది వఱకు నచలముగా నుండి విచారణసంఘమువారి సిఫారసులు సంపూర్ణముగా నెఱవేఱునటు లొనరించిరి.

ఆత్మకథ

నూరేండ్లనుండి నమలులో నున్న యీ తీన్ కతియా పద్ధతి యీ రీతిగా రద్దాయెను. దీనితోపాటు నీలికొమండల రాజ్య ముత్తమిం చెను. విటిగిపోయిన రైతుల కిప్పుడు మరల జీవము వచ్చెను. 'నీలి మందు మచ్చ యెన్నటికిని పోదు' అను సంజేహము తొలగిపోయెను.

నంపారణ్యమునం దారంభము చేయఁబడిన యీ పనులను కొన్నియేండ్లవఱకును కొనసాగింపవలయు ననియు, నింకను బాల బడులు పెట్టవలయు ననియు, నింకను చాల గ్రామములు తిరిగిచూప వలయుననియును నే ననుకొంటిని. కే.త్రము సిద్ధముగనే యుండెను గాని పలుమాటులు నాయక్ష్మము నీశ్వరఁడు కొనసాగనీయజేగు. రెవము నా కింకొక పని చూపి లాగుకొనిపోయెను.

కూలివారితో

చంపారణ్యమున కమిటిపనిని ముగింపునకుఁ దెచ్చునంతలో

మోహనలాల్ పొండ్యులును, శంకరలాల్ పరీక్షులును గలిసి నా
కొక యుత్తరము వ్రాసిరి: 'భేడాబ్దుల్లాలో పంటలు పోయెను.
రైతులు శిస్తులు చెల్లింపఁజాలరు. వారికి రిమిషను ఇప్పింపవలయును.
మిరీవిషయమునఁ గలుగఁజేసికొనవలయును.'

అచటికి వెళ్లి చూడని బేసలహా చెప్పఁగల ఇచ్చయ్య, శక్తియు,
సాహసమును నాకు లేవు.

అప్పుడే శ్రీ అనసూయాబాయియు నొక యుత్తరము వ్రాసెను.
కూలివారి జీతములు చాలఁ దక్కువగా నున్నవనియు, కూలివారు
చాలఁ గాలమునుండి జీతములను పెంపుచేయఁ గోరుచుండి రనియు
నామె వ్రాసెను. నాకు కూలివారిని సరియగు దారిని నడపు నుత్సా
హము కలదు. ఈ పని చాలఁ జిన్నదయినను ఇంత దవ్వునఁ గూర్చుండి
నే నీ పనిని నడపఁజాలను. కావున వెంటనే అమదాబాదున కేగితిని.
ఈ రెండు పనులను నెఱవేర్చికొని కొలఁదికాలములోనే చంపారణ్య
మునకుఁ గ్రమ్మి యచటఁ దలపెట్టిన పనులనన్నింటిని పూర్తిచేయఁ
గల ననుకొంటిని.

అమదాబాదు వెళ్ళి చూచికొనినతరువాతఁ జాలఁ గాలము
వఱకును చంపారణ్యమునకు వెళ్ళ వీలు కలుగదని తేలెను. చంపారణ్య
మునఁ బెట్టిన బడు లొకటితరువాత మఱియొకటి యెత్తివేయఁబడెను.
నా సహచరులును, నేనును చాల నాకాశసౌధములను గట్టితిమి గాని
యవియన్నియుఁ గొలఁదికాలములో నేలఁగూలెను.

చంపారణ్యమున బడులు పెట్టుట, గ్రామములను బాగుచేయుట యను నీ రెండు పనులేగాక గోరక్షణముకూడ జేయవలయునని తల పెట్టితిని. గోరక్షణమును, హిందీప్రచారణమును మార్వాడీ లింగరా గొనినటులు నా త్రిప్పటలోఁ గనుఁగొంటిని. బేతియాలో నొకమాఘ వాడీ సజ్జనుఁడు తన సత్రమున నాకు బస యిచ్చెను. బేతియాలో నున్న చాలమంది మారువాడీలు నన్ను తమ గొప్పములలోఁగిరి దీసి కొనిపోయిరి. గోరక్షణమును గుఱించి నే నప్పటికే ఆలోచించి పెట్టుకొని యుంటిని. నేఁడు నాకుఁ గల యుద్ధేశము లన్నియు నాఁటివే. గోవంశమును వృద్ధిపొందించుటయు, గోజాతిని సంస్కరించుటయు, ఎడ్లచే తగినుత పరిమాత్రము చేయించుటయు, మేలు బడులగు ఊరకాలల నెలకొలుపుట యీ మొదలగునవన్నియు గోరక్షణముక్రిందికి వచ్చును. మారువాడీ లీ పనికి చాల సాయపడుదు మనిరి గాని నేను చంపారణ్యలోఁ జాలఁ గాల ముండుఁజాలమి నాపని సగము సగముగానే యాఁగిపోయెను. బేతియాలో నింకిను గోకాల పని జరుగుచున్నది కాని యది యింకను ఆదర్శమగు ఊరకాల కాలేదు. చంపారణ్యమునందింకను ఎడ్లచే మితిమీరిన పనిని చేయించుచున్నారు. హిందూ నామధారు లింకను ఎడ్లను దయమాలి పీడించి తమ ధర్మమును పాడుచేసికొనుచున్నారు. నే నిందుల కెపు డును వగచుచున్నాను. నేను చంపారణ్యమునకు వెళ్లినపు డెల్ల చేతఁగాక చాలించిన యీ పని కావేదనపడుటయు, బిహారువారలయు, మారువాడీలయు నెయ్యపు ముదలకింపులకు పాలగుటయుఁ దటస్థించుచున్నది.

కొన్ని కొన్ని తావులలో బడు లేవోమాదిరిగా సాగుచున్నవి. కాని గోసేవాకార్యక్రమము చక్కగా నెలకొనలేదు. కావున దానికిఁ దలఁచినంత పెం పొదవలేదు.

అమదాబాదులో ఖేడాలోఁ జేయవలసిన పనినిగూర్చి యాలోచించుచు, ముందు కూలివారి పనిని జూడ నారంభించితిని.

నా స్థితి చాల విషమముగా నుండెను. కూలివారి వాదము సమంజసము. అంబాలాల్ సారాభాయి శ్రీ అనసూయాబాయికి సోదరుఁడు. అతఁడు మిల్లువారి పక్షము. శ్రీ అనసూయాబాయి కూలివారి పక్షము. వీరిరువురికి నిందు తగవు వచ్చెను. ఇంక నామాట. నాకును మిల్లువారలకును జాలఁ జెలిమి. కావున వారితో తగవు లాడుట మఱికొంచెము చిక్క. నేను వారితో సంప్రతించితిని. పంచాయతీచే తగవు తీర్చికొను నుంటిని. కాని తమకును, తమ కూలి వారికిని నడుమ నొక మాధ్యస్థ్యము వారి కొప్పుదల కాలేదు.

నా కింక కూలివారితో 'కట్టు కట్టు' డని చెప్పక తప్పని సరి యాయెను. నే నిటులు చెప్పకముందు కూలివారితోడను, వారిలో పెద్దలతోడను బాగుగా మాటలాడి వారి స్థితిగతు లన్నియు తెలిసికొంటిని. కట్టిన కట్టు చెంగిపోకుండుట కీ క్రింది నియమములను విధించితిని:

౧. శాంతిభంగ మెన్నఁటికి కలిగింపరాదు.

౨. మరల బనిలోనికి బోవువారిని బలాత్కరింపరాదు.

౩. బిచ్చ మెత్తరాదు.

౪. కట్టు జరుగునంతవఱకును తిరిగిపోకుండ నుండవలయును; కూడు లేనిచో మరియు గల మఱియొక కూలిపనిని చేసికొనవలయును.

పెద్దల కీ నియమము లర్థ మాయెను, నచ్చెను. 'మన విన్నపము నంగీకరింపనంతవఱకుఁగాని, పంచాయతీని వేయనంతవఱకుఁ

ఆ త్మ క థ

గాని మనము పనిలోనికి పోగూడదని కూలివారు ఒట్టుపెట్టుకొనిరి.

ఈ కట్టు జరుగుచున్నపుడే శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకరును—
శ్రీ వల్లభభాయిని నేను చాగుగా నెఱుంగఁగలిగితిని. ఇంతకుముందే
శ్రీ అనసూయాబాయి నెఱింగియుంటిని.

సబర్మతీతీరమున నొక చెట్టుక్రింద నైనందిన? మీ కట్టుకట్టిన
కూలివారి సభ జరుగుచుండెడిది. అచటికి జేలకొలది కూలివారు
వచ్చెడివారు. నేను ప్రతిదినమును వారు పాటించవలసిన మరతులను
గుఱుతు చేయుచుంటిని. మరియు కాంతిని కాపాడవలయు
ననియు, సాత్మగౌరవమును కాపాడుకొనవలయు ననియు బోధించు
చుంటిని. వారు ఏక్ టేక్* అని వ్రాయఁబడిన పండాలు గైకొని
పెండ్లివారివలె నూరేగి వీధులలో సభకు హాజరగుచుండెడివారు.

కట్టిరువదియొక్కనాళ్లు జరిగెను. ఇది జరుగుచుండఁగా
కూలివారికి న్యాయము కలిగింపవలసిన దని నేను మిల్లువారిని
ప్రార్థించుచుంటిని. ‘మేము మాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనలేదా?
కూలివాండ్లు మాకు బిడ్డలవంటివారు, మేము తండ్రులవంటి
వారము..... మానడురు మూడవవారి దొకఁడు వేలు పెట్టనేల?
మాకు పంచాయతీచేయువారొకరా?’ అని ప్రత్యుత్తరము చెప్ప
చుండెడివారు.

* శవధమును పాలింపుము.

ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

క్రూరివారలను ముందరకు నడిపింపక ముం నొకసారి యాశ్రమ

మమును తొంగిచూచు టావశ్యకము. నేను చంపారణ్య మునం దుండినను ఆశ్రమముమాట మఱిరలేదు. నడుమనడుమ నచటికిఁ బోయి వచ్చుచుంటిని.

అమదాబాదు ప్రక్కనున్న కోచరబ్ అను గ్రామమున మా ఆశ్రమము కలదు. కోచరబులో ప్లే గంటుకొనెను. బాలుర నచట సురక్షితులనుగా నుంచుట గద్దము. ఆశ్రమమునందు శౌచ నియమముల నెంత జాగరూకతతో పరిపాలించినను చుట్టుప్రక్కల నున్న యశౌచము నాశ్రమమునకు సోఁకకుండఁ జేయుట యసం భవము. ఆ సమయమున గ్రామస్థులచే శౌచనియమములఁ బరిపాలింపఁ జేయుటకును, లేక వారికి సేవచేయుటకును మాకు శక్తి లేదు. గ్రామ మునకు దూరముగా—చిక్కు కలుగనంత దూరముగా—నాశ్రమము నుంచుట మా యుద్దేశము. ముం దెప్పుడో యాశ్రమమును స్థాపించి నను ప్రకృతము భూమి కొని యచటికిఁ దఱలదమని తలఁచితిమి.

‘కోచరబు విషనాడి పొండు!’ అనుట కి ప్లేకు నోటి నను కొంటిని. శ్రీ పుంజాభాయి హీరాచం దనునతఁ డాశ్రమమున కొకచుట్టము. అతఁడు చిన్న పనులనక పెద్దపనులనక యాశ్రమసేవ చేయుచుండెడివాఁడు. అమదాబాదులోఁ బ్రతిసంగతియు నతనికిఁ దెలియును. ఆశ్రమమునకుఁ దగిన తావు నితఁడు నెమకఁ దొడఁగెను. ఇతనితోడ నేనును కోచరబుకు ఉత్తరభాగమును, దక్షిణభాగ మును తిరిగి చూచితిని. ఉత్తరమున మూడు నాలుగు మైళ్లలో

ఆత్మకథ

నాక భాగము దొరకుచో చూడు మని చెప్పితిని. ఇప్పుడు మేమున్న ప్రదేశము నతఁడు చూపెను. ఆ ప్రదేశము నాకు నచ్చుటకు చెఱసాల దాపుగా నుండుట యొక కారణము. సత్యాగ్రహశ్రమవాసుల మొగములందు జైలువ్రాత వ్రాయఁబడియుండుటచే కనులయెదుట జైలుండుట చాల మంచిది. శుచిగా నుండు ప్రదేశముల నడుమనే జైళ్లు కట్టుదురనియు నే నెఱుఁగుదును.

ఏ డెనిమిది దినములలో కొనుబడి యాయెను. భూమిలో ఇండ్లు వాకిండ్లుగాని, చెట్లు చేమలుగాని లేవు. ఏమి లేకపోయినను నిది నదీతీరమున నుండుటయు, నేకాంతముగా నుండుటయు నన్నిటికంటె గొప్ప విశేషము. అందు గుఱారములు వేసికొని యుండఁ దలఁచితిమి. ఇండ్లు కట్టనంతవఱకు రేకుపాకలలో వంటఁ దలపెట్టితిమి.

ఆశ్రమము క్రమాభివృద్ధిఁ గనుచుండెను. పిన్నలు పెద్దలు, స్త్రీలు పురుషులు అందఱు వెరసి సుమారు నలుబది మంది కలరు. అందఱకు పాకకాల యొకటియే యగుటచే చాల వీలుగా నుండెను. ఆశ్రమము నిటనుండి యటకు మార్పఁ దలపెట్టుట నావఁతు. పని చేయుట యంతయు మామూలు చొప్పున న్న. మిగిలినాలో గాంధీవంతు.

మంచి యిండ్లు వేసికొని నిలఁద్రొక్కుకొనువఱకు మాకు వచ్చిన యిబ్బందులకు మితి లేదు. వానలు వంగెను. నాలుగు మైళ్ల దూరమునుండి సామానంతయు రావలయును. ఈ పాండ్రనేలలో పాములు కొవలసినన్ని. అట్టిచోట పసివారితో నివసించుట సామాన్యముకాదు. వైగా 'పాములు మొదలగువానిని చంపరాదు' అని మాకు నియమము. మరియు మాలో పామనిన భయము లేనివా గెవరును లేరు; నేఁటికిని లేరు. స్థితిగతు లిట్టివి.

౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

హింస చేయు జీవములఁ జంపరా దను నియమము ఫీనిక్సు టాల్ స్టాయి సబర్మత్యాశ్రమములందు యథాశక్తి యనుష్ఠింపఁబడుచు వచ్చుచుండెను. ఈ యాశ్రమములం దన్నిటను మేము పాండ్ర నేలలోనే కాలుపెట్టితిమి. ఈ మూడు తావులందును సర్పాదుల యుపద్రవ మెక్కువ. అయినను నేటివఱ కెవరిని పాము ముట్టలేదు. శ్రద్ధాసేత్రముతో తిలకించుచో నీశ్వరకృపయే దీనికిఁ గారణము. 'ఈశ్వర నకు పక్షపాత ముండునా? మానవుల పిచ్చి పనులలోఁ జేయి చేసికొనుటయే యాతని పనియా?' యని యెవరును నిరర్థకముగా శంకింపకుందురుగాక! అది యనుభవనీయమగు విషయము. దానిని భాషలోఁ బెట్టఁజాలను. లౌకికభాషలో నీశ్వరుని కార్యములను గుఱించి వ్రాయుచుంటినిగాని యవి వ్రాయుటకు వీలయినది కావని నాకుఁ దెలియును. పాముగుండగు మానవుఁడు వర్ణింప నెంచును బో మూకవాణియే యవలంబనము. సర్పములను జంపని మా యాశ్రమము వారి కిరువదియయిదేండ్లనుండియు నించుకయు సర్పబాధ కలుగకుండు టానుషంగిక మనుటకుబదు నీశ్వరకృపయే కారణ మనినచో నది వెఱ్ఱి నమ్మక మగునేని యట్టి వెఱ్ఱి నమ్మకమునే నే నంటి పట్టుకొని యుందును.

కూలివారు కట్టు కట్టిన సమయమున ఆశ్రమమున నేతసాలకు పునాదులు త్రవ్వితిమి. ఆశ్రమమున మొదటి పని నేత. వడుకుట మాకింకను తెలియలేదు. కావున తొలుతనే నేతసాల కట్టింపవలయు ననుకొంటిమి.

ఉపవాసము

కూలివారు మొదటి రెండు వారములను చాల ధైర్యము చూపిరి. మిగుల శాంతముగా నుండిరి. ప్రతిదినమును పలు వురు సభకు వచ్చుచుండిరి. ప్రతిదినమును నేను వారికి శపథమును గుర్తునకుఁ దెచ్చుచుంటిని. 'చావనయినఁ జచ్చెదముగాని యొట్టు మీఱుదుమా?' యని వారు చెప్పిపోవుచుండిరి.

క్రమముగా కట్టు తప్పిపోవఁ జొచ్చెను. బలము పోయిన గాఁడు చెనకఁ జూచును. అటులే కట్టులో బలము పోయినదాఁగినకొలఁది కట్టులో నున్నవారు కట్టు తప్పినవారిని ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. ఇంక పీరిలో పీరికి తగవు లుప్పతిల్లు నేమో యని యనుకొంటిని. పీరిలో పీరిని కొట్టుకొనఁజేయకుండుట కష్టమని నాకు భయమెత్తెను. ప్రతి దినమును సభలో జనము పలుచన కాఁ దొడఁగెను. వచ్చినవారి మొగములమీఁదఁగూడ నా దాసీన్యము ప్రేలాడుచుండెను. కూలినా రందఱును ఊఁగులాడిపోవుచున్నటులు నాకు వార్తవచ్చెను. నాపని అట్టి ట్టయెను. నా విధి యే మని యాలోచించితిని. నాకు దక్షిణ-ఆస్రికాలో కూలివారికట్ల అచభవము కలదు. కాని యిది క్రొత్త. ఏలన నిచట కూలివారు నా ప్రేరణచే కట్టుకట్టిరి. ప్రతిదినము నాకడ బాసచేసి పోవుచుండిరి. దీనికి నేనే సాక్షిని. ఇంక మీ రెటు లీ ప్రతి జ్ఞను దాఁడఁగలరని నా యుద్దేశము. ఇది నా గర్వమో, కూలివారల యెడల నాకుఁ గల ప్రేమయో, లేక సత్యమునెడలఁ ప్రేమయో యెవరు చెప్పఁగలరు?

ప్రాతఃకాలము. నేను సభలో నుంటిని. ఏమిచేయను దోచ లేదు. 'కూలినా రందఱును మరల కట్టులోనికిఁ జేరనంతవఱకును,

ఈ విషయము తేలుదనుక కట్టు నిభాయింపనంతవఱకును—ఇంత యేల? కూలివా రందఱును మిల్లువదలి బయటఁ బడనంతవఱకును నే నన్నము ముట్టను' అను నీ మాట లప్రయత్నముగా నానోట వెలు వఁజేను.

కూలివారు నివ్వెఱిపోయిరి. శ్రీ అనసూయాబాయికనులవెంట నీ రూరఁ దొడఁగెను.

‘మే ముపవసింపవలయుఁగాని మీ కేటి యుపవాసము? మీచేత నుపవాసము చేయనీయము. మా తప్పులు తుమింపుఁడు! మేము మాభాసను దాఁటము.’ అని కూలివారు గోలకెత్తిరి.

‘మీ కుపవాసముతో పనిలేదు. మీరు మీ ప్రతిజ్ఞకు నిలువబడినచోఁ జాలును. మనకు ద్రవ్యము లేదు. భిక్షాన్న ముతో కట్టు కట్టరాదుగదా! మీరింకొక కూలిపని చేసికొని పొట్ట గడపుకొనినచో కట్టెన్నాళ్లున్నను నిర్భయము. ఇంక నా యుప వాసమందురా? ఇది అటో యిటో లేలిపోవలెను’ అని నే నంటిని.

ఈలోఁగా వల్లభభాయి మునిసిపాలిటీలో పఠలకు వెడకు చుండెనుగాని సమకూరలేదు. ఆశ్రమమున నేతసాలలో నినుక పోయవలసిన పని యున్నది. దీనికిఁ జాలమంది కూలివారి నుపయోగ పఱచికొనవచ్చునని మగ్గలలాలు నూచించెను. కూలివారు పనికి తయారుగానుండిరి. శ్రీ అనసూయాబాయి నెత్తిమీఁద పల్లిక నిడుకొని కూలివారికి దారి జూపెను. అపు డా కూలివారిని చూడ వలె ననిపించెను. కూలివారికిఁ గ్రొత్త బలము వచ్చెను. వారికి కూలి యిచ్చువాని చేయి పీఁకుకొని పోయెను.

ఈ యుపవాసమునం దొక దోషముకలదు. ఏలన: మిల్లువారల కును నాకును నెయ్యము కలదని లోఁగడ వ్రాసియుంటిని. కావున

ఆత్మకథ

నా యీ యుపవాసము వారిని స్పృశింపకుండ నుండజాలదు. వీరికి విరుద్ధముగా నుపవసించుట సత్యాగ్రహ మనిపించుకొనఁ బడదని నే నెఱుఁగుదును. వీరిని వంఢవలయునది కూలివారికట్టే. నా ప్రాయశ్చిత్తము వీరి దోషమునకుఁ గాదు; మఱి కూలివారి దోషమునకు. నేను కూలివారి ప్రతినిధిని. కాన వారు దోషులగుదురేని నేనునుదోషినే. నేను మిల్లువారికి వినయమునే చూపవలయును. వీరి కెదురుగా నుపవసించుట బలాత్కారములోనికి దిగును. ఇటులు నా యుపవాసము వారి కొరపిడి కలిగించు నని జాకుఁ దెలిసినను నాకుఁ జేయక తప్పని దాయెను. ఇట్టి దోషమయ మగు నుపవాసము చేయుట నాధర్మ మని లెస్సగా తోఁచెను.

‘నా యుపవాసమువలన మీరు మీదారినుండి కొంచెమేని తొలఁగవలసిన పని లేదని నేను మిల్లువారలకుఁ దెలిపితిని. వారు నామాటల కనుకూలార్థమునే గ్రహించిరి. అపుడపుడు తమాషాగా నన్నెత్తిపొడిచిరి. దీనికి వీరి కధికారము కలదు.

ఈకట్టున కెదిరినాయకుఁడు సేర్ అంబాలాలు. ఇతని పట్టుదల యాశ్చర్యజనకము. ఇతఁడు కల్లకపటములు లేనివాఁడు. ఇతనితో కయ్యముపొడుచుట నాకు రుచించెను. ఇట్టివాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల విరోధిపక్షమునకు నాయుపవాసము సీడాజనక మగుటచే నేను చాల వగచితిని. ఆతనిభార్య సరళాదేవికిని, నాకును కడు నెయ్యము. ఆమె నాకు సోదరివంటిది. నాకొఱ కామె వగచుట నేను చూడఁ జాలక పోయితిని.

శ్రీ అననూయము, కొందఱు మిత్రులును, కూలివారు కొందఱును తొలినాఁడు నాతోపాటుపవసించిరి. కాని పిమ్మట నతి కష్టముమీఁద వారిని మానిపించితిని.

ఈరీతిగా నలువంకలును శ్రేమపూరితము నాయెను. మిల్లువారి హృదయములు ద్రవించెను. వెంటనే యీవిషయమును పరిష్కరింపఁ దలపోసిరి. శ్రీ అనసూయగారి యిల్లు వీరికి సభాగృహ మాయెను. శ్రీ అనంద శంకర ద్రువగారు నడుమలో నందుకొనిరి. తుద కతఁడు పంచాయతీదారుగా నేర్పఱుపఁబడెను. వెంటనే కట్టు విర మింపఁబడెను. నాకు నాఁటితో మూ డుపవాసములు. మిల్లువారు కూలివారికి మిత్రులు పంచిపెట్టిరి. ౨౦ దినముల కీరీతిగా సమాధానము కుదిరెను. సమాధానమున కొక సమ్మేళనము జరిగెను. దానికి మిల్లు వారును, కమిషనరును హాజరయిరి. కమిషనరు కూలివారి కిటులు సలహా నిచ్చెను: 'మీ రెళ్లుడును మి. గాంధీమాట వినుచుండుఁడు!' ఇది జరి గిల కొలఁదిసాళ్లకే నాకును, ఈ కమిషనరుకును పెద్ద యుద్ధము జరి గెను. కాని కొలము మాటెను; దానితోపాటతఁడును మాటెను. అపు డతఁడు నామాటల వినవలదని ఖేడారయితులకు సలహా యిచ్చెను.

రసనీయమును, దయనీయమును నగు నొక విషయ మిటు నుదా హరింపక యీ ప్రకరణమును ముగింపను. మిల్లువారు కూలివారికి పంచి పెట్టుటకు చాల మిత్రులు చేయించిరి. వేలకొలఁదిగా నున్న కూలి వారికి దానిని పంచిపెట్టుట యెటు లని శంక కలిగెను. శేషభము తీసికొనిన చెట్టుక్రిందనే పంచిపెట్టుట బాగనిపించెను. ఇంతమందికి సరిపోవు చోటుగూడ వేటొకచో దొరకదు. కావున ఆ చెట్టుచుట్టు ప్రక్కలఁ గల మైదానమునందు పంచిపెట్టుట నిశ్చితమాయెను. ౨౦ నా శ్లదుపాజ్ఞలలో నున్నవారు విశేషప్రయత్నము చేయనక్కఱ లేకయే బారులు తీర్చి నిలువఁబడి మిత్రులు తీసికొనఁగలరనియు, తొందరపడి మిత్రులుమీఁద చేయిచేసుకొన రనియు నాకు వెజ్జీ నమ్మ

ఆత్మకథ

కము. కాని పంచిపెట్టుట తటస్థించినపు డెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను విఫలము లాయెను. పంచిపెట్టుట మొదలిడిన నెండు మూడు నిమిషములకే బారులు చెదరిపోయి గోల కాఁచొడఁగెను. కూలీపద్దలెంత ప్రయత్నించినను లాభము కలుగకపోయెను. తుదకు అందఱును ఒక్కగుం పైపోయి, మిఠాయి చాలభోగము మట్టగింపఁబడెను. దానితో మైదానమున పంచిపెట్టుట అంశివేయఁబడెను. మిగిలిన మిఠాయి మిర్చిపురమునందలి నేర్ అంబాలాజిగారి యింటికి కొంపోవఁబడెను. మఱునాఁడు వారి బంగళానుండి కొన్నియువ పండ్ల పెట్టఁబడెను.

దీన హాస్యరసము స్పష్టమే. 'ఏకోతేనో' పెట్టుకొంద మిఠాయి పంచిపెట్టుదు రని అమదాబాదు బిచ్చగాండ్ర కేటులో తెలిసెను. వారు మెల్లగా ఇటకు వచ్చిరి. మిఠాయిని కొల్ల కొట్టాకొనిపోవుటకు వారి యాకలి కారణము. ఇది చాల శోచనీయము.

మన దేశమున ఆకలి చిచ్చుచే జచ్చువారి సంఖ్య క్రమాభివృద్ధి నొందుచున్నది. తినునెడల, ద్రాగునెడలగూడ నాకలి పామాన్యగౌరవమును కాపాడదు. మన ధనికులు వారి పని చూపి తిండి పెట్టుటకుబదులు బిచ్చము లొసఁగి పోషించుచున్నారు.

భేదా-సత్యాగ్రహము

క్రూరివారి కట్టు ముగిసిన పిదప ఊపిరి తీసికొనుటకేని నాకు తీరిక లేకపోయెను. వెంటనే భేదాజిల్లాలో సత్యాగ్రహము నిరవహింపవలసివచ్చెను. భేదాజిల్లాలో మొమ్మువంటి స్థితి కలిగెను. రిమిషను పొందుటకు రైతులు ప్రయత్నించుచుండిరి. శ్రీ అమృతలాల్ నిక్కరుగారు విచారించి రిపోర్టు తయారు చేసిరి. రైతులకు నే నింకను తగిన సలహా నియకమునకే నిక్కరుగారు కమిషనరుతో ప్రసంగించిరి. శ్రీ మోహనలాల్ పాండ్యాగారును, శ్రీ శంకరలాల్ పరీఖ్ గారును దీనిలో విలుచుకొని పడిరి. వీరు స్వ. గోకులదాస్ కమాన్దాను శ్రీ విరలభాయి పటేలుగారలచే బొంబాయి లెజ్లస్లేట్ కౌన్సిలులో నలబడి కలిగింపజేసిరి. సరకారువారికడకు చాల డెప్యూటీమనులు వెళ్లెను.

నే నపుదు గుజరాతుసభ కధ్యక్షుడైనను. ఈ సభ సరకారు వారికి విన్నపములు పంపుకొనెను; తంతు లిచ్చెను ; దీనికి ఫలముగా కమిషనరుగారి యవమానములకు లోనాయెను; బెదిరింపులు చవిచూచెను; నాటి యాఫీసరుల చర్యలు నేడు పరికించినచో హాస్య జనకముగను, నమ్మదగనంత విచిత్రముగను ఉండును.

ఏమాత్రము చూచినను రైతుల కోరిక అసంగత మనిపింపదు. దానికి వాదుప్రియాదులతోఁగూడఁ బరిలేదు. నాలుగవ వంతుకన్నఁ దక్కువ పంటలు పండినచో రైతులు రిమిషను కోరవచ్చు ననిలాండ్ రివిన్యూ రూల్సులో అభ్యనుజ్ఞ కలదు. పంటలు నాలుగు వంతులకన్న నెక్కువ యుండెనని ఆఫీసరు లంచనా వేసిరి. రయితులు నాలుగు వంతులకన్న తక్కువ యుండు ననిరి. రయితులమాట సరకారుకు

ఆత్మకథ

నమ్మకమా? లోకులు పంచాయతీని కోరిరి. పంచాయతీని కోరుట రాజుగారిపై దండెత్తుట యని సరకారువారి యభిప్రాయము. ఇటులు ప్రార్థనలు, వినతిపత్రములు విఫలము లయినపిదప సహచరులతో నాలోచించి యింక సత్యాగ్రహము తలపెట్టుట దని నేను రయితలకు సలహా యిచ్చితిని.

నా కిందు ఖేడాజిల్లాలోని స్వయంసేవకులేకాక శ్రీ వల్లభ భాయి పటేలు, శ్రీ శంకరలాల్ బాంకర్, శ్రీ అనసూయబహేకా, శ్రీ ఇంమాలాల్ కనైయాలాల్ యాజ్ఞిక, శ్రీ మహాదేవదేకాయి మొదలగువారు తో జయిరి. దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్న గొప్ప ప్రాక్టీసు నిందులకుఁగాను వల్లభభాయి గారు వదలుకొనిరి. పిమ్మటఁ గూడ వారిఁక నా పనికి బోలేదు.

మేము నడియాద్-అనాథాశ్రమమున డేరా వేసితిమి. అచట విడిదికి విశేష కారణము లేదు. ఇందఱకుఁ జాలిన తావు కొండొకట లేకుండుటయే యిందులకుఁ గల కారణము.

సత్యాగ్రహులందఱీక్రిందిరీతి ప్రతిజ్ఞ చేసి చేవ్రాలు పెట్టిరి: "మా గ్రామములో పంటలు నాలుగవ పాలుకన్న తక్కువ యని మాకుఁ దెలియును. కావున పై సాలువఱకు శిస్తులు వసూలుచేయవలదని సరకారువారికి విన్నవించితిమి కాని వారు వసూలుచేయుట మాన లేదు. కావున ఈ దిగువ దస్కరుచేసిన మేము ఈ సాలవఱకు నిండు శిస్తుగాని, బకాయిగాని సరకారువారి కీయఁజాలము. కాని సరకారువారు శిస్తు వసూలు చేయుట కే దండనీతి ననుసరించినను మేము దాని ననుభవింపఁ దలఁచుకొన్నాము. మేము బుద్ధిపూర్వకముగా శిస్తు తీచ్చి మామాట కల్గ యనిపించుకొనుటకంటె, నాత్మగౌరవము నష్ట మొనరించుకొనుటకంటె మా భూముల జప్తు చేయించుకొనుటయే

మాకు మేలు. ఇంకమీద సరకారువారు రెండవ శ్రీహరిని బకాయి వసూలుచేయుట నిలుపుచో మాలో శక్తి కలవారము నిండు శిస్తు ఈయవలసివచో నిండు శిస్తును, బకాయి యున్నచో బకాయిని ఇచ్చివేయగలము. తా మిచ్చినచో బీదలుగూడ నీయవలసివత్తునని శక్తి కలవారుగూడ నిపు డీయలేదు. బీదల చట్టులు, కుండలు మొదలగు నవి వేలమువేయఁబడును. వారి కిరీతిగా దుఃఖము కలుగును. ఇట్టి స్థితిలో దరిద్రులను కాపాడుట శక్తిమంతుల ధర్మమని మా నమ్మకము.”

ఈ పోరాటమున కెక్కువ ప్రకరణములను వినియోగింపఁ జాలను. కాని నాఁడు జరిగిన చక్కని విషయములు చాల నడుగునఁ బడిపోవును. ఖేడాసత్యాగ్రహముయగుచుండిన శ్రీ శంకరాలో పరీఖగారు ప్రాహజీకమున నొక గ్రంథమును * రచించియున్నారు. ఈ గొప్ప విషయమును లోఁతుగాఁ జూడఁ దలఁచినవా రా గ్రంథ మును జదువుదురు గాక !

* ఇది గుజరాతీభాషలో వ్రాయఁబడినది.

ఉల్లి దొంగ

చంపారణ్యము మాటుమూల నుండుటవలనను, వార్తాపత్రికలకు సంబంధము లేకుండఁజేయుటవలనను, అచటికి బయటినుండి జనులు మూఁగలేదు. భేడాపోరాట చుట్టులఁ గాదు. అచటి వార్తలు ప్రతిదినమును పత్రికలు ప్రచురించెను. గుజరాతీవారి కీ క్రొత్త వస్తువుమీఁద మోజు పుట్టెను. వారు ధనము కురిపింపఁ దలపెట్టెరి. సత్యాగ్రహమున కెంతయో డబ్బుక్కఱలేదని అంతలో వారికిఁ దెలియుట కష్టము. నే నెంత నివారించినను అక్కఱకు మోసిన ధనమును బొంబాయినేను తీచ్చిరి. సత్యాగ్రహమయినపిదప లెక్కలు చూడఁగా కొంత నిలువయుండెను.

మఱియొకదెస సత్యాగ్రహాలకు నిరాహంబరజేవనమునుగుఱించి పాతము చెప్పవలసివచ్చెను. వారు సంప్రద్యముగా తేర్చికొనిరిని చెప్పఁజాలను గాని కొంతకొంత సంస్కరించుకొనిరి చెప్పఁగలను.

రైతులకుఁగూడ నిది వింత వస్తువే. కాన నూహలు తెలిసి సత్యాగ్రహరహస్యములు వీరికి వోధింపవలసివచ్చెను. సరకారు-- ఆఫీసరులు రైతులకు యజమానులు కారనియు, నొకరు లనియు, రైతు లొసగు పన్నులోనే జీతము గొందు రనియు తెలిపి రైతుః భయము పోఁగొట్టుట ముఖ్యమయిన పని యాయెను. భయము పోఁగొట్టెరను వీరిచేత వినయపాలనము చేయించుటయు, వినయపాలనము చేయ వలయునని యొప్పించుటయు కష్ట మనిపించెను. ఆఫీసరుల భయము దూసికొనిపోవఁగానే వారు చేయు నవమారములకు బదులు తీర్చికొని కుండ నుండు టైటులు? సత్యాగ్రహికి అవినయము జత యగుచో

పాలలో విషము జతపడినట్లే. నే ననుకొనినంతకంటె చక్కవ వినయమునే వీరు చూపగలిగి రని తుదకు నాకు చెలిసెను. సత్యాగ్రహములో వినయమే కఠినతనుమగు నంశమని యనుభవమువలన నేను చెలిసి కొంటిని. వినయ మనఁగా గౌరవముగా మాటలాడుటయే కాదు. విరోధులయెడల మనస్సునందుఁగూడ నాదర ముంచుట, సరళబావముంచుట, హితము కోరుట: ఇట్టి ప్రవర్తనము వినయము. సత్యాగ్రహి కివి యన్నియు నావశ్యకములు.

మొదటి దినములలో లోకులు చాల ధైర్యము చూపినను సరకారువారు పని పుచ్చుకొనలేదు. కాని లోకులకు ధైర్యము వృద్ధి పొందె నని తెలిసినకొలఁదియు సరకారువారు ఉగ్రములగు నుపాయముల నవలంబింపఁ బూనిరి. ఆఫీసరులు పరువులను, ఇంటఁ గనఁబడిన వస్తువులను జప్తుచేసిరి. నాలవపాలు జరిమానాలకు నోటి నులు పంపిరి. కొన్ని గ్రామములలో పండిన పంటలు జప్తు చేసిరి. దీనితో రైతులు తల్లడిల్లిరి. కొందఱు రైతులు పన్ను లీచ్చిరి. కొందఱు తమ చట్టాలను, మంతలను జప్తు చేసికొనుటని ఆఫీసరుల యెదుటఁ బడి వయిచిరి. మఱికొందఱు చచ్చిననుసరే తుదివఱకు పోరితీరవలయు నని పట్టుమీఁద నిలువఁబడి యుండిరి.

ఇటు లుండఁగా రైతు చెవరో శంకరలాల్ పరీఖుగారి భూమికి శిస్తులు చెల్లించిరి. దీనితో హాహాకారములు బయలుదేఱెను. తన రైతు శిస్తు చెల్లించిన భూమిని ధర్మార్థ మిచ్చి శంకరలాల్ పరీఖుగారు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనిరి. ఇటులు ఆయన తన స్రాంతిషను కాపాడుకొని యితరులకు మార్గదర్శకఁ డాయెను.

ఒక పాలకున ఉల్లిపంటను ఆయోగ్యముగు రీతిగా జప్తు చేసిరి. భయపడిపోయినవారి కుత్సాహము కలిగించుటకు మోహనలాల్ పాండ్యాగారి నాయకత్వమున ఆయుల్లిపాయల నచటినుండి వేటొక

చోటునకుఁ గొంపొండని ప్రజలకు నేను సలహా నిచ్చితిని. నా యుద్దేశమున ఈపని చట్టము నతిక్రమించుట కాదు. నిలువయున్న పంటను జప్తుచేయుట చట్టమునకు సమ్మతమయినను నిది నిత్య లో; సరిగా లూట. కావున నీవీతిగా జరిగిన జప్తు ననాదరించుట యిచ్చుచు నేను సూచించితిని. ఇటు లొనరించి పైర్లకు పట్టుటయు, పంపి మనుభవించుటయు తప్పనిసరి మరల తెలిపితిని. మోహనలాల్ పాండ్యాగారికిని ఇదియే యిష్టము. సత్యాగ్రహమున కిసుమంతియు విరుద్ధము గాకుండు నే విషయమును గూర్చియేని మోహనలాల్ మౌనమున భేడాపోరాటము ముగింపఁజేయుట మోహనలాల్ పాండ్యాగారికి సమ్మతము కాదు. కావున వీరి యుల్లిపంటను తొలఁగింపఁ జూపెట్టిరి. వీరి కే డెనమండ్రు మిత్రులు తోడియిరి.

సరకారువారు వీరిని పట్టుకొనకుండు విషయాదుమరా? వీరిని, వీరి సహచరులను అరెస్టు చేసిరి. లోకుల కుత్సాహము బలికెను. మోహనలాల్ భయము పోయినచో, రాజదండము లోకుల కిష్టార్థము కలిగించుటకు బదులు కార్యము కలిగించును. విచారణసమయమున కోర్టుంతయు జనులచే క్రిక్కిరిసి పోయెను. పాండ్యాగారికిని, వారి సహచరులకును కొలఁదినాళ్లు కైదు విధింపఁబడెను. నా యుద్దేశమున నీ విత్త తప్ప. ఈ యుల్లిపంట నచటనుండి తొలఁగించుట పినలో కోడులోని చార్యముక్తిందికి రాదు. కోర్టులకుఁ బోవుట మా యుల్లిపంట కాదుగాన అప్పీలు చేయఁబడలేదు.

వీరిని జైలునకుఁ దీసికొనిపోవునపుడు ఒక పెద్ద యూరేఁగింపు వీరివెంట నడచెను. నాఁడు జనులందఱును 'ఉల్లిదొంగ' యను బిరుదముతో వీరిని సమ్మానించిరి. ఆ సమ్మానము నేటికిని వీరనుభవించుచున్నారు.

ఇక భేడాసత్యాగ్రహమును ముందరి ప్రకరణముతో ముగింతును.

భేదానత్యాగహాసమాప్తి

ఈ పోరాటము తుదకు విచిత్రముగా ముగిసెను. జను లల
పోయి రని తెల్లమాయెను. పట్టు విడిచాడనివారు ఇంక
నీడింపఁబడి నశింపఁజేయఁబడుదు రని సంకోచించితిని. సత్యాగ్రహ
కుపాక్షయ మగు నుపాయ మేదేని యున్నచో దానితో నీ పోరాట
మును ముగింపఁదలపొసేతిని. అట్టి యుపాయ మనుకొనుండఁ దల
స్థిరమైన. 'భగవంతుని పై తులు శిస్తులు కల్పించినచో వీధిలకడ ని
నమాలు పడదుట యాపఁబడునని నడియాడు-తాలూకొమ్మత
దాగు నాకు వార్త పంపెను. నే నా సంగతిని వ్రాసిపంపఁ గోరితిని
అతఁడు వ్రాసి పంపెను. చుట్టుకుదాగు తన తాలూకొడు జవా
దారీ కౌగలఁడుగాని జిల్లాకుఁ గాఁజాలఁడు గావున నే నీ సంగతి
కలెక్టరు కెఱుకపఱచితిని. 'ఇట్టి హుకుము మీకు తెలియలేదా?
యని నాకు సమాధానము వచ్చెను. నే నీ వార్త వినియొండలేదు.
కాని యిది నిక్కమనుచో ప్రజల ప్రతిజ్ఞ చెల్లినట్లే. ప్రతిజ్ఞాతమగ
వస్తు విదియే. కావున నీ హుకుమువలన సంతసము కలిగెను.

కాని దీని సమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగలేదు. సత్యాగ్రహ
సంగ్రామము సమాప్తి పొందినతరువాత నుండవలసిన లక్షణ మింద
లేదు. కలెక్టరు క కట్టుబాటు ననుసరించినటులు కనఁబడక యీ
హుకుమును నిర్వహించెను. మాట యిచ్చుటయేగాని దీన పేదలకు
లాభ మంతగా కలుగలేదు. పేద లెవరో తెల్పవలసిన యధికారము
ప్రజలది. కాని వా రం దధికరింపఁజేయఁబడలేదు. ప్రజ కిట్టి శక్తి
లేనందులకు నేను చాలఁ జింతింతును. తుద కిది సత్యాగ్రహమువలనఁ
గలిగిన జయ మని యున్నోషింపఁబడినను నాచూపులో నిది నిస్తేజ
ముగనే యుండెను.

ఆరంభముకంటె నంతమున సత్యాగ్రహులను బలవత్తురులఁగాఁ
జేసి విడిచిన యెడలనే సత్యాగ్రహము సుద్ధముగా ముగిసె ననవల
యును. ఇం దిది నాకుఁ గానరాలేదు.

ఆత్మకథ

ఇటు లయ్యెను దెనివలన మనకు కనబడిని మేల్లు కొన్ని కలిగెను. వాని లాభమును మనము నేటికిని జూచుచున్నాము. ఇంకను పడయగలము. ఈ ఖేడాలదాయివలన గుజరాతునైతులకు ప్రబోధము కలిగెను. దీని రాజనీతి తెలియ నారంభమయెను.

శ్రీ బీసెంటుగారి హోమ్-యూనివర్సలరీ మీ రైతులను నిక్కముగా స్పృశించెను గాని ఖేడాలదాయియే జరుపుకొనినవారిని స్వయంసేవకులను రైతుల జీవితములలో సరిగా ప్రవేశపెట్టెనని చెప్పవలయును. సేవకులు రయితుల జీవితములో పడుకు సేకలుగాఁ గలిసిపోయిరి. ఈ పోరాటములో తమకుఁ గల సత్తమర్యాద స్వయంసేవకులకుఁ జక్కగాఁ దెలిసెను. వీరి త్యాగశక్తి వర్ధిల్లెను. వల్లభ భాయి యీ పోరాటమునకు తన నర్పించుకొనె నన్నిచో దీని పరిజ్ఞానము సామాన్యమగుటకు పీలులేదు. నెనుకటిసాలున వలదలుచుచున్నపుడును, ఈసాలున గారడోనీయందును ఏతత్ప్రయోజనము మనకు బాగుగా తెలిసెను. ఘోరరాష్ట్రమున ప్రజాజీవనమందు నవ్యతేజ ముదయించెను. నవ్యోత్సాహము చూపట్టెను. రైతులకు తమ శక్తి తెలిసెను. ఆశక్తి యింక నెన్నటికిని మఱపునకు రాదు. తమ ముక్తి తమమీఁదనే, తమ త్యాగశక్తిమీఁదనే యున్నటులు అందఱకుఁ దెలిసెను. ఖేడావలన గుజరాతులో సత్యాగ్రహము కూడఁటివేటు పోసికొనెను. సత్యాగ్రహస్వరూపివలన నాకు తుష్టి కలుగకున్నను ప్రజల కుత్సాహము కలిగెను. ఏలనఁగా తమ శక్తికి మించిన ఫలమును వారు పడసి రనుకొనిరి. రాజనీతివలన దుర్బలము కలుగుచో దానిని నివారించు మార్గము తమకు దొరకె ననుకొనిరి. వారి యుత్సాహమున కీ జ్ఞానము చాలును.

కాని ఖేడాప్రజకు సత్యాగ్రహస్వరూపము తిన్నగా తెలియదు. కావున వీరికి చిక్కులు వాటిల్లినటులు మన ముత్తరప్రకరణములఁ జూడఁగలము.

విక్రమునకు ప్రయత్నము

ఫేడాలో సత్యాగ్రహము జరుగుచున్నపుడు మహాయుద్ధముగూడ జరుగుచుండెను. దాని సంబంధమున నై సరాయిగారు నాయకులను ఢిల్లీ కాహ్వానించిరి. నన్నుగూడ రమ్మని పట్టుపట్టిరి. నాకును, లార్డ్ ఛేమ్స్ ఫర్డునకును మైత్రి కలదని లోంగడనే వ్రాసియుంటిని.

నే నీ యాహ్వానము నంగీకరించి ఢిల్లీకివెల్లితిని. నే నిందు కలుగఁజేసికొనట కొక సంకోచము కలదు. అలీసోదరులును, లోక మాన్యులగు నితరనాయకులును దీని కాహ్వానింపఁబడకుండుటయే నా సంకోచమునకు ముఖ్యకారణము. ఆసమయమున అలీసోదరులు చెఱిలో నుండిరి. నేను వీరిని గుఱించి యెక్కువగా వినియుంటినిగాని ఒకటి రెండుమాటలే చూచియుంటిని. వారి సేవను గూర్చియు, ధైర్యమును గూర్చియు పలువురు చెప్పఁగా వినియుంటిని. హాకీమ్ సాహెబుతో నాకు పరిచితి కాలేదు. స్వ. ఆచార్య రుద్రులును, దీనబంధువు ఆంధ్రూజుగారును వీరిని మిగుల ప్రశంసింపఁగా వినియుంటిని. లక్నోలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునందు శ్వేచ్ కుశేశీగారితోదను, బారిష్టరు ఖ్వాజాగారితోదను పరిచయము సంపాదించితిని. డాక్టరు అన్నారీ, డాక్టరు అబుల్ రహమాను గారలతో సంబంధమును బంధించుకొంటిని. మంచి ముసలమానుల మైత్రి నన్వేషించుచుంటిని. పవిత్రులు, దేశభక్తులు నగు ముసల మానుల చెలిమి కలిగి ముసలమానుల ఆంతర్యమును కనుగొనఁ దలఁచితిని. కావున ముసలమానులు నన్నెక్కడికి రమ్మనిన నక్కడికి వెళ్లుచుంటిని.

ఆ త్మ క థ

హిందువులకును, ముసలమానులకును సత్యమును స్నేహము భేదని దక్షిణ-అఫ్రికాలోనే నాకుఁ దలియును. ఈ యిరువురికును నడుమఁ గల భేదమును పోఁగొట్టుటకు నే నే యుపాయమును విడిచాచితేను.

ముఖస్తోత్రము చేసి గాని, స్వత్యమును గోలుపడిగాని రాజీ పడుట నా కస్వాభావికము. వీరి నేకముచేయుటలో నా యహింస కొరపిడి కలుగు ననియు, దీనికి వికాలప్రయోగ మేర్పడు ననియు నేను దక్షిణ-అఫ్రికాలో నున్ననాటనుండియు అనుకొనుచునే వచ్చుచుంటిని. ఆనమ్మిక నేటికిని ఆరీతిగనే యున్నది. ఈవ్యసంగం ప్రతిక్షణమునను ఒరపిడి కలుగఁజేయుచునే యున్నాఁడు. నా ప్రయోగము నడుచుచునే యున్నది.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను గొంబాయిరేవున దిగితినిగావున అలీసోదరులను నాదవలయు ననుకొంటిని. మాచెలిమి పెరుగఁ జొచ్చెను. మాచెలిమి యింకను లెస్సగాఁ బెనపైచికొనకముందే సరకారువారు అలీసోదరులను చెఱలో నిడిరి. బేతుల్ జైలునుండియు, ఛిందవాడా జైలునుండియు అభ్యున్నజ్ఞ కలిగినపు డెల్ల మాలానా మహమ్మదలీగారు నాకు పెద్దపెద్ద యుత్తరములు వ్రాయుచుండెడి వారు. నే నలీసోదరులను జూచుట కనుజ్ఞ వేడితినిగాని మనుజ్ఞ పుట్టదయ్యె.

అలీసోదరులు జైలుకు వెళ్లినతరువాత ముసలమాను సోదరులు నన్ను కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్ను వారు పవ్యసింపఁ గోరఁగా అలీసోదరులను విడిపించికొనుట ముసలమానుల ధర్మమని ప్రబోధించితిని.

అటుపిమ్మట నన్ను లీఘడ్ కాశేజికిఁ గొంపోయిరి. మాతృ దేశమును సేవించుటకు ఘోరము కంఠని నే నచట పిన్నవారలకుఁ దలిపితిని.

౨౩ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

పిదప నే నలీసోదరుల విడుదలనుగుఱించి సర్కారువారితో పత్రవ్యవహారమును సాగించితిని. ఈ సంబంధములో భిలాఫతును గుఱించిన వీరి ప్రవృత్తి నవగతము చేసికొంటిని. ముసలమానులతో చర్చించితిని. నేను ముసలమానులకు నిక్కపు నెచ్చెలి నగుదునేని అలీసోదరులను విడిపించుటకును, భిలాఫతును పరిష్కరింపఁజేయు లకును పూర్తిగా పొటుపడితీరవలయు ననుకొంటిని. భిలాఫతును గుఱించి యడుగుట నాకు చాల సహజ మనిపించెను. దాని గుణదోషముల గుఱించి విచారించుటతో నా కౌట్టే పని కనఁబడలేదు. దీనిని గూర్చి ముసలమానులు ప్రార్థించుట నీతివిరుద్ధము కానిచో నే నీదిక దీనికి మద్దతు చేయవలసియే యున్నది. మతవిశ్వాస మన్నింటికిఁ బైది. ఒక వస్తువునుగుఱించి అందఱు విశ్వాసము నొకటియే యగుచో నిన్ని మతములతోఁ బనిలేదు. ఒక మతమే యుండును. భిలాఫతునుగుఱించి ప్రార్థించుట నాకు నీతివిరుద్ధముగా తోఁపలేదు. ఇంతియకాక బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి లాఇడ్జ్ జార్జిగూడ నీ ప్రార్థన నంగీకరించెను. కావున ఆతఁ డిచ్చిన మాటను నెఱవేర్పఁజేయవలయు ననియు ననుకొంటిని. ముసలమానుల కోరికయందలి గుణదోషములను పరీక్షించుట నా యంతరాత్మను తృప్తిపఱచుకొనుటకేగాని ప్రధానమంత్రి లేటెన్ లుగనే శాసనము.

భిలాఫతు విషయమున నేను ముసలమానులతోఁ జేరినందులకు మిత్రులును, విరుద్ధులును నన్ను బెగ విమర్శించిరి. వీని నన్నియు విచారించి మాచిన పిదపఁగూడ నా యభిప్రాయమును మార్చికొన వలసిన పని నాకుఁ గానరాలేదు. ఇందులకు పశ్చాత్తాపము చెంద వలసిన పనియుఁ గానరాలేదు. నేఁడు ఇట్టి చిక్కు నుఱి యొకటి వచ్చునేని నా యాచరణ మింతిగనే యుండఁగలదు.

ఆత్మకథ

ఇట్టి యాలోచనలు కడుపునఁ బెట్టుకొని నేను ఢిల్లీ కెగితిని. మాసలమానుల యిక్కట్టులఁగూర్చి వైసరాయితో మాటలాడఁ నలఁచితిని. నాఁటి కింకను ఫిలాఫసు ఒక సంపూర్ణస్వయాపమునకు రాలేదు.

నేను ఢిల్లీకి చేరఁగనే దీనబంధు ఆంధ్రూజుగా నొక లూర్య పక్షము చేసిరి. ఇంగ్లండు ఇల్లలీల నడుమ నొక గుప్తసంధి జరుగుచున్నదని ఇంగ్లీషుపత్రికలలో ప్రకటిత మాయెను. కావున ఆంధ్రూజుగారు 'ఇట్టి గుప్తసంధు లింగ్లండునకును, ఇతరదేశములకును జరుగుచున్నపుడు మీ కీ సభలో పాల్గొనుట నీతివిరుద్ధము కాదా?' యని న న్నడిగిరి. నా కీ గుప్తసంధి సంగతి తెలియదు. కాని న బంధువు చెప్పినఁజాలును. కావున ఆ సభలో నేను పాల్గొనఁజూకు శంకించుచుంటి నని లార్డ్ ఫెచ్చెస్టరుకు వ్రాసితిని. ఈ విషయమును గుఱించి చర్చించుట కతఁడు నన్నుఁ బిలువనం పెను. ఇతని తోడను, ఇతని కార్యదగ్గియి, మేఫీతోడను దీర్ఘముగా న్నొంచితిని. తుట్టతుద కీ సభలో పాల్గొనుట కంగీకరించితిని. వైసరాయిగారి వాదసంక్షేప మిది : 'బ్రిటిషుమూత్రిమండలి చేయు ప్రతి పనియు వైసరాయికి తెలిసియుండు నని మీ రనుకొందురా? బ్రిటిషు సరకారువారెన్నఁడును పొరపాటు చేయ రని నేనుగాని మఱి యెవరు గాని నిర్ధారింపఁ జాలరు. మొత్తముమీఁద బ్రిటిషు పరిపాలనము లోకమునకు కల్యాణము కలుగఁజేయు ననియు, మొత్తముమీఁద హిందూదేశము బ్రిటిషుసంబంధమువలన లాభము బడసె ననియు మీ రంగీకరింతురేని బ్రిటిషు రాజ్యమున కిట్టి యాపత్సమయమున సాయము చేయుట ప్రతివానికిని రమ్మని మీరెలుఁగెత్తి చెప్పరా? బ్రిటిషుపత్రికలలో గుప్తసంధినిగుఱించి నేనును

జదివియంటిని. నీనివిషయ మింతకన్న నెక్కువగా నాకును దెలియదని ప్రమాణపూర్వకముగాఁ జెప్పచున్నాను. పత్రిక తెన్ని గట్టలు ప్రకటించునో మీకును దెలిసిన విషయమే. పత్రికలలో వచ్చిన యొక చెడు మాటవలన మీ రిట్టి యాపత్సమయమున సాయపడుట మానుకొందురా? యుద్ధము ముగిసిన తరువాత నీతిని గూర్చి మీయిష్టయు వచ్చినన్ని ప్రశ్నలు వేయవచ్చును; మమ్ములను కావలసినంత విమర్శింపవచ్చునుగాని నేడుమాత్రము కాదు.'

ఈ వాదము క్రొత్తది కాదు. కాని ఆ సమయమున, ఆ రూపమున నా కది క్రొత్తగాఁ గానిపించెను. నేను సభకు వచ్చెద నని యంగీకరించితిని. ఇంక భిక్షాభతును గుఱించి వైసరాయికి కమ్మ వ్రాయుటకు నిశ్చయించితిని.

యుద్ధమునకు జనమును పోగు చేయుట

సభకు నేను హాజరయితిని. యుద్ధమునకు మహమ్మదలు పోగు చేయవలయు నను ప్రస్తావమును నాచేత సమర్థింపఁ జేయు వలయునని వైసరాయికిఁ జాల నిచ్చి యుండును. నేను హిందీ, హిందూస్తానీ భాషలలో మాటలాడుదు నని ప్రార్థించితిని. వైసరాయి గారందుల కంగీకరించుచు నింగ్లీషులోఁగూడ మాటలాడుననిరి. అచట దీర్ఘముగా నుపన్యసించవలసిన పని లేదు. నే నీ వాక్యము చెప్పితిని: 'నాకుఁ గల కార్యభారమును చక్కగా గ్రహించి నే నీ ప్రస్తావమును సమర్థించుచున్నాను.'

హిందూస్తానీలో మాటలాడినందుకు నాకుఁ జాల ధన్యవాదములు వచ్చెను. వైసరాయిగారి సభలో మే మెఱిగినంతవఱకు హిందూస్తానీప్రసంగమున కిదిమే ప్రథమదృష్టాంత మని యంచి అనుకొనిరి. ఈ ధన్యవాదములకును, ఈ ప్రథమదృష్టాంత మను మాటకును నా మనసు నొచ్చెను. నేను స్థిగిలితిని. ఔరా వాన గతి! మన దేశమునందు, మన దేశమునకు సంబంధించిన సభయందు, మన భాషను బహిష్కరించి యవహేల చేయుట యెంత దుఃఖనాత్మ! ఓహో! నే నొకటి రెండు హిందూస్తానీ మాటలు మాటాడినంతనే నాకు ధన్యవాదములా? ఈప్రసంగము మన దుగ్ధతను తెలుపవా? సభలో పలికిన యొక వాక్యమే నా కింత గౌరవము తెచ్చిపెట్టెను. నే నా సభనుగాని, నా సమర్థనమునుగాని మఱవఁజాలను. ఢిల్లీలో నా చేయవలసిన పని యొకటి కలదు. వైసరాయి కొక యుత్తరము వ్రాయవలసియున్నది. అది తేలికపనిగా తోచలేదు. సభకు నే

నెందులకు వెళ్లితిరో, యెటలు వెళ్లితిరో, భవిష్యదాశ యెట్టిదో, ప్రజలకును, సరకారువారిని సుప్తముగాఁ దెలుపుట యావశ్యకమని నే ననుకొంటిని.

వైసరాయికి కమ్మ వ్రాసితిని. అందు లోకమాన్య తిలక్, అలీ సోదరులను రావింపకుండుటకు నా ఖేదమును తెలిపితిని. మరియు ప్రజల లోకీకలను, యుద్ధమువలనఁ బొడివియున్న ముసలమానుల కోరికలను ఉల్లేఖించితిని. ఈ యుత్తరమును ప్రకటించుటకు వైసరాయి యనుమతి వేడితిని. వైసరాయి సంతోషపూర్వకముగా ననుమతించెను.

సభ యంత మొందఁగనే వైసరాయి సిల్హా కడగుటచే నే నీ కమ్మను సిల్హాకుఁ బంపవలసివచ్చెను. టపాలోఁ బంపుచో నాలస్య మయిపోవును. ఈ యుత్తరము చాలఁ బ్రముఖమయినదని నా యుద్దేశము. ఎవరితో యొకరి కిచ్చి పంపుట కిష్టములేదు. పవిత్రుడగువానిచేఁ బంపవలయు నని నా తలఁపు. దీనబంధు ఆండ్రూజుగారును, సుశీల రుద్రులును రెవ. ఐర్లండ్ గారి పేరు నూవించిరి. ‘నదివి చూచి కొందును. యుద్ధముగా నున్నదని తోచినయెడల నీ కమ్మను గొంపోవుదును’ అని వా రనిరి. వారు చదివి చూచుకొనిరి; బాగున్నదని తీసికొనిపోవును ననిరి. రెండవతరగతి టిక్టెట్టువల యిత్తు నంటినిగాని వారు దాని కంగీకరింపక రేయి పయనమయినను ఇంటరులోనే వెళ్లిరి. వీరి నిరాడంబరత, సరళత, స్పష్టతయు నన్ను మోహింపఁ జేసెను. ఈరీతిగా పవిత్రపురుషుని చేతితోఁ బంపఁబడిన యీ కమ్మ నా యుద్దేశప్రకారము మంచి పనినే చేసెను. దీన నా మార్గము సరళ మాయెను.

యుద్ధమునకు మనుష్యులకు బ్రోగుజేయుట నా రెండవ పని. నే నీ యాచనను ఖేడాలోఁ జేయక మఱి యేడఁజేయను? నా సహ

ఆత్మకథ

చరలకుగాక మొదట మఱి యెవరిని రమ్మందును? ఘోరా చేరంగనే వల్లభభాయి మొదలగువారితో నాలోచించితిని. వారిలోఁ గొందఱు నా దరఖాస్తును సమ్మతించలేదు. సమ్మతించినవారికిని పని జరుగు నని నమ్మకము లేదు. నేను రమ్మరి వోరుమన్న ప్రజావర్గమునకును, గవర్నమెంటువారికిని ప్రేమ యన్నమాట లేదు. గవర్నమెంటువారి ఆఫీసరులవలన వారికిఁ గలిగిన గుఱునుభవము లింకను గుర్తు తప్పలేదు.

ఇటు లయ్యును వారు పనిచేయుఁ దలఁచియే గుంపిరి. కార్యారంభ మాయెను. ఇంటనే సంగతిసందర్భములు నాకుఁ గలిగి వచ్చెను. నా ఆశావాదమున* కాఘాతము కలిగెను. ఘోరాపోరాటమున వీరు తమ బండ్లను వితముగా మార్చియుంకిరి. ఒక సేవకుఁకు నలుగు రయిదుగురు స్వయంసేవకులఁ బంపిరి. అటువంటిది యిపు డదై యిచ్చినను బండికి కఱివాయెను. ఇంక స్వయంసేవకులు మాట చెప్పవలయునా? మే మింతటితో ఆస లుడుగలేదు. బండ్లను విడిచి రెండుకాళ్ల బండ్లమీఁదనే పయనించితిమి. గోజు కిరువని మైస్సె నడువవలసి వచ్చెడిది. మాకు బండ్లనే యొసంగనిచో నింక ఘోజున మిడుదురా? అన్న మడుగుటయు సంత బాగుగా లేదు. కావున ఎవరి బోలెలో వా రాహారమును గొనిపోవలయు నని నిశ్చయించితిమి. వేసవిగావున పడకసామానుతోఁ బని పట్టలేదు.

మేము వెళ్లిన చోటులనెల్ల సభలు జరిపితిమి. జనులు వచ్చెడి వారు కాని యొకరో యిద్దతో సిపాయలులుగాఁ జేరెడివారు. ‘మీ రహింసావాదులు గదా! అస్త్రములు దాల్చుఁ దని మా కెటులు చెప్పఁగలరు! సరకారువా రిండియా కేమి మే లొనరించిరి?

Optimism

మమ్ములను వోడు రం దనుటకు వారికి మొగ మెటులు చెల్లును? అని యీ రీతిగాఁ బ్రశ్నలను నామీద గుప్పెడివారు.

ఇటు లయున్న మ సకతశ్రయత్నము పనిచేసెను. తగినంతమంది గాఁబోడఁగిరి. మొదటి తుకిడిని బంపినపిదప మార్గము సరస మగు నని యానించితిమి. 'ఈ కూటువమూడ నెచట నుంపవలయు' నని కమిషనరుతో నేను సంప్రతింపమొదలిడితిని.

కమిషనరులు ఢిల్లీ నమూనాతో ప్రతిచోటను సభలు జరుప నారంభించిరి. అట్టి దొక సభ గుజరాతులోఁగూడ జరిగెను. 'సహచరులతో గం'దని నా కాహ్వానము వచ్చెను. మేము సభకు హాజరయితిమి. ఢిల్లీలోనే నాకు తక్కువ గౌరవము కలిగె నను కొంటి. ఇక్కడ నంతకుప దక్కువ. 'జేవరవారి దివ్యచిత్తము!' అని చేతులు నలుపుకొనవలసిన వాతావరణమునందు నాకు సుఖము లేదు. తుద కెటులో మాటలాడితిని. నే నిచటఁ గొంచెమెక్కువ సంభాషించితిని. నాసంభాషణమున ఆసీసరుల ముఖస్తుతి లేదుగాని యొకటి రెండు చుఱుకు మాటలు కలవు.

సిపాయిలుగాఁ జేరవలసిన దని కొన్ని పత్రిక లచ్చొత్తించి యుంటిని. ఈ యాహ్వానమునఁ గల యొక విషయము కమిషనరుకు కటువుగా నుండెను. దాని సార మిది: "బ్రిటిషురాజ్యము మన కపకారము చేయఁ దలపెట్టిర చట్టములలోని కెల్ల మన జాతిని జాతిని అస్త్రగహితముగాఁ జేసిన చట్టము చట్టములలోనికెల్ల పాడు చట్టము. ఆరమ్స్ ఆర్టును రద్దు చేయించుటకును, అస్త్రశిక్ష నేర్చికొనుటకును ఇది మనకు పుణ్యకాలము. ఈ యాపత్సమయమున నడుమతరగతి జను లిచ్చాపూర్వకము గా సాయపడుదురేని యపనమ్మకము తొలఁగి

యస్త్రనిషేధ ముపసంహరింపఁ బడను.” ఈ విషయము నెట్టి చూపి కమిషనరుఁడునకు మతభేదము లున్నను మీరు వచ్చుట నాకు సంతోషమనెను. నాకుఁ జేతనయినంత మంచిమాటలతో నా మత మును నేను పుష్కలించుకొంటిని.

పైసరాయిగారికి వ్రాయఁబడిన ఉత్తరపు సారాంశ మిదిగో:

యుద్ధసభకు వచ్చుటకు నేను వెనుకాడితినిగాని మీతో మాటలాడినపిదప నాకు సంకోచము పోయెను. నాకుఁ దమయోజనల మహాదరమే నీనికి ముఖ్యకారణము. ఈసభకు లోకమాన్యులగు తిలకుగారిని, మిసిన్ లెసంటును, ఆలీసోదరులను ఆహ్వానింపకపోవుటయే నేను రాకపోయిన కారణములలో ముఖ్యకారణము. నీరు చాల క్లికల నాయకులు. ఇట్టివారి నాహ్వానింపక సరకారువాగు చాల పొరపాటు పడి రని నే ననుకొనుచున్నాను. అయినను దాఁటినది లేదు. ఆయాఁగి ప్రాంతములలో జరుగు సభలకు వీరి కాహ్వానము పంపవచ్చును. ఎంత మతభేద మున్నను వీరాజ్యమేనియు నిట్టి నాయకుల ననాదరింపఁజాల దని విన్నవించుకొనుచున్నాను. స్థితిగతు లిటులుండుటవలన నేను కమిటీలో చేరఁజాలక పోతిని. సభలో ప్రస్తావన మును సమర్థించుటతోడనే సంతుష్టి పడితిని. నా యంపిన సూచనలను సరకారువా రంగీకరింతురేని వెంటనే నే నీ పనిలోఁ బ్రవేశింపఁగలుగుదు నని తలఁచుచున్నాను.

వీ రాజ్యమునం దింకమాందు మేము సంపూర్ణముగా భాగస్వాములము కాఁగలమని యాశ పెట్టుకొనుచున్నామో ఆ రాజ్యమున కాపద వచ్చినపుడు సాయపడుట మాకు ధర్మము. మరియు మేము సాయము చేసినచో మాకుఁ గావలసినదానిని వడిగాఁ బడయఁగలమును నాశయ మాకుఁ గలదు. కావున తమరు మా కాశపెట్టిన

సంస్కరణములలో కాంగ్రెసు ముస్లిమ్ లీగుల ముఖ్యప్రార్థనలకును సమావేశము ఉండఁ గలదని తలచుటకుఁ బ్రజలకథికారమున్నది. ఈ యుద్ధము జరుగుచున్నంతవఱకు ప్రజలు హోమ్ రూలు మొదలగు మాటలుఁగూడ మాటలాడకుండ జేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. మరియు శక్తికలవాని నందఱను యుద్ధమునకుఁ బోవఁ జేరణచేయుదును. ఇటులు చేయుటవలన భారతీయులు గొప్ప భాగస్వాములు కాఁగలరు. దీనితో వర్ణభేదము, దేశభేదమును సమసిపొంగలవు.

చదువుకొనినవారిందు చాలఁ దక్కువగా నుపకరించు మార్గము బట్టి జనసామాన్యమునందు వీరికి పలుకుబడి తక్కువ. నేను హిందూ దేశమునకు వచ్చిననాఁటనుండియు జనసామాన్యమునందు చాల పరిచయము సంపాదించితిని. వీరికి హోమ్ రూల్ సంపాదింపవలయునని గట్టి పట్టు గలదు. హోమ్ రూలు లేనిచో జనుల కించుకయు సంతసము లేదు. హోమ్ రూలు సంపాదించుట కెంత త్యాగము చేసినను తక్కువయే యనిపించుకొను నని వీరి యుద్దేశము. కావున సామ్రాజ్యమున కెంతమంది స్వయంసేవకులను సమకూర్చుగలనో అంతమందిని సమకూర్చుగలనుగాని ఆర్థికసాహాయ్యమునుగుఱించి నేను చెప్పఁజాలను. అయినను భారతదేశము తన శక్తికి విించియే ధన మొసఁగెనని నాకుఁ దెలిసినంతలోఁ జెప్పఁగలను. నేను ప్రాణము లొడ్డఁ దలచియే యుద్ధపథలోని ప్రస్తావమును సమర్థించితి నని చెప్పఁగలను. కాని మాస్థితి వేఱు. మే మే దుకొణమునను భాగస్వాములముకాము. మా సాయపుఁ బునాది భవిష్యదాశకుఁ దీయఁబడినది. ఆ యాశ యెట్టిదో విశేషరూపముగాఁ దెలుపఁ దలచుచున్నాను. నేను బేరములాడుట లేదు. మే మిందు నిరాశుల మగుదుమేని నేటివఱకును మాకుఁగల గౌరవమెల్లయు కల్ల యయి పోవును.

ఆత్మకథ

మీలో మీకుఁ గల జగదములను మానుకొనినది మీరు చెప్పిన మాటలకు ఆసీసరలు చేసెడి బాధను, అత్యాచారమును సహించుటని యర్థమగుచో నట్టి సహన మసంభవము. చేయవలయు నని యొక పద్ధతి పెట్టుకొని దాని ప్రకారము చేయు బాధ నెదురుకొని యరికట్టుట నా ధర్మము. కావున ఎవరిజేనియు నాచరింపవల దనియు, పూర్వ మెన్నఁజేని యాదరింపఁ బడిని ప్రజాభిప్రాయము నాచరింప వలయు ననియు తమ రాసీసరలకు సూచన చేయవలయును. చంపారణ్యమున నేండ్లతిరబడి యున్న బాధను విరోధించి నేను బ్రెజిడెన్సీ న్యాయముయొక్క సర్వమహత్వమును చాటితిని. సత్యమునకుఁ గాదు దుఃఖమును సహించు శక్తి కలిగినపుడు రాజ్యమునంగు నిజమగు శక్తి లేదనియు, ప్రజాభిప్రాయమునందే కల దనియు భేదాప్రజలు కనుగొనిరి. లోకవ రాజ్య మనిన కాపము వెట్టు ప్రజల కిపు సంత కోపము లేదు. సర కారువారు సవినయమగు నాష్టాల్లంఘనమును సహించిరికావున ప్రజాభిప్రాయము నిక సంతమాత్ర మనాదరింప రని వీరికి విశ్వాసము కలిగెను. ఇ వన్నియు పరికించి చూడఁగా చంపారణ్యమునందును, భేదాయందును నా కావించిన పనులు యుద్ధము నకు సాక్షాత్సేర యగుచున్నవి. 'నీ విట్టి పనులను మాను' మన్నచో గాలి పీల్చుకొనవలదని కాసించినటులే. నేను శస్త్రబలమునకు బదులు ఆర్థికబలమును, అనఁగా ప్రేమబలమును లోకప్రియమునుగాఁ జేయుటలో సఫలఁడ నగుదునేని ముల్లోకము లెత్తివచ్చినను హిందూదేశము నెదురుగా నిలువఁబెట్టఁగలను. కావున అనేకసమయములందు దుఃఖమును సహించుట యను సనాతననీతి నాచీవనము నందు జీర్ణించిపోవునటులు నా యాత్మను నియమించుకొనుచున్నాను. మరియు నితరులనుగూడ నీ నీతినే యవలంబింపుఁ డని చెప్పుచున్నాను. మరియు నే నేమి యొనరించినను ఈ నీతి యద్వితీయమున దని తెలుపుటకే యొనరించుచున్నాను.

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

తుట్టకుడి మాట: ముసలమానుల రాజ్యములగుటించి గట్టి మాట
యిండని బ్రిటిషు-మంత్రులను తా మడుగవలయునని కోరుచున్నాను.
ప్రతి ముసలమానునకును ఈ చింత కలదని తా మెఱిగియే
యున్నారు. నేను హిందువునయియుండి వారి కష్టముల నూరక
చూచుచుండఁజాలను. వారి దుఃఖములు మాకును దుఃఖములే. ముసల
మానురాజ్యముల హక్కులఁ గాపాడుటలోను, వీరి ధర్మస్థలములను
విచారించి యాదరించుటలోను, హిందూదేశము కోరిన హోము
రూలు నిచ్చుటలోను సామ్రాజ్యక్షేమ మిమిడియున్నది. నా
కొంగ్లేయులయొడఁ బ్రేమ కలదు గావున నే నీ కమ్మ వ్రాసితిని.
మరియు ఆంగ్లేయులయందు నా కెట్టి నమ్మిక కలదో అట్టి నమ్మికనే
ప్రతిహిందువునందును కలిగింపఁదలచుచున్నాను.”

మృత్యుపథము

యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుటలో నా మేను చివికెను. బెల్లము, గుండ్లగాఁ జేసిన వేరుసెనగపప్పు, నిమ్మలు నా కొనాఁటి ముఖ్యాహారము. వేరు సెనగ నధికముగా తినుట యపథ్యమని నాకుఁ దెలియునుగాని యధికముగనే తింటిని. దీనితో అతిసారము పుట్టెను. నడుమనడుమ నాశ్రమమున కరుగుట నాకు మామూలు. ఈమాత్ర మతిసార మే మంత చేయునని, నా మామూలు చొప్పున చీకటి పడువేళ నాశ్రమమున కరిగితిని. నే నా గోజులలో మండు వాడుట చాలవఱకు మానితిని. అనాఁ డుపవసించినచో తగ్గి పోవు నని నమ్మితిని. మఱునాఁటి ప్రాద్దున దేనిని ముట్టలేదు. దీనితో కొంత యుపశాంతి కలిగెను. ఇంకను ఒకటి రెండు లంఘనములు పడు నని నాకుఁ దెలియును. ఒకవేళ అంకలి యగుచో ఫలరసము తక్కు వే తేడియు పుచ్చికొనఁగూడ దనుకొంటిని.

అనాఁ డేదో పండుగ. మధ్యాహ్నమునఁగూడ నేమియును గొన నని కస్తురబాయికిఁ జెప్పినటులు గుఱుతు. కాన కస్తురబాయి నన్ను మఱిపించెను. నేనును మఱచితిని. నే నపు డే జంతువు పాలను త్రావుట లేదు. పాలనుండి పొడమిన ద్రవ్యములు గూడ నాకు నిషిద్ధములు గావున నేయుమజ్జిగలు గూడ నా కనుపాదేయములు. కాన నేతికిబదులు నూసి కలిపి యొక గోధుమపిండివంటకమును నాకొఱకు ప్రత్యేకముగా కస్తురబాయి తయారుచేసెను. ఒక గ్లాసెండు మినుపకట్టుగూడ నాకొఱకు ప్రత్యేకింపఁబడెను. నా కివి యుద్దము. 'కస్తురబాయిమాట దక్కింపవలయును, నాలుకకుఁ

దృష్టి చేయవలయును, శరీరరక్షణమును జూచుకొనవలయును' అని తలచితిని. కాని ఎప్పుడూ యని నైతాను నా నోటినుండే కావలీ యుండెను. తినక దొడఁగితిని. కొంతవఱకుఁ దింటిని. రుచి తీరెను. యమునకు చీటి చెల్లెఱు. తిని గంట కాకమునుపే అతిసారము ప్రకాశించెను.

రాత్రి నడియాడు చేరవలయును. సాబరమతీ స్టేషనువఱకు నడచితిని. ఆ మైలుంబావు దూరముగూడ నాకు నడచుటకుఁ గష్టమాయెను. అమదాబాదు స్టేషనులో వల్లభభాయి నన్నుఁ గలిసెను. నాకు నొప్పి మిక్కుటమాయెను. నేను నలిగియుంటి నని యతఁడు గ్రహించెను. కాని ప్రాణాంతకమగు నీబాధ నితనికిఁ గాని, యెరులకుఁగాని నేను తెలియనీయలేదు.

గుమారు పదిగంటలకు నడియాడు జేరితిమి. స్టేషనుకును అసాధాశ్రమమునకును అరమైలులోపు. ఇది నాకు పదిమైళ్లనిపించెను. చచ్చి చెడి బసకు చేరితిని. బాధ పెరిగిపోవుచుండెను. నిముస నిముసమునకును అనుమానము కలుగుచుండెను. దానితో నిక నిలువలేక పోతిని. నా బాధ నందఱకును తెప్పిస్తా చితిని. పడక వేసితిని. ఇంతవఱకు మఱుఁగుదొడ్డి కరుగుచుంటిని. అపుడు కమోడు గోరితిని. ఇంసులకు చిన్నతనముగానే యుండెనుగాని కొరక వీలు లేకపోయెను. పూలో చందుగారు మెఱుపువలెపరుగిడి కమోడుతెచ్చిరి. సహచరు లందఱును విన్నవోయి నా చుట్టును మూఁగిరి. వీరి ప్రేమ యపారము. కాని నా బాధ తీసివేయఁగలరా? వైఁగా నా పట్టుదలకు పారము లేదు. ఇది వారి సంతాపమునకు మఱికొంచెము తోడు. వైద్యుని పిలుచుకొని వత్తు మనిరి. నే వలదంటిని. మందు పుచ్చుకొనను, చేసిన పాప మనుభవించు నంటిని. నా సహచరులు దీని సంతయు దుఃఖముతో

ఆత్మకథ

సహించిరి. ఇరువది నాలుగు గంటలలో ముప్పది నలుబది సారు లావలికి బల్లవలసివచ్చెను. భోజనము మానితిని. గత దినమున ఫలరసముగూడ మానితిని. హితవును లేదు.

నేటివఱకు రాతివంటి దనుకొన్న నా శరీర మప్పటి కప్పుడు మట్టికన్న హీన మయిపోయెను. ఉన్న శక్తి యంతయు మిటుమాయ మాయెను. డాక్టరు కానుగా గారు విచ్చేసిరి. మందు గొనుడని బతిమాలిరి. నే నొప్పుకొనలేదు. ఇంజెక్స్ నిత్తుననిరి. వల దంటిని. అపుడు నా కింజెక్స్ ననినఁ దెలియమి నవ్వుచేటు. అది దేనిదో రసి యనుకొంటిని. కాని పిదప నది యొక యౌషధీరసమని తెలిసెనుగాని తెలియుసరికి అక్కఱ దాటిపోయెను. విరేక మాఁగలేదు. అలపు వలన కాఁకతగిలి సంధించెను. మిత్రులు గడవిదపడి డాక్టరులను బిలిచిరి. వారు వచ్చిరిగాని వారిమాట వినని యీ కొఱపనగొయ్యి కెటులు కుదుర్చుగలరు?

నేను అంబాలాలుగాను, వారి ధర్మపత్నియు నడియాదు వచ్చిరి. నా మిత్రులతో నాలోచించి అనుదాబాదులోని తమ మిర్ జాపురపుబంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తతోఁ దీసికొనిపోయిరి. నా కీ వ్యాధిలో జరిగిన యీ నిర్మలనిష్కామసేవకంటె నధికమగు సేవ యెవరికిని జగదు. ప్రతిదినమును జ్వరము కొంచెముగాఁ దగులుచు వచ్చెను. శరీరము కుష్కించికొనుచుఁబోయెను. ఇంకను కొన్నాళ్లపాటిటులే యుండినచో లేవలేని స్థితి వచ్చు ననుకొంటిని. అంబాలాలుగారి బంగళాలో నింతప్రేమతో, వేయి కనులతో నిటులు నేను చూడఁబడుచున్నను మనసు నిలువక ఆశ్రమమునకుఁ బంపుమని కోరితిని. నా పట్టుదల కతఁడు న న్నాశ్రమమునకుఁ గొంపోయెను.

నే నిటు లాశ్రమమున మంచుమురఁ బడి యటు నిటు కొట్టు తొను మండఁగా 'జర్మనీ సంపూర్ణముగా ఓడిపోయె' ననియు, నిఁక జనమును పోగుచేయు నక్కఱ లేదనియు కమిషనరు కబురు చేసె ననియు వల్లభభాయి చాస్త తీసికొనివచ్చెను. నే నంతటితో జనమును పోగుచేయవలయు నను చింతఁ బొసఁగితిని. దీని శాంతి కలిగెను.

జలచికిత్సచే శరీరము కొంచెము నిలువఁబడియుండెను. అతి నార మాఁగిపోయెను. కాని బలము పట్టలేదు. వైద్యులు, డాక్టరు లును పలునకముల సలహా లొసఁగిరి. కాని నే నే మందును గొన నెంచలేదు. ఇరువురు మూపురుమిత్రులు పాలమీఁద ఒట్టున్నది గాన మాంసరసము గ్రోలు మనియు, మందుగా మాంసము గొన్నచో హాని లేదనియు యాయుర్వేదమునుండి ప్రమాణము లీయఁబోఁగిరి. ఒక మిత్రుఁడు కోడిగుడ్లఁ దిను మనెను. కాని నే నీ యుపదేశములలో నేని నేని గయికొనలేదు. అన్నింటికిని నా జనా బాకటియే.

నేను శాస్త్రమును ప్రమాణముగాఁ గొని ఖాచ్చాఖాద్య నిర్ణయము గావింపలేదు. అది నా జీవనముతోపాటు స్వతంత్రముగా నిర్మిత మాయెను. ఆ వస్తువు నీ వస్తువును దిని బ్రతుకవలయు నను లోభము సుంతయు నాకు లేదు. నా పుత్రులకు, నా భార్యకు, నా మిత్రులకు విధించిన ధర్మమును నా దగ్గఱకు వచ్చినపుడు నే నెటులు మానుకొందును?

ఇంత దీర్ఘవ్యాధి నాజీవితమున నిదియ . మొదలు. ధర్మమును పరీక్షింపను, పట్టియాడను నా కీ వ్యాధి యలభ్యయోగముగా తటస్థించెను. ఒక రాత్రి నే జీవింప ననుకొంటిని. మృత్యుదేవత నాయెదుట నిలువఁబడినటు లుండెను. శ్రీ అనసూయా బహేనుకు

ఆ త్మ క థ

వార్త పంపితిని. ఆమె పరువెత్తుకొని వచ్చెను. వల్లభభాయి వచ్చెను. డాక్టరు కొనుగాగారు వచ్చి నాడి చూచి 'ఇళ్లడు భయపడివలసిన చిహ్న మినుమంతయు నాకుఁ గానరాదు. నాడి బాగుగా నున్నది. బలము లేమివలననే మీ కీ యజడి' యని చెప్పిరి. కాని నేను నమ్మ లేదు. ఆరాత్రి గడిచెను. నా కా లేయి నిదుర లేదు.

ప్రాతఃకాలము, మృత్యువు రాలేదు. కాని బ్రతుకఁగల నను నాశ నాకుఁగలుగలేదు. మృత్యు వాసన్నముగా నున్న దని తలఁచితిని. నా మిత్రుల వలన గీతలను వినుచు ఉన్నకాలము నుప యోగించుకొన నెంచితిని. ఏ పనికిని శక్తి లేదు. చదువుటకేని శక్తి లేదు. మాటాడుట కిచ్చ లేదు. ఒక్కమాట పలికినను తల గిగ్రు మనును. బ్రదిమిలో తీపి పోయెను. బ్రతుకుటకొఱకే బ్రతుకుట, అనఁగా ఊరక బ్రతుకుట యనుమాట నాకు గిట్టదు. పని పాటలు లేక, మిత్రులచే చాకిరి చేయించికొనుచు మెల్లమెల్లగా చివికి పోవు దేహమును జూచికొనుచు కూరుచుండుట నాకుఁ గష్టముగాఁదోచెను.

నే నిటులు మృత్యువునకు కని పట్టుకొని యుండుఁగా డాక్టరు తల వలకరుగారు విచిత్రమగు నొకజంతువును వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చిరి. ఆ విచిత్రజంతు వొక మహారాష్ట్రుఁడు. అతనికి హిందూస్తానీ రాదు. చూచే చూడఁగనే నావంటి వికారపువాఁడే యని తోచెను. అతఁడు తన వైద్యమును నామీద నుపయోగింప వచ్చెను. అతఁడు గ్రాంట్ మెడికల్ కాలేజీలో విద్యనంతయు పఠిపూర్తి చేసికొనెను గాని డిగ్రీ పుచ్చుకొనకుండ వచ్చివేసెను. ఇతఁడు బ్రాహ్మసామాజికుఁ డని నా కిట్టివలఁ దలసెను. అతని పేరు కేలకర్. స్వభావముచేఁ గడు స్వతంత్రుఁడు. మంచువైద్యమునం దతనికిఁ గడు సమీక. నా జబ్బు విని తన వైద్యము నాకు చేయ వచ్చినవాఁటనుండి

యితనికి 'ఐస్ డాక్టరు' అను బిరు దిచ్చితిమి. ఇతనికిఁ దన యభిప్రాయములయొడ పట్టుదల మిక్కుటము. డిగ్రీ గల డాక్టరులకు దెలియని కొన్ని విషయములు తాను దెలిసికొనె నని తన విశ్వాసము. తన సంస్కృత మితఁడు నాకుఁ గలిగింపఁజాలకపోవుట మా యిరువురకును చింత్యము. నే నొక హద్దునఱ కీతని పర్థతి నమ్ముదును. ఇతఁడు కొన్ని సిద్ధాంతములను తొందరపడి కావించె నని నా యభిప్రాయము.

అతఁడు కనుఁగొనిన విషయములు నిక్కము లగుఁగాక, కల్లలగు గాక. నాశరీరము నతని వైద్యపరీక్ష దిచ్చితిని. బాహ్యోపచారములచే నారోగ్యము గొనుట నా కభిమతియే. ఇంతియకాక మంచువైద్య ముఁగా జులవైద్యమే. కావున నా శరీరము నింతయు మంచుతో తోమి మొదలిడెను. అతఁడు చెప్పినంత ప్రయోజనము నా శరీరమునఁ గలిగె నని నమ్మకున్నను మృత్యువునకు కాచుకొని యున్న నేను బ్రతుకులేన్ను పట్టితిని. కొంచె ముత్సాహము కలుగఁజొచ్చెను. మానసోల్లాసముతోపాటు శారీరకోత్సాహమును గనుపట్టఁ జొచ్చెను. ఒకలి పుట్టును. పది పదియేను నిమిషములు నడియాడఁ దొడఁగితిని. 'ఇంక స్రుష్టానముఁ గొనుఁడు! ఇంత కెక్కుడు పాటవము రాఁ గలగు. నా ాట్టి సమ్యక్ కలము. స్రుష్టు పాలవలె నిర్దోషములు. అవి మాంసకోటితోఁ జేరువు. స్రుష్టన్నియు పిల్లలు కావు. పిల్లలు కాని నిర్భీజము లగు స్రుష్టాంశ్లలో దొరకను. వానిని దినఁ దప్పిదము లేదు' అని కలకలుగాదు నమ్మిచెప్పిరి. నిర్భీజములగు నండములఁగూడ నేను ాననొల్ల నయితిని. కౌనలసిన పనులు కొంచెము కొంచెము చేసికొనఁగలుగుదును నా కిప్పుడు కలిగిన బలము చాలును.

కాలతుచట్టము. నా భర్తగారి జేహము

మా భేరాను పోవుచో నాతోగ్యము కలుగు నని మిత్రులు

చెప్పగా విని యచటి కేగితిని. కాని యచటి నీర్లు
బలువు. నానంటి రోగి కవి పడవు. అతిసారముచే ముద్వారము
దుర్బల మాయెను. అచట పుం దగుటచే మలము విడుచునపుడు మితి
లేని బాధ కలిగెడిది. కావున నిమటయన్న భిక్షుయు పుట్టెను.
ఒకవారముగో మా భేరానుచుండి చురలి వచ్చితిని శంకరాచార్యుగారు
నా యతోగ్యమునకు శ్రద్ధఁ బూనిరి. దలాలుగారి సలహా గొనుఁ జని
పట్టుపట్టిరి. డాక్టరు దలాలుగారు దయ చేసిరి. విషయమును వెంటనే
గ్రహింపఁగల వీరి శక్తికి నే నచ్చేరువొందితిని. వీ రిటు లనిరి:

‘తాము పాలు గొననంతవఱకు తమ శరీరము బ్రాగుపడదు.
కావున మీరు పాలు గొనవలెను. ఇయ్యము, పాషాణము వీనికి
సంబంధించిన ఇంజక్షనులఁ గొనవలెను. ఇట్లులగుచో మీ శరీరము
యథాప్రకారము కాఁగల దని నేను గాఢరంగు యీఁగలను.’

‘ఇంజక్షనులు చేయించికొందును గాని పాలు త్రాగను’ అని
నే నంటిని.

‘మీ ప్రతిజ్ఞాశరీర మెట్టిది?’ అని దలాలుగా రనిరి.

‘ఆవులకును, గేదెలకును పూకొ తగిలించి దాన పా లోడ్చు
ప్రక్రియ చేయుచున్నారు. ఈ సంగతి విఁదగా పొల్పపై తిరస్కారము
కలిగెను. మరియు షీరము మనుష్యున కాహారము కాదు గాన నేను
షీరసన్నానము గావించితి’నని యంటిని.

‘అటు లగుచో మేరకపాలు పుచ్చికొనవచ్చునుగదా’ యని నామంచుకుకడ నిలుచుండియున్న కస్తురిబాయి యనెను.

‘మేరకపాలు పుచ్చుకొన్నచో నాకుఁ జాలు’నని దబాబుగా రనిరి.

నేను లోఁగి పోయితిని. సత్యాగ్రహసంగరపు సమ్మోహము నాకు జీవనలోభమును కలిగించెను. నేను ప్రతిజ్ఞాక్షుర పాలనముతో సంతసించి ప్రతిజ్ఞాత్మహనన మొనరించితిని. ప్రతిజ్ఞాసమయమున నాకు గిక్కిబుద్ధియు మాహిషబుద్ధియే యుండెను. అయినను ప్రతిజ్ఞాశరీరము క్షీరసామాన్యమునే చెప్పను. మహమ్మదకు క్షీరము సహజమగు నాహారము కాఁబాల దని నే ననుకొనునంతవఱకును నాకు పాలు త్రాగుట కధికారము లేదు. ఇది యెల్లయు నాకుఁ దెలిసియున్నను మేరకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని. సత్యపూజకుఁడు సత్యాగ్రహసంగ్రామము నడపుటకు బ్రతుకందలఁచి సత్యమునకు బురద పూసెను.

దాన నామనసులో పుండెనను పూరితలేదు. మేరకపాలు విడుచుటకు గూర్చి నే నింకను విచారించుచునేయుంటిని. మేరకపాలు గ్రావుచు దినదినమును దుఃఖము ననుభవించుచునే యుంటిని. కాని నేవ చేయవలయు నను అతినూత్నమును మోహము నన్నుఁ బట్టుకొని విడుచుట లేదు. అహింసాదృష్టితో ఆహారమును గుఱించిన పరిశోధనములు నాకుఁ బ్రియతరములు. వానివలన నా కౌనందము కలుగును; వినోదముకూడఁ గలుగును. అహింసాదృష్టిచే మేరకపాలు నాకుఁ గట్టము కలిగింపవు గాని సత్యదృష్టిచేఁ గలిగించును. నే నహింసకన్న సత్యము నెక్కువ తెలిసికొనఁగల నని నా మనస్సున భాసించుచున్నది. సత్యమును విడనాడితి నేని అహింసాగ్రంథిని

ఆత్మకథ

ఎన్నటికిని విప్లవజాల ననుకొనుచున్నాను. చేసిన ప్రతిష్ఠామొక్క శరీరమును, ఆత్మను—శబ్దార్థమును, భావార్థమునుగూడఁ దరిపాలించుటయే సత్యపాలనము. ప్రకృతము నే నాత్మను—భావార్థమును నాశనము చేసితిని. ఇది ప్రతిదినమును నాకు మనశ్శిల్యముగా నుండును. ఇటు లీది యంతయు నాకుఁ దెలిసి యున్నచు ప్రతిష్ఠాసంబంధమున నా ధర్మమెట్టిదో నాకుఁ దెలియుట లేదు. లేక ప్రతిష్ఠాపాలనమునకు నాకు ధైర్యము చాల దన్నమాట. ఈ రెండినూ ఒకటియే. వీలన కంకామూలమున నమ్మకము లేదు. భగవంతుడా! నాకు నమ్మక మొసఁగుము!

మేఁకపాలు పుచ్చికొన మొదలిసిన కొలఁది గోజులలో డాక్టరు దలాలుగారు మలద్వారమునందలి పుండు నాపరేషను చేసిరి. దాన ఫల మొదవెను.

నాలు గడుగులు వేయఁగల ననుకొంటిని. పత్రికలు చదువఁ దొడఁగితిని. రౌలతుకమిట్టిపోర్టు నా కంటఁ బడెను. అందలి విషయములు చూచి యవలిపోతిని. భాయి ఉమర్ కంకరలాలుగారలు వచ్చి మీ రేదో చేయకతప్ప దనిరి. నుమా రొక నెలలో నే ననుదాబాదుకు వెళ్లితిని. వల్లభభాయి దై నందినము నాకడకు వచ్చుచుండెడివాఁడు. 'ఏదో యొకటి చేయవలె'నని నే నతనికి నూచించితిని. 'ఏమి చేయవలె?' నని యతఁ డనెను. 'కమిటీవారి యభిప్రాయములు లా యగునేని దాని నిరోధించుటకు ప్రతిష్ఠా చేసి నిలువఁబడువారు పదిమంది దొరికినఁజాలు, సత్యాగ్రహ మారంభింతము. మంచమును పట్టుకొని యుండనిచో నే నొకఁడనే ముందు పోరాడెదని నావెనుక పలువురు రాఁగలరు. ఈ దుర్బలస్థితిలో నే నీ పనికిఁ దగను' అని నే నంటిని.

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

ఈ ప్రసంగమునకు ఫలముగా నాకు సంబంధించినవారి నొక చిన్న సభగా సమకూర్చుటకు నిశ్చయము చేయఁబడియెను. రౌలతు కమిటీ-రిపోర్టులో ప్రకటింపఁబడిన సాక్ష్యమును బట్టి కమిటీవారు చేసిన సలహాలప్రకారము లా చేయవలసిన పని తే దని నాకుఁ దోచెను. ఆత్మగౌరవము కలవాఁ డెవఁడును ఈ లాను అంగీకరింపఁ జాలఁ డనియు నాకు స్పష్టముగాఁ దోచెను.

పిదప సభ జరిగెను. ఇరువది మందికిఁ గాఁబోలు-ఆహ్వానము పంపఁబడెను. వల్లభభాయిగాక వచ్చినవారిలో శ్రీమతి సరోజిని, మి. హార్నిమన్, స్వ. ఉమర్ సోబానీ, శ్రీ శంకర్లాల్ బాంకర్, శ్రీమతి అనసూయా బహేను మొదలగునా రుండి నటులు గుఱుకు.

ప్రతిజ్ఞాపత్రము తయారుచేయఁబడెను. వచ్చినవా రెల్లరును దానిమీఁద చేన్ద్రాలు పెట్టినటులే గుర్తు. అపుడు నేను పత్రికను నడపుట లేదు. అయినను అపుడపుడు నా యుద్దేశములను దినపత్రి కలలోఁ బ్రకటించుచుంటిని. అపుడును అటులే ప్రకటింప మొదలిడి తిని. శంకర్లాల్ బాంకరుగా రాందోశనము చేయఁకొడఁగిరి. ఒక పనికి పునాది వేయుటయందును, దానికి బలము కూర్చుటయందును వారికిఁ గల శక్తి యపుడే నా కనుభవమాయెను.

అపు డున్న సంస్థలు సత్యాగ్రహమువంటి యొక క్రొత్త అస్త్రమును చేపట్టఁ గలుగుట యసంభవ మని తలఁచి సత్యాగ్రహ సభ యొకటి స్థాపించితిమి. బొంబాయివారిందు చాలమంది సభ్యులు గాన దీనికి కేంద్రము బొంబాయిలోనే ఉంపఁబడెను. ప్రతిజ్ఞా పత్రికలమీఁద పలువురు చేన్ద్రాలు పెట్టఁకొడఁగిరి. ప్రతిసంగతియు నప్పటి కప్పటికిఁ దెలుపు పత్రికలు వెలువడఁ జొచ్చెను. ప్రతిచోటు నను సభ లాయెను. ఇది యంతయు ఫేడాలడాయిని దలపించెను.

ఆ త్మ క థ

సత్యాగ్రహసభకు నే నధ్యక్షుడను. ఈ సభలో నున్న విద్యార్థికులకును, నాకును ఐక్యము కుదరలేదు. సభలో గుజరాతీ భాష నుపయోగించి తీరవలయు నని నే నంటిని. ఈ విషయమున కును, నా సూచించిన ఇంకొన్ని కార్యపద్ధతులకును వీరు విస్మితులయిరి. అయినను వీరిలో పలువురు నా పద్ధతుల నవలంబించుట కుదారత చూపి రని నే నొప్పుకొందును. కాని 'ఈ సభ యెంతకాలమో నిలువజాల'దని నేను మొదటనే యనుకొంటిని. సత్యమునుగుఱించి, అహింసనుగుఱించి నేను నొక్కిచెప్పుట సభ్యులలో పలువుర కిష్టము కాదు. అయినను ఈ సభ మొదటమొదట బాగుగా పనిచేసెను.

అద్భుతమగు హఠాత్తాళము

ఒకవంక రౌతుకమిటీరిపోర్టునకు ప్రతికూలప్రచార మెక్కువగా జరుగుచుండగా, మఱియొకవంక కమిటీవా రిచ్చిన సలహాలను అమలులోనికిఁ దెచ్చుటకు సరకారువారి అనుకూల ప్రచారమును ఎక్కువగా జరుగుచుండెను. రౌతు బిల్లు ప్రకటింపఁబడెను. నేను లెజ్లెటివ్ అసెంబ్లీ కెన్నెడును వెల్లియుండలేదు. ఈ బిల్లు చర్చింపఁబడువాఁ డిచటికి వెళ్లితిని. శాస్త్రీగారు కూడ దని గంభీరముగా మందలించుచు మహాపన్యాస మొసఁగిరి. వారి వేడి వాగ్ధారకు వైసరాయిగారు కనులు పెట్టుకొని చూచుచుండిరి. వీరి యుపన్యాసప్రభావము వైసరాయిగారి మీఁద ప్రసరించె ననుకొంటిని. శాస్త్రీగారినుండి వెచ్చని యావిరి వెల్లి విరిసెను.

నిదురఁ బోవువానిని లేపవచ్చునుగాని దొంగనిదురఁ బోవువాని చెవిలో డోలు వాయించియు లేపలేము. అచటి చట్టపుఁ జర్చయొక ప్రహసనము. సరకారువారా ప్రహసనమును ప్రదర్శించిరి. చేయవలసిన పనిని లోఁగడనే వారు నిశ్చయించుకొనిరి. కావున శాస్త్రీగారి మందలింపు మందునకును గొఱగాలేదు.

సవాళోటి బోడి జంగములలో ఈ బోడి జంగము నెవరు చూతురు? నేను వైసరాయిగారిని దర్శించితిని; చాల విన్నవించితిని. రహస్యములగు నుత్తరములు వ్రాసితిని; ప్రకటింపఁదగిన ఉత్తరములు వ్రాసితిని. 'నాకు సత్యాగ్రహముతక్కు వేటు దారి లే'దని వీనిలో తేటతెల్లము చేసితిని. కాని అంతయు వృథా.

ఆత్మకథ

ఇంకను బిల్లు గజెటులో ప్రకటింపబడలేదు. నాశరీరము దుర్బలముగా నున్నచు దీర్ఘప్రయాణమునకు సాహసించితిని. సభకు వలయునంత బిగ్గరిగా మాటలాడగల శక్తి నా కింకను గలుగలేదు. నిలిచి యుపన్యసింపగల శక్తి నేటివఱకును నాకు రానేలేదు. నిలువఁబడి యుపన్యసింపఁ దొడఁగితి నా కొలఁది నిమిషములలోనే నాశరీర మంతయును కంపింపఁ దొడఁగి పృథ్వీమయమునందును, ఉదరము నందును పోటు కలుగును. చెన్నపురినుండి వచ్చిన యాహ్వానమును అంగీకరింపవలయు నని తలఁచితిని. దక్షిణదేశము నాకు స్వగృహ మనిపించును. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సంబంధమువలన తెలుఁగువారు, అటవవారు మొదలగువారినిఁ ద నాకు హక్కు కలరని నే ననుకొందును. ఇటులనుకొనుటలో పొరపాటున్న దని నా కింతవఱకును తోఁపలేదు. కన్ఠూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి నా కాహ్వానము వచ్చెను. ఈ యాహ్వానముచాటున శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులుగారున్నయటులు చెన్నపట్టణము చేరినతరువాత నాకుఁ దలసెను. వారితో నా కదే ప్రథమపరిచయ మనుకొందును. కాకున్నను మేము పరస్పరము తెలిసికొనుట కదే మొదలు.

ప్రజాకార్యములలో నెక్కువ పాల్గొనుటకు కన్ఠూరి రంగ అయ్యంగారు మొదలగు మిత్రుల యామంత్రణముచే నేలము విడి రాజగోపాలాచార్యులుగారు చెన్నపురిలో వకాలతు చేయవలసినదన్న చోటుననే మా విడిది. ఆ గృహము కన్ఠూరి రంగ గారి దగుటచే మేము వారి యతిథులమే యని యనుకొంటిమి. రెండు మూఁజ్జాళ్లకు మహాదేవ దేశాయి నా పొరపాటు బిద్దెను, గోపాలాచార్యులుగారు మా కెవమెడముగనే యుండుచువచ్చిరి. కాని మహాదేవదేశాయి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరము లన్నియు తెలిసి

30 అద్భుతమగు హఠతాళము

కొని 'మీరు రాజగోపాలాచార్యులవారితో పరిచయము చేసి చూడవలయు'నని నాతో ననెను.

నేను వీరితో పరిచయము చేసితిని. వీరితో ప్రతిదినమున కర్తవ్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచుంటిని. అపుడు సభలు తక్కువయ్యెను. దారి నామాటలలో లేదు. కోలెట్ బిల్లు లా యగుచో దానిని వినయముతో భంగించు టెటులని యాలోచించితిని. సరకారువారు దానికి వీలు కలుగజేయుచో దానిని సవినయముగా భంగింపవచ్చును. ఇంకను ఏ చట్టములను మన మతిక్రమింపవచ్చును? అతిక్రమింపనగునెడల అతిక్రమింపదగినవానికిని, అతిక్రమింపదగనివానికిని భేదకమేమిటి? ఇట్టి చట్టములు మాకు జరుగుచుండెడివి.

కన్నూరి రంగ అయ్యంగారు నాయకులను సభ కాహ్వానించిరి. ఇందు చాల చర్చ జరిగెను. అందు విజయరాఘవాచార్యులవారిది నిండు పాలు. చిన్న వినయమునుండియు పెద్ద విషయముదాక సత్యాగ్రహకాస్త్రమును రచింపవలయు నని వీరు కోరిరి. ఇది నా శక్తికి మించిన దంటిని.

మేమిటు లాలోచనలు చేయుచుండగా బిల్లు గెడెటులో చట్టముగా ప్రకటింపబడెను. ఈ వార్త వచ్చిననాటిరేయి ఆలోచించుచు పడుకొంటిని. మామూలు వేళకంటె వడిగా లేచితిని. అర్ధనిద్ర కాబోలును; కల వచ్చెను. ప్రొద్దుననే రాజగోపాలాచార్యులవారిని బిలిచి యిటులు తెలిపితిని :

'ఈ చట్టమునకు ప్రత్యుత్తరముగా మనము దేశములో హఠతాళమును ప్రకటింపవలయు నను నూచనము నే కలగంటిని. సత్యాగ్రహ మాత్రమే పోరాటము. ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యము శుద్ధితో నారంభించుట మేలు. హిందూదేశమునందలి ప్రజ లెల్లరు

అత్మ కథ

నొకనాఁడు పవసింతురు గాక! పనిపాటలు మానుదురుగాక! ముసలమానులు 'రోజా'వినాగా ఉపవసింపరు గాన నిరువదివారుగు గంటలపవసింపఁ గోరుచున్నాను. మన కన్ని ప్రాంతములవారును తోడుపడుదురో, పడరో చెప్ప వీలులేదుగాని, బొంబాయి మద్రాసు బీహారు సింధుదేశములవారు తోడుపడుదు రని నా కాశే గలదు. ఈ ప్రదేశము లన్నియు తగిన రీతిగా హారతాళ మొనరించినచో మనము పంతువులము కౌవచ్చును.

నాయీ మాట రాజగోపాలాచార్యులవారికి రుచించెను. పిదప వీరు మిత్రులకుఁ దెలిపిరి. అందఱును బాగుగా నున్న దనిరి. నే నొక చిన్న నోటీసును ప్రకటించితిని. 30-3-1919 నాఁడు హారతాళ మని నిర్ణయింపఁబడెను గాని పిదప ౬-౪-1919 కి మార్చబడెను. తన తొందరగా ప్రారంభింపవలసియుండుటచే లోకులకు కొలఁది యవకాశములోనే యీ సంగతి తెలుపఁబడెను.

కాని యిది యంతయు నిటులు జరుగు నని యెవ రనుకొనిరి? హిందూదేశమునం దెల్లెడల పత్తనములలో-పల్లెలలో నెట్ల జూచినను హారతాళమే. అది దర్శనీయము! అద్భుతము!

ఆరోజులు (౧)

దక్షిణదేశమున కొంచెము సంచారము చేసి ౪ ఏప్రిలుకుఁ గాఁబోలు బొంబాయి చేరితిని. ౬ తేదీని గల కార్యక్రమము నెఱవేర్చుటకు బొంబాయి రావలసినదని శంకరలాల్ బాంకరుగారు నాకు తంతి యిచ్చిరి.

ఇంతకు ముందే మాచ్చి ౩౦ తేదీని ఢిల్లీలో హరతాళము జరిగి పోయెను. అచట శ్రద్ధానందులయు, అజమల్ ఖానులయు మాటయే ఆజ్ఞ. ఆఱవ ఏప్రిల్ వఱకును హరతాళ మాఁపవలయు నను సంగతి యచటి కాలస్యముగా నందెను. అట్టి హరతాళమును ఢిల్లీ యెన్నఁదేని అనుష్ఠించియుండలేదు. హిందువులును, ముసలమానులను కలిసిపోయిరి శ్రద్ధానందులు జమా-మసీదున కాహ్వానింపబడిరి. ముసలమానుల కోరికచే నా రచట నుపన్యసించిరి. దీనికి సరకారు-ఆఫీసరుల కన్నులు కుట్టెను. ఈ హరతాళయాత్ర నైలునేమనుదెసకుఁ బోవు చుండఁగా పోలీసులు తుపాకులు పేల్చిరి. కొందఱకు గాయములు తగిలెను; కొందఱు చచ్చిరి. ఈరీతిగా ఢిల్లీలో దండనీతి యారంభ మాయెను. వెంటనే రమ్మని నాకు శ్రద్ధానందులు వార్త నంపిరి. ఆఱవ తేదీని బొంబాయిలో కార్యక్రమమును పరిపూర్తిచేసికొనిన వెంటనే వత్తు నని నేను వారికి తంతి పంపితిని.

కొలఁది భేదమునో ఢిల్లీ ముచ్చటలే లాహోరు అమృతసరము లలో జరిగెను. డా. సత్యపాలు కిచలూగారలు వెంటనే అమృతసరము నకు రమ్మని తంతి నంపిరి. నా కవుడు వారి పరిచితి లేదు. ఢిల్లీ వచ్చి పిదప అమృతసరమునకు రాఁగల నని వారికి తంతి పంపితిని.

ఆత్మకథ

అఱవలేదీ ప్రాద్దున లక్షలకొలది జనులు చాపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి తాకుర్ ద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాఁడువారు, బాలురు, బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పలపురు పాలగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను సోదర లు దాపునఁ గల యొక మసీదునకు మహ్మహ్మద్ వోనించిరి. నన్నును, సరోజినీదేవిని శివస్వామిని పుని కోరిరి. దేశభక్తిని, హిందూ ముసలమానుల యొకమత్యమునకును అచట నందఱచేత ప్రతిజ్ఞలు చేయింపవలయునని వితలదాసజేరాజుగారి నూచించిరి. ఇంత వడిగా ప్రతిజ్ఞలు గొనటకు నేను సమ్మతించలేదు. ఇపుడు జరిగినదానితో సంతోషపడుట మంచి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. బాస చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యన నేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూముసలమానుల యొకమత్యమునకు పూన వలసిన భారము చాల దొడ్డిది. దానిని బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాణములు తీసికొనఁ గోరువా రిందులకుఁగాను మఱువాఁటి ప్రాద్దున చాపాటికడ సమావేశము కావలయు నని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణహార తాళము—

చిట్టమును శాంతిముగా నతిక్రమించుటకు సంపూర్ణప్రయత్నము ల్లానరింపఁబడెను. రెండుమూడు చిట్టము లతిక్రమింపఁదగినవి కలవు. అవియే మ మృతిక్రమింపుఁ డని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిలో నొక చిట్టమునుమాత్ర మతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పుచిట్ట మండఱకు నసమ్మతము. దాని వాఁపుటకుఁ జాలఁ గాలమునుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని నతిక్రమించుట కెవరి యిండ్లలో వా రుప్పును వండివలయు నని నేను నూచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఆ చిట్టముగూడ నతిక్రమింపఁదగిన దని నేను నూచించితిని. ఇట్టివి

నా పుస్తకములు రెండు: హిందీ-స్వ్యాజ్యము, సహ్యోగము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో నన్నింటికంటె సహజమైన కారణోల్లంఘన మగును. కావున నీ ప్రంథములెక్కువగా ముద్రించితిమి. నాయంతనోపవాస మయినపింప జరిగిన మహాసభ ముగిసినతిరువాత వీనిని అమ్మక జూపితిమి.

అనంతరే సాయంకాలమున స్వయంసేవకు లీ పుస్తకముల నమ్మక వాడగిరి సహజనీదేవి యొక కారునిచేత, కేనాక కారు మీదను బతులు దేజితిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయి పోయెను. వనూలయిన సామియోగమున కుపయోగింపబడెను. ఒక్కొక్క దాని వెల పావలా కాని నాకడను, సహజనీదేవికడను ఎవరును పావల యిచ్చి కొన్నటులు లేదు. కేబుగో నున్నదెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు గొన్నవారు పలువురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లున, కొందఱు పైదురూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకము నకు ఏబది రూకల వెల వచ్చినటులు గుర్తు. కొట్టిన బెట్టుదు రని గూడకొనువానిని హెచ్చరించిరిని. కాని ఆ సమయమున అందఱును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని మే మమ్మిన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కారని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపబడిన పుస్తకములు జప్తుచేయ బడెను. వాని నమ్మినయెడలనే తప్పు. ఇది రెండవ కూర్పు. కావున నిది వారిమాపులో చట్టమునకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియుటచే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తిని గుఱించియు, హిందూమతముద్వేషమున మ్మేళనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కామలువాడు చావాటిలో

ఆత్మకథ

నొకసభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలుగా వని విజ్ఞానదాస్ జేరాజుణ్ణి గారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు కూడిన యయిదాఱుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారు. మగవారును కొలఁదిమందియే. నేను శపథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని. దాని యర్థమును వివరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా కాశ్చర్యముగాని, దుఃఖముగాని కలుగలేదు. చుటుకుపాలు గల్పపనులలో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన పనులను ప్రారంభించుటలో నభిరుచి లేదు. నా కీ సంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈ విషయమును వివరించుటకు వేటొక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవ తేదీ రాత్రి నేను ఢిల్లీ అమృతసరములకు బయలుదేరితిని. ఎనిమిదవ తేదీకి ముగ్గుర చేరితిని. అపుడే నన్ను పట్టుకొందు రను సవ్యధి బయలుదేరిన ముగ్గురకు తరువాత స్టేషనులో బండియాగెను. నన్ను గిదవాటిగారు చూడవచ్చిరి. 'మిమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పని యున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'మంచిది, అక్కఱ కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. పలవలో స్టేషను చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీస రొకడు నా చేతి కొక హుకు మిచ్చెను '—మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయముకావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు,' పోలీ సీ హుకుము నాకుఁ జూపి రైలు దిగుమనెను. 'అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుట లేదు; అల్లరి మాపుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందు లకు నాయకులు నన్ను సమ్మతించిరి. కావున నే నీ హుకుము ననాదరింప వలసినవచ్చినది. ఇది 'చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

పలవల్ నేనును వచ్చెను. మహాదేవదేశాయి నాతోఁగూడ
ఁగ్గుచుండెను. ఢిల్లీ వెళ్లి శ్రద్ధానందుల కీ వార్త లందింపుమనియు,
ఁనుమును శాంతిముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేశాయికిఁ
జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞ మిటుటకుఁ గల కారణమును
దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవింప సంసిద్ధుడననియు,
శిక్ష వేసినపిదపఁగూడ మన మొర్పు జూపినయెడలనే మనకు
విజయము కలుగు ననియుఁ దెలుపు మంటిని.

పలవల్ నేనునులో నన్ను దింపి పోలీసుల వశ మొనరించిరి.
కొలఁది నేపటిలోనే ఢిల్లీ నుండి యొక రైలు వచ్చెను. న న్ను దొక
మూడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను
వెంబడించియుండెను. మధురలో దింపి నన్ను పోలీసు బారకాసుల
లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. న న్నెమి చేయఁదలఁచికొనిరో, ఎన్నెటకుఁ
దీసికొని పోవఁగలరో యెవరికిని దెలియదు. తెలవాటుజామున
నాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయి దెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో
నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాతా మాధోపురమున దింపిరి.
లాహోరునుండి ఇక్సెక్టరు వి. బోరింగు బొంబాయిమేలలో
దిగెను. వారు నన్ను వశపఱిచికొనిరి.

న న్నిచట మొదటి తరగతి బండిలో నెక్కించిరి
దొర నాతోఁగూడ నుండెను. లోఁగడ నేను మామూలు కైదీని.
ఇపుడు 'జెంటిల్ మేన్' కైదీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకేల్
స్ట్రెయరును స్ట్రాతము చేయఁదొడఁగెను. 'సర్ మైకేలు గారికి
మీయెడ నేటుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు
విప్లవో నచట గందరగోళము జరుగునని' వారికి భయము' అని యీ
రీతిగాఁ జాలఁ జెప్పెను. కావున మీ యంతట మీరు బొంబాయికి

ఆత్మకథ

మరలిపొండనియు, పంజాబునరీహద్దు ప్రొక్కవలదనియుఁ దెలిపెను. 'ఈ హుకుమును పరిపాలింప మీ డేదు. నాయంతట నేను బొంబాయికి పోఁజాలను' అని నే నంటిని. 'కావున నిక్కఁ బేయునది లేక 'మిమింద అసులు జరిపెద' ననెను. 'ఏమి జరుపుదును?' అని యంటిని. 'నాకును దెలియదు, పై ఆఫీసరుల ఉత్తరువు చొప్పునఁ జేయవలయును. కాని ప్రకృతము విమ్ము నేను బొంబాయికి తీసికొనిపోవుచున్నాను' అనెను.

సూరతు స్తేషను వచ్చెను. హతీయొక పోలీసు-ఆఫీసరు నన్ను వశపఱిచికొనెను. రైలు బొంబాయి సమీపించుచుండఁగా నతఁ డిటు లనెను: 'మీ కిచట విడువల. మీరు మెరీక్లైన్సు స్తేషను కడ దిగినచో బాగుండు నని తోఁచును. క్లోబాస్తేషనుకడ జనసమూహము మూఁగుట కవకాశ మున్నది.' నే నతని కోరిక నామోదంబు నంటిని. అతఁ డందులకు సంతసించి నాకు ధన్యవాదము లొసఁగెను. నేను మెరీక్లైన్సుకడ దిగితిని. అచట నొక మిత్రుని గుర్రపుబండి కావవచ్చెను. దానిమీఁద రేవాశంకర్ ఝవేరిగారి యింటి కేగితిని. 'మిమ్ములను పట్టుకొని రని విని జనులు కోపపూరితు లయిరి. పొయధునికడ నల్లరులు జరుగు నని భయము కలుగుచున్నది. అప్పుడే మేస్త్రీటును, పోలీసులును అచటికి వెల్లిరి' అని రేవాశంకరులు చెప్పిరి.

ఉమర్ సోబానీ, అననూయా బహేనుగారలు నావెనుకనే మోటరుమీఁద వచ్చి 'వెంటనే మీరు రావలయును. జన మూఁగుట తేదు. మేము వారి నాపఁజాలము. మీరు కనఁబడినఁ జాలును; ఆల్లరి ఆఁగిపోవును' అనిరి.

నేను మోటరులోఁగి గూరుచుంటిని. పొయధునికడఁ జాల జనము కానిపించుచుండెను. నన్నుఁ జూడఁగానే వారి కానంద ముఁగిలేదు. వందేమాతరమ్, అల్లాహ్ అక్బర్ అను ధ్వనులతో

అకాశము బూరటిల్లెను. పాయధునికడ పోలీసు గుర్రపురౌతులు కనబడిరి. మేడలమీదనుండి ఇటుకల వగ్గము కురియుచుండెను. 'కాంతముగా నుండుడు; కాంతముగా నుండి' యని చెతులు జోడించి నేను ప్రార్థించుచుంటిని. మేముగూడ ఆ యిటుకవారను తప్పించు కొనలేకపోతిమి.

అబ్దుల్ గహమాను వీధినుండి యీ యూరేగింపు క్రొఫర్డు మార్కెటుచేస కేగుచుండగా గుర్రపురౌతు లెగురుగా నిశ్చయబడిరి. ఈ యూరేగింపు కోటచేస కేగుకుండఁ జేయుటకు వారు చాలఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. జనము అపరిమేయముగా నుండెను. జనము పోలీసులను చీల్చుకొని ముందులకు సాగుచుండెను. నా మాటయు సాగునటులు తోచలేదు, అపుడు పోలీసు-ఆఫీసు గుంపును చెదురఁ గొట్టుట కౌజ్ఞయిచ్చెను. రౌతు లొక్కతూరి జనముపై గుర్రములను పరుగెత్తించిరి. లోకులకు బరిసెలు స్రుచ్చుకొనుచుండెను. నాకును తప్ప దనుకొంటిని గాని బరిసెలు మా మోటరును రాచి కొనుచుఁబోయెను. రౌతులు గైలువేగముతోఁ బరుగిడిరి. జనము విడిసిపోయెను. ఎచటివారచట పరుగిడఁ దొడఁగిరి కొందఱు మట్టగింపఁబడిరి; కొందఱకు గాయములు తగిలెను. రౌతు లావలి కేగుటకా దారి లేదు; జనము పోవుటకా అంతకన్న లేదు. వెనుక కేగుటకును వీలులేదు; ముందఱ కేగుటకును వీలులేదు. రౌతులును, జనులును పిచ్చియై త్తిసవారివలె నుండిరి. రౌతు లేమి చేయుచుండిరో రౌతులకే తెలియుటలేదు. కనులు మూసికొని గుర్రములను దొడు తీయించిరి. అది యెల్లయు భయంకరముగా నుండెను. రౌతులును, జనమును ఆ గందరగోళమున 'కలగావులగ' మయిపోయిరి.

ఈ రీతిగా జనము చెదరఁగొట్టఁబడెను. ఊరేగింపు ముందరకు పరుగకుండ జేయఁబడెను. మా మోటరును ముందరకుఁ బోనిచ్చిరి. కమిషనరు-ఆఫీసుముందు బండినిలిపి పోలీసువారి వ్యవహారమును ప్రియార్థులచేయుటకు లోని కేగితిని.

ఆ రోజులు (౨)

క మించనరు మేషమైట్లెక్కుదునుగదా, క్రిందినుండి మీదివఱకును నైనికులు తుపాకులతో నిలువఁబడి యుండిరి. వారిని జూచినవా రెవరును యుద్ధమునకు పన్నుధులుగా లేరనుకొనరు. బోరింగుగారు గ్రీఫీత్తుగారికడఁ గూర్చుండియుండిరి.

నా చూచిన సంగతు లన్నియు గ్రీఫీత్తుగారికిఁ జెప్పితిని. ఇతఁ డిట్లు సంక్షేపించి ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'ఈ యూరేగింపు కోట దెవ కరుగుట నా కిష్టముకాదు. అచట గందరగోళము గాక తప్పదు. ఎంత చెప్పిచూచినను జనులు మరలలేదు. కావున అమలు జరిపింపక తప్పకపోయెను.'

నే నిటు లంటిని: 'దీనిలాభము మీకుఁ దెలియకపోదు. గుర్రపు డెక్కలక్రింద జనము నలివిలిగాక తప్పదు. గుర్రపుసవారులను బంప వలసినంత పని లే దని నే ననుకొందును.'

దొరగా రిటు లనిరి: 'మీ రటులు నిశ్చయింపఁ దగదు. మీ బోధలు జనులచే నెట్టి పనులు చేయించునో ఆ సంగతి మీకంటె మా కెక్కువగా తెలియును. మేము ముందుగా జాగ్రత్త పడనిచో చాల పోని చేకూరును. జనులు మీ మాటలుఁగూడ విన రని నేను మీకుఁ దెలియఁజెప్పచున్నాను. చట్టము నతిక్రమించుటయే లోకులకు చప్పున పట్టును గాని, కొంతి నెలకొలుపుట వారి కే క్తి కతీతము. మీ పాతువులు చాల దొడ్డవి. కాని లోకుల కవి అర్థముకావు. వారి స్వభావమునే నా రనువర్తింతురు.'

‘తమకును’ నాకును మతభేద మచ్చటనే. స్వభావముచే లోకము కలవాప్రియము కాదు, శాంతిప్రియమునుండీ!’

మే మిటులు చాలనేపు వాదించుకొంటిమి.

తుదకు గ్రీఫిత్తుగా రిటు లనిరి: ‘మీమాట లోకులు విన రను కొనుడు! మీ రపు డేమి చేయుదురు?’

‘నా కట్టి సమ్యక్ము కలిగినచో ఈ పోరాటమును కట్టి పెట్టుదును.’ అని నే నంటిని.

‘ఏమి? విడిచిపెట్టినచో వెంటనే పంజాబు వెళ్లుదు నని మీరు బోరింగుగారతో ననలేదా?’

‘అ, అవును. తిరుగు రైలులోనే వెళ్ళదలచితిని. కాని అది యింక నేటి మాట కాదు.’

‘మీరు కొంచెము శాంతి వహించియున్నచో సంగతులన్నియు మీకే తెలియును. ఇపు డమదాబాదులో నేమి జరుగుచున్నదో మీకుఁ దెలియునా? అమృతసరమున నేమి జరిగెనో తెలియునా? ఎల్లాడలను లోకులకు వెట్టి యెత్తినటు లున్నది. నాకును అన్ని సంగతులు తెలియలేదు. కొన్నిచోటుల తంతిరీగలు తెగఁగొట్టఁ బడెను. ఈ దోస మంతయు మీదియే.’

‘నా జనాబుదారీ ఉన్న చోట దోసమును నా నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనక మానను. అమదాబాదులో అల్లరి జరిగె ననఁగా నాకు వింతయు, వెతయుఁ గలుగుచున్నవి. అమృతసరమునకు నాపూచీలేదు. నే నచటి కెన్నఁడును వెళ్ళియుండలేదు. నే నచట నెవరిని ఎఱుఁగను. కాని సరకారువారు న న్నచటికిఁ బోనిచ్చి యుండినచో నే నచటి కింతిని కాపాడియుండువాడ నని ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలను. న న్నొప్పినైచి సరకారువారు లోకులను రెచ్చఁగొట్టిరి.’

ఆత్మకథ

వారి మాటలు వారు చెప్పిరి. నా మాటలు నేనె చెప్పితిని. మాకు సామరస్యము కడురలేదు. చౌపాటిలో సభ జరిపి జనలకు శాంతి బోధింతు నని నా యుద్దేశము నెఱిగించి వారికడ సెలవు గొంటిని.

చౌపాటిలో సభ జరిగెను. శాంతిని కూర్చి, సత్యాగ్రహ మర్యాదను గుఱించి వివరించి సత్యాగ్రహము సత్యోలుగ కొక క్రీడ యనియు, లోకులు శాంతిని పరిపాలింపలేని వారిక సత్యాగ్రహము నకు నీరు వదలుకొనవలయు ననియుఁ జెప్పితిని.

అమదాబాదులో నల్లగులు జరిగెనని శ్రీ అనసూకూబేషకుఁ గూడ వార్త వచ్చెను. ఆమెయు అగెస్తు చేయఁబడెనని యెవఁడో పుకారు పుట్టించెను. దీనితో కూలివారికి కోప మెత్తెను. వారు హఠాత్తు చేసిరి. కోపముచే పిచ్చి పనులు చేసిరి. ఒక సాగ్జంటుం ఁపఁబడెను.

నే నమదాబాదు వెళ్ళితిని. నడియాదుకడ రైలుపట్టాల నూడఁ దీయుటకు ప్రయత్నములు జరిగెను. వీరాచారమున ఒక గవర్నమెంటు - ఆఫీసరు కూనీ చేయఁబడెను. నే నమదాబాదు చేరువరికి మార్షల్ లా చలాయించుచుండెను. లోకులు భీతు లయిపోయిరి. చేసినపనికి వడ్డీతో ననుభవింపవలసి వచ్చెను.

కమిషనరు ప్రాట్ గారికడకు ననుఁ దీసికొనిపోవుట కొకఁడు రైలు స్టేషనుకడ వేచియుండెను. నేను వారికడ కరిగితిని. ఆయన 'కోపముతో' మండిపోవుచుండెను. నే నతనితో చల్లగా మాటలాడితిని. జోగిన చావునకు నా భేదము తెలిపితిని. మార్షల్ లాతో పనిలేదనియు, శాంతికి వలయు ప్రయత్నము నేను చేయునుననియుఁ దెలిపితిని. సబర్మాత్యాక్రమముకడ నింగులకుఁగాను ఒక సభ నేర్పాటుచేయుట కనుజ్ఞ వేడితిని. వారును సమ్మతించిరి. ౧౩ ఏప్రిల్ ఆదివారమున సభ యయినటులు గుర్తు. ఆనాఁడో. ఆమరునాఁడో మార్షల్ లాగూడ

రద్దయినట్లులు గుర్తు. నే నా సభలో లోకుల దోషము లెత్తి చూపితిని. నేను మాట్లాడు ఉపవాసమును విధించుకొంటిని. ఒక దిండు ఉపవసేంపుఁ డని లోకులకు సలహా నిచ్చితిని. తప్పు లొనర్చినవారిని తమ తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డనియు సలహా యిచ్చితిని.

నాధర్మము నాకు తెల్లముగాఁ దెలిసెను. నేను నాకుఁ గల తీరికలో నెక్కువ పా లెవరికొఱకు వినియోగించితినిో, ఎవరికి నేను సేవ లొనరించితినిో, ఎవరిమీఁద నేను పెద్దపెద్ద యాశలు పెట్టుకొని యుంటినిో వారే యీ యల్లరిలో పాలుగొని రసినవో నాకు కష్టము కాదా? నాకును ఈ దోషమున పాలు గల దని గ్రహించితిని.

తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డని నేను ప్రజకు సలహా యిచ్చినట్లులే తప్పులను తుమింపుఁ డని సరకారువారికిని సలహా యిచ్చితిని గాని నామాట యెవరను వినలేదు.

ప్ర. సర్ రమణభాయి లోనగు అమదాబాదు పెద్దలు సత్యాగ్రహమును నిలుపుఁ డని ననుఁ గోరవచ్చిరి. ననుఁ గోర నక్కఱయే లేదు. లోకులు శాంతిని జక్కగా నభ్యసించనంతవట్టు సత్యాగ్రహమును నిలిపి వేయవలయునని నేనే నిశ్చయించుకొనియుంటిని. దీనికి వారు ప్రసన్ను లయిరి.

దీనికి మఱి కొందఱు మిత్రు లప్రసన్ను లయిరి. సత్యాగ్రహము నకు శాంతి తప్పని నియమ మగుచో సామదాయికసత్యాగ్రహము విఫల మగునని వీరి మతము. కాని నామతము నేఱు. నే నెవరిలో పని చేసితినిో, నే నెవరిమీఁద ఆశ పెట్టుకొనియుంటినిో వారే శాంతిని పాలింపనియెడల సత్యాగ్రహము జరుపుటకు వీలులేని మాట నిక్కము. ఎవరిచే సత్యాగ్రహము నడిపింపవలసియుండునో వారి చేత ఆ సత్యాగ్రహమునకుఁ గావలసిన శాంతి నంతయు పరిపాలింపఁ జేయఁ గలిగియుండుట నాయకుల కావశ్యకము. ఈ యభిప్రాయమును నేను ఇప్పటికిని మార్చుకొనఁజాలను.

కొండంత తప్పు

అనుదాబాదుతో సభ యునునెంటే నడియూ వెల్లితిని.

కొండంత తప్పుయు, హినువత్సవమంత క్షత పురియు అని వాడుక యునునెంటే ఉపయోగించితిని. అనుదాబాదునందే నా తప్పు నాకు మసకమసకగా గానిపించెను. నేను నడియూదులో జరిగిన ఘోరములు కనులార గాంచితిని. శిఖేడాజిల్లాలో ననేకు లగె స్త్రయి రని వింటిని. శిఖేడాలోను, మిగిలిన చోటులను చుట్టము నతిక్రమింపుడని తఱి రాకముందే నే నభ్యుదయము చుట్ట త పురియు, కొండంత త పురియు అని నా కర్థమయెను.

నే నపుడు సభలో నుపన్యసించుచుంటిని. నే నీ తప్పిదమును ఒప్పుకొంటిని. అటు లొప్పుకొనుట నా కపహాస్యముగా నున్నను ఒప్పుకొనినందులకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. ఏనుఁగులంత యొగుల తప్పులు నలుగు లంతవిగను, అవగించులంత మనతప్పులు కొండలంతలుగను మనము చూడఁగలుగుట నేర్పుకొనినచో మన దోషములయు, పరుల దోషములయు ప్రమాణము మన మెఱుఁగఁగలుగుదుము. సత్యాగ్రహి కౌఁగోరువాఁ డీ సామాన్యనియమమును కడు నూత్నముగా పరిపాలింపవలయును.

ఇక ఈ కొండంత తప్పేదియో కనుఁగొందము. చుట్టమును వినయముతో నతిక్రమింప నర్హుఁడగువాఁడు లాయెడ వినయమును, సమ్మతియును చూపవలయును. మనము చాలవఱకు దండభీతిచే లాగు బద్ధుల మయి యున్నాము. ఆ లాలు మఖ్యముగా నీతికిఁగానీ, అనీతికిఁ

గాని సంబంధించి యుండవు. ఎటు లనగా లా యున్నను, లా శక్తున్నను మంచివాఁ డెవఁడును దొంగతనము చేయఁడు. ఆ మంచి వాఁడే చీకటిలో శ్రోక్కుడుబండిమీఁద దీపమును ఉంచవలయు నను లాను అతిక్రమించి, అతిక్రమించినందులకు చింతింపఁడు. ఈ నియమము పాలింపవలసిన దని యెవరేని సలహా యిచ్చుచో ఎంత మంచివాఁడేని ఆ నియమపాలనమునకు సంసిద్ధుఁడు కాఁడు. కాని ఇట్టి చట్ట మొకటి పుట్టినపుడు దాని నతిక్రమించుచో జరిమానా తగులు నను భయము కలుగుచో ఆ జరిమానాను తప్పకొనుటకే దీప ముంచును. ఈ నియమమును పరిపాలించుట దండమువలని భయముచేఁ గాని నేవచ్చు చేఁగాదు.

కాని సత్యాగ్రహి సంఘమునకు సంబంధించిన 'లా'లను లెస్సగా తెలిసికొని గౌరవింపవలయు నను ధర్మ మెఱిగికొని నేవచ్చాపూర్వకముగా గౌరవించును. సాంఘికమగు లా ను తెలిసికొని ఇచ్చాపూర్వకముగా పరిపాలించువానికి 'ఈ లా నీతికి సంబంధించినది, ఈ లా నీతికి సంబంధింపనిది' అని భేషము తెలిసికొను శక్తి కలుగును. ఈ చెప్పఁబడిన మేరలో లాను అతిక్రమింపఁగల అధికారము కలుగును. ఇట్టి యధికారము రాకముందే చట్టము నతిక్రమింపవలసిన దని నేనంటిని. ఇది తప్పు. ఈ తప్పు నాకు కొండంతగా కానిపించెను. ఖేడా జిల్లాలో కా లిడఁగనే తొల్లిటి సత్యాగ్రహమంతయు నాకు గుర్తువచ్చి 'ఎదుటి గోడను గానక కనులు మూసికొని పరుగు లెత్తించితి' ననుకొంటిని. మరియు చట్టము నతిక్రమించు నర్హత కలుగకముందు దానిలో నిమిడియున్న ఆర్థము లన్నియు లెస్సగా తెలిసికొనవలయు ననుకొంటిని. ప్రతిదినమును బుద్ధిపూర్వకముగా చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును, దొంగతనముగా పలుమాటలు

ఆత్మకథ

చట్టము నతిక్రమించుచుండువారను ఒక్కతూరి దీని నెటులు తెలిసి
కొనఁగలరు? దీని మర్యాదాపాలన మెటులు చేయఁగలరు?

లక్షలకొలది జనము దీనిని సమగ్రముగా పరిపాలింపఁజాల రను
మాట తేటతెల్లము. కావున సామూహికముగా చట్టము నుల్లంఘిం
చుటకు ముందు స్వయంసేవకుల నేన యొకటి తయారుకావలెను. వీరు
లోకులకు చక్కగా తెలుపఁగలవారుగా నుండవలయును. ప్రతి
క్షణమును దారి చూపఁగలవారుగా నుండవలయును. వీరికి సత్యాగ్రహ
మర్యాద సమగ్రముగాఁ దెలిసియుండవలయును.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బొంబాయి చేరితిని. సత్యాగ్రహ
సభాద్వారమున స్వయంసేవకుల నేనను తయారుచేసితిని. వీరి
సాయమున లోకులకు చట్టమును వినయముగా నుల్లంఘించుటనుగూర్చి
తెలుపఁ దొడఁగితిని. సత్యాగ్రహరహస్యములఁ దెలుపుటకు చిన్న
చిన్న పత్రికలు ప్రకటింప మొదలిడితిని.

ఇటు లీ పని జరుగుచున్నదికాని దీని లోకుల కభిరుచి కలిగి
నటులు నాకుఁ దోచలేదు. స్వయంసేవకులూ, యొక్కవగా సమకూర
లేదు. సమకూరినవారూ, సత్యాగ్రహమును సమగ్రముగా గ్రహ్యసింప
లేదు. ఇంతియకాక క్రమక్రమముగా వీరి సంఖ్య పెరుగుటకు బదులు
దిగజాతఁ దొడఁగెను. నే నీ బండి నెంత వడిగా నడపవలయు నను
కొంటినో అది అంత వడిగా నడవ దని తెలిసికొంటిని.

సవజీవన్ యంగిండియాలు

శాంతిని నెలకొల్పు నాందోళన మిటు లొకవంక మెల్లగా జరుగుచుండగా, సరకారువారి దండనీతి మఱియొక వంక జోరుగా సాగుచుండెను. పంజాబులో ఈ దండనీతిప్రభావము కాని పించెను. నాయకు లరెన్సు చేయఁబడిరి. 'లా లే' దనుటకు మాటు పేరయిన మార్షల్ లా ప్రకటింపఁబడెను. క్రొత్త కోర్టు లేర్పాటు చేయఁబడెను. ఈ కోర్టులకు సాక్ష్య ముక్కటలేదు. ప్రమాణ ముక్కటలేదు. నిరంకుశాధికారమున కివి తావులు. అమృతసరమున ఏమియు నెఱుంగని స్త్రీ పురుషులను పురుగులవలె పొట్టలమీఁద దేకించిరి. హిందూ దేశమునకును, ప్రపంచమునకును తెలిసియున్న జలియన్ వాలా బాగుహత్యలుగూడ దీనిముందు నాకు తక్కువగాఁ గానిపించెను.

ఏ మయినను సరే వెంటనే పంజాబు రావలయు నని నాకు వార్త వచ్చెను. అనజ్ఞాతు వైసరాయిగారికి వ్రాసితిని; తంతి యిచ్చితిని గాని లాభము లేకపోయెను. నెలవు లేకుండ పంజాబు సరిహద్దును త్రొక్కుదునేని చట్టము నతిక్రమించితి నను సంతోషమే దక్కును. ఈ సంకట మెటులు తప్పించుకొందునా యని చింతించితిని. నే నిపుడు పంజాబునకు వెళ్లినయెడల నది చట్టమును వినయముతో నుల్లంఘించుట యనిపించుకొనదు. నేను కోరెడు శాంతి హితవరణ మచట లేదు. పంజాబు-నాదిర్నాలచే లోకుల కశాంతి రచ్చెను. నే నిట్టి తఱి చట్టమును ఢిక్కరించుచో నిష్పల్లో నేయి పోసినటు లగును. కావున మిత్రులు నన్ను రమ్మని కోరినను నేను పోదలఁపలేదు. ఇట్టి నిర్ణయము నాకు చేదు మండే. నే నిటులు

అ త్మ క థ

ప్రతిదివమును పంజాబునుండి వచ్చు దురంతము లయిన వార్తలు వినుచు, పండ్లు కొనుకుకొనుచుఁ గూరుచుండవలసి వచ్చెను.

ఎవరి చేతులలో బాంబేక్రానికల్ పత్రిక ప్రచుండకైగా నేర్పడెనో అట్టి హోర్నిమనుగారిని సరకారువారు ఎవరికిని దెలియకుండ దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ఈ దొంగపనికి నా కింకను దుఃఖము పోలేదు. హోర్నిమనుగారు లా వల దనువారు కారని నే నెఱుఁగుదును. సత్యాగ్రహ- కమిటీవారి సలహా లేకుండ పంజాబు సరకారువారి హుకుమును మీఱుట వీరి కిష్టము కాదు. సత్యాగ్రహమును నే నాచకముందే సత్యాగ్రహము నాఁపుఁ డని వీరు నాకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. టపాలో రావలయుటచే ఈ యుత్తరము నాప్రకటనకు తరువాత నా కందెను. కావున వీరిని దేశాంతరము పంపుట నా కెంత యాశ్చర్యము కలిగించెనో అంత దుఃఖము గూడఁ గలిగించెను.

ఇటు లీ ఘటన జరిగిన తరువాత బాంబే క్రానికల్ పత్రికా వ్యవస్థాపకు లీ భారమును నన్ను వహింపఁ గోరిరి. బ్రెల్యీగా రచట నుండనే యుండిరిగాన నేను చేయవలసిన దంతగా కానరాకున్నను నా స్వభావము ననుసరించి నా జవాబుదారీ యెక్కు డయ్యెడిది. కాని నా కా భార మెన్నోలే లేదు. సరకారువారి పుణ్యమా యని దానిని నిషేధించిరి. పత్రిక ఆఁగిపోయెను.

క్రానికల్ పత్రికాసంచాలకు లయిన ఉమర్ . సోబానీ, శంకర్ లాల్ బాంకరుగారల చేతులలోనే యంగిండియా అను మఱి యొక పత్రికయు నుండెను. వీ రీ యంగిండియా భారమును నన్ను వహింపు మనిరి. క్రానికల్ పత్రిక నడఁచివయించిరిగావున దాని లోటు తీర్చుటకు యంగిండియాను వారమునకు రెండు మాఱులు

ప్రకటింపు మని సూచించిరి. నాకును ఇది బాగుగనే యుండెను. సత్యాగ్రహరహస్యమును లోకులకుఁ దెలుపవలయు నను నుత్సాహము నాకు మెండుగాఁ గలదు. పంజాబును గుఱించి యోగ్యమగు మాట యొకటేని వ్రాయుటకు నాకు వీలు లేకపోయెను. కాని సత్యాగ్రహరూప మగు శక్తి దీనివెనుక నున్నదని సరకారువారికి తెలియును. కావున నే నీ మిత్రుల సూచనను స్వీకరించితిని.

ఇంగ్లీషు భాషచే ప్రజాసామాన్యమునకు సత్యాగ్రహమును గూర్చి తెలుపు టెటులు? నా పనికి ఘూర్జరరాష్ట్రము ముఖ్య క్షేత్రము. అపు డిందులాల్ యాజ్ఞిక్ గారు సోబానీ బాంకరుల సమాజములో నుండిరి. ఈ మిత్రుల ధనసాహాయ్యమున వారు నవజీవన మాస పత్రికను గుజరాతుభాషలో నడపుచుండిరి. వీ రండఱును ఈ పత్రికను నా చేత నిడిరి. దీని కార్యభారమును గూడ నిందులాలు గారు వహింతు మనిరి. ఈ మాసికపత్రిక సాప్తాహికపత్రిక యాయెను.

ఇంతలో బాంబేక్రానికల్ ఫువరజ్జీవిత మాయెను. కావున యంగిండియా యథాప్రకారము వారపత్రిక యాయెను. దీనిని నే నమదాబాదు తీసికొని పోయితిని. రెండు వారపత్రికలను భిన్నస్థలములలోఁ బ్రకటింపుట చాల వ్యయమునకును, అసౌకర్యమునకును తావల మగును గాన నవజీవనపత్రిక లోఁగడనే అమదాబాదులో ప్రకటింపఁ బడుచుండుటచే యంగిండియాగూడ నా సూచనచే అమదాబాదునకే మార్పఁబడియెను. ఈ మార్పున కింకను గొన్ని హేతువులు కలవు. నాకు ఇండియన్ ఒపినియను తాలూకు అనుభవము కలదు. ఇట్టి పత్రికలకు సొంత అచ్చుకూటము లుండవలయును. వీలన, అపు డిండియాలో నమలులో నున్న అచ్చుకూటము

ఆత్మకథ

లకు సంబంధించిన చట్టములఁబట్టి వ్యాపారవృత్తితో అచ్చుకూటములను నడపువారు నా యుద్దేశములను యథాతథముగా ప్రకటింప సంకోచింతురు. కావున ప్రత్యేకముగా ముద్రాకాలను నెలకొలుపుట కిది ప్రబల కారణము. దీనికిని అమదాబాదులోనే చాల వీలు గావున యంగిండియాను అచటికి నడపితిని.

వీని ప్రకటనమువలన ప్రజలకు పత్యాగ్రహమునుగూర్చి నా శక్తి కొలఁది తెలుప నారంభించితిని. ఈ రెండు పత్రికలకును చాల ప్రాచుర్యము కలిగెను. ఒక్కొక్క పత్రికకు ఇంచుమించు నలుబదివేల మంది చందాదారు లుండిరి. నవజీవన పత్రికకు వడిగను, యంగిండియా పత్రికకు మెల్లఁగను అభివృద్ధి కలిగెను. నేను జైలుకు వెళ్లినపిదప చందాదారులు తగ్గఁ దొడఁగిరి. నేఁడు వీరి సంఖ్య ఎనిమిది వేలకు లోఁబడియుండును.

పత్రికలలో ప్రకటనములను ముద్రింపఁగూడ దని మొదటి నుండియు నాకు పట్టుదల. దాన పత్రికల కేమియు లోటు లేదు. ఇంతియకాక పత్రికలలోని విషయముల స్వాతంత్ర్యమున కిది చాల నుపకరించె నని నా యభిప్రాయము.

ఈ పత్రికలవలన నేను నాలో శాంతిఁ బడయఁగలిగితిని. వీలనఁగా, నేను వెంటనే కాసనధిక్కారమును జేయఁజాలకున్నను నా యుద్దేశములకు ప్రకటింపఁ గలిగితిని. సలహాలను, సూచనలను ఈయఁగలుగుటవలన నా కూటపఁ గలిగెను. ఇట్టి కఠినసమయమున ఈ రెండు పత్రికలును ప్రజలకు చక్కగా నేవ చేసిన వనియు, మార్షల్ లా వలనఁ గలిగిన యన్యాయమును పిడను తగ్గింప శక్తి కొలఁది పని చేసెననియు నా యుద్దేశము.

పంజాబులో

‘పంజాబులో జరిగినవాని కన్నిటికిని నీవే కారణమని సర్ మైకల్ ఓడ్ వాయకుగా రనిరి. మార్షల్ లాకుఁ గూడ నీవే కారణ మని యనుటలోఁ గొందఱు పాంచాలయువకులు వెనుదీయ లేదు. మీరు శాసనధిక్కారమునుమాత్రము కొంచె మాఁపకుండ నుండినచో జలియన్ వాలాబాగునందు హత్యలు జరిగియుండెడివి కావని పీరు క్రోధావేశముతోఁ బలికిరి. పంజాబులో కాలు పెట్టినచో మిమ్ము కూనీచేయక విడిచిపెట్ట రనియుఁ గొందఱు బెదరించిరి.

కాని నా చేసిన పని తెలివి గలవా రెవరును శంకింపనంత శుద్ధముగను, ఉచితముగను ఉండెనని నా యభిప్రాయము. పంజాబులో నెపుడు దూఁకుదు నా యని యనుకొనుచుంటిని. లోఁగడ నెన్నఁడును నే నచటి కేగకుండుటచే నచట జరిగిన విషయములను కనులారఁ గనుఁగొనుటకు మఱి కొంచెము తొందరపడితిని. న న్నచటి కాహ్వానించిన డా. సత్యపాలు, డా. కిచలూ, పండిత రామభజవల్త చౌదరీగార లపుడు కారాగారమున నుండిరి. వీరిని, ఇతరులను సరకారువారు చాలఁ గాలము కొట్టున నుంప రని నాకుఁ జాల నమ్మిక. నేను బొంబాయికి వెళ్లినపుడెల్లఁ జాలమంది పంజాబువారు నను జూడ వచ్చుచుండెడివారు. వారు నాకడ ప్రోత్సహముఁ బడసి ప్రసన్ను లయి వెళ్లుచుండెడివారు. నా కిపు డాత్మనిశ్వాసము చాల మెండు.

నేను పంజాబు వెళ్లుట దూరదూరముగా పోవుచుండెను. వై సరాయిగారు ‘ఇపుడు కాదు’ అని ప్రతిమాటును జరుపుచుండెడి వారు.

ఆత్మకథ

ఇంతలో సాంటర్-కమిటీ యేర్పాటయ్యెను. మార్చిలో లా సమయమున పంజాబు-ఆఫీసరు లనులుజరిపిన పనులగుఱించి యీ కమిటీవారు విచారణచేయుదు రని ప్రకటించబడెను. దీనబంధం ఆంధ్రాజుగా రచటికి వెళ్లియుండిరి. వారి యత్తరములు చదువఁగా గుండె నీ రయిపోయెను. పత్రికలలో ప్రకటితములయిన విషయములకంటె ఘోరములగు విషయములు మార్చిలో లా వలన జరిగె నని యీ యత్తరములు ధ్వనించెను. వెంటనే వచ్చి కలిసికొను మని వీ రుత్తరము వ్రాసిరి. వెంటనే పంజాబుకు బయలుదేఱవలయునని మార్గవ్యులును వ్రాసిరి. నేను మరల వైసరాఱుగారికి తంతి యిచ్చితిని. మీరు ఫలానా తారీఖుకు వెళ్ల వచ్చునని జనాబు వచ్చెను. ఆ తారీఖు సరిగా గుర్తు లేదు కాని ౧౭ వ ఆక్టోబరు రయి యుండవచ్చును.

లాహోరు చేరితిని. నాఁడు నా చూచిన దన్నఁటికిని మఱపునఁ బడదు. ఈ మూలనుండి యా మూలకు నేల యీనినట్లు జనసముద్రము వెక్కిరిండ్లు వియోగము పొందిన స్రీయుని గలిసికొనవచ్చినటు లిండ్లు వదలి జనము స్టేషనులో నాకొఱ కదురుచూచుచుండిరి. లోకులు నన్నుఁ జూచి హాగోనృత్తు లయిరి.

పండిత రామభజదత్త చౌదరీగారి బంగళాలో నా విడిది. వారి భార్య సరళాదేవి చౌదరాణీగారిని నే నిదివఱ కఱుంగుదును. నా కౌతిల్య మొసఁగు భార మామెపైఁ బడెను. నే నిచట 'ఆతిథ్య మొసఁగు భారము' అని యెఱిగి ప్రయోగించితిని. ఏలన, నేఁటివలెనే నాఁడును నే నున్నచో టొక ధర్మసత్ర మయిపోవుచుండెను.

పాంచాలప్రధాననాయకు లందఱును చెఱఁబడుటచే పండిత మాలవీయులును, పండిత మోతీలాలుగారును, శ్రద్ధానందస్వాముల వారును వారి స్థానముల నాక్రమించిరి. మదనమోహన శ్రద్ధానంద

స్వాములతో లోగడ నాకు గాఢపరిచయము కలదు. మోతీలాలు గారిని బాగుగా నెఱుంగుట కిదే మొదలు. వీరును, జైలు గౌరవముఁ బడయని అభిజననాయకులను న స్వాత్మీయునిగాఁ జేసివయించు కొనిరి. నా కచట క్రొత్త యనిపింపలేదు.

హంబర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్యము చెప్పఁగూడ దని మే మందఱుమును ఒక్క త్రాటిమీఁద నుంటిమి. దానికి కారణ మపుడు ప్రకటింపఁబడెను గాన మరల నిచట వ్రాయను. ఇంతకాలము గడచిన పిదప నొక తూరి వెనుదిరిగి చూచినను 'హంబర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్య మియఁగూడదు' అను నాఁటి నిశ్చయము శుద్ధముగాను, ఉచితముగాను తోచుచున్న దని చెప్పినఁ జాలును.

హంబర్-కమిటీని బహిష్కరించినపిదప లోకుల తరపున, అనఁగా కాంగ్రెసుతరపున విచారణసంఘము శీర్షణుపవలయుట తర్కసిద్ధము కదా! పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, స్వ. చిత్తరంజనదాస్, శ్రీ అబ్బాస్ తైయబ్ జీ, శ్రీ జయకరుగారును, నేనును పండిత మదనమోహనులచే సదస్యులముగా శీర్షాటు గావింపఁబడితిమి. సాక్ష్యము తీసికొనుటకు మేము వేలు వేలు చోటుల కరిగితిమి. పని శీర్షాటు చేయుట సహజముగా నావంతే. మరియు చాల చోటుల విచారణ చేయుట నాపాలఁ బడుటచే పాంచాలగ్రామములను, పాంచాలరను లెస్సగా సర్థము చేసికొను నలభ్యయోగము నాకుఁ గలిగెను.

ఈ విచారణలో నాకు పాంచాలస్త్రీలతోఁగూడఁ జాలఁ బరిచితి లభించెను. యుగముల తరబడినుండి మే మొండొండ నెఱిగినటు లుండెను. నేను వెల్లిన తావుల నెల్ల స్త్రీలు గుంపుగుంపులుగా వచ్చెడివారు. తాము వడికి తెచ్చిన నూలుకట్టలను

ఆత్మకథ

నాముందు పెట్టెవారు. పాంచాలము ఖాదీ కొక గొప్ప క్షేత్రము కాఁగలదని నేనీ విచారణలో అనాయాసముగాఁ దెలిసికొంటిని.

లోకులకుఁ గలిగిన ఘోరకష్టములను విచారించుచుఁ బోయిన కొలఁదిని రాచవారుచేసిన అరాచకము, ఆఫీసరులు కావించిన నాదిర్వా ప్రభుత్వము మొదలగు ఘోరములను వినఁగా వినఁగా నా కాశ్చర్యమును, దుఃఖమును గలిగెను. సరకారువారి కన్ని దేశములకన్న నెక్కువమంది నైనికుల నిచ్చిన దా పాంచాలదేశము. అచటి జనమే సరకారువారిచే నిట్టి యాతన లనభవింపవలసివచ్చెను. ఈ విషయ మప్పటికినిప్పటికి నాకు విస్మయావహముగ నే యున్నది.

ఈ కమిటీ రిపోర్టు నంతయు తయారుచేయు భారముగూడ నాపైఁ బెట్టఁబడెను. పంజాబునందు జరిగిన యత్యచారముల నెఱుఁగఁగోరినవారు తప్పక ఆ రిపోర్టును చదివితీరవలయును. ఆ రిపోర్టునం దెఱిగి చేసిన యత్యుక్తి యొకటియు లేదని నేను చెప్పఁగలను. అందలి ప్రతివిషయమునకును ప్రమాణము కలదు. ఇంతియకాక ఇం దుదాహరింపఁబడిన విషయము లన్నియు పుచ్చి కొనిన వాఙ్మూలములం దేకదేశము. శంక క్రిసుమంతయేని యవకాశ మున్న సాక్ష్యమొకటియు నీరిపోర్టునందు ప్రకటింపఁబడలేదు. ఈరీతిగా సత్యము నెదుట నిలువఁబెట్టుకొని వ్రాయఁబడిన యీ రిపోర్టును పాఠకుఁడు చేతఁ దీసికొనినచో బ్రిటిషువారు తమ యధికారమును నిలుపుకొనుటకొఱ కెంత దూరము పోవఁగలరో, యెట్టి యమానుష కార్యములు చేయఁగలరో తెలిసిపోవును. నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు రిపోర్టునం దొకమాటలోనేని యసత్యగంధము లేదు.

బదులుకు బదులా?

పాంచాలహత్యాకాండను కాసంతసేపు విదనాడుముగాక !

పంజాబునందలి డైరురు పరిపాలనమును గుఱించి కాంగ్రెసు విచారణము జరుగుచున్నతఱి నా కొక పెద్దపిలుపు వచ్చెను. ఇందు స్వ. హాకీముసాహెబు ఖాయి ఆసఫాల్ గారల చేవ్రాలు కలవు. శ్రద్ధానందస్వాములగూడ వచ్చెదరని యందుఁ గలదు. వా రాసభ కుపాధ్యక్షు లనుకొందును. ఖిలాఫతును గూర్చి యాలోచించుటకు హిందూముసలమాసల సంయుక్తసభ ఢిల్లీలో జరుగును గాన నేనును ఆ సభ కాహ్వానింపఁబడితిని. ఆ సభ నవంబరులో జరిగెఁ గాఁబోలును.

ఆ యుత్తరమునందు ఖిలాఫతు చర్చమాత్రము కాక గోరక్షణ చర్చగూడ జరుపఁబడు ననియు, గోరక్షణను సాధించుట కది మంచి సమయ మనియు వ్రాయఁబడెను. నా కీ వాక్యశేషము బాగుగాఁ గనఁబడలేదు. నేను వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు ననియు, ఖిలాఫతును గోరక్షణమును కలిపి బదులుకు బదులుగా చర్చింపవల దనియు, గుణదోషములను పురస్కరించుకొని యే విషయమున కా విషయమును విడివిడిగా విచారించి దాని దాని యోగ్యత నిర్ణయింపవలసియుండుననియు ప్రత్యుత్తరము వ్రాసితిని.

నేను సభకు వెళ్లితిని. వేనవేల జనము రాలేదుగాని చాల మంది వచ్చిరి. ఆ సభకు శ్రద్ధానందస్వాములవారు విజయంచేసిరి. తొలుత వారితో నేను పై విషయమునుగుఱించి మాటలాడితిని. వారికి నా యభిప్రాయము రుచించెను. ‘సభాముఖమున కీ విషయమును గొనిరం’డని వా రనిరి. హాకీముసాహెబుతోఁగూడ మాటలాడి చూచి

ఆత్మకథ

తని. గుణవోషములను పురస్కరించుకొని యీరెండు విషయములును విడి విడిగా చర్చింపఁబడవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఖిలాఫతు విషయమునందు సత్య మున్నయెడల గవర్నమెంటువారు దాని కన్యాయ మాచరించినయెడల హిందువులు ముసలమానులకు తోడుపడవలెను. దీనికి గోరక్షణమును జోడింపరాదు. హిందువు లిందులకు మరతులు తోరుట మంచి దనిపింపను. 'మీరు మా ఖిలాఫతుకు తోడుపడుదు; మేము గోవధము మానుదుము' అని ముసల మాను లనటయు మంచి దనిపింపదు. హిందువులు తమకు పొరుగువారగుటచేతను, ఏకభూమియందుండువార లగుటచేతను హిందువుల మనోభావముల నాదరించుటకు ముసలమానులు స్వతంత్రముగా గోవధము చేయుట మానుకొనుట మంచిది. అది వారికి కర్తవ్యము. కాని ఇది స్వతంత్రవిషయము. నిక్కముగా నిది వీరికి కర్తవ్యమయే నేని, తా మిది తమకు కర్తవ్యమని భావింతురేని హిందువులు ఖిలాఫతువిషయమున సాయము చేసినను, చేయకపోయినను ముసలమానులకు గోవధము మాను టుచితము. ఈ రెండు విషయములను ఈరీతిగా విడి విడిగా విచారించుట యుక్తము కావున సభలో కేవలము ఖిలాఫతును గూర్చి మాటలాడుట యుచితమని నాయభిప్రాయము. సభవారికిఁగూడ నా యభిప్రాయము సంగతముగా నుండెను. సభలో గోరక్షణవిషయము చర్చకు రాలేదు. అయినను మాలానా అబ్దుల్ బారీగా రిటు లనిరి: 'హిందువులు ఖిలాఫతుకు సాయపడినను సాయపడకున్నను, ఏక క్షేత్రనివాసు లగుటచే హిందువుల మనఃప్రవృత్తి ననుసరించి గోవధ మును మానవలయును.' ఒకానొక సమయమున గోవధ మాఁగి పోయి నటులఁగూడఁ గానవచ్చెను.

ఖిలాఫతుతో పాంచాలవిషయమును జోడింప వలయు నని కొందఱు నూచించిరి. ఇదియును నాకు గిట్టలేదు. ఈ పాంచాల

విషయము స్థానికము. పాంచాలమునకు మహాదుఃఖ మొదవె నని సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన శాంతుత్సవమునండి పాంచాలమును విడిగా నుంచుటకు వీలులేదు. సంధివరతులనుండి యుద్భవించిన భిలాఫతు విషయముతో దీనిని జతపఱచుట యవివేకము నాశోపించు కొనుటయే యగు నని నాయభిప్రాయము. ఇది యందఱకును సమ్మత మాయెను.

ఆ సభలో మాలానా హజరత్ మోహనీగా రుండిరి. నే నిది వఱకే వీరి నెఱుఁగుదునుగాని వీ రింత యోధులని అదివఱ కెఱుఁగను. మా కిరవురకును చాల విషయములలో మత భేదము కలదు. అది తుది వఱకును అటులే యుండెను.

సభలో జరిగిన అనేక ప్రస్తావములలో హిందువులు, ముసల మానులు అందఱును స్వదేశవత మకలంబింపవలయు ననియు, అందులకుఁగాను విదేశవస్త్రులను బహిష్కరింపవలయు ననియు నొక ప్రస్తావము తీర్మానమునకు వచ్చెను. నాఁటివఱకును ఖాదీకి పునర్జన్మము కలుగలేదు. ఈ ప్రస్తావము హజరత్ సాహెబు బంగీకరించు నది కాదు. ఆంగ్ల సామ్రాజ్యము భిలాఫతునకు న్యాయము కలిగింపని యెడల పగ దీర్చుకొనవలయు నని వారి యభిప్రాయము. కావున వారు ఈప్రతిపాదనమున కెదురుగా 'బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును యథాసంభవ ముగా బహిష్కరింప వలయు'నని వాదించిరి. బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును బహిష్కరించుట అశక్యమనియు, నయోగ్యమనియు చాల హేతువులు నే నపుడు చెప్పితిని. ఇపు డాహేతువు లందఱకును దెలియును. నేను నా యహింసావిషయమును కూడ సభవారియెదుటఁ బెట్టితిని. నా వాదప్రభావము సభవారిమీఁద బ్రసరించినటులు కనుగొంటిని. హజరత్ మోహనీగారి యుపన్యాసము నాలకించి సభవారు

ఆత్మకథ

హర్షనాదము లొనరించిరి గాన నా తూతూ ఎవరికిని వినిపింప
దనుకొంటిని. అయినను నాధర్మమును నేను జేసికొనవలయు ననియు,
నా యభిప్రాయముల నేల దాచిపెట్టవలయు ననియు నేను లేచి
మాటలాడుటకు సాహసించితిని. సభ్యులు నా మాటలను దేవి యెగ్గి
వినిరి. ప్లాట్ ఫారముమీఁది కొకరితరువాత నొకరుగా పలువురు
వచ్చి నా యభిప్రాయమును సంపూర్ణముగా సమర్థించిరి. బ్రిటిషు
వస్తుమాత్ర బహిష్కారమును తీరుమానించుచో కొంచె మయినను
ప్రయోజనము కలుగకపోగా నగుబాటగు నని నాయకులకు తెలిసి
పోయెను. ఆ సభయంతటిలో ఏదో సేమవస్తువు లేని మనుజుఁ
డొకఁడును లేడు. ప్రతిపాదకులే యనుసింపఁజాలని విషయములు
కల యీ తీరుమానమువలన చెఱుపుతెక్క మేలు లేదని ఆ సభలో
పలువురు కనుఁగొనిరి.

‘మేము మీ విదేశవస్త్ర బహిష్కారమువలన సంతోషించుచు
కూరుచుండఁజాలము. మనము మన వస్త్రముల నన్నిటిని ఎపుడు వడికి
నేసికొనఁగలము? ఇంక విదేశవస్త్ర బహిష్కార మెపుడు
చేయఁగలము? సేమవారికి కాక పుట్టించు వస్తు వొకటి
మనకుఁ గావలయును. మీ వస్త్రబహిష్కారముతో మాకు
జగడము లేదు గాని దానితోపాటు కాక కలిగించు చుఱుకువస్తువు
దేనినయినను మాకు పడవేయుఁడు!’ అని మాలానాగా రనిరి.
‘క్రొత్త వస్తు విం కొకటి వలయు’ నని నాకుఁ గూడఁ దోచెను.
విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వడిగా ఫలింపదని నా కపుడు తెలి
యును. అచ్చఱాదీని తయారుచేసికొనఁగల శక్తి మనలో నున్న దని
తరువాతఁ దరువాత నాకుఁ దెలిసెను గాని అపుడు తెలియలేదు.
సేమబట్టలను ముట్టకుండుటకు కేవలము మిల్లులను నమ్ముకొనినచో దగా
పడుదు మనియు నాకుఁ దెలియును. మాలానాసాహెబు తన

ఉపన్యాసము ముగించునంతలో ప్రత్యుత్తర మొసగుటకు నేను తయారుగా నుంటిని.

ఈ క్రొత్త వస్తువులు దెలుపుటకు నాకు ఉరుదూమాట గాని, హిందీమాటగాని దొరకలేదు. ఇట్టి శుద్ధముసలమాను సభలో యుక్తిప్రధానముగ నుపన్యాస మొసగుట నా కిదియ మొదలు. కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లింలీగులో నేను కొంచెము ఉపన్యసించితిని గాని యది కొలఁది నిముసములే. మరియు నుపన్యాసమునందలి విషయము సభ్యుల హృదయములకు తన్మయత కలిగింపవలసినదేకాని యుక్తిప్రధానము కాదు. మరియు, నిచటి సభ్యులు నాకు విరోధులు కాకున్నను వీరి మతమును, నా మతమును భిన్నము. ఢిల్లీ ముసలిమానులకడ శుద్ధమును, సలక్షణమును నగు ఉరుదులో నుపన్యసించు జాలను గాని వచ్చియు రాని హిందీలో నా యభిప్రాయమును వారికిఁ దెలుపఁగలిగినఁ జాలును. ఈ రీతిగా నా పనిని నేను నెఱవేర్చుకొంటిని. 'హిందీ - ఉరుదు' భాష రాష్ట్రభాష యగుట కర్తవ్యమయిన దనుటకీసభయే ప్రత్యక్షప్రమాణము. నే నింగ్లీషులో నుపన్యసించినచో నా యభిప్రాయమును ఇప్పటివలె వారి మనస్సులకు పట్టింపఁగలిగి యుండెడివాఁడను గాను. మరియు మాలానాసాహెబు చేసిన పూర్వపక్షమునకును అది తఱియయ్యెడిది కాదు. ఒకవేళ అయినను దానికి సమర్థమయిన సమాధానము నాకడనుండి వచ్చియుండెడిది కాదు.

ఈద కెటులో చెప్పఁగలిగితినిగాని మొదట నా యీ క్రొత్తవస్తువును దెలుపుట కురుదుమాటగాని, హిందీమాటగాని తట్టక పోవుట నాకు లోటుగా నుండెను. నాకు 'నాక్-కో-ఆపరేషన్' అను మాట దొరకెను. మాలానాగా రుపన్యసించుచుండఁగా నా

ఆ త్మ క థ

కెటులు తోచెను: 'ఒకటి గాదు-రెండు గాదు: అనేక విషయములలో తాము గవర్న మెంటుకు సాయపడుచున్నాము. అట్టి గవర్న మెంటును బలవత్తరముగా నిరోధింపవలయు నని చెప్పుట వ్యర్థము. పోనీ కత్తి గట్టుద మందమా, కాని పని. కావున సాయము చేయకుండుటయే సరి యయిన నిరోధము' ఈరీతిగానే నా సభలో నాక్-కో-ఆపరేషన్ అను మాటను మొదటి మాటు వాడితిని. నా యుపన్యాసమున దీనిని సమర్థింపఁ దగిన యుక్తులకు సభవారి మది కెక్కించితిని. ఈ మాట యెన్ని యర్థముల కాకరమో అపుడు నాకుఁ దెలియదు. కావున నేను దాని తపిసీలులోనికి దిగలేదు. నే నిటులు చెప్పినటులు గుర్తు:

ముసలమానులు ఒక గొప్ప విషయమును తీర్మానించుచున్నారు. వారికి సంతిపరతులు అనుకూలము కానిచో సర్కారు వారికి సాయ మాఁపివేసెదరు. ఇది ప్రజల హక్కు. సరకారువారి బిరుదులు మే ముంచుకొనము. వారి నొకరి నిక మేము చేయము. ఖిలాఫతువంటి అవశ్యకముగు ధర్మవిషయమును సరకారువారు వ్యర్థపుచ్చుచో మే మిక వారి కెటులు సాయపడఁగలము? ఖిలాఫతు నెగురఁగొట్టుచో సాయము చేయకుండుట మా హక్కు.'

పిదపఁ గొన్ని నెలలవఱకును ఈక్రొత్తవస్తువు ప్రచారములోనికి రాలేదు. కొన్ని నెలలవఱకు ఈశబ్ద మీ సభలో నడఁగి యుండెను. ఒకనెలపిదప అమృతసరమున కాంగ్రెసు జరిగెను. నే నపుడు సహకారము చేయవలయు నను తీరుమాన మామోదించితిని. హిందూ ముసలమానుల కెన్నఁడును ఆ సహకారమున కక్కఱ గలుగు నని నే నపు డనుకొనలేదు.

అమృతనరపు కాంగ్రెసు

వార్షికులు లా అమలులో నున్నపుడు పేరునకు మాత్రము సాక్ష్యము పుచ్చికొని, నామమాత్రమునకు కోర్టులనువానిలో విచారించి వందలకొలది పంజాబువారిని నెలల తరబడి, యేండ్లతరబడి కైదులోఁ బెట్టిరి. ఈ దురన్యాయమునకు నలునైపులను హాహాకారములు బయలుదేలుటచే సరకారువారు వారి నెంత కాలమో కైదులో నుంపజాలక పోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రారంభము గాకముందే పలువురు విడుదల గానింపఁ బడిరి. హరికిషకోలాలుగారు మొదలగువారు ముందు వదలిపెట్టఁబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసు నడుమ, అలీసోదరులు విడువఁ బడి నూటిగా. కాంగ్రెసుకు వచ్చిరి. నాడు లోకుల సంతోషమునకు మితి లేదు. తన ప్రాక్టీసు సంతయు త్యజించి పాంచాలమున బసపెట్టిన మోతీలాలునెహ్రూగా రపుడు కాంగ్రెసుకు అధ్యక్షులు. శ్రద్ధానందస్వాములవారు స్వాగతసభ కధ్యక్షులు.

హిందీభాషలో నొక చిన్న యుపన్యాస మిచ్చి హిందీ భాషకు వకాలతునామా పుచ్చికొనుటయు, ఉపన్యాసమున వలస పోయిన హిందువుల స్థితిగతులనుగుఱించి చెప్పటయుమాత్రమే ఇంతవఱకును కాంగ్రెసులో నాకుఁ గల పని. ఈ సంవత్సరమునఁ గూడ నింత కెక్కువ పని యుండ దని తలఁచితిని. కాని వెనుక వలుమాటులు జరగిన చందముగనే ఈమాటును కొంత కార్యభారము నామీఁద పడెను.

క్రొత్త సంస్కరణములను గుఱించి చక్రవర్తిగారి ఫర్మానా జారీ యాయెను. దానివలన నెవరికిని సంతృప్తికలుగలేదు. నాకుఁగూడ సంపూర్ణముగా సంతృప్తి కలుగలేదు. సదరు ఫర్మానాలో నూచింపఁ

ఆత్మకథ

బడిన సంస్కరణములలో లోపము లన్నను స్వీకరింపఁ దగు నని అపుడు నాకుఁ దోచెను. చక్రవర్తిగారి ఫర్మానాలో లాన్లు సింహాగారి సంతకము గూడ నుండుటచే ఆ సమయమున ఆ భాషలో నా కాశాకిరణము కానిపించెను. కాని అనుభవశాలు లగు లోకమాన్యులు, చిత్తరంజనదాసులు మొదలగు పెద్దలు పెదవి విఱచిరి. భారతభూషణము మదనమోహనులు మధ్యములుగా నుండిరి.

మదనమోహనులు నన్ను తమ డేరాలలో నుంచుకొనిరి. కాశీ విశ్వవిద్యాలయశేఖరసాధనమున కేగినపుడు నేను వారి నిరాడంబర జీవితము నెఱింగియుంటిని గాని నే నిపుడు వారి సొంత డేరాలలోనే యుండుటవలన వారి దిన చర్యలో ప్రతివిషయమును చూచి యానందాశ్చర్యముల నొందితిని. వారున్న తావు కేదలకెల్ల సత్రము. దానిలో దారి దొరకడు. ఎటఁ జూచినను మనుష్యులే. ఇందు వైశాల్యము లేదు; ఏకాంతమును లేదు. ఎవఁ డే సమయమున నెంతసేపు మాటలాడఁ దలఁచికొనినను నచట లోటు లేదు. ఇట్టి వీరి యీ గదిలో నా దర్బారు—అనఁగా మంచము.

ఈ ప్రకరణము మాశవుల జీవితపద్ధతిని వర్ణించుటతో వ్యయింపక ప్రకృత మనుసరింతును.

మాలవులతో ప్రకృతస్థితిగతులగుటించి మాటలాడుచుంటిని. అన్నగారి వలె వారు నా కన్నీ పక్షములవారి యభిప్రాయములను యెఱుఁపుచుండిరి. సంస్కరణముల గుఱించిన చర్చలలో నేనును భౌగస్వామిని గావలయు నని తలఁచితిని. పాంచాలహత్యాకాండను ఏఱించిన విచారణసంఘమున నాకు పాలుండెను. తత్సంబంధమున సరకారువారితో పని యున్నది. మఱియు, ఖిలాఫతు మాట యొకటి. యి. మాంఠేగు హిందూదేశమునకు మిత్రమనియు భారతీయులకు సగాచేయఁ డనియు నా యభిప్రాయము. అలీసోదరుల విడుదల గూడ నిభచిహ్ను మనుకొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కరణముల స్వీకరించుట ఏంచి దని తోచెను. సంస్కరణములు చాల నసంతోషకారకము లను, అఱిగొటలును గావున వానిని స్వీకరింపరా దని చిత్తరంజన

దానుగారి యభిప్రాయము. లోకమాన్యులు కొంచెము తటస్థులయి యుండిరిగాని దేశబంధువు పక్షమునే సమర్థింపఁ దలఁచికొనిరి.

ముక్కాకలు తీతిన యీ లోకనాయకులతో నా మతము వేటుపడుట నాకుఁ గష్టమనిపించెను. ఇది యిటులుండఁగా నా యంతర్వాణి నాకు విస్పష్టముగా వినఁబడుచుండెను. కాంగ్రెసు నుండి తప్పించుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించితిని. నేను గైరుహాజరగు నెడల నన్ని కార్యములును చక్కఁబడు ననియు, గొప్పగొప్ప నాయకులకును నాకును మతభేదము లేకుండఁ బ్రతికిపోవుచు ననియును పండిత మోతీలాలుగారికిని మదనమోహనులకును దెలిపితిని.

ఈ పూజ్యపాదులకు నా మాట యిష్టము 'కాలేదు. ఎవరో యీ మాటను వారి కివ్వనీలాలుగారి చెవిలోఁ జొరఁదరి. 'అటు లెప్పుడును జరుగఁగూడదు. ఇది పొంచాలురకుఁ జాలఁ గష్టము కలిగించును' అని వా రనిరి. లోకమాన్యులతోడను దేశబంధులతోడను జిన్నాగారితోడను సంప్రతించితిని. ఎంతయాలోచించినను దారి కానరాలేదు. నా వేదన యంతయు మాలవ్యాగారితో నీటులు వెళ్లఁబోసకొంటిని: 'మాకు సమాధానము కుడురునటులు లేదు. నా ప్రస్తావమును తీర్మానమునకుఁ బెట్టుచో వోట్లు తీసికొనవలసి వచ్చును. దానికి వీలు కానఁబడదు. ఇంకవఱకును వోట్లు తీసికొనుటకు చేతు లెత్తించు చున్నాము. చేతు లెత్తునపుడు ప్రేక్షకులయు సభ్యులయు భేదము లేకుండఁ బోవుచున్నది. ఇంత పెద్ద సభలో నిక్కచ్చిగా వోట్లు పరిగణించుటకు సౌకర్యము లేదుగాన నేను నా పక్షమునకు వోట్లు కోరినను దానికి వీలు పొడకట్టదు.'

కాని లాలా హరికిషణలాలుగారు దీనికి వీలు కలిగింప నేర్పాటుచేసిరి. 'వోట్లు తీసికొనునాఁడు ప్రతినిధులనేగాని ప్రేక్షకు లను రానీయము. వోట్ల భారము నాది. అంతియే కాని, మీరేమి? గైరుహాజరేమి?' అని హరికిషణుగా రనిరి.

తుద కొప్పింపఁబడితిని. తీర్మానమును వ్రాసితిని. కేడు సంక్షోచముతో ప్రతిపాదింప నంగీకరించితిని. జిన్నా మాశవృత్తులు

ఆత్మకథ

సమర్థులు. నేను ప్రతిపాదించితిని. మాకుఁ గల మతభేదమునం దినుమఁగఁగలము. ట్వుము లేకున్ననా, మా యుపన్యాసములం నని యుక్తితక్కు మఱి యేమియు లేకపోయినను సభ్యు లింతమాత్రము మతభేదమునుగూడ సహించకపోయిరి. వారికి కష్టము కలిగెను. చభ కైకమిచ్చి మిమ్ము.

ఒక మూల ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెను. ఒక మూల వేదికమీఁద రాజీప్రయత్నిములు జరుగుచుండెను. ఒకరికొనుండి మఱియొకరి కడుకు చీటులు నడుచుచుండెను. మాలవ్యాగారు రాజీచేయుటకు సకలబాధలు సదుచుండిరి. ఇంతలో జయరామ దాసుగారు నా చేతిలో తమ చీటి నుంచి యీ సంగటమునుండి ప్రతి నిధులను తప్పించుటకు మిగుల మధురములగు శబ్దములతో నన్ని ను రోధించిరి. వారి తీరుమానమునం దొకటి చెర్పవలయు నని చెసిన నూచన నాకు బాగుగఁ గానిపించెను. మాలవ్యాగారిదివఱకే నలు వైపులను సంధి కాసించుచుండిరి. 'జయరామదాసుగారు చేసిన నూచన యిరువాగుల వారికిని ఉపాదేయముగాఁ గానిపించుచున్నది.' అని నే నంటిని. లోకమాన్యులకు దానిని జూపితిని. 'దాసుగారి కొప్పునల యగుచో నాకును ఆపత్తి లేదు' అని వారనిరి. తుదకు దేశ ఋధులును మెత్తఁబడి వివేచనద్రవ్యముగారి దెసఁ జూచిరి. మాలవ్యు డకు ధైర్యము కలిగెను. వారా చీటిని బెఱికికొని దాసుగారి మోము నుండి 'సరే' అను మాట గాకమునుపే 'సభ్యులారా! తమ కింక సంతస మొదవఁగలదు; సమాధానము కుదిరెను' అని చెప్పివేసిరి. ఇకఁ జెప్పున జేమి? కరతాశధ్వనులతో సభామంటప మంతయు మ్రోఁగిపోయెను. గంభీరములగు మోము లన్నియు సంతోషముతో ప్రజ్వలించెను.

ఆ తీర్మానమును సవరణను ఇచ్చుఁ జర్చింపఁ బని లేదు. వీలనఁగా, నీ తీర్మాన మెటులాయెనో చెప్పుటయే నా శోధనములకు నిమగ్నము.

ఈ సమాధానమువలన నా జవాబుదారి యెక్కుదాయెను.

కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

ప్రమృతసరమున కాంగ్రెసు - వ్యవహారము చూచినంత మాత్రమున మహాసభతో నాకు సాక్షాత్సంబంధము కలిగిన దని నే నుద్దేశింపలేదు. లోగడ నేను కాంగ్రెసుకు వెళ్లుట నాకుఁ గల భక్తిని దానియందు చాఖలుచేసికొనుటకే. చిన్నచిన్న పనులు తక్కువెద్ద పను లేవియు నాకు అందున్నటు లెప్పుడును గోచరింపనూ లేదు. నేను 'కోరనూ' లేదు.

నాకుఁ గల రెండు శక్తులు కాంగ్రెసుకు ఉపయోగించు నని అమృతసరమున నా కనుభవ మాయెను. పాంచాలవిచారణసంఘము నందు నా చేసిన పని లోకమాన్యులకును మదనమోహనులకును మోతీలాలు గారికిని దేశబంధువులకును, సంతోషము కలిగించె నని నే నెఱిగితిని. సలహాలకును సగ్రప్రతింపులకును తమ యాంతరంగిక సభల లోనికి వీరు నన్నుఁ బిలువ నంపుచుండెడివారు. సరియగు విషయ నిర్ధారణ మిచటనే జరుగుచుండెడిది. కేవలము విషయముల నిర్ధారించు వారే యచట సమకూడెడివారు. నాకుకుల విశ్వాసమునకుఁ దగిన వారే యచటికి రాఁగలవా రయినను చాటుమాటుగా పైవారుఁ గూడఁ గొందఱు దూఱకుండుట లేదు.

రాబోవు సంవత్సరమునఁ జేయవలసిన పనులు రెండు గలవు. అందులకు నాకుఁ గొంత సామర్థ్యము గలదు; చేయవలయు నను ఉద్దేశమును గలదు.

జలియక్వాలాబాగులో జరిగిన హత్యలను గుర్తుకెచ్చుట కొక చిహ్నమును నెలకొలుపుట యీ పనులలో నొకటి. కాంగ్రెసంతయు

మిగుల పూనికతో నీ విషయముల తీరమానించెను. దీని కయ్యగులకుల సంపాదించవలయును. నేను ఒక శ్రేష్ఠుగా నియమింపబడితిని. ప్రజాకార్యములకు ధనము పోగు చేయఁగలవారలలో ముదిసమోరాన మాలవాగారిని పెండ్లి చేసెను. నేనును వారికి తీసికొని నాకుఁ దెలియును. నా కీ శక్తి కలదని దక్షిణ - ఆస్రికాను గురించితిని. రాజులను, మహారాజులను లక్షలు తెచ్చి శిక్ష నాకు లేదు. నేనొకప్పుడు కాశీన మాలవాగారితో బోటు పెట్టి కొనవలసిన పని నాకుఁ జేసెను. అయ్యునుగ క జలియనువాలాగొనునకు సంబంధించిన పనిలో నాకు ప్రవేశము తీసెను. నరా దని నాకుఁ దెలియును. కావున - సత్కృతినిచ్చుమును నెంకొలుపుటకు ధనము చేయవలసి న ఖ్యురొము నానైఁ గడు నని ప్రస్తావించి ప్రహించునపు డనకొంటని విదన నటులే యయ్యెను. ఇందుకు బొంబాయిలోని ఉదాగలు తెలిసిండు ధన మొసంగిరి. అది యిప్పుడు నిలవ లేకున్నది. దాని వివరముల కొక చిక్కువచ్చెను. జలియనువాలా బాగులో హిందూ లయు ముఁదమానలయు, సిక్కులయు రక్తముచే పవిత్రమగు నీ రూపపై ట్టి స్మృతినిచ్చు ముంపనలయు పని శంక కలిగెను. ఏలనగా. ఈ మువ్వరిలో ఏ యిరువురికిని నేడు చెలిమి లేదు.

ఒక నా గుండని శక్తి - నాకు ముసద్దీ పని తెలియును. అది కాంగ్రెసు కుపయోగమును. కొలఁది మాటలతో అవినయము లేని భాష. వ్రాయఁ గల నేర్పు నాకుఁ గలదని నాయకు లందఱులును. దీర్ఘకాలాభ్యాసమువలన నా కీ నేర్పు కలిగెను. నాటి ముఁదమాన కౌంగ్రెసు కార్యప్రజాళిక గొఖలేగా రిచ్చి పోయిన కవిక. కాంగ్రెసు - తంతుకు అండ్లీ నియమావళి యాధాము. మధురముగు దాని యతిహాసమును వారివలననే నేను వినిగూంటని. కాంగ్రెసు - పనులు విరివి యగుటవలన నిపు డా సమయమున కలదని సర్వవిదితమే. దానికిఁ బ్రతియేడును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఏడాదిపొడుగునను పనులు జరుగఁగల

౩౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

యేర్పాటుగాని రాజబోవు విషయములను విచారించు నేర్పాటుగాని నాటికి లేదు. దీనికి మంత్రులు చూపురు. కాని నిక్కమున కొక్కడే. అతఁ డయినను ముప్పొద్దులు పనిచేయు గలవాఁడు కాఁడు. ఈ యొక్కడే కాంగ్రెసు-ఆఫీసు నెటులు నడపును? భవిష్య ద్విషయముల నెటు లాలోచించును? భూతకాలమునఁ దలపెట్టిన కార్యముల నెటులు నిర్వహించును? కావున నా యేడు అన్నిటికంటె నీ విషయము నాలోచించుటయే అవశ్యక మాయెను. కాంగ్రెసులో వేనవేల జనము. అందు ప్రజాకార్య మెటులు సాగును? ప్రతినిధుల సంఖ్యకు హద్దు లేదు. ప్రతిప్రాంతమునుండియు ఇందఱు ప్రతినిధులు రావలయు నను నియతి లేదు. మఱియు ఇందఱును ప్రతినిధులే కావచ్చును. కావున దీని కొక యేర్పాటు ఉండి తీరవలయు నని అందఱును తోచెను. నే నొక మరతుతో ఈ యేర్పాటు చేయుటకు పూసీపడితిని. జనములో పలుకుబడి గల మహానాయకు లిరువు రని నే నెఱుంగుదును. ఈ కాంగ్రెసు - కార్యప్రణాళికను కూర్చుటలో జనులకు ప్రతినిధులుగా నాకు సాయము చేయుఁడని వా రిరువురిని నేను కోరితిని. కాని వా రిరువురికిని యీ విధానమును తయారు చేయుటకు తీరిక యుండ దని నాకుఁ దెలియును. దానఁ జేసి 'తిమకు విశ్వాసపాత్రములకు నిరువురను నాకు తో జొసఁగు'డని లోకమాన్యులను దేశబంధువులను యాచించితిని. ఈ కార్యప్రణాళి-సమితిలో వీరికంటె వైవా రెవరును ఉండఁగూడ దని నూచించితిని. నా నూచన యంగీకృత మాయెను. లోకమాన్యులు శ్రీ కేలకర్ గారి పేరు చెప్పిరి. దేశబంధులు శ్రీ వి. బి. నేక గారి పేరు చెప్పిరి. ఈ మూవురును ఒక నాఁడేని కలిసి కూర్చుండలేదు. మేము టపాలో పరస్పరాభిప్రాయము లెఱిగికొంటిమి. తుదకు సమరసముగు నభిప్రాయముతో రిపోర్టు తయారుచేసితిమి. దీనిగుఱించి నే నొకమాట చెప్పుదును—'ఈ విధానము చొప్పున పని చేసికొనుచుఁ బోయినఁ జాలును; స్వరాజ్యము సిద్ధించును.' ఈ జవాబుదారీని నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనిన పదపనే కాంగ్రెసుతో నాకు నిక్కమగు సంబంధము కలిగె నని నా యుద్దేశము.

ఖాదీ పుట్టుక

౧౯౦౮ సా.వ.లోకు రాటమునుగాని, ముగ్గుమునుగాని నే నెఱుంగను. అయినను రాటముచే హిందూదేశపు బీదతనము పోవునని నేను హిందూ-స్వరాజ్యమున వ్రాసియుంటిని. హిందూ దేశమున పలువురు కడుపుకూటికి లేక చచ్చిపోవుచున్నారు. ఇటులు చావకుండఁ జేయుట కే యుపాయము దొరకునో ఆ యుపాయమే స్వరాజ్యమునకుఁ గూడఁ ద్రోవ జూపు నను మాట యందఱకుఁ దెలిసినదేయని నే నా పుస్తకమున వ్రాసియుంటిని. ౧౯౧౫ సంవత్సరమున దక్షిణ-ఆఫ్రికా నుండి నేను ఇండియాకు వచ్చినపుడుగూడ రాటమును జూచి యెఱుంగను. సత్యాగ్రహశ్రమమును ఏర్పఱచుచేసిన తరువాత నచటఁ గొన్ని ముగ్గుములు పెట్టితిమి. ముగ్గుములు పెట్టుటకుఁ గూడ మాకుఁ గడుఁ గష్ట మాయెను. మే మందఱ మిట్టి పనుల కపరిచినులము. మాకు ముగ్గుము నడపుట సాగలేదు. మే మందఱమును వ్రాతవారమును, కూతవారమును గాని ముగ్గుముమీఁద చేయివేసి యెఱుంగము. చేతి పనులు మా యెఱిగినవి కావు. కావున ముగ్గు మున్నను నేత నేర్పుటకు ఒకఁడు కావలసివచ్చెను. కాతియావాడు పాలనపురములలో ముగ్గుములను, నేత నేర్పువాఁడును దొరికెను. ఆ నేతకాఁడు తన విద్య నంతయు మాకు నేర్పలేదు. కాని మొదలు పెట్టిన పనిని మగ్గలూలు మానెడివాఁడు కాఁడు. పనివానితన మతని సొమ్ము. కావున నేతలో నతఁడు నేర్పరియై ఆశ్రమమునం దందఱకును నొకని తరువాత నొకనికి నేత నేర్పివైచెను.

మా వస్త్రములను మేము నేసికొనవలయు నని చూ యూహ. కాన నాఁటినండియు బొమ్మ బట్టలను విసర్జించితిమి. ఇండియా

మిల్లులలో తయారయిన నూలితో నేసిన వస్త్రములనే కట్టుకొనవలయునని నిశ్చయించితిమి. దీనితో మాకు కావలసినన్ని సంగతులు తెలిసెను. సాలెవారి జీవనము, వారు నేయు వస్త్రముల మొత్తము, నూలు కొనుటలోఁ గల యిబ్బందులు, అందలి మోసము, తుదకు వారి యప్పు సొప్పులు ఈ మొదలగున వన్నియు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. ఇట్టి స్థితిలో ఇంత వడిగా మాకుఁ గావలయు వస్త్రము లన్నియు మేము నేసికొనలేము. కావున సాలెవారికడ మా వస్త్రములఁ గొనవలయును. కాని ఇండియామిల్లు నూలితోడనే నేయఁబడిన వస్త్రములు బట్టలవర్తకులకడఁ గాని, సాలెవారికడఁ గాని దొరకవు. సాలెవారికడ సన్న సన్నబట్ట యంతయు సీమనూలే. ఇండియామిల్లులు సన్న నూలు తయారు చేయలేవు. నేటికిని అవి తయారు చేయు సన్ననూలు కడుఁ గొలఁది. మఱీ సన్ననూ లవి తయారు చేయనే లేవు. మేము ప్రయత్నము చేయఁగాఁ జేయఁగా తాము నేసిన వస్త్రముల నన్నిటిని గొనినచో స్వదేశపు నూలితో నేసి పెట్టుదు మని కొందఱుంగీకరించిరి. ఈరీతిగా ఇండియామిల్లునూలితో నేయఁబడిన వస్త్రములు మే మేర్పాటు చేసికొంటిమి. మా మిత్రులలోఁ గూడఁ బ్రచారము చేసితిమి. మే మిరీతి నలవోకగా నూలు మిల్లుల కేజెంటుల మయితిమి. ఈ పరిచయమువలన వారి కార్యపద్ధతియు, వారు చేయు మోసము వగైరాలు మాకుఁ దెలియనాయెను. తామే వడికి. తామే నేసి యీవలయునని మిల్లువారి యుద్దేశము. చే మగ్గుములవారికి వారొసరించు సాయ మనిచ్చాపూర్వకము గాని యిచ్చాపూర్వకముఁ గాదు.

ఇది యెల్లయుఁ జూడఁగా మన నూలు మనమే వడుతుకొంద మనిపించెను. మనము వడుకుకొననంతవఱకును పరాధీనత తప్ప దనుకొంటిమి. ఇండియామిల్లుల కేజెంటు మయి దేశసేవ చేయఁ గలుగుదు మనుకొన లేదు.

ఆత్మకథ

మాకు రాటము దొరకలేదు; రాటము త్రిప్పగలవాడను దొరకలేదు. పంటెలకును, కండెలకును మాకడ చక్రములు కలవుగాని వానిమీఁద దారము తీయటకు వీలు కలదని మాకు తెలియదు. ఒకతూరి వకీలు కాళిదాసుగారు రాటముమీఁద దారము తీయగల యామె నొకతెను దీసికొని వచ్చి—‘ఈమె మీకు నేర్పగల’దని చెప్పెను. శ్రాత సంగతులను నేర్చికొనుటలో నేర్పరి యగు నొకనిని మా యాశ్రమమునుండి యామెకడ కంఠితిమి గాని యతఁడును ఆ కళారహస్య మెఱుంగఁజాలకయే వచ్చెను.

కాలము గడచిన కొలఁది నా కాశురత హెచ్చెను. ఆశ్రమ మునకు వచ్చిన ప్రతివానితోడను నే నీ సంగతిని గోల పెట్టుచుంటిని గాని యేమి లాభము? వీలన, వడుకుట ఆఁడువారి కిహారా. కావున ఆఁడువారే అట్టి యాఁడువారిని కనిపట్టవలయును.

౧౯౧౭ సాలన గుజరాతువారు నన్ను ‘బి’ పరిషత్తున కధ్యక్షునిగా బ్రోచికి * తీసికొనిపోయిరి. అచ్చట గంగాబాయి యను నామె నాకుఁ గానిపించెను. ఆమె తలచెడ్డది; చెప్పసాహసము కలది. ఆమె వ్రాత కోత లెఱుంగదు. వ్రాత కోతలు వచ్చిన యాఁడు వారలవ్యరికిని ఆమెసాహసము లేదు. ఆమె యస్పృశ్యతను దాటెను. ఆమె నీర్భయముగా నంత్యజాలలోఁ గలసి మెలసి వారికి నేవ యొనగ్గును. ఆమె ధనవతి. అయినను ఆమెకు కోరికలు తక్కువ. ఈమెకీరరము బలిష్ఠము. ఈమె ముక్తాఁకలు తీతినది; నదురుబెదురు లేక యెటకేని ఒంటరిగా వెళ్లగలదు. ఆమె గుర్రపు సవారు. చేయఁ గలదు. గోధరాలో నా కీపెతో నెక్కువ పరిచితి యొదలెను. నేను నా రాటపు సాద నామెకడ వెళ్లఁబోసికొంటిని. దమయంతి నలుని వెతకఁ బోయినటులు రాటమును వెదకఁబోవుదు నని చెప్పి యామె నా బయలు తగ్గించెను.

* భరుకచ్చము.

దొరకెను

గంగాబాయి గుజరా తంతయుఁ దిరిగి తిరిగి పిదప బడోదా
రాజ్యమునందలి బీజాపురమును గ్రామమున రాటమును గనుఁ
గొనెను. అచటఁ జాల నిండఁజూర రాటము లున్నవిగాని యవి యట
కలపయికిని, గోడలపయికిని ఎక్కియుండెను. అయినను వీకు లిచ్చుట,
తీసిన నూలంతయుఁ గొనుట: ఈ రెండు నియమము లున్నయెడల
రాటముమీఁద దారము తీయుటకు అచటివారు సంసిద్ధులయి యుండిరి.
గంగాబాయి నా కిటులు వార్త యంపఁగనే నా సంతోషమునకు మేర
లేకపోయెను. వీకులు చేయించుట కష్టమాయెను. స్వ. భాయి ఉమర్
సోబానీగారి కీ సంగతి తెలుపఁగా వారు తమ మిల్లునుండి యేకుల
కట్టలను పంపుటకు పూచీపడిరి. నే నీ యేకులను గంగాబాయికిఁ బంపి
తిని. నాటనుండి మేము నేయఁ జాల నన్ని నూలుకట్టలు వచ్చి
పడుచుండెను.

భాయి ఉమర్ సోబానీగా రుదారతతో పంపుచుండిరిగాదా
యని మన మూరక పుచ్చుకొనుచుండుటయేనా? దాని కొక మితి
లేదా? పోనీ, వెల యిచ్చి పుచ్చుకొందమన్న నాకు మనస్కరింపలేదు.
మిల్లు-వీకులు కొని నూలు తీయించుట నాకు దోష మని తోఁచెను.
మిల్లు-వీకులు కొనినచో నిక మిల్లునూఁజమాత్ర మేల కొనరాదు?
ప్రాచీనులకు మిల్లు లేకులు చేసి పెట్టినవా? కానిచో వా రేకు లెటులు
చేయించుకొనిరి? ఇటు లాలోచించి దూడేకువా రెవరేని యేకులు
చేసి యిత్తురేమో కనుఁగొను మని గంగాబాయికిఁ జెప్పితిని. ఆమె
యంగీకరించెను. ఆమె దూడేకులవాని నొకనిఁ బట్టుకొనెను. అతఁడు
నెలకు ముప్పదియయిదు రూక లడిగెను. అదియంతగా నెక్కువ కాదు.

ఆత్మకథ

అపుడు నేను వెలకు లెక్క చేయలేదు. ఏకీనదూదితో నీమె బాలుర కేకలు చేయుట నేర్పెను. నేను దూదిబిచ్చుమునకు బయలుదేరితిని. భాయి యశేవంత ప్రసాదకళాయి దూదిన పంపు భారమును వహించెను. గంగాబాయి బూనిన యీపని యిటు లభ్యైతియు వృద్ధి చెందెను. బీజాపూరునందు వడికిన నూలు నేయించుటకు గంగాబాయి నేతగాండ్రను సంపాదించెను. ఇటులు బీజాపూరు - ఖాదీ పేరు మోగెను.

ఇటులు బీజాపూరులో ఖాదీ వృద్ధి యగుచుండగా మా యాశ్రమములో రాటము నెలకొనుట కాలస్యము కాలేదు. మగకలార్ గాంధీ తన నేరుపుచే రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణము లొనగూర్చెను. ఆశ్రమమునందే రాటములును, తికిలీలును నిమారు కాజొచ్చెను. ఆశ్రమమున నేసిన ఖాదీరుడ్డ గజము వెలరు. ౧-౧-౦ ఆయెను నే నీ మోటు ఖాదీని నా మిత్రుల కిచ్చి గజము ౧-కిరు. ౧-౧-౦ వనూలు చేసితిని. వారు సంతోషముతో నొసగిరి.

నేను బొంబాయిలో మంచము పట్టి యుంటిని. ఆయినను నా భోగట్టా నేను మానలేదు. అచట నూలు వడుకు ఆడువారిరువురు దొరకిరి. వారు ఇరువది యెనిమిది తులముల నేరు నూలున కొక రూక పుచ్చికొనిరి. నే నప్పటికి ఖాదీకాస్త్రమున కంఘుడను. నాకు చేతనూలు కావలయును. మఱియు ఆడువారిచే వడికింపవలయును. గంగాబాయి యిచ్చు వెలయు, నా యిచ్చు వెలయు తావేజా వేసి చూచికొనగా నేను టోపీలో పరితి నని తెలిసికొంటిని. వారంతకు తక్కువ ధరకు ఒప్పుకొనలేదు. కావున వారిని విడనాడవలసివచ్చెను. కాని వారివలన మాకు గలుగవలసిన యుపయోగము కలుగనే కలిగెను. మీరు శ్రీ అవంతికాబాయికిని, శ్రీ రమాబాయి కామదారుకును,

శ్రీ కలకర్లాల్ బాంకర్ గారి మాత్రు శ్రీ వసుమతీ బహేను గారికిని వడుకుట నేర్పిపోయిరి. నా గదిలో రాటము జుమ్మని మ్రోయఁ దొడఁగెను. నా జబ్బు పోఁగొట్టుటలో నీ రాటమునకు భాగము కలదని చెప్పినచో నతిశయోక్తి కాఁజాలదు. జబ్బు పోఁగొట్టుటకు మనస్సు మార్పు ఒక హేతువు; ఇది నిక్కము. మనుజుల రోగములను బోఁ గొట్టుటలో మనస్సు పాలుమాత్ర మే మంత తక్కువా? నేనును రాటముమీఁదఁ జేయి వయిచితినిగాని అపు డంతగా పని చేయఁ జాలక పోయితిని.

బొంబాయిలోఁగూడ నేకులకుఁ గఱవాయెను. చేతియేకు తెచ్చటను దొరకలేదు. శేనాశంకర్ యువేరీగారి బంగళాముందు నుండి ప్రతిదినము దూడేకులవాఁ డొకఁడు దూది యేకు వింటిని మూపునఁ బెట్టుకొని పోవుచుండెడివాఁడు. నే నతనిని పిలిపించితిని. అతఁడు పలుపులకు దూది యేకుచున్నటులు తెలిసికొంటిని. ‘ఏకులు చేసిపెట్టెదవా?’ యని యడిగితిని. కాని అత డెక్కువ వెల యడిగెను. వెల ఎక్కుడయినను ఇచ్చి యేకులు చేయించితిని. ఈ రీతిగా తయారయిన నూలు జపమాలలుగాఁ జేసి నైష్ఠమిత్రుల కమ్మితిని. భాయి శివాజీ బొంబాయిలో నొక రాటపుకాల పెట్టెను. వీని యన్నింటికిని చాల వ్యయ మాయెను. శ్రద్ధాశురును, దేశధక్తులును ధన మొసఁగిరి. నేను ఖర్చు పెట్టితిని. ఈ వ్యయము వృథా కాదని వినయముతో మనవి చేసికొందును. దీనివలన మే మెన్నో సంగతులు తెలిసికొంటిమి. వీనితోపాటు రాటమువలని యుపయోగ మంతయుఁ దెలిసెను.

నేను ధరించున వన్నియు ఖాదీమయ మయిపోయినదాఁక నాకు తోచలేదు. నాకట్టుబట్ట లిండియామిల్లుని. బీజాపురము నందును ఆశ్రమమునందును తియారయినవి చాల మోటుగా నుండెను.

ఆత్మకథ

మఱియు నాని పన్నా ముప్ప దంగుళములు. నలుబదియయి దంగుళముల పన్నాగల ఖాదీ దోవతు లొక నెలలోపుగా నాకుఁ బంపించి మోటు ఖాదీపంచలు కట్టుకొనవలసిన యిక్కట్టు కలుగు నని గంగాబాయికి వ్రాసితిని. గంగాబాయి గాబరాపడెను. సమయము చాల దనుకొనెను గాని ధైర్యము వివసాదలేదు. ఈమె యొక నెల లోపలనే వీరబది యంగుళముల పన్నా గల రెండు దోవతు లొసఁగి నా దారిద్ర్యమును బాపెను.

ఇంతలో భాయి లక్ష్మణవాసు లాగ్రామమునుండి అంత్యజుఁడయిన, భాయి రామజీనిని, అతని భార్య గంగాబాయినిను ఆశ్రమమునకుఁ దీసికొని వచ్చి వారిచే పెద్ద పన్నా గల ఖాదీబట్టల నేయించెను. ఖాదీవ్యాప్తికి ఈ దంపతులు చేసిన పని యింతింత కొదు. వీరు గుజరాతునందును తదితర దేశములందును చాలమందికి చేతి నూలితో బట్టల నేతను నేర్పిరి. అక్షరములు రాకపోయినను సంస్కారవతియగు నీ గంగాసోదరిని మగ్గుముమీఁద కూర్చున్న తిటిఁజూచి తీరవలయును. ఆమె కపు డొకటి కనఁబడదు, మఱియొకటి వినఁబడదు. ఆమె మగ్గుమున తన్మయతఁ జెందిపోవును.

ఒక సంవాదము

‘స్వదేశీ’ ప్రచార మను పేరే బరచిన యీ ఖాదీప్రచార మారంభ మయిన మొదటి దినములలో మిల్లువారి విమర్శము లెక్కువగా జరుగచుండెడివి. భాయి ఉమర్ సోబానీ గారు సమగ్ర లగు మిల్లుయజమాను లగుటవలన తమ జ్ఞానమును అనుభవమును హాకుం దెలుపుటయే కాక మిగిలిన మిల్లులవారి యభిప్రాయమును గూడఁ దెలుపుచుండిరి. మిల్లుయజమాను లందఱలో నొకని వాద వితనికి నచ్చెను. న న్నతనికడకు రమ్మ నెను. సరే యంటిని. మే మతని కడ కరిగితిమి. మా కిటులు సంవాది మారంభ మాయెను:

మీ స్వదేశీ-ఉందోళ్లనమే మొదటిది కాదని మీ నెఱుంగుదురే కవా ?

ఔను. ఎఱుంగుదును.

వంగవిభాగదినములలో స్వదేశీ-ఉందోళ్లనము చాల జోరుగా జరిగియున్నటులును, మిల్లులకు చాల లాభము వచ్చినటులును మీ నెఱింగియుందురు. మే మపుడు వస్త్ర్రుల విలువ హెచ్చించితిమి. చేయరాని పనులనుగూడఁ జేసితిమి.

‘నే నిదంతయు వింటిని. విని దుఃఖించితిని.

మీ దుఃఖము నే నెఱుంగుదును. కాని దానికి కారణము లేదు. మేము పగోపకారమునకు వ్యాపారము పెట్టుకొనలేదు. మాకు లాభము ఉండవలయును. మేము వాటాదారులకు జవాబు చెప్పుట

ఆత్మకథ

యను. ఖిచ్చునుబట్టి వస్తువువెల యుండును. ఉత్పత్తిని, అత్యుత్తమమును ఎర రావలయును? తమ యాందోళనమునే స్వదేశవస్త్రముల వెల తప్పక హెచ్చునని బంగాళీవారికి తెలియవలదా ?

సౌప మా పిచ్చివారు గూడ నావంటి వారే. వారిని నాకు బలె పిచ్చి నమ్మకమే. కావున మిల్లు యజమాను లొక్కపైట్ట స్వార్థ పరులు కాఁజాల రని వారు నమ్మిరి; ద్విగా చేయ రనుకొనిరి. విదేశ వస్త్రములను స్వదేశవస్త్రము లని మధ్యపెట్టి యమ్మురు రని వా రనుకొనలేదు.

మీకు వెట్టి నమ్మకమని నే నెఱుఁగుదును. కావుననే మీకు హెచ్చరిక చేయఁ దలఁచితిని. అందులకే మి మ్మింతమారము రమ్మని కష్ట పెట్టితిని. బోళాబంగాలీలవలె మీరును పప్పులో అడుగు వేయకుందురు గాక !

ఇటులు పలికి యాసేతు తనమిల్లులో తయారయిన నమోనాల నిటు తెమ్మని కన్ను గిటిపెను. తీసి పాఱవయించిన తుక్కుచూలితో నేయఁబడిన కంబళి కీ నమోనాలు గ్రువ్వఁబడి యుండెను. వాని వతఁడు చేకొని యిటు లనెను : 'వీనిని చూచితిరా; క్రొత్తగా తయారు చేసితిమి? వీనికి చాల ఖర్చు. ఇవి తుక్కుచూలితో తయారు చేయఁబడినవి గావునఁ జాల చౌక. వీనిని మేము హిమాలయము వఱకు రవాణా చేయుదుము. మాకు ఎల్ల చోటులను ఏజెంట్లు కలరు. మీరుగాని మీ యేజెంట్లుగాని తొక్కిచూడని చోటులలో, మీ మాటలుఁగూడ చూఱని చోటులలో మాకు కాతాలు కలవు. మా కింకను క్రొత్త యేంజెంట్లతో పనిలేదు. హిందూదేశమునకు కావలసినంత వస్త్రము హిందూదేశములో తయారు కాదని మీరు తెలిసికొనుఁడు. కావున స్వదేశీ-ఆందోళనమున చేయవలసిన జే మనఁగా

ముఖ్యముగా వస్తూన్నది. మనము వస్త్రప్రతిపక్షమును, నాణెమును కూడా వ్యతిరేకికొని గతినవో విదేశవస్త్ర మప్రయత్నముగనే ఆరిపోవును. మోరీ ప్రకృతపద్ధతిని అందోళన జరిపినవో లాభము లేదుగాన నిరకముందు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ఉద్యమించుట వలంచి నిరీ సలహా యిచ్చుచున్నాను. స్వదేశవస్తువుల ఖర్చు ఎక్కువ చేయుటకంటె స్వదేశవస్తువుల యుత్పత్తి యెక్కువ చేయవలయును.

సే నీ పనినే చేయుచున్నా నని తెలుపుతో నా కాశీ రాష్ట్రము లొసగుదురా?

ఏమి? అది యెబ్బలు? మీరు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ప్రయత్నము చేయుచో తప్పక ధన్యవాదముల కర్హులు.

. ఆ పనిమాత్రము చేయుట లేదుగాని రాటమును పునరుద్ధరించుటకు చాలఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.

అ జేటి పని?

రాటపు సంగతి యంతయుఁ జెప్పి యిటు లంటిని:

నేను మీతో సంపూర్ణముగా నేకీభవించుచున్నాను. నేను మిల్లల కేజనీ పుచ్చికొనఁగోరను. దీన హిందూదేశమునకు మేలునకు బదులు కీడుగలుగును. చాలఁ గాలమువఱకు మన మిల్లల వ్యాపారమునకు లో టుండదు. చేతినూలితో వస్త్రముల నుత్పత్తిచేయించుటయు దానిని ఖర్చు పెట్టించుటయు నాపని. కావున నేను ఖాదీని తయారు చేయించుటకే పూనుకొన్నాను. ఖాదీమీఁదనే నాకు విశ్వాసము మెండు. ఏలయనఁగా, సగము సగము పనితో సగము సగమాఁజటితో చచ్చిపోవు అఁడువారికి పని చూపింపఁగలను. అఁడువారిచే నూలు వడికించుటయు దానితో నేసిన వస్త్రములను హిందూ

ఆత్మకథ

దేశమునం దంతటను కట్టించుటయు నా పని. రాబు మొంత సఫల మగునో నే నిపుడు చెప్పజాలను. ఇపుడే దీనికి గణేశాలాభ జరిగెను. దీనియందు నాకు దొడ్డ విశ్వాసము కలదు. దీనివలన సిసుమంతయు హాని లేదనుట నిర్వివాదము. ఇది యెంత కొలఁదిగా ఉత్పన్నమయినను దీనివలన హిందూదేశమునం దుత్పత్తి వృద్ధి యగును. ఉత్పత్తి యయినంతమేరకు లాభమును కలగు గాన నీ ప్రయత్నమువలన మీరాపొందించిన దోషము లేదు.

నిగ రీరీతిగనే యుగ్యమును సాగించుచుండేని నేఁ డెప్పున దేమియు లేదు. ఈ యంత్రయుగమున రాబుయు గిట్టునో గిట్టరో యనునది కేఱు మాట. అయినను నేను తమకు జయము కోరు చున్నాను.

అసహకారము

విదప ఖాదీ యెటు లెటు లభివృద్ధి చెందెనో యీ ప్రకరణములలోఁ జెప్పఁ జనదు. నా యొనర్చిన ఆయా యీ పనులు ఎటు లెటులు వ్యాప్తమాయెనో ఆ యితిహాసములోఁగి దిగుట కిది తావు కాదు. అందు దిగినచో నొకొక్క విషయ మొకొక్క పుస్తక మయిపోవును. నేను సత్యమును శోధించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా ఒక విషయము తరువాత మఱి యొక విషయ మప్రయత్నముగా నెటులు తటస్థించెనో దానిని జెప్పుటయే నా యాశయము.

కావున అసహకారమును గూర్చి కొంచెము ప్రసంగించుట కిది తఱి యనవచ్చును. ఖిలాఫతును గుఱించి అలీసోదరులు దిట్టముగా ఆందోళనము నడపుచుండిరి. స్వ. మాళానా అబ్దుల్ బారీ మొదలగు ఉలేమాలతో నే నీ విషయమును గుఱించి లెస్సగా చర్చించితిని. ముసలమానులు శాంతిని, అహింసను ఎంతవఱకు పాలింపఁగల రను విషయము వివేచించితిమి. ప్రకృత్యోపయోగముకొఱ కొక వాద్దవఱకు శాంతిని అహింసను పరిపాలించుటలో ముసలమానుల నిష్ఠాము బాధింప దనియు, ఒకసారి అహింసాప్రతిజ్ఞను గైకొనినచో దానిని మీఱరా దనియును తుదకు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి. ఖిలాఫతు-కాన్ఫరెన్సులో అసహకారపు తీర్మానము వచ్చెను. దీర్ఘముగా చర్చలు జరిగిన పిదప నందఱును దీని నామోదించిరి. అలహాబాదునందీ విషయ మొక రే యెల్లయుఁ జర్చింపఁబడినటులు నాకు గుర్తు. హాకీము సాహెబునకు శా తిమయముగు అసహకార మశక్యమని శంక యుండెను. కాని కొంత కాలమునకు వారికి శంక

ఆత్మకథ

పోయెను. తరువాత వీరు హృదయ మిచ్చి పని చేసిరి. వీరి యుద్యమ మనకుఁ గావించిన సాయ మమూల్యము.

పిదప గుజరాతులో పొలిటికల్ కాన్ఫరెన్స్ పోయెను. నే నీ సభలో అసహకారపు తీరుమానము తెచ్చితిని. దీనిని కొంచె తెలిపించిరి. వారి యుద్దేశ మిది: కాంగ్రెసు అసహకారమును తీర్మానింపనంతవఱకు ప్రాంతసభలకు దీనిని తీర్మానించు హక్కు లేదు. నే నిటు లంటిని: ప్రాంతసభలు వెను కడుగు వేయ నక్కఱ లేదు; ముందడుగు వేయుటకు వలయునంత అధికారము కలదు. ఇంతియకాక ధైర్య మున్నచో మందడుగిడుట గూడ ధర్మము. దీనివలన ప్రధానసంస్థకు అనఁగా కాంగ్రెసుకు గౌరవము హెచ్చును. ఇటులు నే ననిన పిదప ఈ విషయమునందలి గుణదోషములు చూపు వచ్చెను. కాంతముగా పూర్వపక్షములు సిద్ధాంతములు జరిగెను. చీట్లు పుచ్చుకొనఁబడెను. అసహకారమున కెక్కువ చీట్లు వచ్చెను; తీర్మానింపఁబడెను. ఇది తీర్మానింపఁబడుటలో అబ్బాస్ జైయబ్ డీ వల్లభభాయిగారల పాత్ర కుక్కువ. అబ్బాసుగా రధ్యతులు. వీరి యుద్దేశము అసహకారముదెసనే మొగ్గెను.

ఈ సంగతి విచారించుటకు ౧౯౨౦ సం. సెప్టెంబరులో కాంగ్రెసు-ప్రత్యేకసభ జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద యేర్పాట్లు జరిగెను. లాలా లజపతిరాయలు అధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనఁబడిరి. బొంబాయినుండి భిలాఫసు-స్పెష లొకటియు, కాంగ్రెసు-స్పెష లొకటియు బయలుదేరినవి. సభ్యసముదాయముతో ప్రత్యేక షముదాయముతో కలస్తూ-కాంగ్రెసు కిటకిట లాడిపోయెను.

మాలానా షేకత్ ఆలీగార్ మాటమీఁద గైలులో అసహకారపు తీరుమానమునకు ముసాయిదా తయారు చేసితిని. నేటి

ఓ అకుసు ముసాయిదాలలో శాంతిమయశబ్దమును వాడు సలవాటు వాకు లేదు. కాని యుపన్యాసములలో కలదు. అయినను శాంత్యర్థ బోధక మగు శబ్దము ఉరుదు మొదలగు భాషలలో నాకుఁ దెలియక పోవుటచే ముసలమానులు మాత్ర మున్న సభలలో ఆ యర్థమును బయపఁజాలక పోవుచుంటిని. కావున మూలానా అబుల్ కలామ్ అజద్ గారి నడుగఁగా శాంత్యర్థమును బోధించుటకు బా-అమక్ అని యు అసహకారార్థమునకు తర్క్-ఎ-మనాలాత్ అనియుఁ దెలిపిరి.

ఈ రీతిగా నేను గుజరాతీ హిందీ ఉరుదు పదములను తెలిసి కొనుచుండఁగా కాంగ్రెసులో పై తీర్మానము తయారుచేయు భారము నాపాలఁ బడెను. ఆ ముసాయిదాలో శాంత్యర్థబోధక మగు పదము పడలేదు. చిత్తు తీరుమానమును రాత్రి నైలులో తయారుచేసి మూలానా జైకతలీ గారి చేతి కిచ్చితిని. ఉండవలసిన 'శాంతి' శబ్దము ముసాయిదాలో జాటిపోయె నని రాత్రి గుర్తు వచ్చెను. 'అచ్చుకొక ముందే శాంతిమయశబ్దమును జోడింపవలయు' నని మహాదేవ దేశాయి గారిని పంపితిని. దీనిని జోడింపకముందే చిత్తుతీర్మాన మచ్చయి పోయినటులు గుర్తు. ఆ రాత్రియే విషయనిర్ధారక సభ. కావున ముందరనే శాంతిమయశబ్దమును చేర్పవలసినవచ్చెను. ముందరనే నేను చిత్తుతీర్మానమును తయారుచేసికొని యుండనిచో చాల చిక్కుపడి పోవువాఁడనే యని పిదప తెలిసికొంటిని.

ఇల్లు లుకఁగనే పండుగు కాలేదు. ముసల్ల పండుగు ముందున్నది. నా తీర్మానము నెవరు సమర్థింతురో, మఱి యెవ రెదిరింతురో నాకుఁ గొంచెమేని తెలియలేదు. లాలాజీ యెటు ముల్లు సూపునో కొంచెమేని తెలియదు. అనుభవము గల పురాణయోగు లందఱును కలకత్తాలో నుండిరి. వీరిలో విదుషి ఆనీబెసంటు, పండిత

ఆ త్మ క థ

మాలవృక్షలు, విజయరాఘవాచార్యులు, పండిత మోతీలాలుగారు, దేశబంధులు లోనగు నాయకులు ముఖ్యులు. భిల్సాభయ పాండాల దోషముల నివృత్తికొరకు అసహకారము చేయుటను నని నా తీర్మానము. దీంతో శ్రీ విజయరాఘవాచార్యులవారికి సంతోషము కలుగలేదు. వీరు 'వివో కొన్ని అన్యాయములపూరితములకొరకు మేమిటి? అన్యాయములలోని కల్ల స్వరాజ్య విధానమునునుండి దురస్థాయము. స్వరాజ్యమునకే అసహకార మాచరింపఁబడు' నని చెప్పిరి. మోతీలాలుగారుగూడ నిటులే పలికిరి. నేను వెంటనే నీరి సూచన నొప్పుకొని నా తీర్మానములో స్వరాజ్యమును గూడఁ జేర్చితిని. దీర్ఘమును గంభీరమును నిశితమును నగు చ్చిత్రో అసహకారపు తీర్మాన మామోదింపఁబడియెను.

అందఱకంటె మొదట నీ యాందోళనమున మోతీలాలుగారు చేరిరి. నాఁడు వా రా తీర్మానముమీఁద మధురముగా కావించిన వాదము నేఁటికిని నాకు గుర్తున్నది. వారందరి శబ్దములను కొన్నింటిని మార్చ సూచింపఁగా నేను మార్చితిని. దేశబంధువుల నిటు వైపు త్రిప్పుటకు వీరు చాలఁ బాటుపడిరి. దేశబంధువుల కసహకార మనిన ఇష్టమే కాని ప్రజలు దీని భారమును వహింపఁజాల రని వారికి సంకోచము. దేశబంధువులును, లజపతిరాయలును నాగపురమున పూర్తి గా అసహకారవాదు లయిపోయిరి. ఇట్టి శిష్టసభలో లోకమాన్యులు లేని లోపమునకు నేను కడు చింతపడితిని. వారత్తటి నా సభలో నుండురేని నా కాశీర్వాదము లొసఁగి యుండు రని నా యుద్దేశము. ఒకవేళ వారు ఖండించినను నా కది సౌభాగ్యమే. దానఁ గొంతి చేర్చికొని యుండును. వీరికిని నాకును మతభేదము కలదు గాని యది చాల మధురము. 'మా బంధుత్వములు సన్నిహితము' లని వారు

తలపించెడివారు. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండగా వారి మృత్యుచిత్రము నా యెదుట నిలుచుచున్నది. నా సహచరుఁడు పటవర్ధనుడు నడిరేయి నీ వార్తను నాకు తెలిసోసు చేసెను. వెంటనే 'నా డాల్లు తునిసి పడిపోయె' నను వాక్యము నా నోరినుండి వచ్చెను. అప్పుడు నా చుట్టును సహచరులు కలరు. అపు డసహకారము మూర్తిమంత మయి యుండెను. వారికడనుండి నాకు తేజస్సు వచ్చు ననుకొంటిని. వారి యుద్ధేశ మే దెస నుండెనో దైవమున కెఱుకగాని ప్రజేతిహాసములో నట్టి కష్టకాలమున వారు లేకపోవుటందఱకును చింతాకర మని మాత్రము నా కెఱుక.

నాగపురమున

కలకత్తాలో జరిగిన స్పెషల్ కాంగ్రెసునందు తీర్మానింపఁ బడిన అసహకారమును నాగపురమునఁ గాఁజూపు కాంగ్రెసు స్థిరీకరింపవలయును. కలకత్తాయందుబలె నాగపురమునందును జనులు తండ్రిపతండ్లము. నాటికిని ప్రతినిధుల సంఖ్య నియతము చేయఁబడ లేదు. కావున నుమారు పదునాలుగువేల ప్రతినిధులు వచ్చినటులు నాకు గుర్తు. విద్యాలయములకు సంబంధించిన తీర్మానములొ కొంచెము మాగ్గు చేయవలసిన దని లాలాజీ పట్టు పట్టఁగా నే నందుల కంగీకరించితిని. ఇటువలె దేశబంధువు నూచించిన మార్పులను గూడ నంగీకరించితిని. తుదకు అసహకారముకు అసహకారప్రస్తావ మందఱచేతను ఆమోదింపఁబడెను.

ఈ సభలోఁగూడ కాంగ్రెసునిబంధనల మార్పును గుఱించి పునరాలోచన జరుగవలసి యున్నది. కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు లోనే నే నీ నిబంధనల ముసాయిదాను సభవారి యెదుటఁ బెట్టితిని. సభవారిందఱును దీనిని యభేచ్ఛముగా చర్చించిరి. శ్రీ విజయరాఘవా చార్యులవారి కాంగ్రెసు కధ్యక్షులు. నిర్ణాయక సభవారి నిబంధన లలో నొక పెద్ద మార్పు చేసిరి. నేను ౧౫౦౦ ప్రతినిధులను నూచించితిని. వారు ౬౦౦౦ చేసిరి. ఇది దూరదృష్టి లేని మార్పునా యుద్దేశము. ఇన్నియేండ్ల యనుభవమున బడసిన పిదపఁగూడ నా యుద్దేశము మాఱలేదు. ప్రతినిధుల సంఖ్యాబాహుళ్యమువలన పని తాగుగా జరుగు ననియు, ప్రజాస్వామ్యము చక్కగా నిర్వహింపఁ

బడుననియు ననుకొనుట వట్టి కల్ల. స్వయంనియుక్తులగు ప్రతినిధులు ఆటువేలమంది ఉండుటకన్న ఉదారమననుక్కులును ప్రజాస్వత్వపరిపాలకులును ప్రామాణికులును నగు ప్రతినిధులు పదియేనువందలమందియున్నచో ప్రజాతంత్రము సురక్షిత మగును. ప్రజాతంత్రమును నిర్వహించుటకు జనులలో స్వాతంత్ర్యము స్వాభిమానము ఐకమత్యము ఉండవలయును. జనులు యోగ్యులును సత్యసంధులును నగు ప్రతినిధులనే యెన్నుకొనవలయును. సంఖ్యామోహ మున్నచో ఆటువేలేయని మితి యేమి? ఇంకను ఎక్కుడింపవచ్చును. కావున నీ విషయమాలోచించి నిశ్చయింపబడువఱకు ఆటువేలు ఖాయము చేయఁబడెను.

స్వరాజ్యమును గుఱించి కాంగ్రెసులో తీవ్రముగా చర్చ జరిగెను. 'వీ లగుచో సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చును. వీలు లేనిచో సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవచ్చును. ఎటులేని స్వరాజ్యము సంపాదించఁదగును.' అని కాంగ్రెసుకార్యప్రణాళికలో నొక నిబంధన కలదు. స్వరాజ్యము సామ్రాజ్యాంతర్భాగమే కావలయు నని ఒక పక్షమువారి వాదము. దీనికి సమర్థకులు మాలవ్యులును, జిన్నా గారును. కాని వీరి కెందఱో బాసట కాలేదు. 'శాంతిసాధనములచేతనే, సత్య సాధనములచేతనే స్వరాజ్యము సంపాదించవలయును' అని మఱియొక నిబంధన కలదు. ఈ మరతులకును వివాదము కలిగెను. కాంగ్రెసు ఈ వివాదము నంగీకరింపలేదు. నిబంధన లన్నిటిపై చక్కగా చర్చ జరిగెను. తుదకు తీర్మానము చేయఁబడెను. ప్రామాణికత్వముతోడను జాగరూకతతోడను ఈ నిబంధనలను లోకులు నిర్వహింతు లేని సంస్కారమును పొంది స్వరాజ్యమును బడయఁగల రని నా పథమవిశ్వాసము. అయినను ఈ విషయ మిచట నప్రస్తుతము.

ఆ త్మ క థ

హిందూముసలమానుల యొక్కమును గుఱించియు, అంత్యజులను గుఱించియు ఖాదీని గుఱించియు ఆ కాంగ్రెసులో తీర్మానములు చేయఁబడెను. నాటినుండియు కాంగ్రెసునందలి హిందూసభ్యులస్వల్పకాలంకమును తుడిచివేయఁ యూనుకొనిరి. నాటినుండియు ఖాదీచేత కాంగ్రెసు కంకాళమాత్రావశిష్టులగు నిఱుపేదలతో పోరాని చుట్టటికమును గలుపుకొనెను. భిలాఫుసు అంగముగా అసహకారమును జేపట్టి దాని మూలమున హిందూముసలమానుల యొక్కమునకుఁ జాలఁ బాటుపడెను. కాంగ్రెసు చేసిన పనులలో నిది చాల దొడ్డ పని.

ఇపుడీ ప్రకరణములను ముగింపవలసిన సమయ మాసన్న మాయెను. ఇటుమీదట నా జీవితములో జనులకుఁ దెలియని విషయ పేదయు లేదు. మఱియు నేను ౧౯౨౧ సాలు నుండియు కాంగ్రెసునాయకులతో చాలఁ గలసి మెలసి పని చేసితిని. నాఁటినుండియు నా జీవితమున నే యంశమును ఎత్తికొనినను వారి సంబంధము తెలుపనిచో నది యథార్థవర్ణనము కాదు. వారి బాంధవ్యములు నా కింకను నూతనములుగా నున్నవి. శ్రద్ధానందులు దేశబంధులు లాలాబీ హక్కిముసాహెబు మనకు లేకున్నను సౌభాగ్యవశమున పలువురు దేశనాయకులు మన కున్నారు. కాంగ్రెసులోఁ చాల పరివర్తనము కలిగినను దాని పడఁపటి చరిత్ర మింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది. నా ముఖ్యశోధనము లన్నియు మహాసభాద్వారముననే జరిగెను గావున నా శోధనములను వ్రాయ వలసివచ్చుచో నాయకులకును నాకును గల సంబంధము నుదాహరింప వలసి వచ్చును. ఔచితీ నెఱిగి యిపుడు దీని నంట నొల్లను. మఱియు నేఁడు జరుగుచున్న శోధనలు నా యుద్దేశమున నిశ్చయతమము లని యనిపించుకొనఁ దగవు గాన నీ గ్రంథము నిఁక ముగించుట నాకు విధి యని తలఁచుచున్నాను. నా కల మిఁక ముందరికి సాగవల దనుచున్నది.

పాఠకులకడ నెలపు తీసికొనవలసి వచ్చుటచే నాకు వెత గలుగుచున్నది. నాకు నా శోధనము లనర్హములు. వాని యథార్థ వర్ణనము చేయఁగలిగితినిో లేదో నాకుఁ దెలియదు. నేను దేనిని దాఁచుకొనలేదు. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. సత్యమును నే

ఆత్మకథ

నే రూపమునఁ జూచితి నో యే మార్గమునఁ జూచితి నో ఆ రూపమున
ఆ మార్గమునఁ దెలుపుట కెల్ల పుడును ప్రయత్నించితిని. దీని నంతయు
పాఠకుల యెదుట నిడి చిత్తశాంతి నొందుచున్నాను. ఏల యనఁగా,
వీనిని ఒరించుచో పాఠకుల హృదయములలో సత్యము నెడలను,
అహింసయెడలను ఆధికముగ శ్రద్ధ కలుగఁగల దని నా కాశ.

సత్యముకంటె వేఱుగా పరమేశ్వరుఁ డొకఁ డున్నాడని
నా కనుభవము లేదు. సత్యమున కహింసయే రాజమార్గ మని
యీ గ్రంథమునందలి ప్రతిపుటయుఁ జెప్పఁజాలని యెడల నా యీ
ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మని తలఁతును. నా ప్రయత్న మంతయు
వ్యర్థ మయినను నా సిద్ధాంతము వ్యర్థము కౌదు. ఇంతకును
నా యహింస సత్యమయినను అపకవ్యముగనే, అపూర్ణముగనే యున్నది.
కావున నా కనుఁగొనఁగలిగిన దా సత్యసూక్ష్మనిలో నొక కిరణమే.
మఱియు వేల సూక్ష్మ లయినను ఆ సత్యసూక్ష్మనకు తీసికట్టు.
సంపూర్ణముగ నహింస లేనిచో సంపూర్ణ మగు సత్యము దొరక దని
ఇన్నాళ్లు శోధించిన పిదపఁగూడఁ జెప్పుచున్నాను.

వ్యాపకుఁ డగు నీ సత్య నారాయణుని ప్రత్యక్షదర్శనమునకు
జీవమాత్రమును తనవలెనే ప్రేమించుట త్యాగశక్తికము. ఈ సత్యమును
బడయఁగోరువాఁడు జీవనమునందలి యే త్రేత్రమునకును ఆరల నుండఁ
జాలఁడు. కావుననే రాజనీతిత్రేత్రమునకు సత్యభక్తి న న్నిడ్చుకొని
పోయెను. మతమునకు రాజనీతితో సంబంధము లే దని చెప్పుచారికి మత
మన నేమియో తెలియ దని నిస్సంకోచముగాఁ జెప్పుట వినయేతరము
కా దనుకొనుచున్నాను.

ఆత్మశుద్ధి లేక ప్రాణిమాత్రముతో వికాసానుభవము కలుగదు.
ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసాపరిపాలన మసంభవము. ఆత్మశుద్ధి లేనిచో

అత్యవర్జనము వొరకదు. కావున జీవనక్షేత్ర మంతయు పరిశుద్ధము కావలయును. ఈ శుద్ధి సాధ్యము. వీల యనగా, ఒకని శుద్ధి యనేకులను శుద్ధుల నొనరించును. వ్యప్తికిని సమప్తికిని ఇట్టి శుద్ధి కలుగఁ గలంత సన్నిహితసంబంధము కలదు. ఇట్టి శుద్ధికి ప్రయత్నింపఁగల శక్తిని సత్యనారాయణుఁడు ప్రతివానికిని ఇచ్చియే యున్నాఁడు.

ఈ శుద్ధిమాధ్యమ చాల నెగుడు దిగు డయిన దని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. శుద్ధు డగుటకు మనోవాక్కాయములచే నిర్వికారఁడును రాగ ద్వేషాదిరహితుఁడును గావలయును. ప్రతిక్షణమును సదచుద మగుచున్నను నే నట్టి నిర్వికారస్థితికడకుఁ జేరఁజాలకున్నాను. కావున లోకులస్తోత్రములు నన్ను మఱియుకొలుపక పలుమాటలు వేసట గొలుపుచున్నవి. శస్త్రప్రయుద్ధ మొనరించి జగత్తును జయించుటకంటె మనోవికారములను జయించుట నాకు కష్ట మనిపించుచున్నది. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పిదపఁగూడ నాలోఁ గొన్ని వికారములు తెలియకుండ నడఁగియున్నవని కనుఁగొని సిగ్గుచున్నాను గాని ధైర్యమును మాత్రము గోలుపోవలేదు. సత్యశోధనలలో నా కానందము కలిగెను. ఇంకను కలుగుచునే యున్నది. కాని ఇంకను అగ్నిపథము ముం దున్న దని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నింకను శూన్యతను బడయవలయును. అన్నిటికంటెఁ దన యల్పత్వము మానవున కెంతవఱకు గోచరము కాదో అంతవఱకును ముక్తి లేదు. ఈ వినయమునకు అహింస ఎల్ల. ఈ వినయము లేక ముక్తి లే దనుట అనుభవసిద్ధము. ఇట్టి వినయమును ప్రార్థించుచు, దీనికి లోకుల సాయమును యాచించుచు నిత నీ ప్రకరణములను ముగించుచున్నాను.

అయిదవ భాగము — రెండవ ఖండము
సమాప్తము